

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Hodinky ke cti Nejsvětější Svátosti oltární : k užívání při věčném klanění se v biskupství vratislavském / dle přání Jeho Eminence Nejdůstojnějšího Pana Kardinála Jiřího Koppa knížete-biskupa vratislavského sepsal Augustin Arndt; přel. Jan Tagliaferro.

Liczba stron oryginału

360

Liczba plików skanów

360

Liczba plików publikacji

361

Sygnatura/numer zespołu

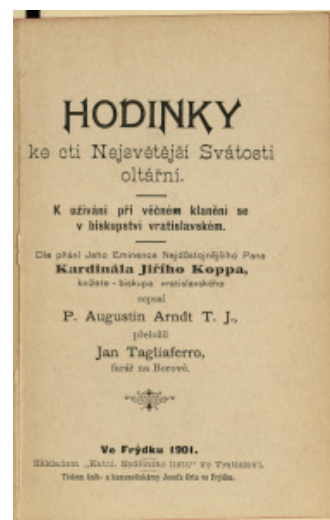
C I 034149

Data wydania oryginału

1901

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

Udostępnienie cieszyńskiego dziedzictwa piśmienniczego on-line

Fundusze Europejskie
Program Regionalny

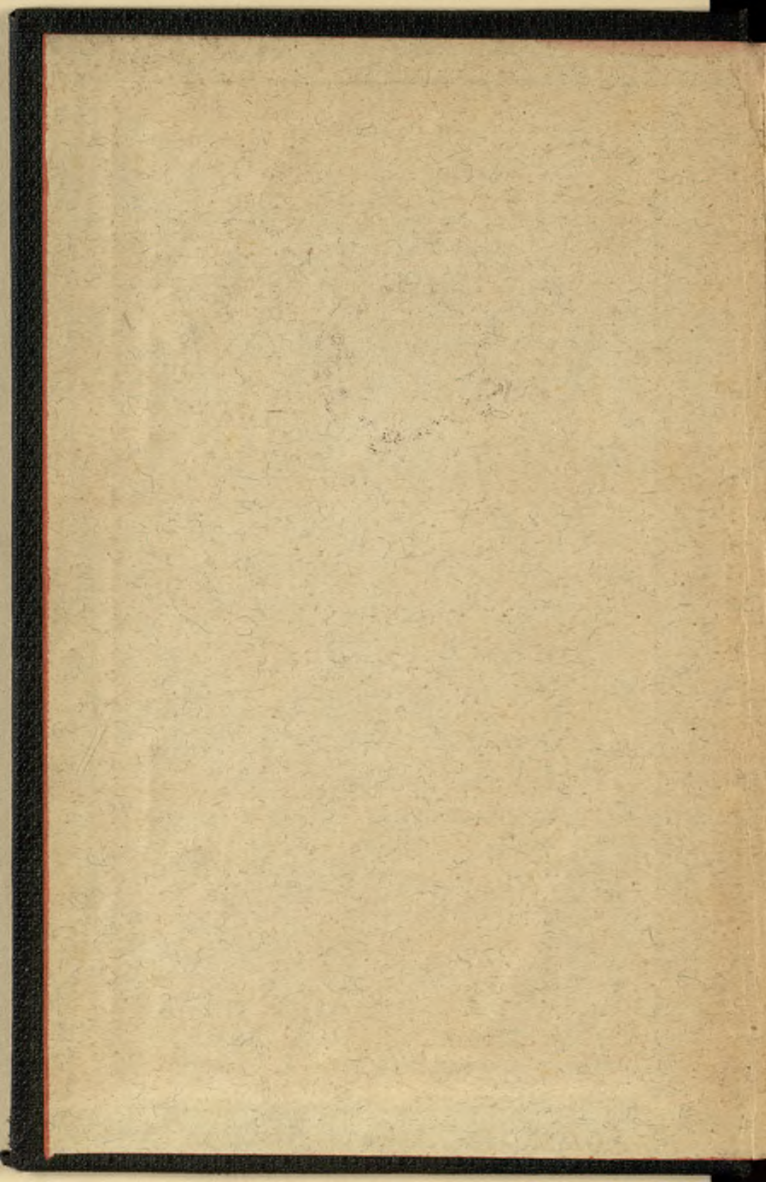

Śląskie.

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

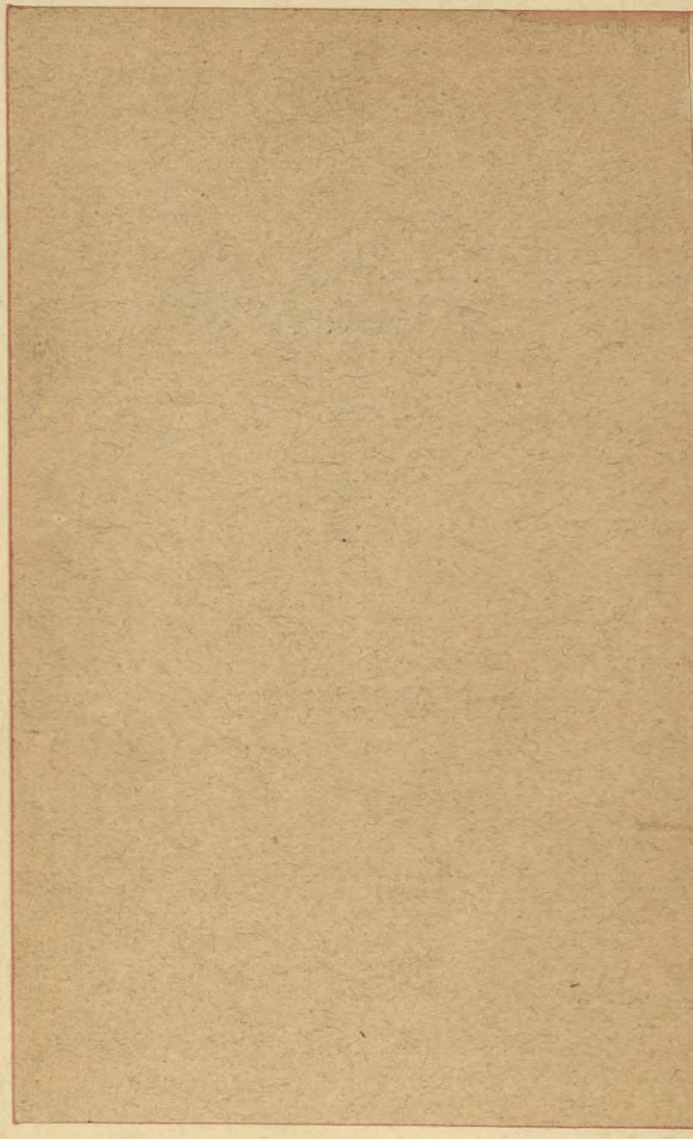

Eisenberg

HODINKY

ke cti Nejsvětější Svátosti
oltářní.

K užívání při věčném klanění se
v biskupství vratislavském.

Dle přání Jeho Eminence Nejdůstojnějšího Pana

Kardinála Jiřího Koppa,

knížete - biskupa vratislavského

sepsal

P. Augustin Arndt T. J.,

přeložil

Jan Tagliaferro,

farář na Borové.

Ve Frýdku 1901.

Nákladem „Katoľ. Nedělního listu“ ve Vratislavi.

Tiskem knih- a kamenotiskárny Josefa Orla ve Frýdku.

282: 243 = 850 "19" SL

Modlitební knížka „Hodinky ke cti Nejsvětější Svátosti oltářní“ se tímto k užívání při věčném klanění schvaluje a zavádí.

Ve Vratislavi, dne 19. června 1897.

Jiří kard. Kopp.

Překlad schválen nejdůstojnějším kníže-
biskupským generalním vikariatem v Tě-
šíně dne 14. října 1900, č. 3201.

CO34149T

J I Ř Í,

z Božího smilování a sv. stolice apoštolské
milosti

kardinálkněz sv. římské církve,
knížebiskup v Bratislavě

vzkazuje všem věřícím své diocese pozdravení a požehnání ve jménu Páně!

Milení diécesané!

Jako každá doba církevního roku, rovněž i svatopostní čas mluví svým zvláštním způsobem k našemu srdci. Jestliže to čas vážný a povzbuzující k návratu ku Srdci Pána Boha našeho.

Vážní jsou totiž dnové naši; svět utíká od Boha. Ovšem že duch lidský bez ustání nové věci vynalézá i odkrývá, vždy hlouběji v tajemství přírody vniká; leč on nechce poznati hranic sobě položených, aniž uznati obmezenost lidského důvtipu a proto nechce se více pokloniti vtělenému Synu Božímu v jesličkách. Tak zabloudí člověk vysokomyšlného a svěhlavého ducha až k skutečné nenávisti Boha.

Rovněž i ostatní lidské toužení a bažení doby naší vede k témutéž cíli. Jak

by též mohl člověk smyslný a tělesný, jakým bez Boha a víry se stal, práci a chudobu milovati, jak by mohl jesliček betlémských a dílny nazaretské si vážiti, jak by vůbec se mohl podrobiti výroku Božímu, kterýž u brány rajske nad hříšným člověčenstvem prohlásil. Ó jak se vše vynakládá, aby se nepořádek napravil, jaký od oné chvíle v společenských poměrech lidstva povstal! Kolik důvtipu a duševní práce, kolik lidumilnosti a ušlechtilého nadšení se obětuje, aby se vynalezly cesty k vysvobození člověčenstva z nouze a bídy! Leč nebádá se při tom po příčině; nepoznává se pramen zla aneb nechce se poznati a proto zlo se neuléčí, nýbrž pohorší. Tím se pokolení lidské vždy hlouběji a hlouběji do zemského prachu ponořuje a veškeré jeho toužení a bažení se tím na potreby vezdejšího života obrací a tak se na tentýž stupeň s němými tvory staví. Zkrátka, spása společnosti lidské spatřuje se jedině v proměně přirozených poměrů životních. — Ó kéž by jen poznali, kam to nutně vede! Všelike takové podniky nezjednají pokoje a blaha v člověčenstvu, naopak mohou je do ještě větší nouze uvrhnouti.

Jako kdysi za časů apoštolských, měli by i dnes křesťané jedno srdce a jedna duše býti, nicméně však vidíme všudy plno závisti a nenávisti a málo jest věřících,

kteří by na sobě měli znamení pravých učeníků Ježíše Krista, jednomyslnost v lásce. Sobectví jest nejhorší nemoc, která srdce jednotlivých stavův a národův rozlučuje.

Ano, milí diécesané, doba naše potřebuje pokoje a lásky! Kde však je nalezne? „Uprostřed vás stojí, kteréhož vy neznáte“, volal kazatel pokání na poušti k svým rodákům (Jan 1, 26). I dnešnímu člověčenstvu platí ten hlas; leč Spasitel, jenž evangelium o blahoslavenství chudoby a štěstí pokory hlásá, jest tak dnešnímu jak byl onomu světu pohoršením a bláznovstvím. Neznajíť ho a nechtějí jej znáti.

Vy však, milí diécesané, znáte jej a k němu chci vás v tomto listu pastýřském zavést, a sice tam, kde se ve své největší pokoře ukazuje a pro nás ustavičný pramen své božské lásky otevřel. Zde máte tak, jak první křesťané, nebeský pokoj a pravou lásku Boží pro sebe, pro své rodiny, pro svou čeleď čerpati a je zároveň na celé pokolení lidské svolávati. Vás, kteří se mnou a celou církví katolickou Srdce našeho božského Spasitele znáte a ctíte, kteréž v nejsvětější svátosti oltářní dlí, chci k věčnému uctění této živé studnice lásky a pokoje kolem našich oltářů sjednotiti.

Sv. Pavel mluví ve své epištole k Efeským (3, 18, 19) o lásce Kristově a volá se sepjatýma rukama k nebesům, aby vě-

řící „mohli pochopiti se všemi svatými, která jest širokost a dlouhost, vysokost a hlubokost lásky Kristové, převyšující všelikou vědomost, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží.“

Ta láska to byla, jež pohanský svět obnovila; ona dále zázračně působí v nejsvětějším tajemství svátosti oltářní. O této lásce v jejím čtverém rozměru, jak ji nám sv. apoštol představuje, má letošní pastýřský list můj k vám promluvit, aby srdce vaše vždy více nejvroucnější toužebností naplněno bylo, lásku Ježíše opět láskou spláceti, a že by skrze vaše ustavičné uctění a klanění se jeho lásce v nejsvětější svátosti oltářní onen oheň na zemi se udržel, kterýž Spasitel přinesl a o němž chce, „aby se na světě zapálil.“ (Luk. 12, 49.)

I.

Vysoká jest láska Páně; anó, nesmírně vysoká zjevuje se nám v nejsvětější svátosti oltářní. Jen neskončená moudrost mohla toto tajemství všech tajemství vymysleti, jen Boží všemocnost tento zázrak všech zázraků učiniti, jen neskončená láska nám tento milostný pramen utvořiti. Vznešeným zázrakem moudrosti Boží bylo vtělení Syna Božího, spojení ubohé, slabé přirozenosti lidské s nesmírnou přirozeností Božskou v jedné osobě Slova Božího. Proto

pěli andělé na nivách betlémských: „Sláva na výsostech Bohu!“ Vždyť dítě v jeslích ukázalo moudrost a lásku Boží ještě v jasnějším světle, než se to skrze stvoření světa na počátku věkův stalo. Nicméně ještě jasněji se moudrost Boží zjevuje, když nesmírného Boha ještě v nepatrnější způsobě chleba kryje a naše svatostánky věčným Betlémem činí.

Když náš Pán a Spasitel ještě na zemi dlel, činil svou všemohoucností nescísné zázraky. Svou Božskou moc zjevoval, když nemocné léčil, bouři na moři rozkázal, Petrovi při rybolovu požehnal, podstatu vody v podstatu vína proměnil. Leč zázrak v Kaně byl jen obrazem zázraku mnohem vznešenějšího, zázraku ve večeřadle. Zde proměnil podstatu chleba ve své nejsvětější tělo a podstatu vína ve svou nejsvětější krev — zde tedy učinil největší zázrak všemohoucnosti své. Leč ještě více, všemohoucnost se v této nejsvětější svátosti nejvíce tím zjevuje, že skrze moc Ježíše Krista nyní i lidská ústa ten zázrak činí. Co se ve večeřadle stalo, to se dále na našich oltářích děje: Jednorozený Syn Boží jest s božstvím i člověčenstvím, s tělem a s duší opravdově, skutečně a podstatně zde jak tam pod svatými způsoby po slovech pozdvihování, v každé proměněné hostii na celém okršku země přítomen, jest přítomen v nejmenší částce

těchto svatých způsobů. Tak se tedy děje onen zázrak, který všemohoucnost Boží v onom večeradle učinila, nadále před našimi zraky na oltářích chrámů našich.

Děkujeme-li moudrosti a všemohoucnosti Boží, že ten zázrak učinila, ještě více děkovati sluší lásce Boží, že jej vynalezla; ona byla totiž spružinou, jež moudrost a všemohoucnost k tomuto skutku ponoukala. Neb „když miloval své, kteříž byli na světě, až do konce miloval je“. (Jan 13, 1.) „Líto mi zástupů“, tak mluvilo jednou litostivé Srdce Páně k učeníkům, když jej velké zástupy obklíčily. A jeho všemohoucí ruka nasýtila tisíce lačných zázračným rozmnožením chleba. Leč co vidíme? Vidíme až dosavad učeníky Páně v jejich nástupcích, v kněžích církve katolické, jak se hladovými zástupy lidu ubírají, aby jim chléb nebeský ve svátosti oltářní rozdávali! Ono zázračné nasycení na poušti bylo tedy jen předobrazem jiného nasycení, jaké v nejsvětější svátosti oltářní až do konce věkův trvati má.

Ó jak veliká jest láska, kterou nejsvětější Srdce Spasitele ku člověčenstvu hořelo! Od prvního okamžení svého vtělení obětoval se Spasitel bez ustání svému nebeskému Otci za nás, až na Golgotě dokonal. „Většíhoť milování nemá žádný nad to, by kdo život svůj položil

za přátely své!“ tak mohl tedy vším právem říci. (Jan 15, 13.) A přece neměla jeho láska ještě na tom dosti; jeho srdce uspokojilo se teprvé, když se nám zcela daroval a nejrůzněji s námi se spojil. „S toužebností žádal jsem, tohoto beránka jísti s Vámi.“ (Luk. 22, 15.) Těmito slovy naznačuje záměr svůj. Jak nepochopitelně vznešená zjevuje se nám tato láska, vznešená nade všechno smyšlení lidské! Kdež jest člověk, ano, kdež jest anděl, jenž by na něco takového mohl přijíti, aby Bůh sám, jednorozený Syn Boží, dal člověku sebe za pokrm ve způsobě chleba? I kdyby byl Syn Boží všechny mudrce světa svolal, ano všechny kůry andělské na poradu shromáždil, jakým by způsobem lidem ustavičnou památku lásky své zanechatí mohl, tu nebyl by veškeren rozum všech tvorů k vynalezení tohoto prostředku vystačil. Leč právě v tom zjevuje se nám řízení Boží: Čím vznešenější a nepochopitelnější tato láska jest, tím více dosvědčuje nám Božský původ svůj.

Co Spasitel jednou přislíbil, to také vyplnil. Bylať to poslední noc před jeho umučením. Co po celý čas svého pozemského života před očima měl, to stálo nyní již před ním, dokonání díla vykupitelského skrze obětování sebe samého na dřevě kříže. Leč nikoli, nad tím rozmýšlí on v této vážné hodině; všechno, co naň čeká, vidí

ve světle poslušnosti k svému nebeskému Otci, ale i své nekonečné lásky k nám, a v této poslední slavné hodině, kdy se chystá, největší oběť lásky vykonati, chce nám ještě i této lásky nejvznešenější památku zanechati. On sestavuje svou závěť, on zvěstuje svou poslední vůli. Jen málo jasných slov, pro nás čtvernásobně prstem Božím v svatých knihách napsaných, ale význam těch slov pro nás jest rovný onomu prvnímu slovu Stvořitele: Budiž! On proměňuje chléb ve své nejsvětější tělo a víno ve svou nejsvětější krev a oddává tento odkaz věrné péči svých učeníků: To jest mé tělo, to jest krev má, to čiňte na mou památku.

Spasitel promluvil, kdožby chtěl jeho slovům jinak rozuměti než jak on je mluvil? jak jim učeníci jeho rozuměli? Co tito rozuměli a čemu od počátku vyučovali, to první křesťané v podzemských hrobkách do stěn vyryli, to otcové naší víry ve svých spisech sepsali, to věrověstové všech věkův hlásali a křesťané v každé době věřili. To jest i naše víra! Před kterým křesťané po celá staletí jak v podzemských hrobkách, tak v nejspanilejších chrámech klečeli, před ním padáme i my na kolena svá: „Plesej dcero sionská, král israelský Hospodin jest u prostřed tebe“, (Sof. 3, 14, 15) tak můžeme s prorokem provolati. Leč i slov žalmisty jsme pamětlivi: „Blahoslavení, kteří přebývají v

domu tvém, Hospodine: na věky věkův chváliti budou Tebe“. (Ž. 83, 5). Věčným chvalozpěvem má naše radost a vděčnost býti.

Dcera našeho nejjasnějšího dvoru to byla, Anna rakouská, královna francouzská, která první tuto myšlénku uskutečnila. Jí přísluší zvláštní zásluha, že úctu k nejsvětější svátosti oltářní k věčnému klanění se této svátosti rozšířila. Založila totiž v polovici 17. století první klášter panenský s věčným klaněním se této svátosti a použila k uskutečnění tohoto díla jisté zbožné dcery sv. Benedikta. Při otevření tohoto prvního kláštera panen věčného uctívání, klečela ona sama ve všedním oděvu kajícím se svými dvořeniny před nejsvětější svátosti. Ze zdí klášterních vyšla tato krásná pobožnost později do světa, a věřící účastňují se jí vždy víc a více. To jsou slavné vzpomínky pro vaše srdce, milí rakouští diécesané, já připomínám je, abych vás k následování této pobožné princezny povzbudil. Již dávno jsem na to pomýšlel, abych věčnou modlitbu, jaká se již v mnohých diécesích koná, i ve vřatislavské diécesi zavedl, kterýžto úmysl brzy uskutečněn býti má.

Milení diécesané, láska tratí se totiž vždy více ze světa, srdce lidské chladne v lásce k Bohu a bližnímu a děsná znamení poukazují na to, jaká nebezpečnoství nám hrozí. Ve svatostánku každého katolického

kostela nalézá se však ohniště k rozehrání srdcí našich. Tam vás chci zavést, a tam vás nadále shromáždit, abyste se klaněli nepochopitelné lásce Boha našeho, aby tam na jeho Srdci rozehrály se srdce naše pro život věčný a spojily se vroucněji jak s Bohem tak s bližním a tak ozbrojeny mohly bojovati s nescíslným nebezpečenstvím doby naší.

II.

Vysoká jako trůn Boží jest láska Kristova v nejsvětější svátosti oltární. A kdo vyzkoumá její hlubokost? Syn Boží nesmírně se ponížil, když naši přirozenost lidskou na sebe přijal. Ten, který po vše věky nad cherubíny trůní, pro nás se ve chlévě v největší nouzi rodí. Do vlastního přišel a svojí ho nepřijali. A chudičký jak v jesličkách zůstal po celý čas života pozemského a mohl o sobě pověděti, že nemá, kde by hlavu položil, až na kříži, svých šatů oloupen, potupnou smrtí umřel. Kdyby nás tomu víra neučila, kdož by hledal v této poníženosti onoho, jenž jest oblesk slávy Boží? A skutečně nehledali jej lidé v takovém stavu, a nehledají jej ani dnes tam; tak velice ponížený, ukřižovaný Spasitel byl a zůstane pyšnému světu kamenem úrazu a jen pokornému, pevně věřícímu srdci ukazuje se na kříži Spasitel a Vysvoboditel.

Ačkoli však jesle a kříž propastí hluboké poníženosti Syna Božího jsou, nicméně nejsou ještě nejhlubší hlubokostí jeho lásky. Když milý Spasitel na kříži pněl, bylo sice jeho božství zrakům lidským zakryto, avšak jen jeho svatým člověčenstvím; kde však jest v nejsvětější svátosti oltářní jeho podoba? Zakryté jest jeho božství a člověčenství, zastřené způsobou chleba. U jeslí vydával zpěv andělský svědectví o něm a na kříži celá příroda; leč v nejsvětější svátosti není žádného znamení o jeho božství. Avšak v tom se svrchovanost jeho lásky ukazuje, že se nezdráhal, svátost tuto ustanoviti, ačkoli předvídal, jak velice zde nepoznán a opovrhován, zapomenut a tupen bude. Ó jak mnozí zneuznávají tuto lásku, kteří v její velikost a hlubokost věřiti nemohou a proto se urážejí a horší, když věřící nejsvětější svátost pobožně uctívají. Ó jak mnozí zapomínají na ní a ji potupují, kteří hlasem a pozváním jejím opovrhují a od přijímání svatých svátostí a bohoslužby se vzdalují.

Potupena bývá od tak mnohých, kteří s srdcem hříchy obtíženým k ní přicházejí a tak se onoho zločinu dopouštějí, který sv. Pavel přísnými slovy znamená: „Kdo jí nehodně chléb tento aneb pije kalich Páně nehodně, odsouzení sobě jí a pije, jelikož nerozsuzuje těla Páně.“ (I. Kor. 11, 27, 29.) A tak vidíme od jakživa nevědomost

spojenou se závistí, aby lásce Ježíšově v nejsv. svátosti odporovaly, a ji patřičné úcty zbavily, a doba naše má též toto znamení na sobě. A veškeren ten nevděk předvíдалo jeho vševědoucí oko a cítilo jeho nejsvětější Srdce; nicméně však nedal se zadržeti v ustanovení této svaté památky své lásky; na všechny urážky byl připraven, a snáší je nadále, aby v této tajuplné svátosti při nás byl, aby odtud nás celým proudem svého požehnání obohatil a duši naši k životu věčnému nasýtil. „Propast k propasti volá“, dí žalmista Páně (41, 8). To platí také o lásce Páně v nejsvětější svátosti. Jestliž ona nevystihlou propastí sebeponížení a sebezapření; leč ona volá do hlubin našeho srdce. A volání to nechceme přeslechnouti! Chceme dnem i nocí u svatostánku se shromáždžovati, abychom jeho Srdce odprosili, co bezbožnost a nevěra proti němu provinila; abychom mu náhradu a zadostčinění nabízeli za nevděčnost a zlost, kterou jej tak mnozí skrze nehodné přijímání a nehodné zacházení s ním zneuctívají, abychom mu nahradili lhostejnost a nedbanlivost, kterou jiní jeho nejsv. Srdce zarmucují a urážejí. Chceme naň ve svatostánku patřiti a od jeho nejsv. Srdce učiti se pokornými a poslušnými býti v tom světě, kde tyto ctnosti vždy víc a více mizí. Tak tedy chceme před jeho trůnem ve svatostánku ve svaté

lásce a pobožnosti čestnou stráž držeti.

Jestli by pak blud a zlomyslnost nám se posmívaly a smyslní lidé dnešní doby nám nerozuměli, tedy nechceme zapomínati, že se mu tak od počátku vedlo. Když po zázračném rozmnožení chleba na poušti zástupům žasnoucím Pán zvěstoval, že jim ještě větší důkaz lásky své zanechá a jim chléb duchovní slíbil, řekli někteří, že tvrdá jest řeč tato a s reptáním odešli. Tak již tenkrát byla nejsvětější svátost kamemen pohoršení a úrazu, leč též i zkouškou víry. Kdy tak mnozí Pána opustili, nalezi apoštolové příležitost k vyznání víry. „Pane, ke komu půjdeme?“ zvolal Petr, „tyť máš slova života věčného! A my jsme uvěřili a poznali, že jsi ty Kristus, Syn Boží“. (Jan 6, 69; 70).

I naši víru zkouší pod způsobou chleba ukrytý Syn Boží. „On stojí za stěnou, hledí skrze okna, patře skrze mříže“, dí o něm píseň Šalomounova. Naše oko nevidí jej; on se před ním za stěnou nepatrné způsoby chleba ukrývá; ale jeho oko vidí nás a pozoruje z tohoto ukrytého místa naši lásku a poklonu a proniká hlubiny srdce našeho. Milí diécesané, my chceme se tedy před svatostánkem shromáždit, abychom jej před celým světem co Pána a Boha svého vyznali, ale my chceme zde s tako-

vým úmyslem se ukázati, který pevnou víru a vděčnou lásku skutečně projevuje.

III.

Vysoká a hluboká zjevuje se láska Boží v nejsvětější svátosti oltární, leč neméně široká, ano všechno obsahující!

Široká byla láska Ježíše, když Pán ještě na zemi dlel; neb širší nad svět jest jeho svaté Srdce. Když jeho žák, sv. Pavel, o sobě říci mohl: „Všechněm všecko učiněn jsem“ (1 Kor. 9, 22), jak veliká musí teprvé láska mistra samého býti, na jehož lásce se teprvé srdce apoštola rozpálilo! Přišel, aby světu život přinesl, a to v nejhojnější míře (Jan 10, 10); hleďme nyní, jak široká a všecko obsahující jeho láska byla, když jej předně v zaslíbené zemi sledovati budeme. „Chodil, (ve své vlasti) dobře čině“, tak nám zkrátka písmo svaté jeho pozemskou pouť popisuje (Skut. 10, 38). Všichni našli u něho pomoci a potěchy v tělesné i duševní bídě: hříšníci milost a odpuštění, nemocní a neduživí uzdravení, zarmoucení potěchy a pokoje, rodiče obdrželi své zemřelé děti, sestry v Bethanii svého bratra. Nehleděť na národnost; pohanský setník i Samaritánka našli u něho pomoci, jako i židé. Svým nepřátelům odpustil, za své vrahy se modlil. Jen zatvrzelou nepravost nenáviděl a trestal ji.

Leč mnohem více září všeslitovná láska, když Spasitele již více na zemi není. Tenkrát obmezoval jak svou dobročinnost, tak svou tělesnou přítomnost na zemi vyvoleného národu; dnes není na celém okrsku země místa, kde by Spasitel přítomen nebyl, přítomen v nejsvětější svátosti oltární, v nižto sobě všudy trůn lásky a milosrdenství svého zřídil. Vznešený a daleko viditelný byl jednou na Golgotě strom života, který on k vykoupení pokolení lidského postavil; leč v nejsvětější svátosti rozkládá on větve své po celé zemi a kloní je na naše oltáře, abychom ovoce trhati mohli. Zde na oltáři jest nevysychající pramen života, jenž život věčný nám dává. „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den nejposlednější.“ (Jan 6, 55.) Zde jest zbrojnice, jež podává zbraň k boji proti hříchu a jeho lákání jakož i proti náruživostem slabého srdce lidského. Odtud se zahrada církve zúrodňuje, aby se ozdobila růžemi mučeníctví a liliemi čistoty. Zde čerpají kněží a misionáři onoho obětavého ducha, jenž je uzpůsobňuje úplně, obětovati se pro spásu duší. Zde bývají slabé řeholnice k oné hrdinské obětavosti posilněny, kteroužto přítel i nepřítel obdivuje, ale jen ten rozumí, kdož sílu tohoto ctihodného tajemství zná. I vy, milí diécesané, neznáte-li z vlastní zkušenosti pokoj duše, štěstí srdce po

hodném přijímání této nejsvětější svátosti? Připomeňte sobě den svého prvního přijímání; pohleďte na své dítky, když poprvé na milostné večeři Spasitele podíl berou; obnovtež onu živou víru dětinnou, ponořte se v čistou lásku dětinnou, s kterou tyto a ondy též i vy k svatému přijímání jste spěchali — a já nepotřebuji vám déle popisovati, jak daleko láska Ježíšova sáhá.

Leč netoliko přijímání této svaté svátosti, již jeho blízkost jest milosti a požehnání plná. Když jednou cestami zaslíbené země ve způsobě lidské se ubíral, stačilo k uzdravení dotknouti se pozadu roucha jeho a evangelium zvěstuje nám, že „moc z něho vycházela, a uzdravovala všechny“ (L. 6, 19). On jest také při nás, ačkoli již ne v lidské postavě, tak přece pod způsobou chleba; on jest skutečně při nás na našich oltářích a ubírá se po cestách našich, buďto ve slavnostném procesí, buďto tiše nesen k nemocnému na posilnění. Kdožby chtěl říci, jeho mocné požehnání, jeho všemohoucnost Božská nepůsobí více? Ač jejich následky nejsou viditelné oku lidskému, tak srdce, kterému je Spasitel věnoval, ví o nich vyprávěti. Jako Nikodém v noci, jako Samaritánka u studnice Jakobovy, jako Maří Magdaléna u nohou jeho, tak i my nebudeme nadarmo poblíž něho dléti, nýbrž potěšení, omilostnění, uspokojení a posilnění odtud odcházeti. „Kde

jest jiný národ, který by měl boha k sobě přibližujícího se, jako Bůh náš přítomen jest všem prosbám našim“, můžeme s Mojžíšem žasnouce volati. (V. 4, 7).

Tak tedy, milí diécesané, pojďme k němu, utíkejme se k svatostánku Pána našeho, odkud ještě dosavad zázračná moc vychází, která též nemoce naší nepokojné doby vyléčiti může.

Mnoho bídy jest ve světě a štěstí nalezněš pořádku. S bolestí pozorujeme, jak i v mnohých rodinách nepokoj a roztržky panují, svornost a láska však hledání hosté jsou. Všechno neštěstí naší doby nepochází jedině od nedostatku práce a peněz, nemá svůj původ jedině od nedostatku vědy a umění. Nové vynálezy a objevy sledují neustále po sobě, leč nemohou samy o sobě člověčenstvu požehnání přinést. Požívavost a smyslnost, sobectví a neláska, zkrátka hřích a hříšné náklonnosti proměnily požehnání; jaké z pokroku duševního pro společnost lidskou plynouti by mělo, mnohdy v zlořečení a zapudily pokoj a štěstí z domu a rodiny, ze srdce a duše. Jak mnozí, již pokoje a odpočinku nemají, nesou vlastní svůj nepokoj mezi své bližní, do celé společnosti lidské a odvracují sebe i druhých od oltáře toho, jenž jediný pokoj dáti může. Jestli kdysi v Nazaretě u svaté rodiny ne-

beský pokoj bydlel, pak víme, již v toho věříme, který v Nazaretě osud práce na sebe vzal, kde i pro nás pokoj a štěstí bydlí, ve svatostáncích chrámův našich. Každý svatostánek, každý oltář jest Nazaretem, kde svornost, láska, štěstí a pokoj pro srdce naše se nalézají, jakož i pro každou rodinu, pro celou společnost lidskou. Tam zavedla víra apoštolů první křesťanskou obec. Nenávidění a pronásledování, soužení a týraní vědí, kde pomoci a síly, odvahy a nadšení hledati dlužno. V katakombách okolo oltářů nalézáme je klečících, odtud plyne udatnost v jejich srdce; Spasitel na oltáři přítomný dodává jim síly, aby smrti skrze meč katanův aneb divokou zvěř se nebáli, nýbrž věrně setrvali u toho, který je od oltáře vede k boji za víru a k vítězství posilňuje. U oltářů, jež nad hroby jejich společných mučeníků stojí, spojují se u vznešeném vědomí obcování svatých. Srdce Ježíše vše objímající propůjčuje jim: „jednostejně smýšleti vespolek a jednomyslně jedněmi ústy ctíti Boha“. (Řím. 15, 5, 6). „Zde není zajisté rozdílů mezi židem a Řekem, kdežto není pohan a žid, cizozemec a Scytha, služebník a svobodný, ale všecko a ve všem Kristus“. (Řím. 10, 12. Kol. 3, 11). Rozdíl národův a stavův stopil se v horku lásky Spasitelovy, jenž ze svatostánku všem provolává: „Doufejtež, jáť jsem přemohl svět“. (J. 16, 33).

Milení diécesané! Naše víra jest ta samá, jako byla víra prvních křesťanů; ó kéž by měla i tytéž účinky, jako u těchto, kéž by nás naplňovala toutéž láskou, jako ony! Shromáždďte se s vírou křesťanů za časův apoštolských, s jejich důvěrou a vroucí láskou kolem oltářů a vyproste svou společnou modlitbou veškeré poklady pokoje a požehnání, jaké Spasitel ve svatostánku uděliti hotov jest, pro společnost lidskou, pro církev a vlast, pro rodiny, pro potřeby a nesnáze doby naší. Učte se od Srdce zde kralujícího tichosti, smířlivosti, lásky k nepřítelům, štědromyslností a pravé lásky k bližnímu a nenechte rozdíl vezdejších poměrů příčinou býti nedůvěře a nespokojenosti, k rozkolu a sváru. Vzhledem na Spasitele ve způsobě chleba ukrytého, pamětlivi buďte slov apoštolských: „Vy pak jste tělo Kristovo a údové z údů.“ (1. Kor. 12, 27.)

IV.

Na zemi byla láska Ježíše v jeho nej-
světějším Srdci po 33 let; a kdyby jen ten
čas celou její délkou a trváním byl,
i tak nesmírně veliká by byla. Mezi prv-
ním a posledním udeřením jeho Srdce není
ani jediného, jež by neplatilo nám, kterým
by Spasitel nás nemiloval a sebe za nás
svému nebeskému Otci neobětoval. Počítejte

všecky tyto udeření Srdce Boha-člověka; tak dlouhá byla na zemi jeho láska k nám.

Leč láska jest silnější než smrt a trvá za hrobem dále. „Když miloval své, kteříž na světě byli, až do konce miloval je.“ (Jan 13, 1.) Hodina loučení nastala; Pán má svět opustit, leč on nechce svých jako sirotek zanechat. On má v nebi u Otce našim prostředníkem býti a proto musí se navrátiti a na pravici jeho se posaditi, leč Srdce zdržuje jej na zemi u jeho přátel. Otec volá jej, leč on nechce a nemůže bratry opustiti; andělé touží po něm, aby jej ve slávě nebeské jako svého krále uctili, leč dítky lidské potřebují ještě jeho přítomnosti. Tak bojuje v Srdci Boha-člověka láska s láskou; jak asi ten rozbroj urovná? Božská moudrost a láska jeho Srdce vynalezly tajemství, ve kterém Pán zároveň nebe i zemi svou přítomností oslavuje. Nebe těší se z jeho proměněného těla s nezastřenou velebností, země však podržuje jej pod rouškou způsobu chleba. Tam na hoře klaní se svatí andělé Boží králi věčné slávy se svatou, vroucí pobožností, a my, zemští tvorové, smíme rovněž před Bohem, jen oku lidskému zakrytým, pokleknouti, bychom též jemu, králi svému, poklonu víry a obět lásky přinesli.

Ano, dlouho, nesmírně dlouho, až do konce světa, dokud jen srdce lidské na zemi

bíti bude, zůstane též Srdce Ježíše v nej-
světější svátosti na zemi, aby vstříc bilo,
lásku roznítilo a lásku nabradilo. Tak Pán
své slovo vyplnil: „Nenechám vás si-
rotků.“ (Jan 14, 18.) Tak své zaslíbení
vyplnil: „Aj, já s vámi jsem po všechny
dny, až do skonání světa.“ (Mt. 28, 20.)

Tažme se ještě, proč pak Pán na zemi
pozůstal? Nemohl-li s nebe nám ku pomoci
přispěti a ruku svou na nás vztáhnouti?
Nechť jest péče jeho o nás sebe větší, větší
než péče otcovská, než láska mateřská, ne-
může-li nám ze slávy nebeské v každé ho-
dině, v každém okamžení pomoci poskyt-
nouti? Kdož by chtěl o tom pochybovati?
Proč však chtěl u nás zůstat, mezi námi
bydleti, vždy poblízku nás býti, na to on
sám dává nám odpověď: „Rozkoš má
býti s syny lidskými.“ (Přísl. 8, 31.)
Poněvadž Syn Boží pro naše spasení s nebe
na zem sestoupil, aby nám ve všem, vyjma
hříchu, podobným se stal, naším bratrem
byl, s námi pozemské slasti a bolesti sdí-
lel, nestačilo mu k tomu 33 let jeho pozem-
ské pouti, nestačily jesle a chlév, kříž a
hrob, cesta z Betléma na Golgotu. On chtěl
při nás zůstat, v každém i v tom nejbíd-
nějším kostelíčku na celé zemi pod nepa-
trnou způsobou chleba ukrytý při nás
bydleti až do konce světa. Tak jej tedy
jeho nekonečná láska takřka nerozlučnými

okovy k našim svatostánkům připoutala, aby nás tím déle milovati mohl, až do soudného dne. Zdá se, jako by Spasitel nemohl se s tímto slzavým údolím rozloučiti, dokud takoví zde budou, jež by jeho přítomnost těšiti a oblažovati mohla.

Leč, milení diécesané, on zůstal při nás, abychom i my u něho zůstali. „Pojďte ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vás občerstvím,“ (Mt. 11, 28), tak zve nás k sobě, těch však, kteří s nevděčným srdcem tímto pozváním pohrdají, již předem odsuzuje: „Královna od poledne povstane na soudu s pokolením tímto a odsoudí je; nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu: a aj víceť jest tuto nežli Šalomoun“. (Mt. 12, 42.)

Tak tomu jest, milí diécesané, láska Spasitele v nejsvětější svátosti oltářní vyžaduje vzájemnou lásku. Ó, kéž by se tedy všechny naše myšlénky, naše srdce, naše láska, všechno naše počínání, jak při práci, tak uprostřed strastí pozemských k svatostánku obracelo! Láska vyžaduje vzájemnou lásku. Věčné lásce vtěleného Syna Božího, kterou nám v nejsvětější svátosti projevuje, sluší věčný dík, věčná láska, věčné uctění.

Z té příčiny má tedy od nynějška věčné uctění i v naší diécesi hlasitým vyznáním naší živé víry v Boha našeho býti, jenž v našem středu bydlí; radostnou daní naší lásky k tomu, jenž nás věčnou láskou miluje a slabou náhradou za to, že lidé tak na Boha zapomínají. „Nechcemeť, aby tento kraloval nad námi“. (Luk. 19, 14). Toť jest heslo bezbožného, Kristu nepřátelského ducha času, který myšlení a srdce lidu od Boha odvrací, jenž Boha ze společnosti lidské, z veřejného života, z veřejných zařízení, z rodin vypuditi chce. Na druhé straně vynakládá všechno, aby přirozeným náklonnostem lichotil a smýšlení i bažení lidí k této zemi připoutal. I nemůže se tedy pyšný a smyslný svět nikdy v tajemství vžítí, jaké jeho smýšlení a přání tak velmi odporuje. Leč nebylo od počátku tomu tak? Když Spasitel lid na poušti zázračně nasýtil, chtěli jej za toto zapuzení hladu tělesného učiniti králem; když jim však ještě větší důkaz své lásky slíbil, totiž zázračný chléb velebné svátosti, řekli lidé, že tvrdá jest tato řeč, a odešli. Či snad jen tenkrát na poušti Pán to zkusil? Ovšem, že ulevoval nouzi, kdekoli ji potkal; leč on nepřišel, aby všechny zemské žádosti splnil, a veškeré zemské bídě konec učinil. Účel jeho byl vznešenější; lidi k Bohu navrátiti a je z nouze hříchu vysvoboditi. A jako tenkrát, tak i dnes neslyší lidé na-

pomenutí, aby kromě péče o pokrm těla i na potřeby duše nesmrtelné nezapomínali. Poukázka na nebe a věčnost jest jim bláznovstvím a zločinem na lidstvu, které se, dle jejich zdání, takovým způsobem o zemské blaho připravuje.

Ó jak jest tedy zapotřebí, aby se to-
muto bohaprázdnému světu ukázalo, že lid-
stvo také nadpřirozených statkův potřebuje
a že oči naše vždy v toho doufati mají,
jenž k nám přišel, aby nás těmiti dary obo-
hatil a vždy tentýž jest a zůstane: „včera
i dnes, onť i na věky“. (Žid. 13, 8.) Z
té příčiny jest tedy věčná modlitba tak na
čas. I což jiného v této modlitbě konáme,
než to, co se tam v nebi nahoře děje, jak
nám sv. Jan ve svém zjevení popisuje. On
vidí Beránka, jenž zde zabit byl, aby shla-
dil hříchy světa; tam nahoře na trůně a
okolo trůnu shromážděných 24 starců s an-
děly a svatými, kteří hlasem velikým vo-
lají: „H o d e n j e s t B e r á n e k, k t e r ý
ž b y l z a b i t, v z í t i m o c a b o ž-
s t v í, i m o u d r o s t, i s í l u, i č e s t,
i s l á v u.“ (Zjev. 5, 12.)

I zde máme Beránka, jenž zde za naše
hříchy usmrcen byl, v našem svatostánku,
zde jak tam stojí jeho trůn v středu našem,
zde, jako tam má mu věčná chvála zazní-
vati. Dovolte tedy, milí diécesané, že v dů-

věře na vaši zbožnost a horlivost trůnicímu Bohu-člověku v našem svatostánku již dnes provolávám: „Pozdvihni v ůkol očí svých, a viz: všichni tito v shromáždění jsou, přišli k tobě, synové tvojí z daleka přijdou, a dcery tvé z boku povstanou“. (Js. 60, 4). Amen.

Ve Vratislavi, dne 1. února 1897.

Jiří kardinál Kopp,
knížebiskup vratislavský.

Odpustky.

Na žádost Jeho Eminence, nejdůstojnějšího pana kardinála Jiřího Koppa, knížete-biskupa vratislavského, udělil Svatý Otec Lev XIII. (dne 7. dubna 1897 a přispisem sv. kongregace ze dne 19. června 1897) následující odpustky:

1. Plnomocné odpustky získají všichni, kteří se účastní věčného klanění ve vlastní farnosti aneb jinde, a nějaký čas se modlí na úmysl Svatého Otce. Pokaždé však třeba skroušeně se vyzpovídati a Nejsv. Svátost oltární přijmouti. Svatý Otec si přeje, aby věřící diocese vratislavské jak nejčastěji v roce této milosti používali.
2. Odpustky desíti let a desíti quadragen (1 quadragena = 40 dní) kdykoliv, buď ve dne, buď v noci, věčného klanění se účastní, jsouce ve stavu milosti.

Obé odpustky lze duším v očistci přivlastniti.

Pokyny,

jak konati věčné klanění.

I. Čas věčného klanění.

1. Věčné klanění tak se zařídí, že po celý rok v každou hodinu denní i noční v jednom aneb více kostelích aneb veřejných kaplích, dle ustanoveného pořádku, Nejsvětější Svátost oltářní se k uctění vystaví. Dni a hodiny dle kalendáře tak se ustanoví, že věčné klanění během roku ve všech chrámech a veřejných kaplích, kde se Nejsv. Svátost oltářní přechovává, nepřetržitě se koná a v každém kostele aspoň jednou za rok se odbývá.
2. Klanění denní trvá obyčejně od 6. hodiny ranní do 6. aneb 7. hod. večerní. Klanění noční konají řády a řeholní družstva. Ve farních chrámech lze noční klanění jedině se zvláštním dovolením nejdp. knížete-biskupa konati.

3. Dni klanění jsou napřed ustanoveny a v neděli předcházející se z kazatelny ohlásí a na význam a milosti se upozorní.
-

II. Způsob, jak se koná věčné klanění.

a) Klanění denní.

1. Předpisy obřadní.

Zvonění. V předvečer věčného klanění budiž v kostele aneb kapli vyzváněno. Na počátku pobožnosti budiž slavně vyzváněno. Též počátek jednotlivých hodin může zvonkem ohlášen býti.

Oltář. Věčné klanění děje se co nej-slavnostněji. Oltář výstavní se krásně vyzdobí a patřičně osvětlí. Antependium budiž barvy bílé.

a) Večné klanění začíná v hodinu ustanovenou. Sanctissimum se v monstranci vystaví, dle předpisů obřadních, a v hodinu závěreční se věčné klanění litaníi ke Všem Svatým, Te Deum a požehnáním zakončí.

b) Začíná-li věčné klanění dopoledne, budiž velká mše sv. sloužena v dobu, jako

v neděle a svátky, a sice jako missa votiva. solemnis de Sanctissimo Sacramento (cum Gloria et Credo, et unica oratione) kdy rubriky dovolují; jinak budiž vzata Commemoratio Sanctissimi Sacramenti.

Případne-li věčné klanění na neděli aneb svátek, vynechají se v ten den kázání a nauka, aby věčné klanění nebylo přerušeno, a ohlášení k velké mši se připojí.

c) Případne-li věčné klanění zároveň s 13- aneb 40-hodinnou pobožností, mají se obé spojití a na obvyklém konání 13- aneb 40-hodinné pobožnosti ničeho neměnit; kde bývá kázání, nemá se vynechatí.

d) Na sv. Marka a křížové dni se přes procesí Nejsv. Svátost uzavře, nezůstane-li dostatečný počet věřících v kostele, což duchovní správce ustanoví.

Na Vše Svaté odpoledne se Sanctissimum přes hodinky za zemřelé (a procesí) uzavře a po jich ukončení opět vystaví.

Na den všech věrných dušiček, jakož i při pohřbech Sanctissimum teprve po zádušní mši sv. a po odstranění všech smutečných znaků se vystaví a tiché mše sv.

za zemřelé, které by se pak ještě sloužily, slouží se ve fialové barvě.

V poslední tři dny velikého týdne neodbyvá se věčné klanění a jen předepsané služby Boží se konají. Dny vynechané v těchto chrámech později se nahradí.

2. Způsob pobožnosti.

Počet klanějících se. Velebné duchovenstvo se postará, aby vždy přiměřený počet věřících před Nejsv. Svátostí se shromáždil.

Předříkávač. Pro každou hodinu se ustanoví předříkávač, jemuž velební pánové potřebné pokyny dají.

Modlitba. Pro modlitby určuje se tato kniha. Přidané písně zpívají se jen při denním klanění.

b) Noční klanění.

1. Obřadní předpisy.

Při nočním klanění vystaví se ciborium, hedbávným pláštikem zavnuté, a počet svící se může zmenšiti. Závěrek nočního klanění se spojí velmi pěkně ráno se mší sv. Jest dovoleno klanění přes ustano-

venou hodinu závěreční prodloužiti až k první mši svaté.

2. Způsob pobožnosti.

Dvéře kostela se uzavrou, až na jedny.

V chrámech veřejných účastňují se nočního klanění jen mužové.

Nejméně tři osoby buďtež přítomny.

Při nočním klanění se nezpívá.

III. Poznámka o bratrstvě Nejsv. Svátosti oltářní.

Stávajícího v diécesi bratrstva Nejsv. Svátosti oltářní netýká se zavedení věčného klanění a trvají nadále závazky členů. Bratrstvo valně prospívá věčnému klanění a proto se jeho zavedení, kde posud není, vřele doporučuje.

První hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Vstupní modlitba.

(Sv. Alfonse Liguori).

Jeden. Můj Pane, Ježíši Kriste, z lásky k lidem přebýváš dnem i nocí v této velebné Svátosti a pln lásky a dobroty očekáváš, zveš a přijímáš všecky, kdo Tebe navštívit přicházejí. Věřím, že jsi ve velebné Svátosti přítomen.

Všichni. Věřím.

Jeden. Klaním se Ti v hluboké pokoře a děkuji Ti za všecky milosti mi udělené, zvláště za to, že jsi se mi sám v této Svátosti daroval, že jsi mi blahoslavenou Pannu Marii, nejmilejší Matku svou, za orodovnici dal, a že jsi mne sem do chrámu povolal, abych Tebe navštívil.

Všichni. Klaním se Ti v hluboké pokoře a děkuji Ti.

Jeden. Pozdravuji dnes Tvé Srdce nejlaskavější, a činím tak z trojího úmyslu:

Předně na poděkování za ustanovení Nej-
světější Svátosti, za tolik mší sv. a přijí-
mání, v nichž sebe sama Otci nebeskému
obětuješ a věřícím za pokrm dáváš. Za
druhé: na dostiučinění za všechny urážky,
kterých se Ti dostalo v této Svátosti ode
všech nepřátel Tvých. Za třetí konám toto
klanění, abych Tě uctil na všech mí-
stech světa, kde jsi ve velebné Svátosti
nejméně ctěn a nejvíce opuštěn.

Všichni. Můj Ježíši, miluji Tě z ce-
lého srdce svého. * Líto jest mi, že jsem
Tvou nekonečnou dobrotu tolikráte urážel. *
S milostí Tvou si umiňuji, * že Tebe již
nikdy hněvati nebudu.

Jeden. Nyní se Ti docela zasvěcuji,
ačkoli jsem člověk hříšný, a odříkám se
vůle své, svých náklonností a přání i všeho,
co mého jest, a Tobě vše obětuji.

Všichni. Odříkám.

Jeden. Nakládej ode dneška se mnou
i se vším, co mého jest, jak se Tobě líbí.
Jen to si přeji a za to Tebe prosím, abych
Tě miloval, v dobrém setrval a dokonale
plnil Tvou vůli svatou.

Všichni. Rač nám to dáti, Pane!

Jeden. Poroučím Tobě duše v očistci, zvláště ty, které byly vroucími ctiteli velebné Svátosti a blahoslavené Panny Marie. Poroučím Ti též všecky ubohé hříšníky. Spojuji konečně, drahý Spasiteli můj, všecka přání svá s přáními nejlaskavějšího Srdce Tvého a obětuji je nebeskému Otci Tvému, aby je z lásky k Tobě přijal a vyslyšel.

V s i c h n i. Spojuji všecka přání svá s přáními nejlaskavějšího Srdce Tvého, * drahý Spasiteli můj, * a obětuji je nebeskému Otci Tvému, * prose ho ve jménu Tvém, * aby je z lásky k Tobě přijal a vyslyšel.

P í s e ň.

(Nezpívá-li se, odříkává se stídavě).

Chval jazyku důstojného * Těla Božího hodnost, * též předražené krve jeho * divotvornou přítomnost, * kterouž plod života ctného * vylil za náš hřích a zlost.

Nám daný, nám se narodiv * z Panny bez porušení, * na světě se svými pobyv, * lidskému pokolení * vůli Otcovu oznámiv, * předivně vzal skončení.

Při posledním večeření * s bratry svými stoloval, * dvanáctě shromáždění *

pro něž umřet se vydal; * když v způsob chleba zastřený * za pokrm se zanechal.

Slovo tělem učiněné * z chleba zas tělo činí * slovem z též moci předivné * i víno v krev svou mění; * nech ať víra srdce věrné * proti smyslům upevní.

Obětování.

(100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Pane Ježíši Kriste, ve spojení s Božským úmyslem, za kterým Ty sám na zemi nejsvětějším Srdcem svým Bohu chvály jsi vzdával a nyní v nejsvětější Svátosti oltářní po vši zemi bez přestání vzdáváš až do skonání světa, obětuj Tobě po celý dnešní den, ani sebe menší částky jeho nevyjímaje, za příkladem nejsvětějšího Srdce blahoslavené a nikdy neposkvrněné Panny Marie všeliké úmysly a myšlenky, všeliké city a žádosti, všeliké skutky i slova svá.

Úvaha.

Pán Ježíš přítomen v nejsvětější Svátosti oltářní.

1. Jeden. Když Spasitel při poslední večeři s učeníky stoloval, vzal chléb, díky

činil, lámal, dával učeníkům svým, a řekl: To jest tělo mé. A vzav kalich, díky činil a dal jim řka: To jest krev má nového zákona, která za vás vylita bude na odpuštění hříchů.

Všichni. Všemohoucím svým slovem proměňuješ, * co dříve chlebem bylo, v tělo své, * třebas ho zakrývají způsoby chleba.

Jeden. Jak veliká jest moudrost Tvá, Spasiteli můj! Tvá moudrost jedině vynalezla prostředek, abys se věřícím udělil a je zachoval k životu věčnému. Jako jsi zjevil svou moudrost, když jsi ve svém vtělení dvě tak různé věci, Božství a člověčenství, spojil v jedné osobě, tak Tvá moudrost v této nejsvětější Svátosti Tvé Božství a člověčenství nám k pokrmu spojila se způsoby chleba a vína.

Všichni. Plesejte, křesťané, a Pánu děkujte! * My všichni, drahý Spasiteli, podáváme svůj rozum ve víře tomu, co Tvá moudrost ustanovila. * Není ničeho tak velikého, co by Tvá moudrost nedovedla vykonat, * byť by rozum toho nepojal.

Jeden. Ježíši nejmoudřejší, v němž všechny poklady moudrosti a poznání jsou

skryty, uděl mi jich, abych tak velikou milost poznával, cenil a tobě za ni děkoval.

Všichni. Amen.

Jeden. Poznávejme v tomto díle zračném i všemohoucnost Kristovu. V okamžení proměňuje chléb ve své tělo, tak že z chleba ničeho nezbude, než způsoby, skrývající tělo jeho nejsvětější. Tak jest tělo Tvé přítomno v nejsvětější hostii, ó můj Spasiteli, že i v nejmenší částce její pravdivě přítomen jsi, a že tělo Tvé zůstává nedotknuto, třebaš se hostie rozdělí. Věříme, ó Pane, že ty můžeš to učinití, poněvadž jsi všemohoucí. Věříme, ó Pane, že jsi to skutečně učinil, poněvadž nás o tom ubezpečuješ.

Všichni. Pochválena a zvelebena buď všemohoucnost Tvá, Božský Spasiteli! * Prosíme Tě, Pane, bys nás skrz ní v nové lidi změnil, * abychom její milosti se účastnými stali.

Jeden. Děkujme též Spasiteli za nekonečnou lásku a dobrotu, kterou nám prokázal, ustanoviv nejsvětější Svátost. Jako Otec nám prokázal svou lásku, když Syn svého jednorozeného vydal, tak Syn Boží dal nám důkazy své lásky a dobroty, když

vydal nejdražší, co měl, sebe sama, tělo své nejsvětější i se vším, co s ním spojeno bylo. Tys nám, Pane, s tělem svým daroval svou krev nejsvětější, svou duši, své Božství a všecky poklady svých zásluh a zadostučinění, abys vždy s námi byl a neustával nám dobře činiti.

Všichni. Ó můj Spasiteli, * jak Ti oplatím Tvou dobrotu a lásku, * kterou mně prokazuješ v nejsvětější Svátosti.

Jeden. Dáváš mně nejdražší, co máš, a já Ti dám, co mám nejdražšího. Ty mně daruješ sebe sama a vše, co máš, já Ti za to obětují sebe sama, své tělo, svou duši, svůj život.

Všichni. Vše, co jsem a co mám, obětují Tobě, a prosím Tě, * požehnej mne, abych Ti skutkem dokázal vděčnost, * jakou mé srdce nyní naplněno.

2. Jeden. To jest tělo mé, řekl Spasitel. Nikoliv část svého těla, ale celé tělo své, nedělené, dokonalé, dáváš nám, Pane. Proč jsi to činil, Spasiteli můj? Jedině proto, bys nás poučil, že svými nejsvětějšími údy všecky údy toho, jenž Tě přijímá, posvětití a celého člověka ke zdraví a svatosti přivéstí chceš.

V š i c h n i. Ó můj nejsladší Ježíši, jenž jsi přítomen v nejsvětější Svátosti,* abys duši mé zachoval život a ji sílil,* posvěť oči a uši mé, když přijdeš ke mně v svatém přijímání,* abych jedině viděl a slyšel, co Tobě jest milé a příjemné.* Očišť jazyk můj, aby nemluvil ničeho, co by Tebe urazilo,* posilni mé ruce a nohy,* aby nezahálely v službě Tvé.

J e d e n. Ó můj Spasiteli, otevři oči milosrdenství svého, a shlédni na mne, aby oči mé Tvým pohledem byly osvěceny, a já Tebe poznal a živě věřil.

V š i c h n i. Otevři uši své a vyslyš mou modlitbu a prosbu,* otevři uši moje, aby slovo Tvé slyšely a poslouchaly Tvá přikázání svatá.* Otevři ústa svoje, a mluv k srdci mému,* aby ústa moje se otevřely ku chvále Tvé,* a jazyk můj nepřestával chváliti Tebe.

J e d e n. Otevři srdce své, ó můj Spasiteli, a uveď mne do něho, abych roz-nícen byl ohněm Tvé lásky. Vztáhni ruce své a dotkni se mne, aby ruce mé se posvětily, konajíce službu Tvou.

V š i c h n i. Pro všechny kroky, které učinily tvé svaté nohy na zemi,* prosím.

Tě pokorně, rač mé kroky řídití a spravovati,* aby Tvým se připodobňovaly,* a celé tělo mé bylo živým odleskem svatosti*, která září z těla Tvého.

3. J e d e n. Láska Tebe, Pane, přiměla, že jsi za nás smrt podstoupil. Vezměte tělo, které za vás na smrt vydáno bude, pravil jsi. Jako láska Tebe přiměla, tělo své na smrt vydati, tak Tě láska pohnula, abys nám ho zanechal v nejsvětější Svátosti. Láska Tě pohnula, že jsi ustanovil nejsvětější Svátost. Proto chci na těle Tvém nejsvětějším pět ran pozorovati, které jsi na kříži utrpěl. Jsou znamením nejen Tvé smrti, ale i mého života. Prosím Tě pro ně, Pane, ukryj mne v nich, oživ a posvěť mne.

V š i c h n i. Nejsvětější tělo mého Spasitele,* zraněné na kříži, hřeby a kopím probodené,* které nyní těmi ranami na nebesích i v nejsvětější Svátosti jsi oslaveno,* klaním se Ti, velebím Tě a prosím Tě pro tyto rány pokorně,* rač mé rány vyléčiti, odňati ohyzdnost duše mé, kterou mně hříchy způsobily,* a mne Tobě milým a příjemným učiniti.

4. J e d e n. Proměnil chléb, vzal jsi, Pane, kalich s vínem, a proměnils ho mocí svatého slova svého, ve svou krev. Starý zákon uzavřen byl v krvi zvířat, jež předobrazovala krev Páně, nový zákon pak zakládá se na krvi Tvé, Spasiteli můj. Ve svém zákoně slibuješ odpuštění hříchův a trestů věčných, slibuješ milost, bychom dítkami Božími se stali, slibuješ všecky ctnosti, a s láskou dary Ducha svatého, dědictví věčné, blaženost věčnou, a že modlitby naše vyslyšíš, nám v protivenstvích přispěješ a pomůžeš; a to vše nám zapsáno a zabezpečeno jest krví Tvou.

V š i c h i. Kolik příčin máme, radovati se a Tebe milovati.* Kolikráte budeme obcovati mši svaté a přistupovati k sv. přijímání, * obětovati chceme tuto krev Otci věčnému s pevnou důvěrou, * že všeho dosáhneme, oč prositi budeme. * Věčný Otče, Tobě obětuji nejdražší krev mého Spasitele, * jako potvrzení a znamení poslední vůle Syna Tvého, * v němž jsi mně slíbil, že mně dáš, za co Tě prosím. * Nuže vyplň zaslíbení Syna svého a vyslyš prosby mé.

J e d e n. Ne pro sebe, Spasiteli můj, ale za nás vylil jsi krev nejsvětější. „Za vás vylita bude,“ pravil jsi. Každého jednotlivého člověka, tedy i mne, měl jsi před očima.

V š i c h n i. Dobrotivý Spasiteli, jenž jsi za mne vylil krev svou s tolikou bolestí, * a ji s tak velikou láskou mně v sv. přijímání podáváš, * uděl mně milosti, abych útrpnost měl s Tvými bolestmi * a Tobě věrně sloužil z vděčnosti za Tvou lásku.

J e d e n. Jak štědrým jsi byl, ó Ježíši, že jsi krev svou vylil za všechny lidi! Není na celém světě člověka, třeba nejhoršího, za něhož bys nebyl vylil krve své, jemuž bys nebyl slíbil podílu v její ovocech.

V š i c h n i. Ó můj štědrý Spasiteli, * dej, ať co nejvíc lidí má podíl na ovocech krve nejdražší, * jejíž krůpěj jediná by postačila na vykoupení celého světa.

J e d e n. Ó můj Spasiteli, Ty vyléváš krev svou na odpuštění hříchů. Každý hřích tedy, sebe těžší a hroznější, Tvou krví zhlazen bude! Teklať i za ony katany, kteří Tebe tak hrozně mučili, i jim by byla vymohla odpuštění, kdyby po něm byli toužili.

V š i c h n i. Ó nejdražší krvi pravého Beránka velikonočního, * v níž všichni obmyti můžeme roucha svá ze všech skvrn hříchu, * očist' duši mou, * a ozdob ji cnotmi Božské milosti. Amen.

Píseň.

To tak veliké tajemství * vzývejme naklonění; * novému teď náboženství * ustup staré zřízení; * stůj víra za rukojemství * v smyslů nepostačení.

Boha Otce, Syna jeho * zvelebujme křesťani! * ctěmež i Ducha svatého, * by vždycky zůstal s námi, * vylej, Pane, s trůnu svého * na nás své požehnání. Amen.

Díkůčinění.

(Žalm 83.)

J e d e n. Jak milí jsou stanové tvoji Hospodine zástupů! Touží a omdlévá duše má po síních Hospodinových.

V š i c h n i. Srdce mé a tělo mé * plesají k Bohu živému.

J e d e n. Nebo vrabec našel sobě dům, a hrdlička hnízdo sobě, kde by vložila mladá svá. Já nacházím oltáře Tvé Hospodine zástupů, králi můj a Bože můj!

V š i c h n i. Blahoslavení jsou, kteříž přebývají v domu Tvém. Hospodine! * Na věky věků chváliti budou Tebe.

J e d e n. Blahoslavený muž, který má pomoc od Tebe, jenž vstupování v srdci svém umyslil údolím slzí na místo, které vyvolil.

V š i c h n i. Neboť požehnání dá ustanovitel zákona, * půjdou z ctnosti k ctnosti * až vidín bude vznešený Bůh na Sionu.

J e d e n. Hospodine, Bože zástupů, vyslyš modlitbu mou; ušima pozoruj, Bože Jakobův.

V š i c h n i. Ochránce náš, popatř Bože, * a vzhlédni na tvář Pomazaného svého.

J e d e n. Nebo lepší jest den jeden v síních Tvých nad tisíce jiných.

V š i c h n i. Zvolil jsem sobě raději opovrženým býti v domu Boha mého, * nežli přebývati v stáncích hříšníků.

J e d e n. Nebo milosrdenství a pravdu miluje Bůh; milost a slávu dá Hospodin.

V š i c h n i. Neodepře dobrých věcí těm, kteří chodí v nevinosti. * Hospodine zástupů, blahoslavený člověk, který doufá v Tebe.

J e d e n. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

V š i c h n i. Jakož byla na počátku * i nyní i vždycky * až na věky věkův. Amen.

Modlitba smírná.

J e d e n. Ó můj Spasiteli, přítomný v nejsvětější Svátosti oltářní, v pokoře před Tebou padáme, abychom obnovili své obětování a potvrdili svůj úmysl, že rozmnožením své věrnosti a lásky napravíme urážky, jakéž Ti od lidí činěny bývají. Čím více pravdy svaté víry se hanobí:

V š i c h n i. Tím více v ně budeme věřiti, * ó Ježíši, pravdo věčná.

J e d e n. Čím více nevěra usiluje, aby nás zbavila naděje naší:

V š i c h n i. Tím více budeme naději svou skládati v Tebe, * Ježíši, jediná naděje lidí smrtelných.

J e d e n. Čím více odporují srdce Tvé lásce Božské:

V š i c h n i. Tím více Tě budeme milovati, * Ježíši, skrytý v nejsvětější Svátosti.

Jeden. Čím více na Božství Tvé útoky se činí:

Všichni. Tím více se Ti budeme klaněti, * můj Ježíši.

Jeden. Čím více přikázání Tvá přestupována bývají:

Všichni. Tím více je budeme zachovávat, * o můj Ježíši.

Jeden. Čím více svátosti Tvé se opovrhují:

Všichni. Tím více je budeme s láskou a uctivostí přijímat, * můj Ježíši.

Jeden. Čím více se zanedbávají ctivosti, jichž vzorem jsi, Pane:

Všichni. Tím více a tím snažěji je budeme konati, * můj Ježíši.

Jeden. Čím více usiluje peklo o záhubu duší:

Všichni. Tím více se přičiníme o jejich spasení, * ó Ježíši.

Jeden. Čím více se pohrdá Tvou svatou Církví:

Všichni. Tím více se chceme snažiti, * abychom věrnými dítkami jejími byli, * ó Ježíši.

Jeden. Čím více pronásledují svatého Otce, náměstka Tvého na zemi:

Všichni. Tím více se ho chceme přidržovati, * můj Ježíši.

Jeden. Čím více se svět chladně odvrací od nejsvětější Svátosti:

Všichni. Tím vroucněji chceme Ti náhradu dáti, * ó Ježíši.

Obětování.

Jeden. Věčný Otče, obětuji Ti nejdražší krev Ježíše Krista náhradou za mé hříchy a za potřeby svaté Církve.

(100 dní odpustků pokaždé.)

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltární.

(100 dní odpustků jednou za den.)

Prosba.

(Sv. Alfons Liguori).

Jeden. Ó můj nejmilejší a nejsladší Ježíši, můj živote, má naděje, můj poklade a jediná láska duše mé! Co Tě to stalo, abys zůstával u nás v této Svátosti!

Všichni. Jaké urážky bylo Ti snášeti v této svátosti, * abys mezi námi přítomen byl.

Jeden. Nade vším zvítězila Tvá láska a touha Tvá, abys od nás milován byl.

Všichni. Přijď tedy, Pane, * a přebývej v srdci mém. * Uzavři dvéře navždy, * aby mimo Tebe nic nevešlo do něho a nesdílelo lásky, * která Tobě přísluší a kterou Tobě chci darovati.

Jeden. Ty sám, nejmilejší Spasiteli, vládni nade mnou úplně a docela. A jestli Tě někdy úplně neposlouchám, trestej mne, abych budoucně ochotněji Tvou vůli plnil. Dej, ať si ničeho jiného nepřěji, a jiné radosti nehledám, než toliko Tobě radost způsobit, Tebe zde často navštěvovat, s Tebou rozmlouvat a Tebe přijímat.

Všichni. Necht' jiní hledají jiná dobra, * já miluji, já hledám jedině poklad Tvé lásky * a tento chci u oltáře Tvého vyhledávati.

Jeden. Dej, ať na sebe zapomenou, abych jen na Tebe myslel! Blažení Serafové, nezávidím Vám slávy Vaši, závidím Vám toliko Vaší lásku k vašemu a mému Bohu. Naučte mne, co mám činiti, abych Ho opravdu miloval a jemu se líbil.

Všichni. Můj Ježíši! jenom Tebe chci milovat, * jenom Tobě se líbit.

Modlitba za svatého Otce.

Jeden. Modleme se za svatého Otce našeho (N. N.)

Všichni. Hospodine, zachovej a obživuj ho, a učiň jej blaženým na zemi * a nevydávej ho v ruce nepřátel jeho.

Otče náš. Zdrávas.

(300 dní odpustků jednou za den).

Duchovní přijímání.

Jeden. S pevnou vírou a pokorným srdcem vyznávám, ó Pane, že zde na oltáři opravdově, skutečně a podstatně přítomen jsi. Ty se obětuješ svému Otci nebeskému jako pravá a živá oběť, Ty, jenž jsi někdy na svět přišel, trpěl, zemřel a na krvavém oltáři svatého kříže hříchy mé svou smrtí smazal.

Všichni. K nohous Tvým, ó Pane a Spasiteli můj, padám * se srdcem skroušeným, kterým Ty, ó Bože, nepohrdneš. Ty jsi zde přítomen, ne jako soudce, * ale jako můj Spasitel, * jako pokrm duše mé, * jako lékař, jenž léčí rány mé a mírní bolesti mé.

Jeden. Na Tvou neskončenou lásku a dobrotu spoléhám a doufám, že mi neodepřeš odpuštění a nových hojných milostí.

Všichni. Kéž bych mohl přiblížiti se k Tvému stolu * a uvésti Tě do duše mé! * Žádám toho s celou vroucností svaté lásky, * ale není mně popřáno, Tebe nyní ve Svátosti přijmouti.

Jeden. Vzhledni, Pane, na touhu mou, ukoj mou žádost, a přijď duchovně do srdce mého, abych živ byl, ale nikoliv já, nýbrž Ty ve mně, ó Ježíši, jenž jsi můj Spasitel a mé blaho.

Všichni. Amen.

Jeden. Pochválena budiž bez přestání

Všichni. Nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Pane, vyslyš modlitbu mou.

Všichni. A volání mé k Tobě přijď.

Jeden. Dobrořečme Hospodinu.

Všichni. Bohu díky.

Jeden. Duše všech věrných zemřelých skrze milosrdenství Boží nech ať odpočívají v pokoji.

Všichni. Amen.

Litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože,

Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Duše svatý, Bože,

Svatá Trojice, jeden Bože,

1. Srdce Ježíše, Syna Otce věčného,

2. Srdce Ježíšovo, od Ducha svatého
v lůně panenské matky utvořené,

3. Srdce Ježíšovo, se slovem Božím
podstatně spojené,

4. Srdce Ježíšovo, nekonečné veleb-
nosti,

5. Srdce Ježíšovo, svatý chrám Boží,

6. Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího,

7. Srdce Ježíšovo, dome Boží a bráno
nebeská,

8. Srdce Ježíšovo, výhni láskou pla-
noucí,

9. Srdce Ježíšovo, schránko sprave-
dnosti a lásky,

smiluj se nad námi!

10. Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,
11. Srdce Ježíšovo, hlubino všech
ctností,
12. Srdce Ježíšovo, veškeré chvály nej-
hodnější,
13. Srdce Ježíšovo, králi a střede všech
srdcí,
14. Srdce Ježíšovo, ve kterém jsou
všecky poklady moudrosti a vědo-
mosti,
15. Srdce Ježíšovo, ve kterém přebývá
veškerá plnost božství,
16. Srdce Ježíšovo, ve kterém se Otci
dobře zalíbilo,
17. Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti
jsme všickni obdrželi,
18. Srdce Ježíšovo, žádosti pahrbků
věčných,
19. Srdce Ježíšovo, trpělivé a mno-
hého milosrdenství,
20. Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem,
kteří tebe vzývají,
21. Srdce Ježíšovo, pramene života a
svatosti,
22. Srdce Ježíšovo, oběti slitování za
hříchy naše,
23. Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,

24. Srdce Ježíšovo pro nepravosti naše potřené,
25. Srdce Ježíšovo, až k smrti poslušné,
26. Srdce Ježíšovo, kopím probodené,
27. Srdce Ježíšovo, pramene všelikého potěšení,
28. Srdce Ježíšovo, živote náš a vzkříšení naše,
29. Srdce Ježíšovo, pokoji náš a smíření naše,
30. Srdce Ježíšovo, oběti hříšníků,
31. Srdce Ježíšovo, spáso v Tebe doufajících,
32. Srdce Ježíšovo, naděje v Tobě umírajících,
33. Srdce Ježíšovo, rozkoši všech svatých,

smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpust nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

Jeden. Ježíši tichý a pokorný srdcem,
Všichni. Učiň srdce naše podle Srdce
Svého.

J e d e n. Modleme se! Všemohoucí, věčný Bože, shlédni na Srdce nejmilejšího Syna Svého a na chvály a dostiučinění, které vzdává Tobě jménem hříšníkův, a usmířen jsa, uděl jim odpuštění, když žádají milosrdenství Tvého, ve jménu téhož Ježíše Krista, Syna Tvého, který s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh na věky věkův.

V š i c h n i. Amen.

Záslibná modlitba k nejsvětějšímu Srdci Páně.

J e d e n. Nejsladší Ježíši, Vykupiteli lidského pokolení, shlédni na nás, před oltářem Tvým u nejvyšší pokoře klečící.

V š i c h n i. Tvými jsme, Tvými býti chceme; * abychom však pevněji s Tebou spojeni byli, * hle, každý z nás Tvému nejsvětějšímu Srdci dnes zaslibuje se dobrovolně.

J e d e n. Tebe sice mnozí nepoznali nikdy: Tebe pohrdající příkázáními Tvými, mnozí zavrhlí. Smiluj se nad těmi i oněmi, nejdobrotivější Ježíši: mocně přiveť k sv. Srdci Svému všecky.

Všichni. Kraluj, Pane, netoliko věřícím, kteří se neodchýlili nikdy od Tebe, * ale také marnotratným synům, kteří Tebe opustili: * učiň, by tito brzy navrátili se do domu otcovského, by nouzí a hladem nezahynuli.

Jeden. Kraluj těm, které domněnky a bludy oklamaly, které nesvornost rozdvojila, přivod' je do přístavu pravdy a k jednotě víry, aby byl brzy jeden ovčinec a jeden pastýř.

Všichni. Kraluj konečně všem, kdo v staré pohanské pověře trvají, * neopomíjej osvoboditi je z temností a uvésti k světlu a do království Božího.

Jeden. Uděliž, ó Pane, Církvi své svobodu jistou s bezpečností; uděliž všem národům pokoj řádných poměrů: učiň, aby ze všech končin zemských zazníval hlas:

Všichni. Budiž chvála Božskému Srdci, kterým jsme nabyli blaha, * Jemu sláva a čest. Amen.

(Zbývá-li ještě času, lze modlitby z dodatku vzítí).

Druhá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Všichni. Amen.

Jeden. Klanějme se Ježíši Kristu, králi všech národů, jenž nám v nejsvětější Svátosti hojnost všech milostí dává.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

(100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Pojdte, veselme se Hospodinu, plesejme Bohu Spasiteli našemu. Předstupme před tvář jeho s chválením a s žalmy plesejme Jemu.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Jeho jest moře, a on učinil je, a suchou zemi utvořily ruce jeho: pojdte, klaňme se a padněme před Bohem a Pánem naším; v skroušenosti a vděčnosti plačme před Hospodinem, který nás učinil. On jest

Hospodin, Bůh náš, my pak jsme lid jeho a ovce pastvy jeho.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Dnes, uslyšíme-li hlas jeho, jenž nás volá, abychom se klaněli, děkovali, smířovali a prosili nezatvrzujeme srdcí svých, jako kdysi židé na poušti činili, kde Boha pokoušeli, ačkoliv zázraky viděli.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Čtyřicet let byl Bůh na poušti blízký národu onomu. Ale sám o nich svědčí: Vždycky tito bloudí srdcem, ale oni nepoznali cest mých, tak že jsem přísáhl ve hněvu svém, že nevejdou do odpočinutí mého.

Všichni. Pane, jenž nás v nejsvětější Svátosti vedeš pouští života, * nedopust, * aby nás zastihl výrok podobný.

Jeden. Klanějme se Ježíši Kristu, králi všech národů, jenž nám v nejsvětější Svátosti hojnost všech milostí dává.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, *
nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Obětování.

Jeden. Otevř, Pane, ústa moje, abych
Tvé svaté jméno velebil, očist též srdce mé
ode všech marných, převrácených a těka-
vých myšlének.

Všichni. Osvět rozum, rozněť srdce, *
abych důstojně a pobožně klanění konal *
a zasloužil vyslyšenu býti před tváří Bož-
ské Velebnosti Tvé.

Jeden. Božský Spasiteli, spojen s
Božským úmyslem Tvým, kterým jsi sám
kdysi na zemi Bohu čest a slávu vzdával,
chci konati tuto hodinu klanění. Obzvláště
Ti ji obětuji za svatého Otce a celou
Církev svatou.

Odprošení.

(200 dní odpustků pokaždé).

Jeden. Klaním se Tobě, ó můj Bože
a Spasiteli, Ježíši Kriste, s nejhlubší ucti-
vostí, které víra mne učí, a z celého srdce
miluji Tebe, pravý Bože a pravý člověče,
jenž v nejsvětější Svátosti se skrýváš: ná-

hradou za všechny neuctivosti, zneuctění a svatokrádeže, které jsem na neštěstí snad spáchal a od jiných spáchány byly a Bohu žel, ještě spáchány budou.

Všichni. Klaním se Tobě, ó můj Bože, * sice ne tak, jak toho zasluhuješ aneb jak já povinen jsem, * ale aspoň tak jak mohu; * rád bych to učinil s takou dokonalostí, * jaké schopni jsou všichni tvorové rozumní.

Jeden. Tak chci se Tobě nyní i vždycky klaněti nejen za ony katolíky, kteří se Ti neklanějí a Tebe nemilují, ale i za náhradu o za obrácení všech bludařů, rozkolníků, mohamedanů, židů, modlářů a zlých křesťanů.

Všichni. Ó můj Ježíši! * Budiž vždycky ode všech poznán, * ctěn, milován a veleben * v nejsvětější Svátosti oltářní.

Jeden. Klaním se Tobě s velkou vroucností, chlebe nebeský, skrytý v Svátosti.

Všichni. Spasiteli můj, Ježíši, žehnej mne, * Srdce Marie, mé matky, ochraň mne, * Tobě, Ježíši, své srdce věnuji, * neboť Tebe nade všechno miluji.

Píseň.

Chval Sione Spasitele, chval svého Vykupitele, nechtěj dnes němým býti! Chval co jen můžeš nejvíce, však nikdy nebudeš více, nežli máš jej chváliti.

Plesej v duchovní radosti, pln jsa vděčné uznalosti za velká dobrodiní, jichžto veřejnou slavností dnes s obzvláštní horlivostí, Církev památku činí.

Slaví den ustanovení, den nového založení oběti předústojné; ustanovení Svátosti, v níž nám k spasení milosti Ježíš nechal přehojné.

Před dnem svého umučení dvanáctě shromáždění chléb a víno rozdával, mocí svou již proměněné v tělo, krev svou obrácené, z lásky velké podával.

Touž oběť obětovati, na památku svou konati, apoštolům uložil, chtě i nás účastné míti, rovné milosti užítí, nové kněžstvo založil.

Tak z Božího přičinění, kněži v Církví posvěcení, z Kristova nařízení chléb a víno na oltáři, ač nestíhlé lidské tváři, v tělo a krev jeho mění.

Úvaha.

Ustanovení nejsvětější Svátosti.

Jeden. V duchu jsem přítomen ve večeřadle, kde jsi, Spasiteli můj, kdysi nejsvětější Svátost ustanovil. Vidím, jak bereš a žehnáš chléb. Proč, ó můj Vykupiteli, proč chléb zvedáš ze stola a bereš ho v požehnané ruce své? Jen proto, abys nám ukázal, že proměnění chleba jest dílem Tvé všemohoucnosti a štědrosti i skutkem záslužným.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

(100 dni odpustků jednou za den.)

Jeden. Proměnění bylo dílem Tvé Božské všemohoucnosti jakožto Bůh a moci veliké, kterou Otec dal Tobě jako člověku. Tak, zůstáváje viditelným svým učeníkům, mohl jsi; Pane, všecek a dokonale sebe podat v tom chlebě nebeském svým učeníkům.

Všichni. Ó veliká všemohoucnosti Božská! * Spasiteli můj! těším se z celého srdce, * že ruce Tvé jsou tak všemohoucí. * Změň mne, Pane, rukou svou, * abych účasten byl moci toho Božského chleba.

Jeden. Oči všech v Tvou štědrost doufají, Hospodine, a ty dáváš jim pokrm v čas příhodný, pěje prorok Tvůj, David. Která štědrost jest větší, než ona, že sebe sama úplně nám podáváš, bez naší zásluhy, toliko z lásky.

Všichni. Chválen a veleben budiž bez přestání, * Spasiteli, jenž nás živíš svatým tělem svým.

Jeden, Svými zásluhami, prací rukou svých a v potu tváře získal jsi, ó Pane, nám tento chléb, ježž nám v svatém přijímání podáváš. Proto nechceš, aby se stal pokrmem zahálečů, nýbrž těch, kteří dobrymi skutky hodni se ho stanou a pak nasyceni chlebem nebeským, pracují ve službě Tvé.

Všichni. Adame nebeský, * jenž jsi jako Adam pozemský v potu tváře pracoval, * abys dítkám svým chléb tento zjednal, * Tobě budiž čest a sláva, * jenž mně darmo dáváš, co jsi sám draze vykoupil. * Protož Tobě dnes slibuji, * chci pracovati a namáhati se v službě Tvé, * abych chleba toho hoden byl.

Jeden. Když jsi chléb bral do rukou svých, pozdvihl jsi k nebesům oči své, ó

můj Spasiteli! Chtěl jsi tím naznačiti, že chléb, který nám dáváš, není chléb pozemský, nýbrž chléb nebeský, chléb andělský, chléb nadpřirozený, ježž Otec dal.

Všichni. Dnes se vyplnilo, * co slíbil Spasitel: * Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj dává vám pravý chléb s nebe. * Jáť jsem chléb života, * který s nebe sstoupil.

Jeden. Proto jsi pozdvihl oči své k nebesům, abys nás napomenul, bychom srdce svá povznášeli s velikou nadějí, láskou a čistotou, očekávajíce od Otce nebeského pokrmu Božského, připravujíce se nebeským životem na jeho přijímání. Proto Církev svatá skrze kněze své při mši svaté praví: Vzhůru srdce! A věřící odpovídají: Máme je pozdvižena ku Pánu.

Všichni. Otče nebeský, * pozdvihni srdce naše k sobě * a dej nám dnes tento chléb, * jenž s nebe sstoupil, * aby život dal celému světu!

Jeden. Pak jsi děkoval Otcí věčnému za neskončená dobrodiní, která světu prokázal skrze Tebe, když Tebe samého jako chléb za pokrm podal. Chtěl jsi nás tím naučiti, s jakou vděčností tento chléb máme

požívati. Nenazvala-li ho Církev Eucharistií, to jest díkůčiněním? Děkoval-li jsi sám, ó Pane, Otci svému nebeskému za rozmnožení chlebů, jimiž jsi pět tisíc lidí na poušti nasytil, tím více jsi mu děkoval za tento chléb nebeský, ježž všem lidem podává na poušti světa!

Všichni. Nevěda, jak bych se slušně vděčným prokázal, * obětuji Ti, Otče nebeský, * díkůčinění za ustanovení nejsvětější Svátosti, * které ti přinesl Božský Spasitel, * a sám chci na poděkování přijati nejsvětější Svátost, kterou on k tomu ustanovil.

Jeden. Po díkůčinění požehnal jsi chléb, ó můj Spasiteli. Jestli my něco žehnáme, Bůh vlastně požehnání dává. Ty však jsi chléb požehnal a učinils, co Tvé požehnání naznačovalo, proměniv chléb ve svaté tělo své.

Všichni. Ó Kriste, Pane a Spasiteli náš, * požehnej i nás. * S Tvým požehnááním smím pak požívati tento chléb svátostní * a budu účasten požehnání, * které nám v něm uděluješ.

Jeden. Pak jsi chléb lámal a svým apoštolům dával. Všichni měli jeden pokrm

jísti, jeden nápoj píti a tak jednou láskou spojeni býti, jako by spolu jedním tělem byli. Ačkoliv vnější způsoby chleba rozdělenu byly, zůstalo neděleno to, čím vskutku bylo: v každé části bylo celé tělo Tvé a v každém kousku, který apoštolové přijali, tolik jako v celém chlebě. Nemělo by právě rozdělení nás povzbuditi, bychom pilně a vážně uvažovali, co v chlebě jest? Tvé pravé tělo, ó Pane, Tvá nejdražší krev, Tvé Božství a všecky Tvé zásluhy! Každou částku zvlášť uvažiti jest tolik jako chléb tento duchovním způsobem rozdělený požívati.

Všichni. Ó můj Spasiteli, * neumím chléb tento rozdělit, * rozděl ho Ty, ó Pane, rukou svou, * abych ho s prospěchem požíval, * a vše, i nejmenší, co obsahuje, pozoroval.

Jeden. „Vezměte, a jezte“, řekl jsi svým učeníkům, můj Spasiteli, „to jest tělo mé“.

Všichni. Ó vzácný dare, s kterým jsi nám vše podal, co jsi měl, * a z čisté lásky. * Štědrý dárče, prosím Tě, * rač mně sebe dáti, poněvadž Tvým učeníkem jsem, * třebas nehodným tak veliké

milosti. * Avšak Ty nedáváš ji pro naše zásluhy, * nýbrž z dobrotivosti své, a že máš radost z toho, * abys nám tak veliký dar udělil, * jenž všecku zásluhu převyšuješ.

Jeden. S jakou asi uctivostí apoštolové, světlem víry osvíceni, tento chléb nebeský přijímali, když jsi jim řekl: Vezměte a jezte všichni. Nechť se teď nikdo nevymlouvá pod rouškou pokory, když se vzdaluje; neboť Ty se podáváš, ó Pane, všem, kteří praví učeníci Tvoji jsou a kteří příště budou až do skonání světa.

Všichni. Chci poslouchati, ó můj Ježíši, * a Tebe často přijímati. * Nechť Tvé milosrdenství a Tvá štědrost nahradí mou nehodnost.

Píseň.

Po posvátném proměnění chléb a víno to již není, co před obětí bylo; obé má podstatu novou, neb v tělo Kristovo divně se proměnilo.

Co můžeš srozuměti, okem tělesným viděti, věřit musíš, křesťane; chceš-li se Bohu líbiti, víra musí nadstaviti, kde rozum nedosáhne.

Bůh, jenž svět stvořil z ničeho, můžeť i z chleba prostého, to, co chce, učiniti, mnohé nepochopitelné, tobě nevyzpytatelné zázraky způsobiti.

Máš tedy pevně věřiti, co ti ráčil vyjeviti Ježíš o té Svátosti; že v ní skutečně přebývá jak Bůh a člověk, jen skrývá jasnost své přítomnosti.

Skrývá pak i člověčenství, tak jako na kříži Božství, pod obojím způsobem: živé pak přec tělo Krista, s Božstvím jeho dozajista, bývá tvé duše chlebem.

Modlitba za všeobecné potřeby křesťanstva.

(Bl. Petr Kanisius.)

J e d e n. Všemohoucí, věčný Bože, Pane, Otče nebeský, shledni okem svého neskončeného milosrdenství na naši bídu, nouzi a soužení.

V š i c h n i. Smiluj se nade všemi pravověřícími, * za které Tvůj jednorozený Syn, náš milý Pán a Spasitel, Ježíš Kristus, * v ruce hříšníků se milerád vydal, * i svou předrahou krev na dřevě kříže vylíti ráčil.

J e d e n. Skrze toho Pána Ježíše odvrát od nás nejmilostivější Otče, zaslou-

žené tresty, přítomná i budoucí nebezpečnosti, škodlivou vzpouru, války, drahotu nemoci a truchlivé, bídné časy. Osvět též a posilň ve všem dobrém duchovní i svět-ské vrchnosti a vladáře, by ke všemu na-pomocni byli, co k Tvé Božské slávě, k našemu spasení, k všeobecnému pokoji a blahu celého křestanstva prospěšno jest.

Všichni. Uděl nám, ó Bože, pokoje, náležitou sjednocenost u víře beze všeho rozdvojení a odpadlictví. * Obrať srdce naše k pravému pokání a polepšení života. * Zapal v nás oheň lásky své; * dej nám lač-něti a žízni po všeliké spravedlnosti, * abychom jakožto poslušné dítky Tvé Tobě v životě i při smrti příjemni a líbezni byli.

Jeden. Prosíme Tě také, ó Bože, jako Ty chceš, abychom Tě prosili, za své přátely i nepřátely, za zdravé i nemocné, za všecky zarmoucené a nuzné křestany, za živé i za mrtvé.

Všichni. Tobě, ó Pane, ať jsou na vždycky poroučeny naše práce a utrpení, * náš obchod a jednání, náš život i smrt.

Jeden. Dej nám zde své milosti po-žívatí, abychom se všemi vyvolenými v ra-

dosti a blahoslavenství věčném Tebe ctíti, chváliti a velebiti mohli.

Všichni. Popřej nám toho, Pane, Otče nebeský, * skrze Ježíše Krista, svého přemilého Syna, Pána a Spasitele našeho, * jenž s Tebou a s Duchem svatým živ jest a kraluje rovný Bůh na věky věků. Amen.

Předsevzeti.

(Svatý Alfons z Liguori.)

Jeden. Ó velebnosti nekonečná, dobroto neskonalá mého Spasitele! Ty tolik lidí miluješ, tolik jsi učinil pro lidi, abys byl od nich milován! Čím to je, že jen málo jest těch, kdo Tebe milují.

Všichni. Já aspoň nechci, jako po sud, * náležeti k těmto nešťastným nevděčnickům. * Jsem odhodlán Tě milovati, seč jsem, * a ničeho nemilovati leč Tebe.

Jeden. Ty to zasluhuješ, a tak důtklivě mi to přikazuješ; chci Tebe uposlechnouti. Dej, ó Bože, srdce mého, abych se Ti dokonale líbil; za to Tě prosím skrze zásluhy Tvého umučení.

Všichni. Statky vezdejší dej těm, kdo si jich přejí, * já žádám a hledám jen

vzácného pokladu Tvé lásky. * Miluji Tě, Ježíši můj, * miluji Tě dobroto nekonečná. * Tys jediný bohatství mé, jediná rozkoš, jediná láska má.

Jeden. Můj Ježíši, Ty jsi se daroval všecek mně,

Všichni. I já se daruji všecek Tobě.

Prosba o sjednocení u víře.

Jeden. Božský Spasiteli! jenž jsi před svým umučením Otce nebeského prosil, aby všichni, kdo v Tebe uvěří, jedno byli, dej, aby všichni, kdo ve vlasti naší jméno Kristovo vyznávají, došli pravé víry a jednoty Církve.

Otče náš. Zdrávas. Sláva Otci.

(Za Otče náš, Zdrávas, Sláva Otci na úmysl udaný odpustky 200 dní jednou za den.)

Modlitba k nejdražší krvi.

Jeden. Ó předrahá krvi života věčného, ceno spásy celého světa, nápoji a lázni duší našich, jež ustavičně se zastáváš potřeb lidí před trůnem Nejvyššího!

Všichni. Klaním se Tobě s nejhlubší pokorou * a rád bych, pokud mi možno, *

nahradil urážky a křivdy, * které se Ti bez přestání od tvorů Tvých dějí, * zvláště od těch, kteří se opovažují zlořečením Tě zneuctívati.

Jeden. A kdožby nevelebil této krve ceny nekonečné? Kdož by nebyl roznícen láskou k Ježíši, jenž ji prolil? Co by ze mne bylo, kdybych nebyl vykoupěn touto Božskou krví?

Všichni. Kdo ji vycedil ze žil Pána mého až do poslední krůpěje? * Ach byla to zajisté láska.

Jeden. Ó nesmírná lásko, která jsi nám dala tento balsám spásy!

Všichni. Ó neocenitelný balsáme, který jsi vyprýštil z pramene nesmírné lásky, * učiň, aby všechna srdce a všecky jazyky Tě mohly chváliti, * velebiti a díky Tobě vzdávati * nyní i vždycky a po všecky věky. Amen.

(300 dní odpustků jednou za den.)

Modlitba závěrečná.

(Sv. Alfonse Liguori).

Jeden. Čeho žádáš, Ježíši můj, za všecko, co jsi pro naši spásu učinil? Žádáš jediné naší lásky, jak jsi kdysi řekl lidu

vyvolenému: A nyní, Israeli, čeho Hospodin, Bůh Tvůj, žádá od tebe, jedině, abys se bál Hospodina, Boha svého, a chodil po cestách jeho a miloval ho a sloužil Hospodinu, Bohu svému, z celého srdce svého a ze vsí duše své.

Všichni. Láskyplný Ježíši, * co dá-
váš nám, co slibuješ těm, kteří Tě milují?
* Slibuješ lásku svou: * Já milující mne
miluji. * Ty slibuješ, že jej láskyplně při-
jmeš, i kdyby se byl dříve od Tebe odvrá-
til: * „Obratťe se ke mně, a obrátím i já
se k vám.“ (Zach 1, 3.)

Jeden. Dále jemu slibuješ, Ježíši můj,
že s Otcem i Duchem svatým na věky pře-
bývati budeš v duši jeho. „Miluje-li kdo
mne, řeč mou zachovávati bude, a Otec
můj bude jej milovati, a k němu přijdeme
a příbytek u něho učiníme“. (Jan 14, 23.)

Všichni. Co více dáti aneb slíbiti
můžeš, můj Ježíši, * abys lidí pozval k
lásce své? * Chci Tě tedy milovati, Spasi-
teli můj. * Dej mně to, co přikazuješ, a pak
rozkaž, co chceš.

Duchovní přijímání, Litanie na str. 19.

Třetí hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Vzývání Ducha svatého.

Jeden. Přijď, ó Duchu přesvatý, pošli pramen bohatý, světla svého s výsosti.

Všichni. Přijdiž, Otče ubohých, * dárce darů přemnohých, * přijdi srdce světlosti.

Jeden. Božský Utěšiteli, sladký duše příteli, posilo Ty v slabosti.

Všichni. Odpočinku v lopotě, * libý chlade v horkotě, * sladká těcho v žalosti.

Jeden. Ó Ty světlo blažící, dejž at v duši věřící záře Tvá se rozhostí.

Všichni. Kam Tvá milost nevníká, * lichá jest ctnost všeliká, * nikdo vin se nesproští.

Jeden. Umyj co v kal upadlo, ovlaž co jest uvadlo, zhoj co hyne bolestí.

Všichni. Naprav co jest vadného, * ohřej co jest chladného, * veď co bloudí na scestí.

Jeden. Skýtej nám, svým věřícím, důvěru v Tě majícím, sedmero svých milostí.

Všichni. Zásahu dej ve ctnostě, * blahy konec v životě, * dopřej věčné radosti. Amen.

(100 dní odpustků pokaždé.)

Jeden. Přijď, Duše svatý, naplň srdce svých věřících, kteří se zde sešli, aby se Spasiteli v nejsvětější Svátosti klaněli, Jej chválili, Jemu náhradu dali za všechny urážky a Jej prosili o všechno, čeho třeba nám jest pro duše naše.

Všichni. Zvláště obětujeme Tobě tuto hodinu klanění * za nejdůstojnějšího knížete-biskupa a za biskupství jemu svěřené.

Klanění.

Jeden. Nejsvětější Svátost oltářní, v níž náš Spasitel Ježíš Kristus ustavičně na zemi žije a po všechny časy mezi námi přebývá,

Všichni. Pojďme, * navštěvujme a klanějme se Jemu.

Jeden. Ježíši Kristu, jednorozenému Synu Božimu, jenž pro nás člověkem se stal a pro naši spásu trpěti a umřítí chtěl,

Všichni. Pojdme, * věčnou chválu a vděčnost vzdávejme.

Jeden. Se všemi anděly a svatými volejme:

Všichni. Svatý, svatý, svatý jest Pán Bůh zástupů; plna jsou nebesa i země slávy Tvé velebnosti.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Jeden. Aj, slovo s hůry vyjdoucí, však vždy s Otcem v jednotě, a k dílu svému sejdoucí, již k večeru šlo životě.

Všichni. Když učeníkem v odpravu * měl vydán býti vrahům svým, * dal sebe dříve v potravu * svým učeníkům rozmilým.

Jeden. Tu pode dvojí způsobou jim tělo, krev svou zůstavil, by člověk dvojí zásobou se duší, tělem zotavil.

Všichni. Jsa člověk, jest nám za bratra, * jsa host, jest krmě přesvatá, * v své smrti jest nám výplata, * a v nebi mzda nám bohatá.

Jeden. Ó spasitelná oběti, jež bránu nebes otvírá! Rač na pomoc nám přispěti, neb vrah zle na nás dotírá.

Všichni. Zpěv Trojjednomu vítězný *
se ustavičně od nás děj, * jenž blahý život
bezmezný * tam v nebeské nám vlasti dej.

Jeden. Způsobil v končinách Tvých
pokoj.

Všichni. A tukem pšenice nasycuje
Tě.

Obětování.

Jeden. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši
Kriste a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Neboť svatým křížem svým
svět jsi vykoupil.

Jeden. Klaním se Tobě, Otče věčný,
a díky Ti vzdávám za neskončenou lásku,
s kterou jsi ráčil jednorozeného Syna svého
seslati, aby mne vykoupil a za pokrm duše
mně se odevzdal.

Všichni. Obětuji Ti všecku chválu
a díky, * které Ti vzdávají andělé a svatí
v nebi * a duše spravedlivé na zemi.

Jeden. Chválím Tě, miluji Tě a dě-
kuji Ti všemi chválami, se vši láskou a se
všemi díky, kterými Tebe právě tento Syn
Tvůj v nejsvětější Svátosti chválí, miluje a
Tobě děkuje. Učiň, prosím, aby Ho všichni
v této Božské Svátosti poznali, milovali,

ctili, díky mu vzdávali a hodně Ho přijímali v této nejsvětější Svátosti.

Otče náš. Zdrávas. Sláva Otci.

Jeden. Klaním se Tobě, věčný Synu, a díky Ti vzdávám za neskonalou lásku, s kterou jsi pro mne ve chlévě se narodil, člověkem se stal, v dílně jsi vychován byl a hlad i žízeň, zimu i horko, námahy a útrapy, opovržení, pronásledování, bičování, trním korunování a hřeby probodení a smrt na tvrdém dřevě kříže jsi vytrpěl.

Všichni. Díky Ti vzdávám s celou Církví bojující i vítěznou * za neskonalou lásku, s kterou jsi nejsvětější Svátost * za pokrm pro mou duši ustanovil.

Jeden. Klaním se Ti přítomnému ve všech proměněných hostiích na celém světě, a díky Ti vzdávám také za ty, kteří Tě neznají a Tobě neděkují.

Všichni. Přál bych si život dáti za účelem tím, * abys v této Svátosti lásky ode všech byl poznán, * ctěn a milován, * a bych zamezil neuctivost a všechny svatokrádeže, * které stále se páchají.

Jeden. Miluji Tě, Ježíši můj, a přeji si Tebe milovati a Tebe přijímati s láskou, čistotou a s city Tvé nejsvětější Matky a

s láskou a dokonalostí Tvého nejčistšího Srdce samého.

Všichni. Nejmilejší ženichu duše mé, * přicházeje ke mně ve Svátosti, způsob ony účinky, * pro které k nám přicházíš, * a dej, abych spíše zemřel, než abych Tě nehodně přijal.

Otče náš. Zdravas. Sláva Otci.

Jeden. Klaním se Tobě, věčný Duchu svatý, a díky Ti vzdávám za neskončenou lásku, s kterou jsi nevýslovné tajemství vtělení způsobil, a pro onu nesmírnou lásku, s kterou jsi učinil z nejčistší krve Panny Marie nejsvětější tělo Ježíše Krista, jež jest pokrmem mé duše v nejsvětější Svátosti; prosím Tě, osvět můj rozum, očist mé srdce a srdce všech lidí, abychom ono veliké dobrodiní lásky dobře poznali a nejsvětější Svátost hodně přijímali.

Otče náš. Zdravas. Sláva Otci.

Jeden. To tak veliké tajemství vzyvejme naklonění, novému teď náboženství ustup staré zřízení, stůj víra za rukojemství v smyslů nepostačení.

Všichni. Boha Otce, Syna Jeho * zvelebujme, křesťani, * ctěmež i Ducha svatého, * by vždycky zůstal s námi, *

vylej, Pane, s trůnu svého za nás své požehnání.

Jeden. Chléb s nebe dal jsi jim,

Všichni. Všelickou líbeznost v sobě mající.

Jeden. Modleme se! Ó Bože, jenž jsi nám v této předivné Svátosti památku svého umučení zanechal, popřej, žádáme, ať svatá tajemství těla a krve Tvé tak velebíme, abychom užitek vykoupení Tvého v sobě hojně zakusili. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků. Amen.

(100 dní odpuštěk. Ve čtvrtek 7 let a 7 kvadragen).

Píseň.

V velebnosti na nebeském trůně, sedí Ježíš, všecka moc na jeho lůně. Cherubíni, Serafíni, všeci andělové jiní, před ním se klanějí, radostně plesají, svatý, svatý, svatý zpívají.

Matka jeho i patriarchové, proroci, vyznavači, apoštolové. Cherubíni, Serafíni atd.

Tak též i my, nábožní křesťané, jako tito svatí nebeští měšťané, Cherubíni, Serafíni, všeci andělové jiní, před ním se klanějme radostně plesejme, svatý, svatý, svatý zpívejme.

Úvaha.

Svaté způsoby.

Jeden. Proč jsi, Pane, dvě způsoby nejsvětější Svátosti ustanovil, proměňuje způsoby chleba předně ve své nejsvětější tělo a způsoby vína ve svou nejsvětější krev? Není-li s tělem i krev a s krví podstatně a opravdově tělo spojeno, že jedno bez druhého nenalezneš?

Všichni. Neučinil-lis to, Pane, * proto že jsi nám pokrm připravil? * Jako při pozemských hostinách pokrm a nápoj se rozlišuje, * tak jsi i při této nebeské hostině obé rozdílně ustanovil, * ačkoliv jedno s druhým spojeno bylo, * a každá způsobá kojí tak hlad, jako žízeň. * Děkuji Ti, Spasiteli můj, * že ve všech dílech svých dokonaly jsi.

Jeden. Ale ještě jiná příčina Tebe, Pane, k tomu přiměla. Chtěl jsi nám ukázati, že při tvém umučení Tvá krev nejsvětější až do poslední krůpěje se oddělila od nejsvětějšího těla Tvého. Kdykoliv při oběti mše svaté, napřed svatá hostie a pak nejdražší krev se pozdvihuje, chci si připomněti odloučení krve nejsvětější, že v ka-

lichu všecka krev jest, kterou Pán vylil na hoře olivetské, pak jsa bičován, trním korunován a ukřižován. Tak chci vždy i nyní v duchu navštěvovat tato místa.

Všichni. Nejdražší krvi mého Ježíše, * klaním se Ti a velebím Tě, * a prosím Tě pokorně, * rač mne zbaviti věčného smutku a úzkostí, * které jsem zasloužil svými hříchy, pro něž jsi byla vylita!

Jeden. Drahý kalichu, plný krve požehnané, kterou Spasitel můj z tisícerych ran vylil, dej ať docela miluji toho, který vylil za mne Tebe.

Všichni. Kalich spasení vezmu, * krev v něm Tobě, Pane, obětuje, * Tvé svaté jméno vzývati budu. Amen.

2. Jeden. Proč jsi, Spasiteli můj, chtěl neviditelně proměnit chléb a víno v tělo Tvé a krev Tvou, nedávaje žádného vnějšího znamení, z něhož by zjevna byla vznešenost Tvé oběti? Nebyla-li Tvá pokora příčinou a vzbuzení víry a důvěry z naší strany?

Všichni. Ježíši, tichý a pokorný srdcem, * učiň srdce mé dle Srdce svého.

(300 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Jako jsi kdysi, Synu Boží, při svém vtělení velebnost svého Božství nízkostí našeho člověčenství zakryl, tak jsi pravý Bože a pravý člověče, v této Svátosti se tak snížil, že jsi vznešenost svého Božství a člověčenství v těchto způsobách zahalil. A když bezbožní lidé v nejsvětější Svátosti Tebou pohrdají, s jakou trpělivostí vše snášíš!

Všichni. Ó můj nejpokornější a nejtrpělivější Spasiteli, * děkuji Ti za Tvou neslychanou trpělivost a pokoru, * kterou zde jevíš jako můj vzor. * Dej mně, můj Spasiteli, abych dle Tvého příkladu * pohrdal tím, co mně u lidí čest marnou přináší, * a trpělivě snášel, * když od jiných jsem opovrhován. * Osvěť oči naše světlem své svaté víry, * abychom věřili v Tvou neskonalou velebnost, která se skrývá v těchto způsobách, * abychom Tebe vždycky velebili. Amen.

Jeden. Rozmnož, Pane, víru naši, abychom vroucně ctili tuto Svátost, která v slovech proměnění kalicha tajemství víry se nazývá. Jako kdys apoštolové věřili, že posvátná slova, chléb není zde, nýbrž proměněn byl v Tvé nejsvětější Tělo, tak i

my víru vzbuzovati a obnovovati chceme, kdykoliv obcujeme mši svaté aneb k svatému přijímání přistupujeme.

Všichni. Pane, věřím, třebaš oči moje barvu a vnější způsoby chleba vidí, * že nikoliv chléb přirozený přítomen jest, * ale Ty, Synu Boha živého!

Jeden. Jak veliká má býti naše důvěra k Tobě, Spasiteli můj, když se skrýváš pod způsobou chleba. Kdybys nebyl ukrytý, kdož by se odvážil, Tebe přijímati? Proto Tě láska pohnula, se ukryti.

Všichni. Pochválena a velebena buď láska, * která nedbajíc velebnosti, snižuje se k naší slabosti, * abychom nebyli odstrašeni a od ní vzdáleni.

3. Jeden. Chtěl-li jsi v způsobě viditelné mezi námi prodlévati, ó Spasiteli, nebyla jiná způsoba než způsoba chleba Tebe hodnější? Nikoliv, co Tvá věčná moudrost vyvolí, jest nejlepší. Ty jsi chtěl s námi se spojití, nejen duchovně jako Bůh, ale i tělesně jako člověk, a sice co nejdokonaleji. Co se s člověkem úžeji spojuje, jako pokrm a nápoj, které se s člověkem sjednocují?

Všichni. Ježíši nejlaskavější, co jiného Tě pohnulo * s námi se takto spojití, jako Tvá láska nekonečná? * Ó přijď, Spasiteli můj, spoj se se mnou v dokonalém spojení, * abych na věky od Tebe nebyl odloučen.

Jeden. Ještě něco jiného chtěl jsi, Spasiteli můj, nám znázorniti, když jsi volil způsoby chleba a vína za viditelná znamení, v nichž jsi utajen. Co chléb a víno pro tělo naše působí, to působí Tvé tělo nejsvětější v duši naší. Svou Božskou přítomností živiš, zachováváš a rozmnožuješ náš život křesťanský. Dáváš nám sílu, občerstvuješ srdce naše, hasíš plameny nemoudré sebelásky a napravuješ škody, které nám způsobila. Vtiskuješ nám své ctnosti a vlastnosti.

Všichni. Má-li mně méně záležití na blahu duše mé, * nežli na životě těla? * Proto Ti dnes slibuji, chlebe nebeský, * chlebe andělský, Spasiteli můj, * že Tě častěji chci přijímati.

Jeden. Svátý Augustin ještě třetí příčinu udává, proč se Ti zalíbilo, můj Spasiteli, pod nepatrnými způsoby chleba a vína mezi námi přebývati. Jako chléb z

mnohých rozemletých a pak v jeden chléb spojených zrněk se skládá a víno z mnohých vytlačených hroznů se připravuje, nemají tak srdce všech věřících v pravé lásce býti spojena? Kdo jim dává toto společenství, jenom Ty, ó Pane, ve svatém přijímání. Proto se též přijímání nejsvětějšího Těla latinsky nazývá Komunio, to jest společenství, poněvadž v něm mnozí v Kristu mezi sebou spojeni a Tvého ducha účastni jsou.

Všichni. Mám-li k tomu nějak rozemlet a vytlačen býti, * dej, Spasiteli milý, abych odumřel všemu, * co ze starého člověka ve mně jest, * abych hoden byl s Tebou se spojití. * Spoj se se mnou v životě tomto ve svatém přijímání, * abych na věčnosti Tobě přivtělen byl. Amen.

P í s e ň.

Jezu, Ti žiji, Tobě umírám, Ježíši,
Tvůj jsem v životě i smrti.

Buď nám milostiv a milosrdný, uveď,
Ježíši, nás v nebeskou říši.

Odprošení a povzdechy k nejsv. Svátosti.

(200 dní odpustků pokaždé).

Jeden. Klaním se Tobě, můj Bože a Spatiteli, Ježíši Kriste, s nejhlubší uctivostí, které víra mne učí, a z celého srdce miluji Tebe, pravý Bože a pravý člověče, jenž v nejsvětější Svátosti se skrýváš: za náhradu za všechny neuctivosti, zneuctění a svatokrádeže, které jsem na neštěstí snad spáchal a od jiných spáchány byly a Bohužel ještě spáchány budou.

Všichni. Klaním se Tobě, ó můj Bože, * sice ne tak, jak toho zasluhuješ, aneb jak já povinen jsem, * ale aspoň tak jak mohu; * rád bych to učinil s takou dokonalostí, * jaké schopni jsou všichni rozumní tvorové.

Jeden. Tak chci se Tobě nyní i vždycky klaněti, nejen za ony katolíky, kteří se Ti neklanějí a Tebe nemilují, ale i za náhradu a za obrácení všech bludařů, rozkolníků, mohamedanů, židů, modlářů a zlých křesťanů.

Všichni. Ó můj Ježíši! * Budiž ode všech poznán, * ctěn, milován a veleben * v nejsvětější Svátosti oltářní.

Jeden. Klaním se Tobě s velkou vroucností, chlebe nebeský, skrytý v Svátosti.

Všichni. Spasiteli můj, Ježíši, žehnej mne, * Srdce Marie, mé matky, ochraň mne. * Tobě, Ježíši, své srdce věnuji, * nebo Tebe nade všechno miluji.

Modlitba.

Jeden. Ke cti a chvále nejsvětější Svátosti.

5 Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

Jeden. Pomodleme se za svornost mezi knížaty křesťanskými, za vykořenění bludů, za obrácení hříšníků a za povýšení svaté matky Církvě.

1 Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

(Za těch šest Otčenášů atd. 300 dní odpustků pokaždé, modlíš-li se jich při návštěvě nejsvětější Svátosti.)

Různé prosby.

Jeden. Modleme se za našeho nejdůstojnějšího kníže-biskupa.

Všichni. Ó Ježíši, jenž jako dobrý pastýř a biskup našich duší * vždycky v

nejsvětější Svátosti mezi námi přebýváš, * sešli paprsky své milosti v hojně míře ze svatostánku, * jenž Tvým obydlím pastýřským jest, * na našeho vrchního pastýře, nejdůstojnějšího kníže-biskupa našeho.

Jeden. Učiň jej pastýřem podle Srdce svého, abychom byli jeho korunou a radostí, až přijdeš pastýře a stáda souditi, on pak aby vzal neporušitelnou korunu života.

Všichni. Amen.

Jeden Modleme se za odvrácení protivnosti a veřejných útisků.

Všichni. Ó Pane náš, Ježíši Kriste, pravý Bože a člověče, * svatý Bože, nesmrtelný Bože, * smiluj se nad námi a celým pokolením lidským. * Očist' nás dnes i po všechn čas od hříchů i slabostí našich * svou předrahou krví, abychom živi byli v Tvém svatém pokoji * a v tvé lásce nyní i po všeckou věčnost. Amen.

(Svatý Benedikt Labre. — 100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Otče, Synu, Duše svatý, nej-
světější Trojice! Ježísi, Maria! Svatí andě-
lové a všichni svatí nebeští! vyproste mně
následující milosti, o které prosím pro nej-

dražší krev Ježíše Krista, abych 1. vždy vůli Boží plnil. 2. Vždy s Bohem spojen byl. 3. Jenom na Boha samého myslel. 4. Boha samého miloval. 5. Všecko pro Boha činil. 6. Jenom čest a chválu Boží vyhledával. 6. Na svém posvěcení pracoval pro Boha jedině. 8. Svou nicotu dobře poznával. 9. Vždy lépe vůli Boží poznával. 10. Dosáhl zvláštní milosti.

V š i c h n i. Blahoslavená Panno Maria!* obětuj věčnému Otci nejdražší krev Ježíše Krista * za mou duši, za duše v očištění, * za potřeby Církve svaté, za obrácení hříšníků a za celý svět.

Jeden (začíná): Sláva Otci. (K přehradě krve Kristově) Zdrávás Maria. (K bolestné P. Marii.) Odpočinutí věčné, dej jim, ó Pane. (Za duše v očištění.)

(300 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Prosíme Spasitele za ty, kteří dnes umrou! — Ó nejdobrotivější, duše milující Ježíši, prosím a zapřisáhám Tě pro smrtelné úzkosti Tvého nejsvětějšího Srdce a pro bolesti Tvé neposkvrněné Matky, očisť ve své krvi hříšníky celého světa, kteří nyní se smrtí zápasí a ještě dnes umrou.

Všichni. Srdce Ježíšovo, které jsi smrtelnou úzkost vytrpěti ráčilo, smiluj se nad umírajícími.

Jeden. Modleme se i za zemřelé, rozjímající při tom umučení Páně.

Jeden (začíná): ě Otče náš. ě Zdravas.

Žádáme Tě tedy, přispěj svým sluhům ku pomoci, které jsi drahou krví vykoupil. Odpočinutí věčné, dej jim, ó Pane.

Všichni. A světlo věčné ať jim svítí.

Jeden. Nech ať odpočívají v pokoji.

Všichni. Amen.

(300 dní odpustků jednou za den).

Duchovní přijímání a litanie na str. 19.
(Zbývá-li ještě času, modlí se slavný růženec).

Čtvrtá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Klanění.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

(50 dní odpustků pokaždé).

Pane rty mé otevři.

Všichni. A ústa má budou zvěstovati chválu tvou.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mému pospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Jeden. Našemu klanění hodnému Spasiteli, jehož jméno jest nade všechna jména.

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Jeden. Veselme se a plesejme v Bohu, Spasiteli našem, a s radostí předstupujme před tvář Jeho.

Všichni. Pojdme, vzdávejme Mu věčné klanění, * chválu, čest, lásku, díky a zadostčinění.

Jeden. On jest Bůh náš a my ovce pastvy jeho.

Všichni. Pojdme a chvalme Spasitele našeho.

Jeden. Pojdme, rceme se všemi anděly i svatými nebes:

Všichni. Svatý, svatý, svatý jsi, ó Pane Bože zástupů. * Plna jest země slávy Tvé. * Sláva Otci, * sláva Synu, * sláva Duchu svatému.

(100 dní odpustků jednou za den.)

Jeden. Obětují Tobě, můj Spasiteli, tuto hodinu klanění na všechny úmysly, s kterými Ty sám v nejsvětější Svátosti Otce nebeského za nás prosíš.

Všichni. Zvláště obětujeme Tobě tuto hodinu * za celou naši farnost a všechny naše duchovní i tělesné potřeby.

Vzbuzení víry, naděje a lásky.

(Odpustky 7 let a 7 kvadragen pokaždé).

Jeden. (Vzbuzení víry). Věřím pevně, proto že Bůh, věčná pravda, svaté Církvi katolické tak zjevil a skrze ní nám zjevuje, že jest jeden Bůh ve třech Božských, rovných a nerozdílných osobách, které se nazývají Otec, Syn a Duch svatý.

Všichni. Věřím, že Syn Boží člověkem učiněn jest, * když skrze působení Ducha svatého v lůně nejčistší Panny Marie přijal tělo i duši lidskou, * že za nás na

kříži zemřel, z mrtvých vstal a na nebe vstoupil.

Jeden. Odkud přijde na konci světa, soudit živé i mrtvé, aby dobrým dal nebe, zlé navždy do pekla zavrhnul.

Všichni. Z téže pohnutky věřím všecko, * co Církev svatá věří a učí.

Jeden. (Vzbuzení naděje). Můj Bože, poněvadž jsi všemohoucí, nejvyšší dobrotivý a milosrdný, doufám, že mi pro zásluhy umučení a smrti Krista Ježíše, našeho Spasitele, život věčný dáti ráčíš, ježž jsi Ty, Nejvěrnější, přislíbil těm, kteří v skutcích jako křesťané se osvědčí, co si s Tvou svatou milostí učiniti umiňuji.

Všichni. (Vzbuzení lásky). Můj Bože, proto že jsi nejvyšší a nejdokonalejší dobro, * miluji Tě z celého srdce a nade všecko * a jsem hotov, raději všecko obětovati, nežli Tebe uraziti. * A protože Tebe miluji, miluji i svého bližního * a chci jej jako sebe milovati.

Odprošení.

Jeden. Ježíši, pravý Bože a člověče, jemuž v pevné víře se klaním přítomnému

v nejsvětější Svátosti, jak svaté jest jméno Tvé, v němž jedině spásu nenalezneme.

Všichni. Klaním se Ti v nejhlubší pokoře a uctivosti, ó můj Ježíši, * abych Tě slavně odprosíl, * za všechny urážky a příkoří, * které se Ti každodenně způsobují v nejsvětější Svátosti oltární.

Jeden. Chválím, velebím, ctím a oslavuji Tvé nejslavnější jméno, abych zadostučinil za všechna rouhání, jichž lidé nevděční se dopustili proti Tobě v nejsvětější Svátosti.

Všichni. Prosíme Tě za odpuštění za naše i všech lidí hříchy a nepravosti, * smiluj se nad námi, Ježíši, pro Tvé jméno nejsvětější.

Píseň.

Budiž pozdravena svatá Hostie, v kteréžto Pán Ježíš své božství kryje. [: Vítej Ježíši, Synu Marie, posilniž mou duši, svatá Hostie :]

Tebe pozdravuji ze srdce celého, neb nad Tě přítele nemám lepšího.

Ty jsi Bůh můj pravý, Ty jsi Spasitel, Ty jsi sám král slávy a Vykupitel.

Ó lásko nesmírná, Pane můj, který se schováváš v této Hostii.

Úvaha.

Divy nejsvětější Svátosti.

1. Jeden. Památku učinil divů svých, milostivý a milosrdný Hospodin.

Všichni. Pokrm dal těm, kteří se ho bojí.

Jeden. Ó Pane, v nejsvětější Svátosti oltární jsi památkou nejsvětější Trojice. Není-li zde osoba Božského slova spojena s Tvým nejsvětějším člověčenstvím, v němž přebývá tělesně plnost Božství? Kde totiž jest jedna osoba, tam jsou i jiné, tedy celá svatá Trojice (třebas jinak, jako druhá osoba), poněvadž všechny tři jsou jeden Bůh. I všechny skutky, které Syn koná na nás, koná též Otec i Duch svatý, ačkoliv Synů všechny skutky se zvláště připisují, poněvadž On sám tělo a krev přijal a On sám za pokrm nám se podává.

Všichni. Tak jsou zde všechny dokonalosti a vlastnosti Boží přítomny, * všechny poklady moudrosti a poznání, dobroty a lásky, * a lze je podivným způsobem poznati v této nejsvětější Svátosti.

Jeden. Ty jevíš svou moudrost, ó Ježíši, naleznuv prostředek, sebe, pravého Boha a člověka zároveň, lidem za pokrm a nápoj podati. Ty jevíš svou dobrotu, když uděluješ sebe tak líbezně svým věřícím. Ty jevíš svou lásku, když sjednocuješ se s přátely svými. Ty jevíš své milosrdenství, když podáváš hladovým pokrm a nápoj a sám dobrovolně přicházíš nemocné navštívit. Ty jevíš svou štědrost, když dáváš zadarmo nám vše, co máš. Ty jevíš svou všemohoucnost, když konáš veliké divy při proměnění.

Všichni. Hospodine, Pane náš, * jak slavné a divuplné jest jméno Tvé po vší zemi.

2. Jeden. Tvé tělo nejsvětější, ó můj Spasiteli, jest též památkou rozličných a velkých zázraků Tvé Božské všemohoucnosti, které zde konáš neviditelně očím těla, ale viditelně vírou osvíceným očím duše. První zázrak jest, že svým slovem zrušuješ úplně přirozené spojení, které stává mezi způsoby chleba a vína i podstatou jejich a zachováváš způsoby bez podstaty chleba a vína. Tak vidíme sice barvu, pozorujeme chuť a vůni chleba, ale není zde podstaty

chleba a vína; tyto jsou zázračně proměněny v Tvé tělo a Tvou krev.

Všichni. Ó slovo Boží, pronikavější nad meč dvojsečný, * které dělíš způsoby od podstaty, * učiň i ve mně, třebaš moje úmysly přirozený a vnější život vedou, * aby Tvým tělem nejsvětějším v duši mé Tvůj život začal, * abych s apoštolem říci mohl: * Živ jsem, již ne já, ale živ jest ve mně Kristus.

Jeden. Druhý zázrak činíš, můj Spasiteli, když proměňuješ tak malou podstatu chleba a vína ve Své tělo se slávou, kterou požívá v nebesích. Zde jest Tvá nejsvětější, někdy trním korunovaná hlava, zde ruce i nohy, které kdysi hřeby proraženy byly, zde Tvé srdce, které kopím nám otevřeno bylo. A celé tělo Tvé stkví se jasností a září stkvěleji než slunce.

Všichni. Ó můj Ježíši, proměň i mne v jiného člověka. * Poněvadž Ty mně sebe za pokrm dáváš, se vším, co jsi, * i já Ti věnuji, co jsem a co mám, * své tělo, své smysly, své srdce i svou vůli.

Jeden. Třetí zázrak činíš, ó můj Pane, že celé tělo Své v této Svátosti na způsob ducha našeho přítomno jest, že jsi celý v

celé proměněné hostii a celý v každé části její. Ačkoliv se hostie rozláme a rozdělí, Ty se nedělíš, ale zůstaneš celý v každé sebe menší částce. Ty žiješ dále v nejsvětější Svátosti nějak jen dle ducha, jako zničen před světem vnějším. Neboť maje v nejsvětější Svátosti ruce, nohy i jazyk, přece nechodíš a nemluvíš.

Všichni. Milovníku duše mé, jak Ti mohu dobře díky vzdávati? * Kéž bych v Tvém těle duševně krácel, * sebe umrtvoval a Tobě žil! * Kéž by duše má vždy nerozdílně Tobě přináležela!

Jeden. Čtvrtý zázrak, můj Spasiteli, činíš, že v nebi přítomen jsi, nebe nikdy neopouštíš, a přece na oltáře naše sestupuješ, když kněz vyřkne slova posvátná. Pak jsi přítomen na všech oltářích, kde se přináší svatá oběť a přechovává Tvé tělo nejsvětější.

Všichni. Ó nejvyšší všemocnosti mého Spasitele, * jenž jsi o spásu všech tak pečoval, že jsi přítomen býti chtěl všude, kde nejsvětější Svátost se přechovává, * jak Ti mohu za Tvou dobrotu jinak díky vzdávati, * nežli, když se službě Tvé věnuji vždy a všude?

Píseň.

Když tedy nemohu to pochopit, musím silnou víru k tomu přiložit. [:Vítej, Ježíši, Synu Marie, posilniž mou duši, svatá Hostie!:]

Tvým přesvatým ranám se obětuji, Tebe nade všecko, Kriste, miluji. [:Vítej, Ježíši, atd.]

Dejž, ať Tebe vždycky hodně přijímám, a v hodinu smrti takto přivítám: [:Vítej, Ježíši, atd.:]

Druhá úvaha.

Proměnění.

(Dle svatého Ambrože).

Jeden. Kdo jest původcem svátostí, než Ty, můj Spasiteli, Ježíši Kriste. S nebe přišly tyto svátosti, neboť všechny úradky Boží jsou s nebe.

Všichni. Jak veliký a božský zázrak byl, * že jsi, ó Pane, Israelitům mannu s nebe dal! Ale větší jest zázrak, že nám sebe sama dáváš.

Jeden. Tento chléb byl před vyřknutím slov svátostních obyčejný chléb, ale při proměně chléb se stal tělem Kristovým. Jakými slovy a na čí rozkaz se

děje proměna? Na Tvé slovo, můj Spasiteli, na Tvůj výrok. Neboť všechno jiné, co při mši svaté se koná, obsahuje chválu Boží, modlitbu za lid a za rozličné potřeby.

Všichni. Jakmile přijde chvíle proměny, * nemluví kněz svými slovy, * ale Tvými, ó Ježíši.

Jeden. Co jest toto Tvé slovo, ó Pane? Slovo, skrze něž všechny věci učiněny jsou; Ty jsi řekl a nebesa stvořena byla; Ty jsi řekl a všechna moře stvořena byla; Ty jsi řekl a všechny tvory na světě se objevily.

Všichni. Jak všemocné jest slovo Tvé, ó Pane!

Jeden. Je-li v slovech Tvých taková všemohoucnost, že to, co nebylo, bytnost dostává, jak mnohem snadněji totéž slovo učiní, že to, co již bylo, v něco jiného se promění? Nebesa nebyla, moře nebylo, země nebyla; Ty jsi řekl a učiněny jsou, Ty jsi rozkázal a stvořeny jsou.

Všichni. Před proměnou chléb nebyl tělem Tvým, ó můj Spasiteli, * po proměně jest tělem Tvým, ó Pane! * Ty jsi řekl i stálo se, * Ty jsi rozkázal, a stvořeno jest.

Chvála Spasitele.

Jeden. Ježíši, sladká památko, Ty pravá srdce lahůdko. Nad med a všeckou lahodnost, je sladká Tvoje přítomnost.

Všichni. Nic nezpívá se liběji, * nic nezní uchu sladčeji, * myšlénky není milejší * nad jméno Tvé, ó Ježíši!

Jeden. Ježíši, naděj' kajících, útěcho Tebe prosících. Jak milý jsi hledajícím, a což Tebe nalezajícím.

Všichni. Nemůže jazyk povědit, * nemůže písmo vyjádřit, * Kdo zkusil, věří nejspíše, * co jest mít v lásce Ježíše.

Jeden. Buď nyní naší radostí, jenž budeš věčnou blahostí, Tvá sláva, dobrý Ježíši, zněj všeho světa po říši!

Jeden. Abychom Spasiteli díky vzdali za ustanovení nejsvětější Svátosti oltářní, jemu poněkud nahradili urážky, které snáší, abychom Spasitele svého uctili a jemu své prosby přednesli, pomodlíme se litanii o nejsvětějším Jménu Ježíš.

Litanie o nejsv. Jménu Ježíš.

(300 dní odpustků jednou za den.)

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

Ježíši, uslyš nás! Ježíši vyslyš nás!
 Otče, s nebes Bože,
 Synu, Vykupiteli světa, Bože,
 Duše svatý, Bože,
 Svatá Trojice, jeden Bože,
 Ježíši, Synu Boha živého,
 Ježíši, odlesku Otce,
 Ježíši, jasnosti světla věčného,
 Ježíši, králi slávy,
 Ježíši, slunce spravedlnosti,
 Ježíši, Synu Marie Panny,
 Ježíši, milování hodný,
 Ježíši, obdivu hodný,
 Ježíši, Bože silný,
 Ježíši, otče budoucího věku,
 Ježíši, velké rady anděle,
 Ježíši nejmocnější,
 Ježíši nejtrpělivější,
 Ježíši nejposlušnější,
 Ježíši, tichý a pokorný srdcem,
 Ježíši, milovníku čistoty,
 Ježíši, milovníku náš,
 Ježíši, Bože míru,
 Ježíši, původce života,
 Ježíši, vzore ctností,
 Ježíši, horliteli duší,
 Ježíši, Bože náš,

Všichni: Smiluj se nad námi!

Ježíši, útočiště naše,
 Ježíši, otče chudých,
 Ježíši, poklade včřících,
 Ježíši, pastýři dobrý,
 Ježíši, světlo pravé,
 Ježíši, moudrosti věčná,
 Ježíši, dobroto neskončená,
 Ježíši, naše cesto a živote náš,
 Ježíši, radosti andělů,
 Ježíši, králi patriarchů,
 Ježíši, mistře apoštolů,
 Ježíši, učiteli evangelistů,
 Ježíši, sílo mučovníků,
 Ježíši, světlo vyznavačů,
 Ježíši, čistoto panen,
 Ježíši, koruno všech svatých,
 Milostiv nám buď, odpusť nám, Ježíši!
 Milostiv nám buď, vyslyš nás, Ježíši!
 Ode všeho zlého,
 Od všelikého hříchu,
 Od hněvu svého,
 Od úkladů ďábelských,
 Od ducha smilného,
 Od věčné smrti,
 Od nevšímání vnuknutí tvých,
 Skrže tajemství svatého vtělení svého,
 Skrže své narození,

Vsichni: Smiluj se nad námi!

Vsichni: Vysvobod nás,
Ježíši!

Skrze své dětství,
 Skrze božský život svůj,
 Skrze práce své,
 Skrze smrtelný svůj zápas a utrpení své,
 Skrze svůj kříž a opuštěnost svou,
 Skrze mdlobu svou,
 Skrze smrt a pohřeb svůj,
 Skrze vzkříšení své,
 Skrze nanebevstoupení své,
 Skrze radosti své,
 Skrze slávu svou,

Všichni: Vysvobod nás,
 Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
 odpusť nám, Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
 vyslyš nás, Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
 smiluj se nad námi, Ježíši!

Ježíši uslyš nás. Ježíši vyslyš nás.

Jeden. Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl: Proste a obdržíte; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno, dejž nám, prosíme, na žádost naši touhu po božské lásce k Tobě, abychom Tě celým srdcem, ústy i skutkem milovali, a nikdy od Tvé chvály neustali. Učiň, Pane, abychom se Tvého svatého jména ustavičně báli, spolu však je též milovali, neboť nikdy svého

řízení nezbavuješ, koho v milování svém upevňuješ. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Všichni. Ó nejsladší Ježíši, nebudiž mi soudcem, ale Spasitelem.

(50 dní odpustků pokaždé.)

Jeden. Ó můj Ježíši, milosrdenství.
(Odpustky 100 dní pokaždé.)

Všichni. Ježíši, Bože můj, miluji Tebe nade všecko.

(Odpustky 50 dní pokaždé.)

Duchovní přijímání na str. 19.

Pátá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Klanění.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

(Odpustky 50 dní pokaždé.)

Pane, rty mé otevři.

Všichni. A ústa má budou zvěstovati chválu Tvou.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.
Všichni. Pane, k spomožení mně
pospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu
svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku *
i nyní, i vždycky * až na věky věků. Amen.

Jeden. Můj Pane Ježíši Kriste, z lásky
k lidem přebýváš dnem i nocí v této ve-
lebné Svátosti, a pln lásky a dobroty oče-
káváš, zveš a přijímáš všechny, kdo Tebe
navštívit přicházejí. Věřím, že jsi ve ve-
lebné Svátosti přítomen a klaním se Ti
v hluboké pokoře.

Všichni. Děkuji Ti za všechny milo-
sti mi udělené, * zvláště za to, že jsi se
mi sám v této Svátosti daroval * a mne
sem do chrámu povolal, abych se Ti zde
nyní klaněl.

Jeden. Chci Ti díky vzdávati za tento
veliký dar, chci, pokud mohu, zadost činiti,
za všechny urážky, kterých se Ti dostalo
v této Svátosti, a Tě prositi, bys moje
žádosti vyslyšel ve všem, o co Tebe žádati
budu. Tuto hodinu obětuji zvláště za spo-
jení rozkolníků a jinověrců.

Chvála Spasitele ve Velebné Svátosti.

(Chvalozpěv třech mláďenců v ohnivě peci.)

Jeden. Dobrořečte Pánu všickni skutkové Páně! chvalte a nade všechno vyvyšujte ho na věky.

Všichni. Dobrořečte Pánu andělé Páně! * dobrořečte nebesa Pánu!

Jeden. Dobrořečte vody všechny, které nad nebesy jsou, Pánu! Dobrořečte Pánu všechny mocnosti Páně!

Všichni. Dobrořečte slunce, měsíc Pánu! * dobrořečte hvězdy nebeské Pánu!

Jeden. Dobrořečte všeliký přívale i roso Pánu! Dobrořečte všichni duchové Boží Pánu!

Všichni. Dobrořečte ohni i vedro Pánu! * Dobrořečte studeno i horko Pánu.

Jeden. Dobrořečte rosy i jíní Pánu! Dobrořečte mrazy i zimy Pánu!

Všichni. Dobrořečte ledové a sněhové Pánu! * Dobrořečte noci i dnové Pánu!

Jeden. Dobrořečte světlo i tmy Pánu! Dobrořečte bleskové i oblakové Pánu!

Všichni. Dobrořeč země Pánu! * Chval a nade všechno vyvyšuj ho na věky!

Jeden. Dobrořečte hory a pahrbkové Pánu! Dobrořečte všechny rostliny na zemi Pánu!

Všichni. Dobrořečte studnice Pánu! * Dobrořečte moře i řeky Pánu!

Jeden. Dobrořečte velryby a všecko, co se hýbá ve vodách, Pánu! Dobrořečte všichni ptáci nebeští Pánu!

Všichni. Dobrořečte všechna zvířata i hovádka Pánu! * Dobrořečte synové lidští Pánu!

Jeden. Dobrořeč Israel Pánu! Chval a nade všecko vyvyšuj ho na věky.

Všichni. Dobrořečte Pánu kněží Páně! * Dobrořečte Pánu služebníci Páně!

Jeden. Dobrořečte duchové a duše spravedlivých Pánu! Dobrořečte svatí a pokorní srdcem Pánu!

Všichni. Dobrořečte Ananiáši, Azariáši, Misaeli Pánu! * Chvalte a nade všecko vyvyšujte ho na věky!

Jeden. Dobrořečme Otcí i Synu i Duchu svatému! Chvalme a nade všecko vyvyšujme ho na věky!

Všichni. Požehnaný jsi Ty, Hospodine, na obloze nebeské, * a chvalitebný a slavný a nade všecko vyvýšený na věky!

Odprošení a střelné modlitby.

(Odpustky 200 dní pokaždé).

Jeden. Klaním se Tobě, ó můj Bože a Spasiteli, Ježíši Kriste, s nejhlubší uctivostí, které víra mne učí, a z celého srdce miluji Tebe, pravý Bože a pravý člověče, jenž v nejsvětější Svátosti se skrýváš, za náhradu za všechny neuctivosti, zneuctění a svatokrádeže, které jsem na neštěstí spáchal a od jiných spáchány byly a Bohužel ještě spáchány budou.

Všichni. Klaním se Tobě, ó můj Bože, * sice ne tak, jak toho zasluhuješ aneb jak já povinen jsem, * ale aspoň tak, jak mohu; * rád bych to učinil s takovou dokonalostí, * jaké schopni jsou všichni rozumní tvorové.

Jeden. Tak chci se Tobě nyní i vždycky klaněti, nejen za ony katolíky, kteří se Ti neklanějí a Tebe nemilují, ale za náhradu a obrácení všech bludařů, rozkolníků, mohamedánů, židů, modlářů a zlých křesťanů.

Všichni. Ó můj Ježíši! * Budiž vždycky ode všech poznán, * ctěn, milován a veleben * v nejsvětější Svátosti oltářní.

J e d e n. Klaním se Tobě s velkou vroucností, chlebe nebeský, skrytý v Svátosti!

Všichni. Spasiteli můj, Ježíši, žehnej mne! * Srdce Marie, mé matky, ochraň mne! * Tobě, Ježíši, své srdce věnuji! * nebo Tebe nade všechno miluji.

Píseň.

Poklekni na kolena zde, duše bohabojná, neb se Tobě uděluje milost přehojná.

Pohleď na Boha v Svátosti zakrytého, žádej Ho srdcem skroušeným za milost Jeho.

Buď od nás všech chválený, uctěný, zvelebený, ó Kriste náš nejmilejší, zde vystavený.

Tě, ó andělský chlebe, nám pokrm daný s nebe, Tebe ctíme, velebíme, milujem cele.

Úvaha.

Ježíš ve velebné Svátosti náš lékař, učitel, Vykupitel a pastýř.

Jeden. Uvažuje zázraky, které Ty ve velebné Svátosti činíš, ó můj Spasiteli, jak mohu Tvou lásku dosti obdivovati a za ni

díky vzdávati? Jak jsi někdy byl lékařem lidí, jejich učitelem a vykupitelem, tak jsi nyní přítomen v nejsvětější Svátosti, abys totéž každému křesťanu učinil, co jsi kdysi na zemi vykonal, ó Pane!

Všichni. Dej, ó Pane! * ať poznám účinky Tvé lásky.

Jeden. Když jsi v těle smrtelném na zemi chodil, ó můj Spasiteli, slepým jsi vracel zrak, nemocné jsi uzdravoval, mrtvé jsi křísil, jedině slovem svým, dotknutím své ruky aneb svého roucha. Tak jsi též uzdravoval nemoce duševní, mocí, která od Tebe do všech srdcí lidských vycházela. Ó můj Spasiteli, nejsi-li v této Svátosti též přítomen, abys byl lékařem nás všech a každého zvláště? Neléčíš-li svým tělem nejsvětějším a svou krví předrahou v způsobách svátostních duševní neduhy těch, kteří Tě přijímají? Neléčíš-li jejich ran, neodklizuješ-li nezřízených žádostí, a dáváš dokonalé zdraví jejich duší, ano někdy na jejich modlitby, když jest prospěšno, i zdraví těla?

Všichni. Ach, jak velice potřebuji toho nejvyššího lékaře! * Kolik nebezpečných nemocí mne stihá! * Jako tělesně ne-

mocní o svých neduzích mnoho a obšírně vyprávějí, * tak chci i Tobě, lékaři duše mé, o neduzích duše mé mluvit.

Jeden. Posvěť mne svou Božskou přítomností, zvláště, když Tebe přijímám!

Všichni. Ó nebeský lékaři, * jenž přicházíš s nebe na zemi, abys nemocné na zemi navštívil, * uzdrav i mne ubohého nemocného. * Pak budu Tebe chváliti a Tobě sloužiti, * pro dobrodiní, která jsi mi prokázal.

Jeden. Ty jsi, ó Pane, byl někdy na zemi naším učitelem. I v nejsvětější Svátosti jsi učitelem těch, kteří Tě hodně přijímají. Ty jsi světlo světa, Ty jsi světlo, které osvěcuje každého člověka, přicházejícího na tento svět.

Všichni. Když jsi někdy, ó můj Spasiteli, vyučoval, bylo jen málo těch, kteří hlas Tvůj slyšeli. * Ale nyní jsi blízký všem věřícím, kteří na celé zemi přebývají.

Jeden. Jako jsi kdysi všecky ctnosti konal, dříve než jsi je nám doporučoval, tak je konáš i v nejsvětější Svátosti dříve, než je kážeš srdcím našim, a tak spojuješ svůj příklad se svými slovy.

Všichni. Jak veliká jest Tvá poslušnost! * Na slovo, kteréhokoliv kněze sestupuješ s nebe na zem! * Jak veliká jest Tvá pokora! Ty jsi zde, smím-li tak říci, skoro v nivec ponížen! * Jaké umrtvení! Bez zázraku nemůžeš smyslů činně užívat! * Jaká láska! Z lásky k nám zde prodléváš, abys nás oblažil.

Jeden. Ó můj Bože a Pane! Jak veliká jest nevděčnost křesťanů! Ty s nebe sestupuješ, abys nás učil a miloval, a jak málo jich přichází Tebe v nejsvětější Svátosti navštívit! Ano, jak mnozí vzdalují se svaté oběti ve dny, ve které jim pod trestem pekla nařizuješ obcovati nekrvavému obnovení Své oběti na kříži.

Všichni. Prosím Tě o odpuštění za všecky moje poklesky. * Za všecky křesťany, kteří Tebe v nejsvětější Svátosti zanedbávají, * chci od nynějška svou horlivostí zadost činiti. * Ó nejvyšší učiteli, jenž jsi s nebe přišel, * abys mne naučil cestě dokonalosti, * osviť duši mou, * aby v přítomnosti Tvé naplnila se pravdami a ctnostmi.

Jeden. Kolik lidí vytrhl jsi dle těla i duše moci a vládě ďáblů, ó můj Vyku-

piteli! Z kolika jsi ďábla vymítal! Ale za všecky lidi jsi na kříži život dal, abys je vysvobodil z moci ducha zlého!

Všichni. Jako pastýř, jehož ovce jsou, * tak jsi svůj život dal, ó Pane, * abys nás vysvobodil od vlka pekelného!

Jeden. Ó milý Spasiteli! I v nejsvětější Svátosti zůstáváš mezi námi přítomen a přicházíš k nám, abys nás účastny učinil ovoce svého milostiplného vykoupení a nás vysvobodil z moci ďáblovy a poroby těla, zlych náklonností a všech hříchů a narušivosti.

Všichni. Jako bych sám byl na zemi, * tak bdíš jako pastýř nad mou duší a živíš mne svým tělem a krví. * Jiní pastýři požívají maso svých ovcí, * a Ty, můj Spasiteli, chceš sám býti pokrmem svých ovcí!

Jeden. Ale jsem já Tvou ovečkou, která poslouchá hlasu Tvého? Ach, jsem v nebezpečí, že upadnu do moci vlků pekelných a hladem bídně zhynu na poušti.

Všichni. Ó můj milosrdný Spasiteli a nejvyšší Pastýři! * ochraň od nápadů pekelného vlka. * A poněvadž jsi mně připravil stůl tento proti nepřítelům mým, * nasýt a posilni mne u něho tak, abych v

tomto životě vítězil, * a kdysi hoden se stal požívati mannu, * které podáváš ve věčné blaženosti.

Jeden. Církev nás učí, ó Pane, že tato nejsvětější Svátost jest znamením a obsahem všech Tvých dobrodiní. Kéž by všichni vykoupení se mnou Tebe chválili, z celého srdce milovali a z vděčnosti vždy žili dle Tvé vůle!

Všichni. Ó svaté hodování, v němž Kristus se požívá, * památka jeho umučení se uctívá, srdce milostí se naplňuje * a nám záruka budoucí slávy se dává.

Jeden. Děkujeme Ti, ó Pane, za vykoupení, které jsi vykonal, za posvěcení, které působíš, za blaženost, jejíž zárukou sám jsi.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání, * nejsvětější Svátost oltářní.

Píseň.

Přispěj nám svou milostí, zaopatř nás živností, uděl chleba potřebného, nám všem s výsosti.

Pak tím andělským chlebem, nejvzácnějším pokrmem, posilň před smrtí na cestu Svým svatým tělem.

Po smrti rač nám dáti, v nebesích přebývati, svatý, svatý, svatý Bůh náš, propěvovati.

Modlitby.

(Dle Ludvíka Blossia).

Jeden. Božský Spasiteli, Ježíši Kriste, věříme, že zde v nejsvětější Svátosti v pravdě a podstatně přítomen jsi.

Všichni. Můj Bože a mé všecko.

(50 dní odpustků pokaždé).

Jeden. Ty jsi zde přítomen s tělem a krví pod způsobami chleba, Ty jsi zde přítomen s Tvým živým a oslaveným tělem, jak jsi z hrobu povstal a sedíš na pravici nebeského Otce.

Všichni. Ó nejsladší Ježíši, nebudiž mi soudcem, ale Spasitelem.

(50 dní odpustků pokaždé).

Jeden. Ty jsi v nejsvětější Svátosti přítomen s celým člověčenstvím svým, s celou plností svého Božství, Synu Boha živého.

Všichni. Ježíši, synu Davidův, * smiluj se nade mnou.

(100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Přijmi, ó Božský Spasiteli, naše díkůčinění za všechno, co jsi nám dal od počátku až do nynějška, jenž jsi rovný Bůh s Otcem i Duchem svatým.

Všichni. Abych Ti vděčnost svou projevil a svou zpronevěru napravil, * daruji Tobě, ó můj nejlaskavější Ježíši, * své srdce a zcela se Tobě věnuji, * a s Tvou pomocí činím předsevzetí, nikdy více nehřešiti.

(100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Díky vzdávám Tobě, Božský Spasiteli, Synu Boha živého, Tobě i Otcí i Duchu svatému, že jsi nás dle obrazu svého stvořil a nás k věčné blaženosti povolal.

Všichni. Chváleno, vzýváno, a vděčnou myslí milováno budiž * Srdce Pána Ježíše v nejsvětější Svátosti, * každý okamžik, ve všech svatostáncích světa * až do skonání časů. Amen.

(100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Dej, ó Ježíši, abychom věrně sloužili Tobě, svému Pánu a Bohu, svému Tvůrci a Otcí; svatou nenávistí pronásledovali své hříchy, hubili své náruživosti a zlé náklonnosti, kráčeli v zbožnosti a nevinosti před Tebou.

Všichni. Sladké Srdce Ježíšovo, *
budiž mojí láskou.

(300 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Dej, ó Ježíši, ať nikdy nezneužíváme Tvých tvorů, ale v tvorech jako v zrcadle poznáváme Tvou dobrotu, obdivujeme Tvou moudrost a tak vzrůstáme v Tvém poznání a v Tvé lásce.

Všichni. Sladké Srdce mého Ježíše, *
učiň, abych Tě více a více miloval.

(300 dní odpustků pokaždé).

Jeden. Díky vzdávám Tobě, Božský Spasiteli, Synu Boha živého, že jsi nám dal v pravé víře katolické se naroditi a vychovánu býti, že jsi tělu našemu dal pokrm a nápoj a vše, co k životu třeba.

Všichni. Staniž se, * budiž chválena *
a na věky velebena * nejspravedlivější, nejvyšší a milování nejhodnější vůle Boží ve všech věcech.

(100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Učiň, ó Ježíši, abychom všech darů Tvých věrně použili dle Tvé vůle.

Všichni. Dej nám předně milost, abychom toužili po živém chlebě duší našich v nejsvětější Svátosti * a zasloužili kdysi blaženost nebeské radosti požívati.

Jeden. Děkujeme Tobě, Božský Spasiteli, Synu Boha živého, Tobě i Otci i Duchu svatému, že jsi nás až po dnes vysvobodil a zachránil z nesčíslných nebezpečností těla i duše a nás nezavrhnul, třeba jsme zneužili Tvých dobrodiní.

Všichni. Tvé jméno budu velebiti, *
ó Pane!

Jeden. Osviť nás, ó Ježíši, světlem své milosti, abychom dobře poznali lásku Tvou k nám, svůj nevděk k Tobě litovali a odčinili, a snažili se, Tobě, Pánu a Bohu svému, vždycky se líbiti.

Všichni. Sladké Srdce mého Ježíše, učiň, * abych Tě víc a více miloval.

Jeden. Díky vzdáváme Tobě, laskavý Spasiteli, Synu Boha živého, že jsi, nedbaje málomocenství hříchů, tak dlouho nás snášel a příležitost k pokání nám dával.

Všichni. I prosím Tebe, * dej nám milosti, abychom všechny skvrny hříchů spáchaných * pravou litostí a kajicností shladili, * všechny tresty za hříchy odkáli, * a od nynějška vedli život Tobě příjemný.

Jeden. Díky vzdáváme Tobě, Božský Spasiteli, Synu Boha živého, Tobě i

Duchu svatému, za všechny milosti, které jsi nám zasloužil a udělil, za všechny modlitby, které jsi vyslyšel, za všechny svátosti, které jsi ustanovil a jichž poklady milosti jsi nám svými služebníky udělil.

Všichni. Děkujeme Ti obzvláště za všecká rozhršení a svatá přijímání, * jichž se nám dostalo, * za všechny mše svaté, které jsme slyšeli, * a které za nás obětovány byly. * Děkujeme Ti za Tvou přítomnost v nejsvětější Svátosti a za tuto hodinu pobožnosti.

Přislíbení.

Jeden. Čest a chvála budiž Pánu našemu!

Všichni. Vždycky a věčně buďtež, Tobě, * milovaný, ve Svátosti přítomný Ježíši, * chvála a díky vzdávány.

Jeden. Ó lásko, vši nebeské i pozemské lásky hodná, která jsi z bezměrné lásky za mne, hříšníka nevděčného, přijala naši přirozenost lidskou na sebe, při bolestném bičování svou drahou krev vylévala a na potupném kříži k věčné spáse nás všech zemřela, nyní živou vírou osvícen jsa, vylévám duši svou před Tebou a pro-

sím Tě pokorně se vší vroucností srdce svého, skrze neskončené zásluhy Tvého umučení, dej mně síly a odvahy, abych vyhubil všechny zlé náklonnosti, které v srdci mém vládnu, abych ve svých útiscích Tebe velebil, věrným plněním všech svých povinností Tebe oslavil, každého hříchu pečlivě se varoval a po pravé svatosti ze všech sil se snažil.

Všichni. Amen.

Modlitba.

(100 dní odpustků jednou za den).

Jeden. Nejlaskavější Ježíši, díky Tobě vzdávám, že jsi mi pravou víru daroval! Dej, ať ji nikdy neztratím a přived' všechny zpět do naší svaté Církve!

Všichni. Milá Matko Boží, oroduj za naši vlast! * Svatí andělové strážní, přispějte nám! * Blahoslavený Petře Kanisi, oroduj za nás.

Jeden. I Tebe, nejsvětější Panno, která jsi přemohla všechny bludy, vzýváme, spoj svou modlitbu s naší modlitbou.

Všichni. Amen.

Modlitba za obrácení bludařů a rozkolníků.

(Odpustky 300 dní jednou za den).

Jeden. Ó Maria, Matko milosrdenství a útočiště hříšníků, Tebe prosíme, rač milosrdným okem shlédnouti na bludařský a rozkolnický svět. Ty jsi Stolice moudrosti, osvět tedy jejich rozum, jenž bídně v temnostech nevědomosti a hříchu zapleten jest, aby jasně poznali, že svatá, apoštolská a římská Církev jest jediné pravá Církev Ježíše Krista, mimo níž ani svatosti ani blaženosti nalézti nelze.

Všichni. Sprav konečně jejich úplné obrácení, * vyprošujíc jim milost, * aby přijali všechny pravdy naší svaté víry * a se poddali římskému papeži, náměstku Ježíše Krista na zemi; * až s námi brzy spojení budou sladkými svazky lásky Božské, * at jest jen jeden ovčinec pod jedním pastýřem, * abychom všichni pospolu, ó Panno slavná, * v radosti srdce svého věčně zpívali: * Raduj se Panno Maria, * poněvadž jsi všechny bludy na celém světě sama vyhubila. Amen.

Jeden (začíná): 3 Zdrávas Maria.

Duchovní přijímání na str. 19.

Šestá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Klanění.

Jeden. Ve jménu Otci i Syna i Ducha svatého. Amen.

(Odpustky 50 dní pokaždé).

Božský Spasiteli, Ježíši Kriste, z lásky k lidem přebýváš dnem i nocí v této velebné Svátosti a pln lásky přijímáš všechny, kdo k Tobě přicházejí.

Ejhle, my jsme se shromáždili před tváří Tvou, abychom Tebe chválili, Tobě děkovali, Tobě se klaněli, Tebe odprosili a usmířili i své prosby přednesli.

Všichni. Od Tebe pochází chtění i dokonání, ó Pane, * učiň, ať tato hodina jest Tobě příjemna.

Jeden. Pane, rty mé otevři a ústa má budou zvěstovati chválu Tvou.

Všichni. Bože, ku pomoci mé vzezři, * Pane, k spomožení mně pospěš!

Jeden. Ježíši, našemu milosrdnému Spasiteli, jenž kající hříšníky na milost přijímá.

Všichni. Věnujme klanění, * díky, smíření a lásku.

Jeden. Pane, kdysi jedl jsi s hříšníky a publikány.

Všichni. Dovol, ať se Ti bližíme se srdcem skroušeným.

Jeden. Všemohoucnosti Otcova, podporuj mou slabost a zachraň mne z hluboké mé bídy. Moudrosti Syna řiď všecky mé myšlenky, slova i skutky. Lásko Ducha svatého, budiž počátkem všeho jednání duše mé, aby vždy nalezla Tvé Božské zalíbení.

(Odpustky 200 dní jednou za den.)

Všichni. Obětuji tuto hodinu Tobě, ó Pane, * na poděkování za to, že jsi se nám sám v této Svátosti daroval. * na dostiučinění a náhradu za všecky urážky, kterých se Ti dostalo v této Svátosti, * a za všecky prosby srdce mého. * Zvláště pak obětuji Ti tuto hodinu za všecky chudobné, * nemocné a za ty, kteří dnes umrou.

Obětování.

Jeden. Klaníme se Tobě, Spasiteli, Ježíši Kriste, přítomnému v nejsvětější Svátosti.

Všichni. Chvalíme Tě a klaníme se Tobě, * králi náš.

Jeden. Hrdým jsem na to, že Tebe králem svým nazývati, Tobě veřejně klaněti se mohu.

Všichni. Tvá moc je tak veliká, že jí nic nemůže odporovati, * ani na nebi ani na zemi. * Tvá moudrost dosáhne všechny úmysly, * Tvá spravedlnost neohlíží se na osobu, * ale odměňuje a trestá nás, jak zasloužíme.

Jeden. Jak veliká jest Tvá láska, s kterou se snažíš všecko zlé od nás vzdalovati.

Všichni. Kdo jest z poddaných Tvých, * na něhož neshlíží oko Tvé?

Jeden. Jak jsi mohla, duše má, přestoupiti přikázání takového krále?

Všichni. Jak se ti mohlo nedostávati důvěry k takovému králi? * Ó můj Spasiteli, odpusť, prosím, všecku mou nevěrnost a mé reptání; * Od nynějška se oddávám docela Tvé vůli nejsvětější.

Jeden. Srdce mé budiž nyní celé Tvým královstvím, ó Ježíši! Odstraň z něho ony náruživosti, které překážejí Tvé vládě.

Láska k penězům a jmění chce svůj trůn zříditi v srdci mém.

Všichni. vzdaluj ji, ó Pane!

Jeden. Marnost chce srdce mé zaslepiti.

Všichni. Vysvobod' mne od ní, o Pane!

Jeden. Pýcha chce mnou vládnouti, smyslnost chce mne zajati.

Všichni. Vládni Ty sám ve mne, ó Pane!

Jeden. Nechci jiného Pána a krále trpěti v srdci svém, než Tebe, mého Vykupitele.

Všichni. Dej mně síly, proti nepřátelům svým bojovati, abych nestal se zrádcem a nepřijal je do srdce svého.

Jeden. Jezu, králi předivný, Tys rek rodem šlechtný. Beránek náš nejsladší, ženich všem přežádoucí.

Všichni. Zůstaň s námi všecken čas, * Světlem s nebe osvěť nás. * Rozptyl noc a temnosti, * naplň svět svou sladkostí.

Jeden. Ó můj Bože a můj Králi, Ty jsi někdy řekl: Království mé není z tohoto světa. Není královstvím tohoto světa podobno. Ty pravíš: Blahoslavení chudí,

blahoslavení pokojní, a slovo Tvé nechce se líbiti těm, kteří následují svět.

Všichni. My však věříme, co jsi řekl, věčná pravdo, * která nemůže se omýliti, ani nás sklamati. * Nauč nás sám Tvoje blahoslavenství poznati a milovati, * Spasiteli přítomný na našich oltářích.

Jeden. Svět se domnívá, že ku štěstí třeba bohatství a rozkoší.

Všichni. Ty však, ó Spasiteli, pravíš: * Blahoslavení chudí, blahoslavení lka-
jící. * Tvé slovo, ó Pane, jest pravda, * Tebe chceme následovati, dej nám svou bla-
ženost!

Jeden. Dítky tohoto světa, jeho duchem naplněné, žijí ve sporech a soudech, aby dosáhly malé dobro pozemské.

Všichni. Ty však pravíš: Blaho-
slavení pokojní. * Kdo chce sukni tvou
vzítí, nech mu i pláště. * Učiň, králi náš
a Pane, abychom poslouchali hlasu Tvého.

Jeden. Mnozí baží po vysokých hod-
nostech, my však chceme následovati Tebe,
jenž jsi řekl: Učte se ode mne, neboť já
jsem tichý a pokorný srdcem.

Všichni. Slibujeme Tobě, Spasiteli,
přítomný v nejsvětější Svátosti, * že chceme

cvičiti se v tichosti, trpělivosti, umrtvení a pokoře, * abychom se Ti podobní stáli.

Jeden. Ó králi a Pane! Jak lze nám pozadu zůstatí, když nás ve všem předcházíš?

Všichni. Ty jsi se narodil v největší chudobě, ó Pane, * a zemřels v bolestech nejkrutších! * Jak Ti poděkujeme dostatečně za to, ó Pane?

Jeden. Jsa králem věčnosti, nenechal jsi sobě sloužiti, ale jedině na to jsi pomýšlel, jiným sloužiti.

Všichni. Od jesliček až na dřevo kříže * byla utrpení a pronásledování Tvými společníky.

Jeden. Ale, Pane, třebas znám napomenutí, které jsi nám dal, následovati Tebe ve všech ctnostech, přece se často léká srdce mé obtíží.

Všichni. Prosím Tě, ó můj Božský Spasiteli a Pane, * pronikni srdce mé svými pravdami, * abych se již nikdy klamnými sliby světa nedal odvrátiti od Tebe, * abych ničeho si vroucněji nepřál, jako Tebe věrně následovati.

Jeden. Kdy budu přesvědčen o pravdě, že chudoba jest lepší než bohatství, smutek lepší než rozkoše?

Všichni. Ukaž nám, Pane, Králi náš, * svou krásu, nech nás okusiti svou sladkost.

Jeden. Pak mé srdce ovládneš úplně, pak bude mou největší radostí, všecko ztratiti a všecko trpěti, abych s Tebou byl a Tebe následoval, ó můj Spasiteli.

Všichni. Shledni na nás, Pane, u nohou Tvých * obnovující slib věrnosti.

Jeden. Raději chceme tisíckrát zemřítí, nežli spáchatí hřích smrtelný a od Tebe se odloučiti.

Všichni. To slibujeme Tobě, ó Pane

Jeden. Ve všem staň se Tvá svatá! vůle!

Všichni. Staniž se, * budiž chválena a na věky velebena * nejspravedlivější, nejvyšší a milování nejhodnější vůle Boží ve všech věcech.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Obětování.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Jeden. Věčný Otče, obětujeme Ti krev, utrpení a smrt Ježíše Krista, bolesti nejblahoslavenější Panny Marie a svatého

Josefa náhradou za naše hříchy k útěše věrných duší v očistci, za potřeby svaté Matky Církve a za obrácení hříšníků.

Všichni. Amen.

Píseň.

Z lásky, Ježíši raněný, budiž věčně zvelebený, dejž, bych tou láskou plápolal, jakou jsi Ty mne miloval. [: Ježíši skrytý v Svátosti, klaním se Tobě s vroucností, i Maria, čistá panna, buď na věky požehnána. :]

Velký Bože, živý chlebe, nám k pokrmu dáváš sebe; Ty se pro nás činíš malým, jak pak tu lásku vychválím?

Není již chléb v té Svátosti, jest Bůh a člověk v celosti, přijímá se živé tělo, jež za nás na kříži pnělo.

Nápoj se zde neujímá, neb se krev s tělem přijímá, jakby tělo živo bylo, kdyby v něm krve nebylo.

Ach! ke mně přijď, prosím Tebe, neb chřádnou bez Tebe; občerstvi mne svou milostí, potěš mne svou přítomností.

Jako jelen k studni touží, když se prudkou žízni souží, tak k Ježíši já pospíchám, k svému miláčkovu vzdýchám.

Úvaha.

Sladkost nejsvětější Svátosti.

Jeden. Ó můj Spasiteli, Ty jsi chtěl památku své smrti a našeho vykoupení v Církvě své vždy živou zachovati, proto jsi ustanovil tuto nejsvětější hostinu, v níž nás živíš po všecky dny svým drahým tělem a krví pod způsoby chleba a vína.

Všichni. Potupy a bolestí plna byla smrt Tvá, ó Pane, * jak jsi tedy hostinu plnou sladkostí a útěchy na památku ustanovil, * můj Ježíši?

Jeden. Co jiného bylo příčinou, než, že jsi chtěl nám zjeviti svou neskončenou lásku a dobrotu? Proto jsi pro sebe vyvolil, co přinášelo bolesti a muky, a nám jsi dal, co při vzpomínce na Tvé muky nám sladkosti přináší, tím, že účastni se staneme ovoce Tvého vykoupení.

Všichni. Chvála a díky buďtež vždycky Ježíši, * jenž nás krví svou vykoupil.

Jeden. Ty jsi, ó můj Spasiteli, chtěl nám ukázati sladkosti této hostiny, s jakou radostí jsi všecky muky na sebe vzal. Sám jsi řekl apoštolům: S toužebností žádal jsem

tohoto beránka jísti s vámi, prvé než bych trpěl. Proto jsi, můj milovaný Spasiteli, chtěl, aby památka umučení nám sladkost a líbeznost poskytovala, abychom se vděčni ukázali vroucnější oddaností srdce.

Všichni. Den Tvého umučení, ó Pane, * byl dnem Tvého zasnoubení s Církví, * proto jsi jeho památku jako hostinu radostnou ustanovil.

Jeden. Kdo Tebe miluje, ten Tvé jho na sebe bere, můj Ježíši. Nemá-li hostina, kterou jsi ustanovil, nám připomínati, že jho tvé jest sladké a břímě lehké? Proto jsou všechny Svátosti sladké a líbezné, ale přede všemi tato Svátost.

Všichni. Tvoje sladká hostina, ó můj Spasiteli, * připomíná nám povinnost vděčnosti * vzpomínati na Tvé umučení * a ochotně na sebe vzíti, co tělu našemu odporuje, * skutky kající a posty, a vše, * co nás podobny činí ukřižovanému Spasiteli našemu.

Jeden. Pane, chci všechno v sobě umrtviti, co mne od služby Tvé odvracuje, a ochotně bolesti na sebe vzíti za lásku mně prokázanou.

Všichni. Milovníku srdce mého, *
co učiním, bych Ti oplatil * toto velké
dobrodiní a neskonalou lásku Tvou?

Jeden. Proč zůstáváš, ó můj Spa-
siteli, bytostně a pravdivě v této Svátosti,
abys byl památkou Tvého umučení? I křest
jest obrazem Tvé smrti a Tvého pohřbu.
Stačila-li k tomu voda, proč jsi nechtěl,
aby pouhý chléb a víno památkou byly
Tvého umučení?

Všichni. Z toho vidím, ó můj Spa-
siteli, jak vysoko ceníš své umučení, *
když jsi sám jeho památkou chtěl býti. *
Tak jsi nás chtěl tím více zavázati, vážiti
si Tvého umučení, * bez přestání pamato-
vati na toto veliké dobrodiní a zaň děko-
vati. * Ty sám, ó Pane, naši paměť po-
vzbuzuješ a vděčnost žádáš!

Jeden. Avšak i Tvá láska byla pří-
činou. Chtěl jsi nám živě představití svou
toužebnost za nás trpěti. Jako ve mši svaté
za nás na novo nekrvavým způsobem se
obětuješ, tak byl bys hotov, z lásky k nám
na novo opravdu trpěti a umřítí. Poněvadž
toho není třeba, proto aspoň nekrvavě ob-
novuješ svou oběť.

Všichni. Milý Spasiteli, Ty jsi Beránek, jenž zabit jest od počátku světa, * zabit nějak v zvířatech, zabitých jako předobrazení Tvé oběti. * Rovněž můžeme Tě nazývati Beránkem, * jenž bude zabíjen až do konce světa.

Jeden. Podobně býváš, Pane, zabíjen v tomto obraze Tvé smrti, jenž trvati bude až do konce světa.

Všichni. Dej nám, ó Pane, * abychom pro bližního něco z Tvého umučení na sebe vzali, * jak praví Apoštol: * Vždycky na smrt vydávání býváme pro Ježíše.

Jeden. Jak málo jsou lidé Bohu vděční za mnohá dobrodiní, kterými je hojně obdařuje! I to bylo příčinou pro Tebe, můj Spasiteli, abys sám zůstal v nejsvětější Svátosti, abys za nás díky vzdával Otcí nebeskému.

Všichni. Jako Duch svatý v nás prosí nevýslovnými vzdechy, * tak děkuješ i Ty, můj Spasiteli, v nejsvětější Svátosti * za dobrodiní vykoupení a všecka jiná dobrodiní city nevýslovnými.

Jeden. Nuže, i my chceme díky vzdávati, zvláště když chválíme a milujeme tuto Svátost, která sluje Eucharistie, díkůčinění.

Všichni. Neskonalý Dobrodinče, co činiš? * Za díkůvzdání, které za tolik přijatých dobrodiní Tobě povinen jsem, * nové dobrodiní mně prokazuješ. * Jak se Ti za to dosti odvděčím? * Ó můj Spasiteli, nemoha ničeho nového dáti, * Kalich spasení vezmu, a jméno Hospodinovo vzývati budu.

Jeden. Patřím-li, můj Spasiteli, na způsoby chleba a vína, zdá se mi, jakoby i tyto mně Tvé umučení představovaly. Jako chléb z mnohých rozemletých zrn se připravuje a víno z lisovaných hrozen, tak bylo i nejsvětější tělo Tvé při umučení potřeno a nejsvětější krev Tvá byla v lisu kříže vytlačena.

Všichni. Když svatý chléb tento jíme a tuto krev pijeme, * chceme vždy, ó můj Spasiteli, * do srdcí přijati bolestné umučení a smrt Tvou.

Jeden. Však Tvé lásce, ó Pane, není dosti. Na křtu svatém pokřtěný dle slov apoštola, skrze křest v smrt Tvou pohřben jest, když voda jej zakrývá. Ale v této Svátosti představuješ sám svou smrt a svůj pohřeb, když svaté způsoby přijímáme.

Všichni. Duše má, měj na paměti, * že nějak hrobem jsi, připraveným Pánu, *

v němž odpočinku hledá ve svatém přijímání, * živ jsa v pravdě, * ačkoliv skrytý smyslůmnaším.

Jed. Byl-li hrob Tvůj slavný, ó můj Spasiteli, učin, ať též duše má se stkvěje ctnostmi.

Všichni. Ó nejsladší Spasiteli, posvěť duši mou, * aby byla hodným příbytkem Tvým! * A jako do Tvého hrobu nikdo jiný nebyl položen, * nedopust, prosím, * aby do srdce mého něco vešlo, * co by se Ti nelíbilo. Amen.

P í s e ň.

Nejsem sice dostatečný, bych moh' Tobě býti vděčný, však jak mohu, ctím štědrotu a velebím Tvou dobrotu. [: Ježíši, skrytý v Svátosti, klaním se Tobě s vroucností, i Maria, čistá panna, buď na věky požehnána. :]

Že Tě nectím dle hodnosti, odpustiž mé nemožnosti; bych moh' tvou lásku rozmnožit, hotov jsem život naložit.

Kdybych na tisíc měl duší, dal bych je Tobě jak sluší; nemám pak než jednu v sobě, kterak ji odepřu Tobě.

Po Bohu pak Matko Páně, žádám býti v Tvé ochraně, Tebe se nikdy nespustím, dokud duši nevypustím.

Mléko s krví Krista smíchej, tak k trůnu jeho pospíchej, ukaž čisté prsy Synu, vypros mně šťastnou hodinu.

Modlitba.

(Svatý Alfons Liguori).

Jeden. Otče věčný, obětuji Ti dnes všecky ctnosti, úkony a vzdechy nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Přijmi je za mne pro zásluhy jeho, které jsou vesměs mé, poněvadž mi je daroval. Uděl mi, prosím, ty milosti, o které Tebe Ježíš za mne prosí.

Všichni. Obětuji Ti zásluhy tyto na poděkování * za tak veliké milosrdenství, jež jsi mi prokázal.

Jeden. Obětuji Ti tyto zásluhy na dostiučinění za svoje hříchy. Pro tyto zásluhy doufám od Tebe všeliké milosti, odpuštění mých hříchů, setrvání v dobrém, a obzvláště největšího všech darů, Tvé čisté, svaté lásky.

Všichni. Prosím Tě za to ve jménu Ježíše Krista, * jenž nám dal zaslíbení: * Budete-li zač prositi Otce ve jménu mém, * dáť vám. (Jan 16, 23).

Jeden. Proto mne nemůžeš oslyšeti. Pane, nechci, než Tebe milovati, Tobě se

úplně darovati a nebýti již tak nevděčným, jako jsem byl dosud.

Všichni. Miluji Tě, Bože můj, miluji Tě, dobroto nekonečná; * miluji Tě, lásko má, mé nebe, * mé jediné dobré, živote můj, mé všecko.

Přímluvy za všecky stavy.

Jeden. Modleme se za svatou Církev Boží, aby ji Bůh a Pán náš v pokoj uvésti, sjednotiti a ochraňovati ráčil po celém okrsku zemském a uvedl v ni všechna knížectví a mocnosti, nám pak pokojného a tichého života popřál a Boha Otce všemohoucího oslavovati dal.

Všichni. Všemohoucí, věčný Bože! jenž jsi slávu svou všem národům v Kristu zjevil, * opatruj díla milosrdenství svého, * aby Církev Tvá, po celé zemi rozšířená, * v pevné víře a chvále jména Tvého setrvala. * Skrze téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Jeden. Modleme se též za svatého Otce našeho N. N., aby jej Bůh a Pán náš, který jej ku důstojnosti nejvyššího biskupa vyvolil, ve zdraví a bezpečnosti jej za-

choval své svaté Církvi ku spravování lidu Božího.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, jehož vůlí všechno zřízeno jest, * shlédni milostivě na prosby naše * a vyvoleného biskupa nám svou dobrotivostí zachovej, * aby křesťanský lid, jenž dle Tvého řízení jest spravován, * za vlády tak vznešeného velekněze ve víře a v záslužných skutečích prospíval. * Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Jeden. Modleme se též za všechny biskupy, kněze, jáhny, podjáhny, přísluho-vače, zaklínače, čtenáře, vrátné, vyznavače, panny a vdovy i za veškeren svatý lid Boží.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, jehož duchem celé tělo Církve jest posvěcováno a řízeno, * vyslyš nás za všechny duchovní řády se modlící, * aby pomocí milosti Tvé všechny Tobě věrně sloužily. * Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Jeden. Modleme se též za nejjasnějšího císaře a krále našeho N., aby Bůh a Pán náš ku trůnu jeho přidělil moudrost, dle níž by národ sobě svěřený řídil ve vši spravedlnosti a svatosti ku slávě Boží a našemu trvalému pokoji.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, jenž nade všemi královstvími věčnou mocí panuješ, * shlédni milostně na rakouské mocnářství, * aby i císař spravedlivým panováním, * a lid věrným posloucháním ku slávě jména Tvého, * ku pokoji říše jednomyslnou nábožností společně přispívali. * Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Jeden. Modleme se též za katechumeny¹⁾ naše, aby Bůh a Pán náš otevřel srdce jejich a bránu milosrdenství, aby skrze obmytí znovuzrození, odpuštění všech hříchů dosáhnouce, i oni spojeni byli s Ježíšem Kristem, Pánem našim.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, jenž Církev svou vždy novým plodem zúrodňuješ, * rozmnož víru a poznání katechumenů našich, * aby vodou křestnou obrození, * k synům vyvolení Tvého připojeni byli. * Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Jeden. Modleme se ku Bohu Otci všemohoucímu, aby svět ode všech bludů

¹⁾ Tak nazýváni ti, kteří se ve svatém náboženství (katechismu) cvičili a na křest sv. se připravovali.

očistil, nemoci odvrátil, hlad zapudil, žaláře otevřel, pouta rozvolnil; pocestným návratu, nemocným zdraví, plujícím na moři spásného přístavu dopřál.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, zarmoucených těšiteli, trpících sílo, * nechať dojdou k Tobě prosby v jakékoliv úzkosti o pomoc volajících, * aby všichni se radovali, že v potřebách svých milosrdenství Tvého dosáhli. * Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Jeden. Modleme se též za kacíře a rozkolníky, aby Bůh a Pán náš je z bludů vytrhl a ku svaté matce Církvi katolické a apoštolské zpět povolati ráčil.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, jenž všechny spasiti a nikoho zahubiti nechceš, * shlédni na duše lstí ďábelskou svedené, * aby všelikou nepravost kacířskou odložili, v srdcích svých z bludů se káli a ku jednotě pravé víry Tvé se navrátili. * Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého, * jenž s Tebou a s Duchem svatým živ jest a kraluje, Bůh na věky věků. Amen.

Jeden. Modleme se též za nevěrné židy, aby Bůh a Pán náš odňal temnotu

se srdcí jejich, by i oni uznali Ježíše Krista, Pána našeho.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, jenž i nevěru židovskou od svého milosrdenství nezapuzuješ, * vyslyš prosby naše, jež za zaslepený národ onen konáme, * aby, uznavše světlo Tvé, jímž Kristus jest, ze své temnoty vytrženi byli. * Skrze téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Jeden. Modleme se též za pohany, aby Bůh všemohoucí odňal nepravost ze srdcí jejich, aby zanechajíce model svých, obrátili se k Bohu živému a pravému a jedinému Synu jeho, Ježíši Kristu, Bohu a Pánu našemu.

Všichni. Všemohoucí věčný Bože, jenž ne smrt, ale vždy život hříšníků hledáš, * přijmi milostivě modlitbu naši a vysvoboď je od modloslužby * a uveď je do svaté Církve své ku chvále a slávě jména svého. * Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Syna Tvého, jenž s Tebou a s Duchem svatým živ jest a kraluje, Bůh na věky věků. Amen.

Duchovní přijímání na str. 19.

Sedmá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

(Odpustky 50 dní pokaždé.)

Pane, rty mé otevři.

Všichni. A ústa má budou zvěstovati chválu Tvou.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, ku vzpomožení mně pospěš.

Jeden. Sláva Otcí i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku * i nyní i vždycky * až na věky věků. Amen.

Klanění.

Jeden. Ježíši Kristu, králi věčnosti, jenž nás nejsvětějším tělem svým živí,

Všichni. Pojďme, klanějme se.

Jeden. Drahému tělu a drahé krvi Ježíše Krista v nejsvětější Svátosti oltářní,

Všichni. Pojďme, vzdávejme klanění, díky, usmíření a prosby.

Jeden. Ježíši, knězi dle řádu Melchisedechova,

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Jeden. Spasiteli, jenž přijímá kající hříšníky,

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Jeden. Spasiteli, jenž nám tolik dobrodiní prokazuje,

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Jeden. Spasiteli, jenž nám sebe dáti chce,

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Obětování.

Jeden. Ó můj Spasiteli, obětujeme Tobě tuto hodinu za všechna nám prokázaná dobrodiní, zvláště za to, že jsi se nám sám v nejsvětější Svátosti daroval a nás povolal, tento chrám navštívit, a za náhradu za všechny urážky Tobě v této Svátosti lásky způsobené.

Všichni. Zvláště pak obětujeme Tobě tuto hodinu * za duše v očistci.

Klanění a usmíření.

(Odpustky 300 dní jednou za den.)

Jeden. Klaním se Tobě v nejhlubší pokoře, ó můj Ježíši v nejsvětější Svátosti.

Všichni. Uznávám Tě za pravého Boha a pravého člověka * a chci tímto klaněním nahraditi vlašnost tak mnohých křesťanů, * kteří krácejí vedle Tvých chrámů, ba někdy i před svatostánkem, * v němž ráčíš přebývati po všechem čas, dychtivě touže, spojití se se svými věřícími.

Jeden. Za ty, kteří Tě nepozdraví a svou lhostejností ukazují, že jim jako židům na poušti manna nebeská se znechutila.

Všichni. Náhradou za tak hroznou vlašnost * obětuji Ti nejdražší krev, * kterou jsi prolil z rány své levé nohy, * do níž v duchu se skrýváje, * opakuji tisíckrát a tisíckrát: * Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

J e d e n (začíná). Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

J e d e n. Klaním se Tobě v nejlubší pokoře, ó můj Ježíši.

Všichni. Vyznávám Tvou přítomnost v nejsvětější Svátosti oltářní * a chci tímto klaněním nahraditi nevděčnost tak mnohých křesťanů, * kteří, vidouce Tě nésti k ubohým nemocným, * abys jim byl posilou na veliké cestě do věčnosti, * nechávají Tě bez

průvodu * a sotva Tě uznají za hodna, prokázati Ti zevnější úctu.

Jeden. A náhradou za takovou chladnost obětuji Ti nejdražší krev, kterou jsi prolil z rány Tvé pravé nohy, do níž v duchu se skrýváje, opakuji tisíckrát a tisíckrát:

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

J e d e n (začíná). Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

Jeden. Klaním se Tobě v nejhlubší pokoře, ó můj Ježíši, pravý chlebe života věčného.

Všichni. Chci tímto klaněním nahraditi tak mnohé rány, * kterými Tvé srdce každodenně raněno bývá zneuctěním chrámů, * v nichž pod svátostnými způsoby přebýváti ráčíš, * abys od věřících byl uctíván a milován.

Jeden. A náhradou za toto zneuctění obětuji Ti nejdražší krev, kterou jsi prolil z rány své levé ruky, do níž v duchu se skrýváje, opakuji tisíckrát a tisíckrát:

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

J e d e n (začíná): Otče náš. Zdrávas.
Sláva Otcí.

Jeden. Klaním se Tobě v nejhlubší pokoře, ó můj Ježíši, živý chlebe, jenž jsi s nebe sestoupil.

Všichni. A chci tímto klaněním nahraditi všecka zneuctění, * jichž se věřící Tvoji dopouštějí každodenně při mši svaté, * v níž z přehojné lásky své nekrvavým způsobem obnovuješ touž oběť, * kterou jsi na hoře Kalvarii za spásu naši dokonal.

Jeden. A náhradou za takovou nevděčnost obětuji Ti nejdražší krev, kterou jsi prolil z rány své pravé ruky, do níž v duchu se skrýváje, spojuji hlas svůj s hlasy andělů, kteří Tebe s hlubokou pobožností obkličují a volám s nimi:

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

J e d e n (začíná): Otče náš. Zdrávas.
Sláva Otcí.

Jeden. Klaním se Tobě v nejhlubší pokoře, ó můj Ježíši, pravá oběti smírná za hříchy naše.

Všichni. A obětuji Ti toto klanění náhradou za svatokrádežné urážky, * jichž se Ti dostává od tak mnohých křesťanů, *

kteří se opovažují k Tobě se blížiti, a s těžkými hříchy Tebe do srdce přijímati.

Jeden. A náhradou za tak opovržení hodné, svatokrádežné nepravosti obětuji Ti poslední krůpěje Tvé předražené krve, kterou jsi prolil z rány boku svého, v němž skryt jsa, Tobě se klaním, Tě velebím a miluji a opakuji se všemi dušemi, nejsvětější Svátost uctívajícími:

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Svátosti té neskonale činně vroucně poklonu; ustup řádstvo zastaralé novému teď zákonu, síle smyslů nedozralé sejmi víra záclonu.

Všichni. Otce, Syna po oboru * ctěme vroucí útrobou, * rozléhej se k nebes dvoru * chvála slavnou způsobou, * buď i Duch ctěn od svých tvorů, * jenž pochází od obou.

Jeden. Chléb s nebe dal jsi jim.

Všichni. Všelickou líbeznost v sobě mající.

Jeden. Modleme se. Bože, jenž jsi nám v předivné Svátosti památku svého umučení zanechal, popřej, žádáme, ať svatá tajemství těla a krve Tvé tak velebíme,

abychom užitek vykoupení Tvého v sobě hojně zakusili. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

Všichni. Amen.

Píseň.

Vítej, vítej, tělo přezázračné, přelahodná stravo duše lačné, vítej, manno s nebe přibylá; zdráva budiž, krvi Jezu Krista, již se nápoj žíznivému chystá, která lidstvo hříchův obmyla.

Zdrávo budiž Srdce Ježíšovo, s Tebou Bůh se pojí, věčné Slovo, v Tobě plesá Boží Trojice; čest a chvála budiž Tobě vzdána, svatosvatá Duše Krista Pána, nevyvážná míru studnice!

Božství Páně, neskonalá krásu, nebešťanů přežádoucí spáso, ve Svátosti požeňháno buď; Synu Boží, ve Svátosti kraluj, srdce naše stále zdokonaluj, svojí láskou zaněť naši hruď.

Úvaha.

Láska Spasitelova v nejsvětější Svátosti oltářní.

Jeden. Jak veliká byla Tvá dobrota ó můj Spasiteli, že jsi sedm svátosti, jako

znamení milosti a prostředky ustanovil, abys nám udělil ovoce svého umučení, posvěcení.

Všichni. Jak veliké bylo zvláště Tvé snižení, * že Ty sám podstatně a opravdově v nejsvětější Svátosti, nám uděliti chceš ovoce svého umučení! * Jak veliká jest Tvá láska k nám! * Jak velice Ti záleží na našem posvěcení!

Jeden. Lékař předepsává nemocným léky, ale ošetřování jiným ponechává. Ty, ó můj Spasiteli, jsi lékařem i lékem zároveň. Neviditelně vcházíš do srdce našeho, uzdravuješ a milost uděluješ.

Všichni. Ježíši, Synu Davidův, * smiluj se nade mnou.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Bohatý a vznešený člověk vykupuje sice zajatce penězi, Ty však, můj Spasiteli, jsi zároveň našim vykupitelem i výkupným. Činiš nás účastny zásluhy Tvé krve a dáváš nám skrze sebe sama pravou svobodu dítek Božích.

Všichni. Nejsladší Ježíši, * miluji Tě nade všecko.

(Odpustky 50 dní pokaždé).

Jeden. Ty nejsi jako matka, která dítě v bolestech zrodila a pak chůvě ho svěruje. Když jsi nás na dřevě svatého kříže s velikými bolestmi pro nebe zrodil, chceš nás sám živiti vlastním tělem a krví svou.

Všichni. Ty nejsi králem, jenž sluhám svým nařizuje, by k hostině pozvaným posluhovali; * ale Ty sám nás zazýváš, nám při stole posluhuješ a sebe sama za pokrm dáváš.

Jeden. I třebas kněží Tvými sluhy jsou, kteří podávají svaté přijímání, jsi přece přítomen, skrytý pod způsobou chleba.

Všichni. Jak bych si nevážil milosti svého posvěcení, * když můj Spasitel se mně podává, aby ho vykonal. * Jak bych nelačněl po tak vzácné hostině, při níž pokrmem jest Bůh sám, jenž mne zazývá? * Nejdobrotivější Spasiteli, dej, ať nejsem nevděčným za Tvou dobrotu, * aniž se zdráhej, mne navštívit!

Jeden. Kdo vypočte dobré, které duším uděluješ, Pane, vcházíje k nim? Tu naplňuješ srdce láskou a milostí, sedmými dary Ducha svatého a všemi ctnostmi dokonaleji než ve všech jiných svátostech.

Všichni. V této Svátosti jest pramen všech milostí, * a Ty, můj Spasiteli, jsi jejich dárce.

Jeden. Když král svým správcem malou almužnu uděluje, není nám to divné. Když však sám rozdává dary, dary hojné, přiměřené jeho vznešenosti, kdož by ho hodně nechválil?

Všichni. Tak dáváš sám, ó můj Spasiteli, hojné dary v této Svátosti, * dary, které od Boha samého pocházejí. * Korunuješ nás milosrdenstvím, * a naplňuješ dobrými věcmi naši žádost.

Jeden. Otevřete se, brány srdce mého, přijde milovaný.

Všichni. A ty duše má ozdob se cnostmi, * aby Tě Spasitel naplnil požehnáním.

Píseň.

Svatý, svatý, svatý, nade všecky svatý,
Ježíš Kristus s výsosti v nejsvětější Svátosti.

(Zpívá se třikrát.)

Vzbuzení víry.

(Dle sv. Cyrilla Jerusalémského.)

Jeden. Kdysi, ó Pane, proměnil jsi v Káně vodu ve víno, které má nějakou

podobnost s krví, a my bychom se zdráhali věřit, že proměňuješ víno ve svou krev nejsvětější?

Všichni. Pozván k zasnoubení, při němž těla se spojují, * učinil jsi, ó Ježíši, neočekávaně tento zázrak, * a my bychom neměli býti pevně přesvědčeni, * že jsi nám své tělo a svou krev dal za pokrm?

Jeden. Požívající Tvé tělo nejsvětější, nosíme v sobě Krista; vždyť nosíme Tebe, Pane, v srdci svém, když přijímáme Tvé tělo a Tvou krev.

Všichni. Stáváme se, jak praví Tvůj apoštol, svatý Petr, * božského přirození účastni.

Jeden. Z oltáře Tvého, Pane, požíváme Krista.

Všichni. V něm plesá srdce i tělo naše.

Jeden. Ó svaté hodování, v němž Kristus se požívá, památka jeho umučení se uctívá, srdce milostí se naplňuje a nám záruka budoucí slávy se dává.

Všichni. Chlebem andělským živíš lid svůj * a chléb nebeský dal jsi jim.

Chvalo zpěv.

(Žalm 33).

Jeden. Dobrořečiti budu Hospodinu každého času, vždy bude chvála jeho v ústech mých.

Všichni. V Hospodinu chlubití se bude duše má, * ať to slyší tiší a veselí se.

Jeden. Zvelebujtež se mnou Hospodina a vyvyšujeme jméno jeho společně.

Všichni. Hledal jsem Hospodina a vyslyšel mne, * a ze všech zármutků mých vytrhl mne.

Jeden. Přistupte k němu a osvícení buďte, a nebudou zahanbeny tváře vaše.

Všichni. Tento chudý volal a Hospodin vyslyšel ho, * a ze všech zármutků jeho vysvobodil ho.

Jeden. Postaví se anděl Hospodinův kolem těch, kteříž se ho bojí a vytrhne je.

Všichni. Okuste a vizte, jak libý jest Hospodin, * blahoslavený člověk, kterýž doufá v něho.

Jeden. Bojtež se Hospodina všickní svatí jeho; neboť nemají nedostatku Ti, kdož se ho bojí.

Všichni. Boháči měli nouzi a lačněli, * ale ti, kteří hledají Hospodina, * nebudou zkráceni v ničem dobrém.

Jeden. Pojdte, synové, slyšte mne; bázni Hospodinově vyučovati vás budu.

Všichni. Který jest člověk, jenž žádá života * a chce viděti dny dobré?

Jeden. Zdržuj jazyk svůj od zlého, a rty tvé ať nemluví lsti.

Všichni. Uchyl se od zlého, a čiň dobré, * hledej pokoje a stíhej jej.

Jeden. Oči Hospodinovy nad spravedlivými a uši jeho k prosbám jejich.

Všichni. Ale obličej Hospodinův na ty, kteří činí zlé, * aby vyhladil ze země památku jejich.

Jeden. Volali spravedliví a Hospodin vyslyšel je, a ze všech zármutků jejich vysvobodil je.

Všichni. Blízko jest Hospodin těm, kteříž souženého jsou srdce * a ponížené duchem spaseny učiní.

Jeden. Mnohát jsou soužení spravedlivých; ale ze všech těch vysvobodí je Hospodin.

Všichni. Ostříhát Pán všech kostí jejich, * ani jedna z nich zetřína nebude.

Jeden. Smrt hříšníků jest nejhorší, a kteří nenávidí spravedlivého, pobloudí.

Všichni. Vykoupit Hospodin duše služebníků svých, * a nezbloudí žádný z těch, kteří doufají v něho.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Povzdech lásky.

(Sv. Alois.)

Jeden. Na kříži, drahý Ježíši, pro mne jsi zmíral v muce, svět celý v lásce objaly Tvé probodené ruce.

Všichni. Svou krev i tělo zanechal's * co pokrm na oltáři, * bych navždy s Tebou spojený * Tě spatřil v nebes záři.

Jeden. Ó jak Ti splatím lásku Tvou, všemocný, dobrý Pane? Kéž pro Tebe jen, lásko má, mé srdce ohněm plane.

Všichni. Buď silou v bolu, trpění, * mně, Pane, v každé době, * bych kříž svůj v smrti hodině * položil k nohám Tobě!

Jeden. I Tebe, Panno přečistá, mé srdce vroucně vzývá, Tvá láska v každém soužení nám balsám v srdce vlívá.

Všichni. Tvou přímluvou, ó Maria, *
a pro Kristovy rány, * ať po blaženém
skonání * dosáhnem' nebes brány. Amen.

Modlitba za císaře a krále.

Jeden. Všemohoucí Bože, Pane nebes i země, králi všech králů, od něhož vychází všecka pozemská moc a panování, jehož zřízením králové a knížata země vládnou, prosíme Tě vroucně za blaho mocnáře našeho a jeho celého rodu.

Všichni. Poněvadž Tvým jménem vládne, dej mu též svého lahodného ducha otcovského, * nám srdce dětinná, jemu oddaná.

Jeden. Dej, ať spočívá na něm duch spravedlnosti a pravdy, duch moudrosti a dobroty.

Všichni. Učiň jej otcem vdov a sirotků * zástancem pomluvené nevinnosti, ochrancem všech dobrých poddaných, * ale i soudcem a postrachem všech zlých.

Jeden. Dej, ať dává s křesťanskou moudrostí zemi vždy prospěšné zákony a je s neotřesenou zmužilostí vykonává a udržuje. Dej, ať si váží nade všecko zákona Tvého, aby Tebe miloval, a Tebe se bál.

Všichni. Požehnej jej svou mocnou milostí, * aby podporoval všecko dobré k rozšíření Tvého království božského na zemi, * blaho svých národů otcovsky zakládal, dlouho žil, a vše činil i trpěl, * aby kdysi v království Tvém věčně blažen se stal. * Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Poroučení se Pánu Ježíši.

(Odpustky 300 dní pokaždé).

Jeden. Božský Ježíši, vtělený Synu Boží, jenž jsi pro naše spasení ve chlévě se naroditi, život v chudobě, strádání a bídě vésti a v bolestech umřítí ráčil, rei, prosím Tebe, v hodině smrti mé Božskému Otci svému: „Otče, odpust mu!“ rei milované Matce své: „Hle, syn tvůj!“ rei duši mé: „Dnes se mnou budeš v ráji.“

Všichni. Bože můj, Bože můj, nepouštěj mne v oné hodině. * Žízním, ano, Bože můj, duše má žízní po Tobě, * jenž jsi pramen vod živých.

Jeden. Život můj mizí jako stín; ještě maličko a všecko bude skončeno. A proto, ó úctyhodný Spasiteli můj, od tohoto okamžení až na věky věků v ruce Tvé poroučím ducha svého.

Všichni. Pane Ježíši, přijmi duši mou. Amen.

Modlitby v útiscích nynější doby.

(Lev XIII. 200 dní odpustků jednou za den.)

Jeden. Ó Pane, vidíš, jak ze všech stran bouře dorážejí, jak moře rozpoutáno a jeho přívaly se mocně pozdvihují.

Všichni. Rozkaž ty, jenž sám to můžeš, bouři a moři. * Navrať pokolení lidskému pokoj pravý, jehož svět dáti nemůže, * dej klid a pořádek.

Jeden. Učiň působením své milosti, ať se lidé navrátí k patřičnému pořádku, dej, ať zavládne zbožnost k Bohu, sebeovládání a krocení žádostí rozumem, jak toho žádá Tvůj svatý zákon.

Všichni. Přijď království Tvé, * i oni, kteří v marné snaze mimo Tebe pravdy a spásy hledají, * ať poznají, jak jest třeba, Tobě poddánu býti a Tobě sloužiti.

Jeden. Tvá přikázání jsou plna spravedlnosti a otcovské laskavosti; Svými mocnými milostmi nám pomáháš, je vyplniti.

Všichni. Bojování jest život člověka, * avšak Ty sám patříš na tento boj, pomáháš

člověkovi, * aby zvítězil, povznášíš jej, když se unavil, * korunuješ jej, když zvítězil.

Obětování předrahé Krve.

Jeden. Věčný Otče, obětujeme Ti nejdražší krev Ježíše Krista, kterou s tak velikou láskou a bolestí za nás ze svaté rány pravé ruky vylil.

Všichni. Skrze jeho ctnosti a zásluhy prosíme Tvou Božskou velebnost: * Dej nám své svaté požehnání, * abychom v jeho moci od svých nepřátelů chráněni a ode všeho zlého osvobozeni byli, řkouce: * Požehnání Boha všemohoucího, Otce i Syna i Ducha svatého * sestoupiž na nás a budiž s námi vždycky. Amen.

1 Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

(Odpustky 100 dní pokaždé.)

Jeden. Nejmilostivější Ježíši, Ty jediný jsi spása, život a vzkříšení naše. Proto Tebe prosíme, neopouštěj nás v úzkostech a nesnázích našich, nýbrž pro smrtelnou úzkost nejsvětějšího Srdce svého a pro bolesti neposkvrněné Matky své přispěj služebníkům svým, jež jsi drahou krví vykoupil.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Všichni. Ó Ježíši, v Marii žijící, *
přiď a žij ve služebnících svých v duchu
svatosti své, * v plnosti síly své, v pravdě
ctností svých, * panuj všem nepřátelským
mocnostem, v duchu svém ke slávě Otce.
Amen.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Všemohoucí Pane, jenž zlé
dopouštíš, abys dobré z něho vyvedl, vy-
slyš pokorné prosby naše, jimiž žádáme,
abychom věrni zůstali až do smrti.

Všichni. Ostatně nám dej na pří-
mluvu nejblahoslavenější Panny síly, *
abychom se vždy s Tvou nejsvětější vůlí
sjednotili.

(100 dní odpustků jednou za den).

Za duše v očistci.

(Žalm 129.)

Jeden. Z hlubokosti volal jsem k Tobě,
Hospodine! Hošpodine, vyslyš hlas můj.

Všichni. Ať jsou uši Tvé nakloněny *
k hlasu modlitby mé.

Jeden. Jestliže na nepravosti patřiti
budeš, Hospodine, Hospodine, kdo ob stojí.

Všichni. Ale u Tebe jest slitování, *
a pro zákon Tvůj doufal jsem v Tebe, Ho-
spodine.

Jeden. Očekávala duše má slovo jeho;
doufala duše má v Hospodina.

Všichni. Od bdění jitřního až do noci *
doufej Israel v Hospodina. Neboť u Hospo-
dina jest smilování * a hojné u. něho vy-
svobození.

Jeden. Odpočinutí věčné dej jim, Pane.

Všichni. A světlo věčné ať jim svítí.

Jeden. Nechať odpočívají v pokoji.

Všichni. Amen.

(Kdo se modlí tento žalm třikrát za den,
získá 60 dní odpustků.)

Jeden. Pomodleme se pětkrát Otče
náš a Zdrávas za duše v očistci, rozjíma-
jíce při tom zbožně umučení Páně.

(300 dní odpustků jednou za den).

5 Otče náš. 5 Zdrávas.

Jeden. Otče věčný, pro předrahou krev
Ježíšovu.

Všichni. Milosrdenství.

Jeden. Odpočinutí věčné dej jim, Pane.

Všichni. A světlo věčné ať jim svítí.

Jeden. Nechať odpočívají v pokoji.

Všichni. Amen.

Duchovní přijímání, Litanie a záslibná modlitba
jak na str. 19.

Osmá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

(Odpustky 50 dní pokaždé).

Pane, rty mé otevři.

Všichni. A ústa má budou zvěstovati chválu Tvou.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mně pospěš!

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Jeden. Přijď, Duše svatý, naplň srdce svých věřících.

Všichni. A rozněť v nich oheň své lásky.

Jeden. Ježíši Kristu, našemu Spasiteli, jenž nám poklady své milosti v nejsvětější Svátosti otevřel,

Všichni. Pojďme, klanějme se.

Jeden. Ježíši Kristu, králi našemu,
Všichni. Pojdme, úctu, díky * a smí-
ření vzdávejme.

Jeden. Můj Pane, Ježíši Kriste, z
lásky k lidem přebýváš dnem i nocí v
této velebné Svátosti a pln lásky a dobroty
očekáváš všechny, kdo Tebe navštívit při-
cházejí. Věřím, že jsi ve velebné Svátosti
přítomen.

Všichni. Klaním se Tobě v hluboké
pokoře * a děkuji Tobě za všechny milosti.

Jeden. Děkuji Ti zvláště za to, že
jsi se mi sám v této Svátosti daroval a že jsi
mne sem povolal, abych Tebe nyní navští-
vil. Pozdravuji Tvé srdce nejlaskavější a
činím tak na poděkování za tento veliký
dar a na dostiučinění za všechny urážky,
kterých se Ti dostalo od tolika lidí v této
Svátosti lásky.

Všichni. Zvláště pak Ti obětuji tuto
hodinu * za katolické vychování mládeže.

Obětování.

(Svatý Jgnác z Loyoly).

Jeden. Můj Pane a Bože! Miluji Tě,
poněvadž Tys mne napřed miloval. Obětuji

Ti svou svobodu, abys Ty sám ve mně vládl.

Všichni. Necht paměť jiným se neobírá, * jedině co k Tvé chvále slouží. *
Můj rozum Tebe jen poznati se snaž.

Jeden. Chci jen to, co a jak Ty chceš, lásko moje, co jsi Ty mně daroval, já Ti opět daruji.

Všichni. Od Tebe vše jsem přijal, * dej ať všeho užívám dle vůle Tvé, * ať konám, co se Tobě líbí.

Jeden. Jen Svou lásku, ó můj Bože, a Svou milost mně dej, ať v Tvé lásce žiji i umírám. Amen.

Obětování.

(Sv. Alfons Liguori.)

Jeden. Ó nejlaskavější Pane můj a nejmilejší Spasiteli, přišel jsem Tebe navštívit zde na oltáři. Ty však opětuješ návštěvu mou mnohem větší láskou, kdykoli ve svatém přijímání přicházíš do srdce mého; neboť tehdy nejsi mi pouze hostem, ale i pokrmem a se mnou úplně se spojuješ a docela se mi daruješ; tak že v pravdě mohu říci: Můj Ježíši, nyní jsi všecek můj!

Všichni. Jestli tedy všecek se daruješ mně, * sluší abych i já všecek se daroval Tobě.

Jeden. Ó Bože lásky, kdy pak budu docela Tvým, a to v pravdě a nejen slovy? Ty to můžeš učiniti, rozmnož ve mně důvěru pro zásluhy krve své, bych obdržel od Tebe milost, abych dříve, než umru, náležel docela Tobě a přestal na dobro náležeti sobě.

Všichni. Chci Tě milovati ze všech sil svých, * chci Tebe ve všem býti poslušen, * neohlížeje se ani na vlastní užitek, ani na odměnu.

Jeden. Chci Ti sloužiti z lásky jediné, abych Ti činil radost a líbil se Srdci Tvému, které mne miluje tak vroucně.

Všichni. Ó nejmilejší Synu věčného Otce, * vezmi si svobodu, vezmi si vůli mou * a všecko, co mého jest, i mne samého. * Tebe miluji a chci jen Tebe.

Zadostčinění.

(Svatý Alfons Liguori).

Jeden. Nejsladší Ježíši, ó kéž bych mohl slzami svými, ba krví svou smýti to-

likeré urážky, jichž se ve Svátosti této Tvé lásce a láskyplnému Srdci Tvému dostává na tolika nešťastných místech.

Všichni. Jestli mi však taková milost dopřána není, * chci alespoň, Pane, Tě navštěvovati.

Jeden. Mám v úmyslu, že Tě budu častěji navštěvovati a Tobě se klaněti v náhradu za urážky, jichž se Ti dostává od lidí v tomto tajemství Božském.

Všichni. Přijmi, nebeský Otče, tuto nepatrnou čest, * kterou já, všech lidí nejbídnější, * dnes Tobě přináším.

Jeden. Chci napravití urážky, jež činí se Tobě v nejsvětější Svátosti. Přijmi ji, Otče nebeský, spojenou s onou ctí nekonečnou, kterou Ti vzdal Ježíš Kristus na kříži a kterou Ti denně vzdává ve velebné Svátosti.

Všichni. Ó bych mohl učiniti, * aby všickni lidé rozníceni byli * láskou k nejsvětější Svátosti.

P í s e ň.

Ó Bože, zde se Tobě klaníme, * o pomoc Tvou v svých bídách prosíme. * Svátý, svatý, svatý, * Pán Bůh vždycky svatý,

pochválen buď s vroucností * v nejsvětější Svátosti.

Buď tělem svým a krví pokrm nám, * a požehnej nás svrchovaný sám. * Svátý atd. atd.

Ach očistiž nás hříchem zprzněné, * za dítky Tvé ospravedlněné. * Svátý atd.

Úvaha.

Život Spasitele ve velebné Svátosti:
život lásky.

Jeden. Proč jsi, Pane, nebyl spokojen, jenom při mši svaté v přinášení svaté oběti přítomen býti? Nebylo by to postačilo, aby duše Tobě oddané, Tebe osobně u sebe měly?

Všichni. Nikoliv, to nestačilo Tvému milujícímu srdci. * Tys chtěl navždy přítomen býti pod způsoby chleba, * vždycky býti náš rukojmí, náš důvěrník.

Jeden. Tys mohl se tím spokojiti přítomen býti na jednom místě v každé zemi, v jednom chrámě, ale Tys chtěl všude býti, kde jsou Tvoji věřící.

Jeden. Jenom Betlém viděl někdy Tvé narození, * jenom ve svaté zemi cho-

dil jsi kdysi jako učitel, * nyní však na tisícerych místech s nebe sestupuješ * a v nebezpečí tisíckrát se vydáváš, zneuctěnu býti.

Všichni. Ó by jako Tvá láska, která se na muky vydává, * tak naše touha byla, vždy s Tebou býti.

Jeden. Čeho žádáš, abychom se Ti směli, Pane, přiblížiti? Jaké pocty králům země se vzdávají! Kolik příprav bylo třeba, aby kněží svatyni staré archy úmluvy se přiblížili! Avšak přístupu k Tobě nepřekáží ani chudoba ani ohyzdnost, ani nízkost osoby, ani prostota oděvu. Dostačí, Tebe milovati a máme právo, že nás přijímáš s neskonalou laskavostí a že jako s přítelem s Tebou obcovati můžeme.

Všichni. Ó nevystížná lásko! ó nezměrné snížení!

Jeden. A kam se necháš zanést! Jdeš na místa, kde lidé mnozí odpor pocítují, sestupuješ do žalářů, do srdcí, která nejsou Tebe hodna.

Všichni. Ó můj Spasiteli, jak Ti oplatím Tvou lásku?

Jeden. Třebas tolik toužíš u nás býti, přece nám nepřekážíš, Pane, v plnění

povinnosti stavu, které nám svou prozřetelností ukládáš, Ty čekáš, až máme pokdy, Tebe navštívit. Ty nám necháváš naše zotavení a dovolené radosti. Jak podivná láska!

Všichni. Jest to, Pane, jakobys radost měl z toho, * že nám službou svou aneb jinou věcí nechceš býti obtížným.

Jeden. Tolik hodin ve dne i v noci zůstáváš samotěn ve Svatyni své, a co my spíme, bdí srdce Tvé za nás a jest naší ochranou, Ty bdíš a chráníš nás od mnohých nebezpečí.

Všichni. Ó milostivá, vytrvalá, * dobročinná lásko mého Spasitele!

Jeden. Kdo bez pohnutí tuto lásku uvažuje, buď nemá víry, buď má srdce, které nezasluhuje býti ani žiti.

Modlitba.

(Svatý Alfons Liguori).

Jeden. Ó můj Bože, lásko nevystíhlá! Poněvadž jsi k nám tak dobrotiv a sestupuješ na oltáře naše, abys nám byl blízek, umiňuji si, že Tě tak často navštívím, jak mi jen možno bude, abych se kochal v mi-

lostné přítomnosti Tvé, jež oblažuje svaté v nebi.

Všichni. Ó bych mohl stále u Tebe býti, * Tobě se klaněti a Tebe milovati.

Jeden. Probud', prosím, duši mou, kdykoli z vlažnosti nebo pro světské starosti opomine Tě navštěvovati. Vzbud' ve mne velikou touhu, býti vždy u Tebe v této Svátosti.

Všichni. Ó můj nejmilejší Ježíši, * kéž jsem Tě vždycky miloval! * Kéž jsem Ti vždycky radost činil! * Jest mi útěchou, že mi ještě k tomu zbývá čas, * nejen v onom životě, ale i v tomto.

Jeden. Ano, chci to učiniti, chci Tě opravdově milovati, nejvyšší dobro mé, láska má, poklade můj, mé všecko!

Všichni. Chci Tě milovati všemi silami svými!

Píseň.

Ach, Ježíši, * vždy nejtišší, * krev svou's obětoval, * nás uzdravoval, * uzdravoval.

Ach, Ježíši, * vždy nejtišší, * odpust hříšným, odpust, * zhynouti nedopust, * ach nedopust.

Ach, Ježíši, * vždy nejtišší, * jenž's
pln smilování, * uděl požehnání, * požehnání.

Ach, Ježíši, * vždy nejtišší, * od hříchů
ochraň nás, * dnes i po všechn čas, * ach
ochraň nás.

Druhá úvaha.

Činnost Spasitele v nejsvětější Svátosti.

1. Jeden. Proč, můj Spasiteli, mezi
námi prodléváš, než jedině pro čest Otce
nebeského a spásu duší? K tomu stále smě-
řuješ. Z tichého svatostánku svého řídíš
svou Církev. U tohoto božského stolu jsi
živícím pastýřem, jenž oživuje své ovečky,
duše lidské. Zde jsi vychovatelem a učitelem,
zde sílíš a poučuješ mdlé.

Všichni. Zde budiš a napomínáš pln
lásky a dobroty * duše nemocných, umíra-
jících a duchovně mrtvých. * Zde probou-
zíš dřímající otcovskou výstrahou, * a oži-
vuješ slabé laskavými sliby.

Jeden. Co přijímáme dobrého, po-
chází od svatostánku. Tvé srdce, tam ukryté,
ó Spasiteli, jest neskončeným mořem svě-
tla, lásky, svatosti, duchovního bohatství,

které se šíří po celém Tvém těle duchovním, svaté Církvi.

Všichni. Dej, ó Pane, * ať Tvé úmysly ovládají srdce mé.

Jeden. Jaké jsou myšlenky, slova a skutky života mého? Učinil jsem alespoň něco ke cti a chvále Boží a k spáse duší? Ach nemožno jest, Tebe, můj Spasiteli, opravdu nemilovati a pro Tebe ničeho nečiniti, netrpěti, neobětovati.

Všichni. Jsem ochoten, ó Pane, s Tebou a pro Tebe jednati, * trpěti a obětovati. * Blaze obci, blaze rodině, * v níž všichni členové takový úmysl Tobě věnují!

2. Jeden. Tvůj tajuplný život v nejsvětější Svátosti, ó Pane, jest též souhrnem všech božských příkladů Tvého života pozemského. Bez hluku a bez snahy po světské cti vykonal jsi ona veliká díla k oslavě Boží a dal jsi nám vzor všech ctností. Působil jsi zde na zemi tichou vnitřní milostí, když jsi vléval myšlenky a rady a dával s sladkostí nejtrpělivější city spasitelné do srdcí lidských i k pomoci přispívals všem, kteří se Tobě přiblížili. Jak mnozí nechtějí toho nikdy uvažiti.

Všichni. Ó můj Spasiteli, dej, abychom Tvé příklady rozjímající, * v životě následovali, * aby i jiní je viděli a následovali.

Jeden. Co mám činiti pro Tebe, můj Spasiteli? Spasitelná rozmluva, moudrá rada, přátelská prosba, laskavé slovo, něžný pohled a dobrotivé chování k jiným často srdce jejich otevře. Když světáci toho všeho používají ke svým účelům, láska má k Tobě neměla by totéž činiti?

Všichni. Dej, ó Pane, ať pravé vždy poznáváme * a s Tvou milostí konáme!

Jeden. Aby dobré v rodině a obci zavedeno bylo, musí někdo napřed dobré skutkem konati.

Všichni. Chceme se nyní snažiti, * abychom získali tuto zásluhu, ó Pane!

3. Jeden. Jiná činnost, kterou, ó můj Spasiteli, v nejsvětější Svátosti konáš, jest modlitba. V tomto tajemství lásky jsi vždy v stavu oběti a přímluvy, obětuje vždy a přinášeje v něm za nás Otcí své vykoupení, své prostřednictví a sebe sama.

Všichni. Modlitba, která v přímlově a oběti záleží, jest nejlepším prostředkem,

abychom Boha oslavili; * nauč nás jí, ó Pane!

Jeden. Modlitba oživuje a doplňuje všechny jiné prostředky k rozšíření cti a slávy Boží silou dvojnásobnou. Modlitba dává jistou pomoc, tak jsi nás naučil, ó Pane, i když nás vše opouští, a všeliká jiná činnost marná aneb trudná jest.

Všichni. Nauč nás modliti se, ó Pane!

Jeden. Od nynějška chci spojití všechny modlitby své s modlitbami Tvými v nejsvětější Svátosti, ó můj Spasiteli.

Všichni. Cokoliv činím, cokoliv trpím, * ó můj Spasiteli, obětuji nyní i vždycky * spojeno s Tvými modlitbami i na Tvůj úmysl, * který sám máš ve velebné Svátosti, ó Ježíši.

Obětování nejdražší krve Ježíše Krista náhradou za všechny urážky utrpené.

(300 dní odpustků pokaždé).

1. J e d e n. Věčný Otče, obětuji Tobě zásluhy nejdražší krve Ježíše, Tvého milého Syna a mého Božského Spasitele, za

rozšíření a povýšení svaté Církve, naší milé matky, za ochranu a blaho její viditelné hlavy, našeho svatého Otce, římského papeže, za kardinály, biskupy, správce duchovní a za všechny služebníky Svatyně.

Všichni. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku * i nyní i vždycky, * až na věky věkův. Amen.

Povždy buď Ježíši chvála a vděk, * jenž nás svou krví vykoupil.

2. Jeden. Věčný Otče, obětuji Tobě zásluhy nejdražší krve Ježíše, Tvého milého Syna a mého Božského Spasitele, za pokoj a svornost mezi králi a knížaty křesťanskými, za obrácení nepřátel svaté víry a blaho lidu křesťanského.

Všichni. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Povždy buď Ježíši chvála a vděk, * jenž nás svou krví vykoupil.

3. Jeden. Věčný Otče, obětuji Tobě zásluhy nejdražší krve Ježíše, Tvého milého Syna a mého Božského Spasitele, aby všichni nevěrci přišli k poznání, bludové všichni, aby byli vykořeněni a hříšníci obrá-
ceni.

Všichni. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Povždy buď Ježíši chvála a vděk, * jenž nás svou krví vykoupil.

4. Jeden. Věčný Otče, obětuji Tobě zásluhy nejdražší krve Ježíše, Tvého milého Syna a mého Božského Spasitele, za všechny mé příbuzné, přátely a nepřátely, za všechny nuzné, nemocné a sklíčené a za všechny, o nichž víš, že povinen jsem za ně se modliti, a za které chceš, abych se modlil.

Všichni. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Povždy buď Ježíši chvála a vděk, * jenž nás svou krví vykoupil.

5. Jeden. Věčný Otče, obětuji Tobě zásluhy nejdražší krve Ježíše, Tvého milého Syna a mého Božského Spasitele, za všechny ty, kteří dnešního dne zemrou, abys je před mukami pekelnými zachránil a brzo k požívání slávy Své povolati ráčil.

Všichni. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Povždy buď Ježíši chvála a vděk, * jenž nás svou krví vykoupil.

6. Jeden. Věčný Otče, obětuji Tobě zásluhy nejdražší krve Tvého milého Syna a mého Božského Spasitele, za všecky, kteří ctí a milují tento tak veliký poklad; za všecky, kdož se mnou se spojili, aby se mu klaněli a prokazovali mu úctu, a konečně za všecky, kdož se vynasnažují úctu nejdražší krve všude rozšiřovati.

Všichni. Sláva Otcí i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Povždy buď Ježíši chvála a vděk, * jenž nás svou krví vykoupil.

7. Jeden. Věčný Otče, obětuji Tobě zásluhy nejdražší krve Tvého milého Syna a mého Božského Spasitele, za všecky své duchovní i tělesné potřeby, ku spomožení duším v očištění a jmenovitě těm, které nábožně uctívaly předrahou cenu našeho vykoupení, jakož i bolesti a utrpení naší milé, nejsvětější Matky Marie.

Všichni. Sláva Otcí i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Povždy buď Ježíši chvála a vděk, * jenž nás svou krví vykoupil.

Sláva krvi Pána Ježíše, * nyní i vždycky a po všechny věky věků. Amen.

Modlitba závěrečná.

(Sv. Alfons Liguori.)

Jeden. Ó nejmilejší Synu věčného Otce! Poznávám, žeš lásky nejhodnější dobro. Přeji si Tebe milovati, jak zasluhuješ. Víím ovšem, že nejsem hoden, abych Tě miloval, když jsem Tě zradil a lásce Tvé tolik se protivil, ano že nejsem ani hoden klečeti zde tak blízko Tebe.

Všichni. Avšak víím, že toužíš po lásce mé, * slyším, jak pravíš: Dej mi, synu můj, srdce své. * Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého.

Jeden. Víím, že jsi mě proto jen na živě nechal a do pekla mne nezavřhl, abych se obrátil a celou duší Tě miloval. Poněvadž tedy chceš, abych i já Tebe miloval, hle, Bože můj, Tobě se daruji, Tebe miluji, ó Bože nejdobrotivější a láska nekonečná.

Všichni. Budiž Ty jediným králem a pánem ubohého Srdce mého. * Ty je

chceš, daruji Ti je. * Jest chladné a nečisté, ale Ty je přeměníš, přijmeš-li je.

Jeden. Ó Pane, přeměň a naprav mne! Nechci již býti tak nevděčen, jako dříve a tak chladným k nekonečné dobrotě Tvé, která mě tolik miluje a hodna jest lásky nekonečné.

Všichni. Dej, nechť Ti od nynějška vynahradím všecku lásku, * kterou jsem Ti prve odepřel, * pokornou oddaností do vůle Tvé * a horlivým konáním toho, čeho ode mne žádáš.

Duchovní přijímání. Litanie a záslibná modlitba
jako na str. 19.

Devátá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

(50 dní odpustků pokaždé).

Pane, rty mé otevři.

Všichni. A ústa má budou zvěstovati chválu Tvou.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mně pospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Obětování.

Jeden. Můj Pane, Ježíši Kriste, z lásky k lidem přebýváš dnem i nocí v této velebné Svátosti a pln lásky a dobroty očekáváš, zveš a přijímáš všechny, kdo Tebe uavštíviti přicházejí. Věřím, že jsi ve velebné Svátosti přítomen.

Všichni. Klaním se Ti v hluboké pokoře * a děkuji Ti za všechny milosti mi udělené, * zvláště za to, že jsi se mi sám v této Svátosti daroval, * a mne sem do chrámu povolal, abych Tebe navštívil. * Pozdravuji Tvé srdce nejlaskavější, * na poděkování za tento veliký dar, * na dostiučinění za všechny urážky, * kterých se Ti dostalo v této Svátosti nejsvětější, * a zvláště obětuji Ti tuto hodinu za rodiče a rodiny.

Odprošení.

Jeden. Ježíši Kriste, pravý Bože a člověče, jehož nevýslovné lásce děkujeme nejsvětější Svátost oltářní, Tobě se klaním v pokoře s pravou lítostí, abych Tě odprosil za všechny urážky, kterých se Ti dostalo v tomto tajemství nejvyšším.

Všichni. Ve Tvé svatyni přicházím před trůn Tvé velebnosti * a duše má oplývá vděčností a blažeností, * že ve dne v noci u nás ve svatostánku přebýváví ráčíš.

Jeden. Již za života pozemského snášel jsi nejtrpčejší nevděk od lidu svého; dobrodiní lidem s nevýslovnou láskou prokázaná, tak málo uznána, že Ti bylo naříkati: Zdaliž jich není deset očištěno? a kde jest jich devět? Není nalezen, jenž by vzdal chválu Bohu, jedině Samaritán tento?

Všichni. Odprošuji Tě, ó Pane, * za všecken nevděk, všecku chladnost a všecku nelásku.

Jeden. Ale pamětliv své vlastní nehodnosti, obrácím se k Tvé svaté Matce, aby se mnou se klaněla a děkovala. Obětují Ti všecku lásku a klanění, které Tobě,

ó Pane, přinášela Tvá Matka nejsvětější od první chvíle Tvého vtělení.

Všichni. Obětuji Ti chválu, * kterou andělé Tobě, svému králi, bez přestání přinášejí.

Jeden. Obětuji Ti náhradou lásku a díkůčinění všech svatých a vyvolených nebeských, víru apoštolů, sílu mučovníků, horlivost vyznavačů, pokání všech svatých poustevníků a mnichů, čistou lásku všech panen, milosrdenství všech vdov a žen, nevinnost všech nemluvňátek,

Všichni. Přijmi milostivě, ó Ježíši, * tuto obět lásky a smíření!

Jeden. Zdravo budiž Tělo, narozené z Marie Panny čisté, jež trpělo kříž a muky, aby za nás bylo obětováno.

Všichni. Z Tvého zraněného boku * tekla krev a voda; * než-li srdce bít ustane, * přijď k nám, dobrý, velký Pane!

Obnovení křestního slibu.

Jeden. Všemohoucí Bože a Pane, Ježíši, klaním se Ti v prachu země a děkuji Ti za nevýslovnou milost, že jsi mne svatým křtem znovuzrodil za svého bratra a dědice království svého, že jsi mne učinil

údem svého těla nejsvětějšího a mne přijal do lůna své svaté katolické Církve.

Všichni. Ó můj Spasiteli, co jsem tedy svými kmotry Tobě slíbil, * chci nyní s radostným srdcem opět slíbiti * ku Tvé cti a mé spáse.

Jeden. Proto odříkám se u Tvé přítomnosti na vždy satanáše a skutků jeho, světa a jeho pýchy, hříchu a jeho žádosti, sebe samého a vši zkaženosti srdce a chci Tobě se klaněti a se věnovati.

Všichni. Věřím všecko, co jsi zjevil, * a svou Církví, základem pravdy, k věření předkládáš.

Jeden. Mám všecku naději v Tobě a cokoliv dobrého míti mohu, očekávám, důvěřuji [a žádám přijati jediné z ruky Tvé, ó můj Spasiteli a má jediná naděje!

Všichni. Miluji Tebe jako nejvyšší dobro pro Tebe samého, * ze vši duše své a ze všech sil svých. * Žádám toho srdečně, abych Tě tak miloval, * jako andělé a svatí v nebi Tebe milují a uctívají. * S jejich láskou spojuji svou nedokonalou lásku, * aby Tvou milostí se zdo-
nalila.

Jeden. Obětují Tvé Božské Velebnosti ve spojení se zásluhami života i smrti Ježíše Krista a se zásluhami nejblahoslavenější Panny Marie a všech milých svatých nyní i vždycky své myšlénky, slova i skutky, a ponořují je do Tvé drahé krve, ó můj Spasiteli!

Všichni. Lituji všech hříchů svých ze vší duše své, * činím opravdové předsevzetí, * Tvou dobrotu na věky neurážeti.

Píseň.

Pojďte, chvalte v pokloně, nejsvětější Svátost ctě, * kterou Ježíš ustanovil v novém zákoně.

Zde jest tělo, krev toho nejvyššího dobrého * a nám, hříchů když želíme, milostivého.

Buď chválen, požehnaný, v hořkosti potěšení, * pravé v válce, v hladu, moru ubezpečení.

Žehnej nás, Bože velký, živý chlebe nebeský, * odvráť od nás úzkost, nouzi, bídy všeliké.

Dej, ať s Tebou smíření jsme v života skončení, * přijmi v milost naši prosbu, naše kvílení.

Úvaha.

Život Spasitele ve velebné Svátosti
životem oběti.

Jeden. Ó můj Spasiteli, jak veliká jest Tvá láska! Z lásky k nebeskému Otcí a z lásky k nám obětovals sebe sama na kříži! Při oné oběti závist a nenávist Tvých nepřátel Ti způsobila muky; tato nová oběť v nejsvětější Svátosti jest úplně vynálezem a dílem Tvého milujícího Srdce samého.

Všichni. Cti a chvále Boží i vykoupení lidstva * jsi dostiučinil, ó Pane, oběti na kříži, * proč chceš obnovovati tuto oběť?

Jeden. Víím, ó Pane, k usmíření neskončené spravedlnosti Otcovy stačila Tvá oběť na kříži, ale nevyhověla neskončené lásce Srdce Tvého. Při oběti na kříži bylo dosti, že jsi nedal poznati nepřátelům Božské velebnosti své; neboť kdyby byli poznali, že jsi Bohem slávy, nebyli by Tě ukřižovali.

Všichni. Obětuje se znova v nejsvětější Svátosti, * chceš před svými milovníky ukrýti i svaté člověčenství Své.

Jeden. Ó můj Spasiteli, nebylo by dosti, kdyby jednou za rok se obnovovala tato oběť, jako ročně jednou se koná památka jiných tajemství? Proč jsi aspoň lépe nepečoval o Božskou povahu svou při novém svém obětování? Proč jsi chtěl vydánu býti v tomto tajemství tolikeré neuctivosti a znesvěcení?

Všichni. Jen Tvá láska nám to odpoví, * jen přílišná láska Tvá byla toho příčinou.

Jeden. Ó bych Tobě přináležel, ó můj Spasiteli! Co mám činiti, aby se mně dostalo toho štěstí? Chci Tě následovati. Tvá láska ke mně jest tak veliká, že se všecek za mne obětuješ; miluji-li Tě, i já se Tobě obětuji.

Všichni. Onen odpor proti oběti, * jež tak často cítím, jest znamením, * že Tě málo miluji.

Jeden. Proč jest mně obtížna samota, chudoba, poslušnost k představeným? Proč se tak dlouho zdráhám přemáhati své naruživosti? Začnu nyní z lásky k Tobě oběti přináseti, ó můj Spasiteli. Každá malá oběť mně přinese nový stupeň lásky a bude mně

pohnutkou, abych se povznesl k novým obětem.

Všichni. Jak nepatrné jsou mé oběti, * přirovnám-li je s Tvými, ó můj můj Spasiteli! * A přece Ti mnohdy odpírám i tyto malé oběti!

Jeden. Stanou-li se jednou mé oběti veliké, pak nadešel, ó můj Spasiteli, den Tvé milosti; pak přišel den, kdy moje svatost i budoucí blaženost počátek vzala.

Všichni. Ó můj Spasiteli, * často chci své vůli a svým náklonnostem říci: Pojdme a s ním umřemež!

Jeden. Ježíši, tichý a pokorný srdcem,

Všichni. Učiň srdce naše podle Srdce svého.

(300 dní odpustků pokaždé).

Píseň.

Pozdravena buď hostie převelebná, v níž to Krista Pána kryje láska divná. [: Klanějte se Cherubíni, chválu vzdejte Serafíni té oltářní Svátosti, Kristové přítomnosti. Zdráv buď, zdráv buď, zdráv buď, ó Ježíši! I my také, ó křesťane, pozdravujme Svátost Páně, božství i člověčenství, tělo krev

v společnosti: zdráv buď, zdráv buď, zdráv buď, ó Ježíši! :]

Kdo lačníš, sem rychle pospěš k tomu chlebu, nasycen budeš, poradíš svému hladu.

Nebo to jest ten chléb s nebe sstupující, živ bude na věky, kdo jí ten chléb stkvoucí.

Kdo žízníš, sem jako jelen k studni, pospěš, zde občerstvení své duše jistě najdeš.

Druhá úvaha.

Přítomnost Páně.

(Sv. Jan Zlatoústý.)

Jeden.. Ty jsi, Pane, řekl: To jest tělo mé, a my přisvědčujeme, věříme a očima duchovníma na Tebe patříme. Nedal jsi nám ničeho smyslného, Pane, ale pod smyslým dal jsi nám duchovní. Tak se děje při křtu svatém. Viditelným znamením, vodou, se milost dává, a duchovní se dokonává, totiž znovuzrození.

Všichni. Kdybychom byli bez těla, * dal bys, Pane, dary milosti své neskryté, bez znamení viditelného; * ale poněvadž

duše naše s tělem jest spojena, * dáváš duchovní věci v znamení viditelném.

Jeden. Mnozí říkají: Chtěl bych viděti podobu Páně, jeho šat, jeho obuv. Ale zde v nejsvětější Svátosti vidíme Tebe samého, ve svatém přijímání dotýkáme se Tebe, požíváme Tebe! Oni přáli si šat Tvůj viděti, a Ty dovoluješ nám, nejen Tebe viděti, ale i požívati, dotýkati se a přijímati.

Všichni. Člověk jeden učinil večeri velikou * a poslal služebníka svého v hodinu večere, * by řekl pozvaným, aby přišli, * že již připraveno jest všecko.

Jeden. Pojdte, jezte chléb můj a víno, které jsem vám připravil.

Všichni. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, * jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, až na věky věků. Amen.

Modlitba prosební.

Jeden. Ó můj Spasiteli, skládaje k prosbám Tvým prosby své, připomínám Ti milosrdenství, které jsi prokazoval všem prosícím za pozemského života svého.

Všichni. Ty jsi řekl: „Pojďte ke mně všichni, * kteří obtíženi jste a pracujete, a já vás občerstvím“. * Slyš prosby

mé a vyslyš je.

Jeden. Ježíši, jednorozený Synu Otce, v němž se mu dobře zalíbilo, prosím Tě s pokorným svatým Janem: Pokřesti mne drahou krví svou! Očist mne ode všech hříchů a dej mně milost setrvání!

Všichni. Ježíši, můj Bože, * miluji Tebe nade všecko.

(Odpustky 50 dní pokaždé.)

Jeden. Ó Ježíši, Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, prosím Tě za odpuštění hříchů, kterých jsem se dopustil od chvíle užívání rozumu až do této hodiny. Ukaž Otcí nebeskému své rány, abych došel odpuštění hříchů a pro Tvé zásluhy i odpuštění zasloužených trestů.

Všichni. Nejsladší Ježíši, * nebudiž mi soudcem, ale Spasitelem.

(Odpustky 50 dní pokaždé.)

Jeden. Ježíši, můj Vykupiteli, Tys na prosby své nejsvětější Matky učinil první zázrak, proměniv na svatbě v Kaně vodu ve víno. Dej mně slzy pravé lítosti nad hříchy mými; a když se jimi duše má obmyje, pak mně podej nejsvětější Svátost, víno plodící panny.

Všichni. Můj Ježíši * milosrdenství.
(Odpustky 100 dní pokaždé).

Jeden. Ježíši, můj Spasiteli, Ty ukázal svou moc a své milosrdenství, vzkřísiv dceru Jairovu. Vzal's ji za ruku a řekl: Dívko, tobě pravím vstaň! A hned vstala dívka k životu novému. Učiň, Pane, i na mně tentýž zázrak milosti, abych ze své lenosti a vlačnosti povstal k životu horlivosti a lásky!

Všichni. Pochválena budiž bez přestání, Ježíši, * Tvá všemohoucnost a láska v nejsvětější Svátosti.

Jeden. Ježíši, můj nejmilejší Spasiteli, jak útěšná jsou slova, jimiž jsi učeníky své zbavil bázně všeliké: Jáť jsem, nebojte se! Ty jsi, můj Ježíši, jemuž se klaním ve velebné Svátosti, Ty jsi, jenž mne miloval až k smrti, Ty jsi, jenž se mně stává pokrmem života ve svatém přijímání.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání, Ježíši, * Tvá všemohoucnost a láska v nejsvětější Svátosti.

Jeden. Ó Ježíši, Ty jsi se slitoval nad velikým zástupem, jenž po tři dny Tebe na poušti následoval, pln sladké útěchy, že slyší Tvé učení. Jak veliký zázrak

jsi učinil, že jsi pět tisíc lidí nasytil několika chleby. Smiluj se, dobrotivý Spasiteli, i nade mnou, jenž Tě navštěvuji ve Svátosti lásky, nasyť mne svým tělem nejvyšším a občerstvi duši mou mocí toho chleba nebeského!

Všichni. Ó Ježíši, dej mně chléb všecku sladkost v sobě mající, * abych jím posilněn, jako Eliáš, kdysi na horu Horeb došel * a neklesl na cestě k nebesům.

Jeden. Ó Ježíši, před Tvou svatou tváří předstupuji pln úcty a lásky. Slíbil jsem Ti věčnou věrnost, Tobě jsem srdce své daroval; znám však své křehkosti a mnohá nebezpečí, která mně hrozí. Nedej, abych se Ti kdy zpronevěřil.

• Všichni. Ježíši, Synu Davidův, * smiluj se nade mnou.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Ježíši, můj Spasiteli a Bože, vzdýchám k Tobě ve své křehkosti s nemocným u ovčího rybníka: Pane, nemám člověka, aby mně pomohl, Ty sám máš moc mne uzdraviti, smiluj se nade mnou!

Všichni. S dětinnou důvěrou bližím se k Tvému svatostánku, Pane, * Ty znáš

duši mou do nejskrytějších záhybů, * pomoz mně v mém soužení, potěš mne v mé bídě.

Jeden. Ježíši, můj Vykupiteli, Tvé vždy laskavé Srdce uzdravilo ženu nemocnou, která se dotkla okraje roucha Tvého. Čeho mohu očekávati od lásky Tvé, když smím se Tě nejen dotknouti, ale Tě i do srdce přijati? Viz, můj Spasiteli, přicházím k Tobě, abys mne uzdravil ode všech nemocí duše.

Všichni. Smiluj se nad námi, ó Ježíši!

Jeden. Ó Ježíši, Ty jsi Samaritance přislíbil živou vodu své milosti. Dej i nám, Pane, tuto vodu, která plyne do života věčného, abych již netoužil po marnostech světa.

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Ó Ježíši, Tys za mne na kříži zemřel, abych ušel věčné smrti. Nedej, aby Tvé umučení a Tvá smrt na mně byla stracena. Tvé tělo nejsvětější, které přijímám, zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Všichni. Ó můj Bože, dej, ať Tě miluji, * a jedinou odplatou za mou lásku budiž, * ať Tě vždy více miluji.

(Sv. Ignác z Loyoly. Odpustky 100 dní jednou za den.)

Jeden (začíná): 1 Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

Jeden. Chváleno, vzýváno a vděčnou myslí milováno budiž každý okamžik.

Všichni. Srdce Pána Ježíše v nejsvětější Svátosti, * ve všech svatostáncích světa až do skonání časů. Amen.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Trojí obětování.

(Odpustky 100 dní pokaždé).

Jeden. Obětujeme nejsvětější Trojici zásluhy Ježíše Krista na poděkování za nejdražší krev, již vycedil v zahradě olivetské za nás, a pro Jeho zásluhy prosíme Velebnost Boží, aby nám odpustil naše hříchy.

Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

Jeden. Obětujeme nejsvětější Trojici zásluhy Ježíše Krista na poděkování za nejdražší smrt Jeho, již vytrpěl za nás na kříži, a pro zásluhy Jeho prosíme Velebnost Boží, aby nám odpustil tresty, jež jsme zasloužili hříchy svými.

Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

Jeden. Obětujeme nejsvětější Trojici zásluhy Ježíše Krista na poděkování za Jeho nevýslovnou lásku, s kterou sestoupil

s nebe na zem, aby na se vzal tělo lidské a trpěl a zemřel za nás na kříži, a pro zásluhy Jeho prosíme Velebnost Boží, aby po smrti přivedl duše naše do věčné slávy.

Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

Koruna ke cti předražené krve Pána Ježíše.

(Odpustky 7let a 7kvardragen (7krát 40 dní
jednou za den.)

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mému
pospěš.

Jeden. Sláva Otcí i Synu i Duchu
svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, *
i nyní i vždycky, * až na věky věků.
Amen.

Jeden. První tajemství. Ponejprv
prolil náš nejlaskavější Spasitel krev svou
osmého dne po svém narození, když podle
zákona Mojžíšova byl obřezán. Rozvažujíce,
že Ježíš se tomu podvolil, aby zadost učinil
Božské spravedlnosti za naše prostopášnosti,
vzbuďme upřímnou lítost nad nimi a slibme,
že budoucně pomocí Jeho mocné milosti
čistotu těla i duše zachováme.

5 krát Otče náš -- a jednou Sláva Otcí.

Jeden. Tebe tedy žádáme,

Všichni. Pomoz služebníkům svým,
které jsi drahou krví vykoupil.

Jeden. Druhé tajemství. Předrahou krev svou prolil Ježíš na hoře Olivetské v takové hojnosti, že země vůkol něho zvlažena byla, a to předvídaje nevděčnost, s kterou lidé lásku jeho odměňovati budou. Proto tedy srdečně litujme, že jsme i my za nesčíslná dobrodiní Páně tak špatně se odměnili, a učiňme předsevzetí, že chceme Jeho milosti a svatých vnuknutí lépe užívatí.

5 krát Otče náš — a jednou Sláva Otcí.

Jeden. Tebe tedy žádáme.

Všichni. Pomoz služebníkům svým,
které jsi drahou krví vykoupil.

Jeden. Třetí tajemství. Svou předrahou krev prolil Ježíš při ukrutném bičování svém, když z rozedrané kůže a z otevřených ran z celého těla potokem se řinula ona drahocenná krev, kterou on obětoval věčnému Otcí za naši netrpělivost a choulostivost. A my bychom neměli krotiti hněvu a chtíčů svých? Ano, vynasnažme se, abychom budoucně byli trpělivější v

protivenství, sebou opovrhovali a křivdy nám činěné v tichosti snášeli.

5 krát Otče náš — a jednou Sláva Otcí.

Jeden. Tebe tedy žádáme,

Všichni. Pomož služebníkům svým, které jsi drahou krví vykoupil.

Jeden. Čtvrté tajemství. Předrahá krev Ježíšova tekla z jeho nejsvětější hlavy, když byl trním korunován, aby trpěl za naši pýchu a za naše zlé myšlenky. A my bychom mohli i na dále libovati si ve své pýše a kochati se v nečistých obrazech a hříšných myšlenkách? Nikoliv. Mějme budoucně na mysli svou nicotu, svou bídu, svou křehkost a statečně odporujme všemu vnuknutí zlého ducha.

5 krát Otče náš — a jednou Sláva Otcí.

Jeden. Tebe tedy žádáme,

Všichni. Pomož služebníkům svým, které jsi drahou krví vykoupil.

Jeden. Páté tajemství. Ó jak mnoho předrahé krve prolil náš nejlaskavější Ježíš na oné bolestné cestě, kterou na horu Kalvarii obtížen jsa těžkým dřevem kříže, skrápěje touto svou drahou krví ulice jerusalémské a všechna místa, kudy se ubíral. A to stalo se na zadostučinění za

pohoršení a zlé příklady, jimiž Jeho tvorové jiné na cestu záhuby svádějí. Ach, kdo ví, zdali i my nepřináležíme do počtu těchto nešťastníků; kdo ví, jak mnohé náš zlý příklad do pekla přivedl. A my bychom tomu zlu nezabránili? Učiňme tedy předsevzetí, že ku spáse duší budoucně budeme přispívati, je napomínajíce, povzbuzující a jim příklad dobrých skutků dávající.

5 krát Otče náš — a jednou Sláva Otci.
Jeden. Tebe tedy žádáme,

Všichni. Pomoz služebníkům svým,
které jsi drahou krví vykoupil.

Jeden. Šesté tajemství. Svou předrahou krev prolil Spasitel hojněji při svém ukrutném ukřižování, když z rozedraných žil a ze zraněných údů, rukou a nohou Jeho jako proud vyprýštl onen spasitelný balsám života věčného, aby jim za hříchy a nepravosti celého světa zadost učinil. A nalezl by se člověk, jenž by ještě dále hřešil a takto obnovoval ukrutné ukřižování Syna Božího? Ach, oplakávejme hořce spáchaných poklesků, vzbudme ošklivost nad nimi u nohou zpovědníkových, napravme své mravy, začněme od této chvíle pravý

křesťanský život a mějme bez přestání před očima, jak mnoho krve Spasitel za naši věčnou spásu proliti ráčil.

5 krát Otče náš — a jednou Sláva Otci.

J e d e n. Tebe tedy žádáme,

Všichni. Pomoz služebníkům svým, které jsi drahou krví vykoupil.

Jeden. Sedmé tajemství. Konečně prolil Ježíš krev po své smrti, když mu kopím bok otevřen a Jeho milování nejhodnější Srdce probodeno bylo. Ano, spolu s krví vyšla tenkrát i voda na důkaz, že všechna krev byla vycezena, byvši prolita až do poslední krůpěje za naše spasení. Ó nekonečné dobroty Spasitele našeho! Kdož by Tě nemiloval? Kdož by se nerozplýval láskou k Tobě, jenž jsi tolik učinil, abys nás vykoupil? Poněvadž se nám nedostává slov, chceme vyzvati všecky tvory na zemi, chceme vyzvati všecky anděly a svaté na nebi, a zvláště Tvou drahou Matku Marii, aby Tvou předrahou krev chválili, velebili a blahoslavili. Ano, zdráva budiž krev Ježíšova nyní i vždycky a po všecky věky. Amen.

3 krát Otče náš (aby naplněn byl počet 33) — a jednou Sláva Otci).

Jeden. Tebe tedy žádáme,

Všichni. Pomoz služebníkům svým, které jsi drahou krví vykoupil.

Jeden. Ó předrahá krvi života věčného, ceno spásy celého světa, nápoji a lázni duší našich, jež ustavičně se zastáváš potřeb lidí před trůnem Nejvyššího! Klaním se Tobě s nejhlubší pokorou a rád bych, pokud mi možno, nahradil urážky a křivdy, které se Ti bez přestání od tvorů Tvých dějí, zvláště od těch, kteří se opovážují zlořečením Tě zneuctívati.

Všichni. A kdož by nevelebil této krve ceny nekonečné? * Kdož by nebyl roznícen láskou k Ježíši, * jenž ji prolil?

Jeden. Co by ze mne bylo, kdybych nebyl vykoupen touto Božskou krví? Kdo ji vycedil ze žil Pána mého až do poslední krůpěje? Ach byla to zajisté láska!

Všichni. Ó nesmírná lásko, která jsi nám dala tento balsám spásy! * Ó neocenitelný balsáme, který jsi vyprýštil z pramene nesmírné lásky, * učiň, aby všechna srdce a všecky jazyky mohly Tě chváliti, velebiti, a díky Tobě vzdávati * nyní i vždycky a po všecky věky. Amen.

Jeden. Vykoupil jsi nás, ó Pane, v krvi své.

Všichni. A učinil jsi nás Bohu našemu královstvím.

Jeden. Modleme se. Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi svého jednorozeného Syna Spasitelem světa ustanovil, a krví Jeho smířen býti chtěl: propůjč nám, prosíme, abychom cenu našeho spasení tak ctili a mocí její ode všeho zlého v tomto životě na zemi zachráněni byli, bychom z jejího ovoce ustavičně v nebi se radovali. Jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh po všecky věky věkův.

Všichni. Amen.

Duchovní přijímání, litanie atd. na str. 19.

Desátá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Dobrý úmysl.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

(Odpustky 50 dní pokaždé).

Pane, rty mé otevři.

Všichni. A ústa má budou zvěstovati
chválu Tvou.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mně
pospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu
svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, *
i nyní i vždycky, * až na věky věkův.
Amen.

Jeden. Ježíši Kristu, milosrdnému
prostředniku mezi Bohem a lidmi v nej-
světější Svátosti,

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Jeden. Neskončeně dobrotivému a
věrnému Bohu, jenž sebe sama vydal za
naše vykoupení,

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Jeden. Našemu milosrdnému Vyku-
piteli, jenž na svět přišel, aby hledal, co
ztraceno bylo,

Všichni. Pojdme, klanějme se.

Jeden. Ježíši Kristu, našemu pří-
mluvci u trůnu Božího, v jehož jménu je-
dině spásu doufáme.

Všichni. Pojdme, věčné klanění mu vzdávejme.

Jeden. Přijď Duše svatý, naplň srdce naše,

Všichni. A zapal v nás oheň lásky k Spasiteli našemu.

Jeden. Můj Pane Ježíši Kriste! z lásky k lidem přebýváš dnem i nocí v této velebné Svátosti a pln lásky a dobroty očekáváš, zveš a přijímáš všechny, kdo Tebe navštívit přicházejí. Věřím, že jsi ve velebné Svátosti přítomen.

Všichni. Klaním se Ti v hluboké pokoře * a děkuji Ti za všechny milosti udělené, * zvláště za to, že jsi se mi sám v této Svátosti daroval, * a mne sem do chrámu povolal abych Tebe navštívil.

Jeden. Pozdravuji Tvé srdce nejla-skavější na poděkování za tento veliký dar, že se Ti zde klaněti mohu, a na dostiučinnění za všechny urážky, kterých se Ti dostalo od nepřátel Tvých.

Všichni. Zvláště obětuji Tobě, ó můj Spasiteli, tuto hodinu * za misie a za rozšíření víry mezi pohany.

Klanění.

Jeden. Vzdávám Tobě, Jezu Kriste, slávu, čest, Jehož Božství v způsobách těch skryto jest. Tobě se duše má zcela věnuje, a ve mdlobu padá, když Tě zpytuje.

Všichni. Zrakem, hmatem, chutí se tu klame duch, * pravé víře jediný jen učí sluch.* Věřím pevně, cokoli Syn Boží dí, * z Jeho úst jen svatosvatá pravda zní.

Jeden. Na kříži se jenom Božství tajilo, tuto se i člověčenství ukrylo. Věřím, že zde přítomen jsi oběma, ráje Tvého žádá s lotrem duše má.

Všichni. V bok Tvůj ruku dát jak Tomáš nežádám, * přece Tě jak Boha svého vyznávám. * Dej, ať u víře vždy vzrostu, přiberu, * posilni mou lásku, moji důvěru.

Jeden. Posvátná památka smrti Kristovy, kdo Tvou sladkost a Tvou mocnost vypoví? Popřej duši vezdy v Tobě trvati, ať své slasti v Tobě nikdy neztratí.

Všichni. Věrný Pelikáne, Pane Ježíši, * smaž mé viny ve své krvi nejdražší. * Jediná ta krůpěj, Kriste nejsladší, * všechny světa hříchy smýti postačí.

Jeden. Kriste, Jehož vidím pod tou záclonou, rač mi dáti, oč Tě prosím s poklonou. Uved' mne v Svou říši leskem oditou, abych patřil na Tě s tváří odkrytou. Všichni. Amen.

Chvály.

(Daniel 3.)

Jeden. Požehnaný jsi, Pane Bože otců našich, chvalitebný, slavný a nade všecko vyvýšený na věky. A požehnané svaté jméno slávy Tvé, chvalitebné a nade všecko vyvýšené po všecky věky.

Všichni. Požehnaný jsi v chrámě svatém slávy své, * přechvalitebný a přeslavný na věky.

Jeden. Požehnaný jsi na trůnu království svého, přechvalitebný a nade všecko vyvýšený na věky.

Všichni. Požehnaný jsi na obloze nebeské, * chvalitebný a slavný na věky.

Jeden. Dobrořečte Pánu andělé Páně, chvalte a nade všecko vyvýšujte Ho na věky.

Všichni. Dobrořečte všichni nábožní Pánu, Bohu bohův, * chvalte a vychvalujte

Ho, * nebo po všecky věky trvá milosrdenství Jeho.

Píseň.

(Nezpíva-li se, modlí se ji jeden se všemi střídavě.)

Bože, všechno stvoření v nouzi a svém soužení. čeká tvého požehnání a spomožení.

I my, nuzní klečíme, před tebou se koříme, bys své svaté požehnání dal nám, prosíme.

V této velké Svátosti, jest trůn tvo-
jich milostí, z něhož lidu požehnávaš svému
v hojnosti.

Ó bohatý Pane náš, jenž vše dobré v
moci máš, ó my se Tě nespustíme, až nás
požehnáš.

Požehnej s trůnu svého, všech milostí
plného, zdraví, práce, domy, pole, jmění
každého.

Přede vším pak prosíme, žehnej, ať
se štitíme hříchů, a tvou svatou vůli vroucně
plníme.

Úvaha.

Skrytý život Pána Ježíše v nej-
světější Svátosti.

Jeden. Patříme-li na Tebe v nejsvě-
tější Svátosti, ó můj Vykupiteli, kdož by

věřil, že Tys to, jenž pohybuje a spravuje nebesa, hvězdy, slunce, anděly, lidi a všechny tvory.

Všichni. Z Tvé veliké prozřetelnosti, moudrosti a moci, * ničeho se oku nejeví.

Jeden. Zajisté jediné s tím úmyslem zde prodlévaš, abys spasil duše naše. Co pozorujeme? Samotu, pokoru, trpělivost, skrytost, skrytý a vnitřní život.

Všichni. Chci Tě v tom následovati, ó můj Spasiteli.

Jeden. Vnitřní duch má býti duší každého jednání našeho. Ve všem chci na Tebe patřiti, můj Bože a Pane. Vše za marné považovati budu, čeho si ty nevážíš, vším budu pohrdati, co není Tvá svatá vůle.

Všichni. Nic mi nebude malicherným * ve všem, co chceš, abych učinil.

Jeden. Ó můj Spasiteli, skrytý ve velebné Svátosti, Tobě věnuji svá předsevzetí. Nechci více jednání své jiným na odiv stavěti. Chci býti sebrané mysle. Chci se vystříhati zbytečného podivu a všech zvláštností i v konání ctnosti.

Všichni. Většina mých chyb povstává z příležitostí, které smysl můj a zlé mé

zvyky nalézají ve věcech zevnitřních. * Proto Ti slibuji, Pane můj, * že se zdržím všeho, * čeho nežádá má povinnost k Tobě aneb bližnímu.

Jeden. Tak se zmenší ve mně náklonnost ke všemu světskému. Tak zjednáš a zachováš pokoj srdci mému. Tak naleznou čas k modlitbě a Tvá slast mne naplní.

Píseň.

Ó Ježíši, moje lásko, * duše mé jediná částko; * Tys má radost jediná, * Tebe má duše hledá.

Chodím jak ztracená ovce, * žádný mně povědět nechce, * kde jest Ježíš Spasitel, * kde jest můj Vykupitel.

Spatřím apoštoly svaté, ptám se jich s pilností také, aby mně pověděli, kde jest Ježíš můj milý.

Z nich mně jeden odpovídá, že jest vstoupil na nebesa, nám Těšitele svého, sešle Ducha svatého.

Chcem všem vůbec pověděti, jak se Ježíš strojil k smrti; když jest s námi večerel, on nám zákon otevřel.

Vstal, chléb lámal a rozdával a svou svatou krev nám dával; neb ta večeře slavná po dnes se v světě koná.

Jdu s chvátáním k chrámu Páně, spatřím Krista nenadále, to v svátosti oltářní, nám všechněm vystavený.

Jsem potěšen těmi slovy, že jest mně Kristus zjevený; od svatých apoštolů dostal jsem dobrou zprávu.

Rač si příbytek zvoliti, a v mém srdci zůstávati; ze srdce tě nepustím, leč svou duši vypustím.

Obětování.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Jeden. Abych Ti vděčnost svou projevil a svou zpronevěru napravil, daruji Tobě, ó můj nejlaskavější Ježíši, své srdce a zcela se Tobě věnuji.

Všichni. A s Tvou pomocí činím předsevzetí * nikdy více nehřešiti.

Střelné modlitby.

Jeden. Milováno budiž všude nejvyšší Srdce Ježíšovo.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Všichni. Sladké Srdce Ježíšovo, *
budiž mou láskou!

(Odpustky 300 dní jednou za den.)

Jeden. Ježíši tichý a pokorný srdcem.

Všichni. Učiň srdce naše podle Srdce
svého.

(Odpustky 300 dní jednou za den.)

Jeden. Chváleno, vzýváno a vděčnou
myslí milováno budiž každý okamžik.

Všichni. Srdce Pána Ježíše v nejsvě-
tější Svátosti * ve všech svatostáncích světa
až do skonání časů.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Druhá úvaha.

Svaté přijímání.

(Svatý Jan Zlatoústý.)

Jeden. Nebylo Ti dosti, Pane, žes
člověkem se stal, bičován a ukřižován byl.
Ty se s námi spojuješ a činíš nás nejen u
víře, ale opravdu svými údy, abychom s
Tebou sjednoceni byli, jako tělo s hlavou.

Všichni. Chlebem andělským sytil
jsi lid svůj, * a dal jsi jim chléb s nebe.

Jeden. Dej ó Pane, ať jako lvové
ohněm sršící se vracíme od onoho stolu,

hrozní i ďáblu samému; dej ať pamatujeme, jakou hlavu máme a jakou lásku nám hlava tato prokázala.

Všichni. Nejednou nechávají rodiče děti své od jiných živiti, * ale Ty tak nečiníš, můj Spasiteli, * nýbrž vlastním tělem svým nás živíš.

Jeden. Sebe sama nám za pokrm podáváš, šlechtíš nás a dáváš dobrou naději pro budoucnost. Neboť vydávaje se za mne již zde, jistě tak i budoucně učiníš.

Všichni. Chtěls naším bratrem býti * a přijals pro nás tělo a krev, * a nyní nám dáváš totéž tělo, tutéž krev, kterými jsi se naším bratrem stal.

Jeden. Dej můj Spasiteli, ať na sebe lépe pozor dáváme, když takové dobra požíváme! A kdybychom něco neslušného vyřknouti měli aneb hněv aneb náruživost nás uchvátit měla, dej, ať na to pamatujeme, čeha jsme se stali hodni.

Všichni. To v nás Pane, * všecky náruživosti skrotí.

Jeden. Dej, Pane, Bože náš, abychom vždy pamětlivi byli, že toho požíváme, jenž v nebi vládne, jemuž andělé se klanějí, jenž sedí na pravici Boží!

Všichni. Činíš nás svým tělem, *
dávaje nám své tělo, * a to by nás nemělo
zadržeti ode zlého?

Jak odplatím se Tobě * za vše, cos
mně daroval, * když's mně, nic nenechav
sobě, * tělo, krev svou v pokrm dal? *
Tobě budu vždy děkovat, * Tebe chválit,
moje spáso; * s nepřátely chci bojovat, *
Neb Tys má pomoc, věčná krásno.

Smíření.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Když před Tebou, ó ukřižo-
vaný, nejlaskavější Spasiteli duše mé, kle-
čím, vytyká mně, svědomí, že já Tě přibil
rukou svou na kříž, kdykoli jsem se do-
pustil těžkého hříchu, uráżeje Tě hroznou
nevděčností.

Všichni. Bože můj, nejvyšší a nej-
dokonalejší dobro, * jenž vší lásky mé jsi
hoden, * poněvadž jsi mně vždycky jen do-
bré prokazoval; * já přebídný nemohu svých
spáchaných skutků změnit, * jak bych si
přál. * Ale s nejhlubší bolestí jich nenávi-
dím, * protože jsem Tebe, neskončené do-
bro urazil; * kleče u nohou tvých, vynos-
nažím se aspoň * s Tebou soustrast míti, *

Tobě děkovati, * Tebe za odpuštění a polepšení života prositi * a srdcem i ústy volám takto:

Jeden. Klaním se Tobě, ó přesvatá ráno levé nohy! Ó můj Ježíši, lituji Tě pro ukrutnou bolest, kterou jsi vytrpěl; děkuji Ti za lásku, s kterou jsi, krváčeje pod trnám mých hříchů, se namáhal, abys mne na cestě záhuby dostihl.

Všichni. Obětuji věčnému Otci bolest a lásku * Tvého nejsvětějšího člověčenství na smířenou mých nepravostí, * jež s upřímnou litostí zavrhuji.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas. Sláva Otci.

Všichni. Svatá Matko, vroucně prosím, * Nechať bolest Páně nosím. * Mocně mně ji v duši vtlač.

Jeden. Klaním se Tobě, ó přesvatá ráno pravé nohy! Ó můj Ježíši, lituji Tě pro krutou bolest, kterou jsi vytrpěl; děkuji Ti za lásku, která Tě pohnula, abys snášeje smrtelné bolesti a prolévaje krev probodnutí se nechal za trest, za má poblouzení a trestuhodné rozkoše, jež jsem bezuzdným chtíčům svým povolil.

Všichni. Obětuji věčnému Otci bolest a lásku, * Tvého nejsvětějšího člověčenství * a prosím Ho za milost, abych svá provinění horkými slzami oplakával * a setrval v dobrém, které jsem konati začal * a nikdy již nepřestal Božských příkázání poslušen býti.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdravas. Sláva Otci.

Všichni. Svatá Matko, vroucně prosím, * Nechať bolest Páně nosím, * Mocně mně ji v duši vtlač.

Jeden. Klaním se Tobě, ó přesvatá ráno levé ruky! Ó můj Ježíši, lituji Tě pro ukrutnou bolest, kterou jsi vytrpěl. Děkuji Ti, že jsi s tak velikou láskou ode mne odvrátiti ráčil tresty a věčné zatracení, jež jsem za své hříchy zasloužil.

Všichni. Obětuji věčnému Otci bolest a lásku Tvého nejsvětějšího člověčenství * a prosím Ho za milost, * abych ostatního času života svého užíval k tomu, bych hojné ovoce pokání přinesl * a tím uraženou spravedlnost Božskou odzbrojil.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdravas. Sláva Otci.

Všichni. Svatá Matko, vroucně prosím, * Nechať bolest Páně nosím, * Mocně mně ji v duši vtlač.

Jeden. Klaním se Tobě, ó přesvatá ráno pravé ruky! Ó můj Ježíši, lituji Tě pro ukrutnou bolest, kterou jsi vytrpěl. Děkuji Ti, že jsi mi s tak velikou láskou, ustavičně dobrodiní prokazoval, ačkoli jsem toho nikterak nebyl hoden.

Všichni, Obětuji věčnému Otci bolest a lásku Tvého nejsvětějšího člověčenství, * aby změnil srdce i myšlení mé, * abych všechny skutky své konal podle Jeho Božské vůle.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas. Sláva Otci.

Všichni. Svatá Matko, vroucně prosím, * nechať bolest Páně nosím, * mocně mně ji v duši vtlač.

Jeden. Klaním se tobě přesvatá ráno boku! Ó můj Ježíši, lituji Tě pro ukrutnou trýzeň, kterou jsi vytrpěl. Děkuji Ti sa lásku, s kterou jsi dopustil, aby raněn byl bok Tvůj a srdce Tvé, jakož i za to, že poslední krůpěje krve a vody vycediti ráčil, abys přehojným učinil vykoupení mé.

Všichni. Obětuji věčnému Otci všecku lásku a všecka utrpení Tvého nejsvětějšího člověčenství, * aby duše má do tohoto nejlaskavějšího srdce, * jež vždy ochotno a dychtivo jest i největší hříšníky přijati, * konečně přece vešla a z něho nikdy již nevyšla.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas. Sláva Otci.

Všichni. Svatá Matko, vroucně prosím, * nechať bolest Páně nosím, * mocně mně ji v duši vtlač.

Jeden. Nejsvětější Panno a Matko Boží Maria, mučence lásky a bolesti, když jsi patřila na muka a utrpení Pána Ježíše! Tys napomáhala dobrodiní mého vykoupení, když jsi pocítila bolest a zármutek bez míry a když jsi za oběť zápalnou a smírnou za hříchy mé přinesla věčnému Otci Jeho a svého Jednorozeného.

Všichni. Děkuji Ti za nesmírnou lásku, * s kterou jsi obětovala plod života svého, * pravého člověka a spolu pravého Boha, * bys mne hříšníka zachránila.

Jeden. Přednášej svou nikdy marnou prosbu Synu i Otci, abych svůj život trvale polepšil, nikdy již svého nejlaskavějšího

Spasitele novými hříchy nekřižoval a v Jeho milosti až do smrti setrvaje věčného života dosáhl pro zásluhy Jeho hořkého utrpení a jeho smrti na kříži.

3 Zdrávas Maria.

Jeden. Modleme se. Pane Ježíši Kriste, který jsi v hodinu šestou bro spásu světa na dřevo kříže vstoupil a svou předrahou krev na odpuštění hříchů prolil, pokorně Tě prosíme, abys nám po smrti naší do brány nebes radostně vejíti popřál.

Všichni. Prosíme Tě, ó Pane Ježíši Kriste, ať oroduje za nás nyní i v hodinu smrti naší * u dobrotivosti Tvé blahosla-vená Panna Maria, Matka Tvá, * jejíž nejsvětější duši v hodinu utrpení Tvého meč bolestný pronikl. * Skrze Tebe, Ježíši Kriste, Spasiteli světa, * jenž s Otcem i Duchem svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Prosby.

Modlitba při návštěvě nejsvětější Svátosti.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Shlédni, Pane, svatý Otče, ze své Svatyně a z vysokého sídla nebe-

ského, a patř na tuto přesvatou oběť, kterou Tobě přináší náš velekněz, Tvůj Syn a náš Pán Ježíš Kristus, za hříchy svých bratří, a nech se smířiti nad množstvím nepravostí našich.

Všichni. Aj, hlas krve bratra našeho Ježíše * volá k Tobě s kříže.

Jeden. Vyslyš, Pane, nech se smířiti, Pane, vzezři a neodkládej pro sebe samého, Bože můj, poněvadž jméno Tvé bylo vzýváno nad tímto městem a nad lidem Tvým a učiň s námi podle milosrdenství Svého.

Všichni. Amen.

Jeden. Abys toto město hájiti, v pokoji zachovati, chrániti, zachovati a žehnatí ráčil.

Všichni. Tě prosíme, uslyš nás.

Vzývání.

(Zvláště doporučeno sv. Ignácem z Loyoly. Odpustky 300 dní pokaždé.)

Jeden. Duše Kristova, posvěť mne.
Tělo Kristovo, spasiž mne.

Všichni. Krvi Kristova nápoj mne. *
Vodu boku Kristova, obmyj mne.

Jeden. Umučení Kristovo, posilni mne.

Všichni. Ó dobrý Ježíši, vyslyš mne. * Ve svých svatých ranách ukryj mne, * nedopust, abych odloučen byl od Tebe.

Jeden. Od zlého nepřítele ochraň mne. V hodinu smrti mé povolej mne.

Všichni. A přikaz mi, pak přijít k Tobě, * abych Tě se svatými Tvými * chválil na věky věků. Amen.

Modlitba.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Všemohoucí, věčný Bože, jenž zlé dopouštíš, abys z něho dobré vyvedl, vyslyš pokorné prosby naše, kterými Tě žádáme, abychom Ti věrní zůstali až do smrti.

Všichni. Ostatně dej na přímluvu nejblahoslavenější Panny Marie síly, * abychom se vždy srovnávali s Tvou nejsvětější vůlí.

Obětování.

(Svatý Alfons Liguori).

Jeden. Ó Slovo Boží, ó Ježíši můj, vidím, jak jsi se všecek obětoval, zničil a strávil na oltáři z lásky ke mně. Sluší

tedy, jako Ty se dáváš za mne v obět lásky, abych i já se Tobě všecek obětoval.

Všichni. Ano, svrchovaný Pane a Bože můj, * obětuji Ti dnes celou duši svou, * sebe samého, veškeru vůli svou a celý svůj život.

Jeden. Spojuji tuto svou nepatrnou obět s neskončenou obětí, kterou Ty Spasiteli můj, obětoval na kříži a kterou přinášíš tolikrát denně na oltářích.

Všichni. Přijmi ji, ó Ježíši, * a dej mi milost, * abych ji obnovoval po všechny dny života svého, * a umíraje, abych se všecek obětoval k Tvé cti a slávě.

Jeden. Ó kterak si přeji, abych i já umřel z lásky k Tobě, jak tolika svatým mučovníkům dopřáno bylo. Nejsm-li však hoden milosti tak vzácné, popřej mi alespoň, ó Pane, můj, abych Ti obětoval docela dobrovolně život svůj, přijímaje smrt, kterou Ty mi určíš.

Všichni. Pane, o tuto milost Tebe prosím, * ať umru, maje v úmyslu Tebe ctíti a Tobě se zalíbiti. * Od této chvíle zasvěcuji Ti život svůj * a v obět Ti přináším svou smrt, * jakákoliv a kdykoliv se Ti líbiti bude.

Modlitba za obrácení nevěřících.

(Sv. František Xaverský. Odpustky 300 dní jednou za den).

Jeden. Věčný Bože, Stvořiteli všech věcí, pomni na duše nevěřících, které jsi stvořil a dle obrazu a podobenství svého učinil. Viz, Pane, jak se plní peklo k Tvé potupě těmito dušemi, a pomni, že Syn Tvůj Ježíš za jejich spásu nejkrutější smrt podstoupil.

Všichni. Nedopuštěj déle, prosím Tě, ó Pane, * aby Synem Tvým nevěřící pohrdali, * ale nech se smířiti modlitbou církve, * nevěsty Tvého nejsvětějšího Syna.

Jeden. Pomni jen na Své milosrdenství, zapomeň na jejich modloslužbu a nevěru, a učiň, ať konečně poznají toho, kterého jsi poslal, Pána našeho Ježíše Krista, jenž jest naše spása, život náš a vzkříšení naše, skrze něhož jsme zachráněni a osvobozeni byli, jemuž čest a sláva budiž na věky věků.

Všichni. Amen.

Poroučení se Pánu Ježíši.

(Odpustky 100 dní jednu za den).

Jeden. Nejmilostivější Ježíši, Ty jediný jsi spása, život a vzkříšení naše. Proto Tebe prosíme, neopouštěj nás v úzkostech a nesnázích našich.

Všichni. Nýbrž pro utrpení nejsvětějšího Srdce Svého * a pro bolesti neposkvrněné Matky Své * přispěj služebníkům svým, * jež jsi drahou krví vykoupil.

Modlitba za umírající.

(Odpustky 100 dní pokaždé.)

Jeden. Ó nejdobrotivější, duše milující Ježíši, prosím a zapřísahám Tě pro smrtelné úzkosti Tvého nejsvětějšího Srdce a pro bolesti Tvé neposkvrněné Matky, očist ve své krvi hříšníky celého světa, kteří nyní se smrtí zápasí a ještě dnes umrou. Amen.

Všichni. Srdce Ježíšovo, které jsi smrtelnou úzkost vytrpěti ráčilo, * smiluj se nad umírajícími.

Duchovní přijímání, litanie a t. d. jako na stránce 19.

Jedenáctá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

(50 dní odpustků pokaždé).

Otevř, Pane, ústa moje, abych Tvé svaté jméno velebil, očist též srdce mé ode všech marných, převrácených a těkavých myšlének, abych důstojně, pozorně a pobožně tuto hodinu klanění vykonal a vyslyšen byl před tváří Tvé Božské Velebnosti.

Všichni. Spojuji svou modlitbu s Božským úmyslem, * za kterým Ty sám na zemi chvály jsi vzdával Otci věčnému, a nyní v nejsvětější Svátosti vzdáváš.

Jeden. A s oním úmyslem, s kterým se Tobě klaněla neposkvrněná Pan: a, Tvá nejsvětější Matka Maria.

Všichni. Děkuji Ti, Pane, za všecky milosti mi udělené, * zvláště za to, že jsi tuto velebnou Svátost ustanovil * a mne sem povolal, abych se Ti klaněl.

Jeden. Obětnji Ti tuto hodinu na poděkování za milost, že se Ti zde klaněti mohu, a na dustiučinění za všechny urážky, kterých se Ti dostalo v této Svátosti.

Všichni. Zvláště pak obětuji tuto hodinu Tobě, můj Spasiteli * za kněze a řeholníky.

Klanění.

Jeden. Ježíši Kriste, můj Pane a můj Bože, můj Vykupiteli a Spasiteli! Jak zázračně jevíš svou moudrost, všemohoucnost a dobrotu v ustanovení velebné Svátosti, ve které skrýváš své Božství i člověčenství.

Všichni. Tvým slovem, které Tvá Církev věrně zachovala, * jemuž pevně věřím, jsem ubezpečen, že zde pod způsobou chleba ve svatostánku * opravdově, skutečně a podstatně přítomen jsi.

Jeden. Žádný chléb pozemský, ale Ty sám, můj Božský Spasiteli, pravý chlebe nebeský, zde jsi přítomen.

Všichni. Věřím to, Pane, * ačkoliv Tě okem tělesným nevidím. * Svatému Tomáši, apoštolu Svému, * jenž nechtěl uvěřiti, že Tě učenci po vzkříšení viděli, *

řekl jsi: Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.

Jeden. Komu bych měl věriti, kdybych Tobě nevěřil, můj Ježíši!

Všichni. Zde klečím před tváří Tvou,
* Pane nebes i země!

Jeden. Zde nejsi, Bože můj, přítomen v obraze aneb Božskou všudypřítomností; zde jsi skutečně jako Bůh i člověk přítomen. Tvá duše, Tvé tělo i Tvá krev jsou zde opravdově přítomny.

Všichni. To pevně věřím, * věřím Tvým jasným, neklamným slovům: „To jest tělo mé, to jest krev má“.

Jeden. Díky Tvé lásce, která se tak hluboko snižuje k naší slabosti a pod způsoby chleba Božskou jasnost skrývá.

Všichni. Nyní s důvěrou se smíme přiblížiti k trůnu milosti. * Jak nás miluješ, Spasiteli náš, * že chceš vždy mezi námi přebývati. * Dej mně, ať Tě též miluji.

Chvála.

Jeden. Chválena a velebena budiž nejsvětější Svátost oltářní tolika chválami, kolik hvězd na nebi, jisker v ohni, prášků

ve vzduchu, kapek ve vodě! Kolik viditelných tvorů ve všech světech, tolik krát buď pochválen můj Spasiteli, skrytý v nejsvětější Svátosti!

Všichni. Ty jsi hoden vší chvály, Pane světů, * jenž pod způsoby chleba a vína * přítomen jsi v pravdě Bůh skrytý.

J e d e n. Chválena a velebena budiž nejsvětější Svátost oltářní tolika chválami, kolik lidí vysloviti, v srdci vymysleti mohou!

Všichni. Ty jsi hoden vší chvály Pane, pomocníku náš nejlepší, * jenž nám denně pokrm a nápoj dáváš. * Tvou krví předrahou, krví beránka bez poskvrny, jsme vykoupeni.

J e d e n. Chválena a velebena budiž nejsvětější Svátost tolika chválami, kolik andělé všichni vysloviti mohou, kolik sama nejsvětější Trojice ve své všemohoucnosti vysloviti, ve své moudrosti pojati, ve své dobrotě přátel může.

Všichni. Ty jsi hoden vší chvály, Pane, * jenž mně nejen své člověčenství daruješ, * ale i své Božství můj Pane a Bože,

* vpravdě chvalitebný a nade všecko vyvýšený na věky.

Píseň.

Skrytý Bože, vroucně tebe ctíme, s nebešťany tebe velebíme: Svatý, svatý, svatý, svatý, povždy svatý Ježíš Kristus s výsosti v nejsvětější svátosti.

Díky tobě, Kriste dobrotivý, jehož tělo přesvaté nás živí. Svatý, svatý atd.

Tobě chceme sloužit bez ustání, ty nám k tomu dej své požehnání! Svatý, svatý atd.

Úvaha.

Tělo Spasitele ve svatém přijímání.

Jeden. Ty zůstáváš v nejsvětější Svátosti, Spasiteli můj, abys se s námi co nejúžeji spojil. Ty jsi řekl: kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm.

Všichni. Přebýváme v Tobě, Pane, láskou, která nás spojuje, * přebýváme v Tobě, Spasiteli, milostí, * která nám dává všechna dobra, * jež Tvá láska uděluje.

Jeden. Ale nejen tak dlouho trvá toto spojení pokud způsoby jsou zachovány,

nýbrž bez přestání. I když svátostné způsoby jsou stráveny, když s člověčenstvím u nás nezůstáváš, s Božstvím přece u nás zůstáváš, a my u Tebe v jednotě lásky.

Všichni. Miluješ nás, Pane, * a my milujeme Tebe, * a skutkem se stává, co píše svatý Jan: * Bůh láska jest, * a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává, * a Bůh v něm.

Jeden. Ty, ó Pane, jsi dle Božství svého podstatná láska a v této Svátosti nam přinášíš lásku sdělenou. Proto zůstává, kdo Tě přijímá, v lásce a v Bohu jako útočišti a Bůh v něm jako ve svém chrámě.

Všichni. Duše má, žasneš, když uvážíš velikost toho dobrodiní a moc této lásky, * kterou Ti uděluje Tvůj Vykupitel v této Svátosti. * Je-li Kristus láska, co jest lepšího? * Přebývá-li v Kristu ten, jenž v lásce zůstává, * což dá více bezpečnosti? * Přebývá-li Kristus s Tebou, co může býti radostnější?

Jeden. Dostaneme-li to vše ve svatém přijímání, co jest milejší, jako Ty, ó Pane?

Všichni. Hostino lásky neskončené, * při níž láska sebe samu mně podává pod

způsobami chleba a vína, * aby mne v sebe proměnila! * Proměň mne v sebe úplně, Spasiteli můj, * abych Tě vždy miloval ctil a velebil na věky. Amen.

Jeden. Uvaž též duše má, kdo to jest, jenž tě k této hostině pozval. Jest Bůh, láska sama. Uvaž, že pokrm tento láskou jest a buď přesvědčen, že Bůh v tobě přebývá, jako ve svém spočinku a Ty v Něm, jako ve svém ochranci.

Všichni. Sladké Srdce mého Ježíše, * dej, ať Tě vždy více miluji.

(Odpustky 300 dní pokaždé).

Jeden. Každý jiný pokrm, který požíváme, mění se v naši bytost, ale Ty, pokrme nebeský, měníš nás podle své bytosti. Jako slunce zapuzuje mraky, tak Ty zapuzuješ ze srdce našeho, co starý Adam tam zanechal, odstraňuješ trní a sadiš svou lásku, svou pokoru, svou trpělivost a jiné ctnosti. Jakkoliv nám všecky ctnosti uděluješ, přece každému dáváš nejhojněji ony, kterých nejvíce potřebuje, jako kdysi manna na poušti měla chuť rozličnou, ale každému tak chutnala, jak si přál.

Všichni. Ježíši tichý a pokorný srdcem * učiň srdce naše podle Srdce Svého.

(Oodpustky 300 dní jednou za den).

Jeden. Ty jsi, Pane, vinný kmen, my ratolesti. Někdy pověděls: Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese ovoce mnohé.

Všichni. Zasad' se, Božský vinný kmene, v srdci mém, * spoj s sebou ratolest' duše mé a všechny její větve, * můj rozum, mou vůli a všechny síly duševní. * Dej mně sílu v Tobě nésti ovoce, * ovoce bohumilých myšlének, horlivých žádostí, svatých slov a dokonalých skutků.

Jeden. Ale Ty jsi nejen vinný kmen, ó Pane, ale i vinář, jenž ratolesti čistí, aby více ovoce nesly.

Všichni. Vnukni, Pane, srdci mému, * co mám očistiti a umrtviti, * a přispěj mně, abych s Tebou stále spojen byl * a hojné ovoce nesl.

Jeden. Ratolesti od Tebe odloučeny nehodí se k jinému, jediné, aby na oheň uvrženy byly.

Všichni. Dej, ó Pane, abychom s Tebou spojeni * uchráněni byli od ohně

pekelného * a v ohni Tvé lásky věčně hořeli.

Jeden. Ty jsi, můj Spasiteli, v nejsvětější Svátosti Slovo, které spasí duše naše. Při vtělení byl jsi vštěpen, jako ušlechtilá ratolest na planý strom lidské přirozenosti. Tak přicházíš v nejsvětější Svátosti ke mně, jenž dle přirozenosti jsem planý strom, který nepřináší ovoce pro věčnost, abys sebe ve mne vštípil. Pak přinesu sladké a nebeské ovoce, které od Tebe vštěpeno jest.

Všichni. Ó Ježíši, strome života s nebe přišlý, zůstaň vždy v srdci mém, spojen se mnou, aby po všechny věky nesl sladké Tobě podobné ovoce.

Píseň.

Ó Spasitelná Hostie! * v které Bůh živý se kryje, * když nás zlé ze všech stran svírá, * nepřítel na nás dotírá; * pospěš k našemu přispění, * a utvrď naše spasení.

Buď nerozdílné Trojici, * Otcí, nebe, země tvůrci, * i Synu, Vykupiteli, * a Duchu posvětiteli, * Sláva, čest, díkůčinění, * Nyní i vždy bez skončení.

Odprošení a smíření.

(Odpustky 200 dní pokaždé).

Jeden. Klaním se Tobě, ó můj Bože a Spasiteli, Ježíši Kriste, s nejhlubší uctivostí, které víra mne učí a z celého srdce miluji Tebe, pravý Bože a pravý člověče, jenž v nejsvětější Svátosti se skrýváš, náhradou za všechny neuctivosti, zneuctění a svatokrádeže, které jsem na neštěstí spáchal, a od jiných spáchány byly a Bohu žel ještě spáchány budou.

Všichni. Klaním se Tobě, ó můj Bože, * sice ne tak, jak toho zasluhuješ, * aneb jak já povinen jsem, * ale aspoň tak jak mohu, * rád bych to učinil s takou dokonalostí, * jaké schopni jsou všichni rozumní tvorové.

Jeden. Tak chci se Tobě nyní i vždycky klaněti nejen za ony katolíky, kteří se Ti neklanějí a Tebe nemilují, ale i na náhradu a za obrácení všech bludařů, rozkolníků, mohamedanů, židů, modlářů a zlých křesťanů.

Všichni. Ó můj Ježíši! * budiž vždycky ode všech poznán, * ctěn, milován a veleben * v nejsvětější Svátosti oltářní!

Jeden. Klaním se Tobě s velkou vroucností, chlebe nebeský, skrytý v svátosti.

Všichni. Spasiteli můj, Ježíši, žehnej mne, * Srdce Marie, mé matky, ochraň mne, * Tobě, Ježíši, své srdce věnuji, * neboť Tebe nade všechno miluji.

Druhá úvaha.

Pán se s námi spojuje ve svatém přijímání.

(Sv. Cyrill Alexandrijský.)

Jeden. Ty pravíš, Pane: Kdo jí tělo mé a pije mou krev, přebývá ve mně a já v něm. Když ku vosku roztavenému jiný vosk přidáme, oboje spolu se úplně smíchá; tak i ten, jenž Tělo a krev Páně přijímá, s Ním se spojuje, že Kristus v něm a on v Kristu přebývá.

Všichni. Podobný obraz nalézáme u svatého Matouše. * Království nebeské podobno jest kvasu, * který vzavši žena zadělala do tří měric mouky. * Jako málo kvasem všechno zakyše, * tak malá hostie celého člověka v sebe pojímá a naplňuje jej poklady milosti. * Tak přebýváš Ty,

ó Pane a Spasiteli Ježíši Kriste, v nás a my v Tobě.

Jeden. Milý Spasiteli, dej, ať touto hostinou dosáhneme života věčného. Proto dej, ať dobře pozor dáváme, aby přijímání Tvého nejsvětějšího těla lstí ďábelskou nesloužilo nám k záhubě. Praví Tvůj apoštol: Kdo jí tento chléb a pije kalich Páně nehodně, odsouzení sobě jí a pije.

Všichni. Mnohý mluví, ó Pane: * Zkouším sebe a nalézám, že nejsem hoden. * Kdy bude ten, jenž tak mluví, hoden? * Neboť, když pro hříchy své nehodni jsme k tomu stolu přistoupiti, * a přece neustáváme hřešiti (neb kdo pozná hříchy své? jak praví David), * pak se nám nedostane toho prostředku posvěcujícího, jenž život dává.

Jeden. Chceme tedy, ó Pane, zbožně smýšleti, bohabojně a svatě žíti a tak k stolu požehnanému přistoupiti.

Všichni. Přebýváš-li v nás, ó Spasiteli, * hasíš žár náruživostí našich duší, * uzdravuješ nemocné, kleslé povznášíš, * a jako dobrý pastýř, jenž život dává za ovce, * dvíháš nás z pádu každého.

Modlitba.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Ejhle, ó můj, nejľaskavější Ježíši, kam jsi v nesmírné své ľasce dospěl! Připravils mi Tvým tělem a svou předrahou krví božskou hostinu, abys se mi docela daroval. Kdo Tě povzbudil k tak převelike ľasce? Zajisté nikdo jiný než Tvé přelaskavé Srdce.

Všichni. Ó klanění nejhodnější Srdce mého Ježíše, * nejžárnější ohnisko božské ľasky, * přijmi duši mou do svaté rány své, * abych v této škole se naučil spláceti ľasku tomu Bohu, * jenž mně tak podivné důkazy ľasky své dáti ráčil. Amen.

Modlitby ke cti smrtelné úzkosti Pana našeho Ježíše Krista.

(Sedm slov Pana Ježíše na kříži. Odpustky 300 dní pokaždé).

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane k spomožení mému prospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, *
i nyní i vždycky, * až na věky věkův.
Amen.

První slovo: Otče, odpust jim, neboť
nevědí, co činí.

Jeden. Klaním se Tobě, Pane Ježíši
Kriste, a dobrořečím Tobě.

Všichni. Neboť svatým křížem svým
svět jsi vykoupil.

Jeden. Nejlaskavější Ježíši, který z
lásky ke mně smrtelnou úzkost na kříži
trpíš, abys utrpením svým dluh hříchů
mých splatil, a svá ústa otvíráš, abys mně
odpuštění u Božské spravedlnosti získal:
smiluj se nade všemi věřícími, kteří ve
smrtelných úzkostech se nacházejí, i nade
mnou, když ono poslední okamžení pro mne
nadejde.

Všichni. Propůjč nám pro zásluhy
své předražené krve, * kterou jsi za naši
spásu prolil, * tak živé bolesti nad hříchy
našimi, * abychom skrze tuto bolest vy-
dechli ducha svého do klínu Tvého neko-
nečného milosrdenství.

Jeden (začíná): 3 Sláva Otci.

Jeden. Smiluj se nad námi, Pane.

Všichni. Smiluj se nad námi.

Jeden. Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám.

Všichni. Tebe miluji a nade všechno lituji, že jsem Tě hříchy svými urazil.

Druhé slovo: Dnes ještě budeš se mnou v ráji.

Jeden. Klaníme se Tobě Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Neboť svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

Jeden. Nejlaskavější Ježíši, který z lásky ke mně smrtelnou úzkost trpíš, a tak ochotně a velkomyslně víru dobrého lotra, který Tebe ve snižení Tvém Synem Božím uznává, odměňuješ a ráj jemu zajišťuješ; smiluj se nade všemi věřícími, kteří ve smrtelných úzkostech se nalézají, i nade mnou, když onen poslední okamžik pro mne nadejde.

Všichni. Vzbud' pro zásluhy předražené krve své * v duchu našem tak pevnou a stálou víru, * aby při žádném ponoukání nepřítel zlého neklesla, * bychom i my odměny rajské účastnými se stali.

Jeden (začíná): 3 Sláva Otcí.

Jeden. Smiluj se nad námi, Pane.

Všichni. Smiluj se nad námi.

Jeden. Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám.

Všichni. Tebe miluji, a nade všechno lituji, že jsem Tě hříchy svými urazil.

Třetí slovo: Hle, Matka Tvá. Hle, Syn Tvůj.

Jeden. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Neboť svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

Jeden. Nejlaskavější Ježíši, který z lásky ke mně smrtelnou úzkost na kříži trpíš a na své vlastní utrpení zapomínáje nám na důkaz lásky své, svou vlastní Matku zanecháváš, abychom jejím prostřednictvím v největších potřebách svých s důvěrou k tobě se utíkali: smiluj se nade všemi věřícími, kteří ve smrtelných úzkostech se nacházejí i nade mnou, když onen poslední okamžik pro mne nadejde.

Všichni. Vzbuď pro vnitřní muky své, Tobě tak drahé Matky, * v srdci na-

šem tak pevnou nadějí v neskonalé zásluhy předražené krve své, * abychom ušli věčnému zatracení, * jehož jsme zasloužili hříchy svými.

Jeden (začíná): 3 Sláva Otci.

Jeden. Smiluj se nad námi, Pane.

Všichni. Smiluj se nad námi.

Jeden. Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám.

Všichni. Tebe miluji a nade všecko lituji, že jsem Tě hříchy svými urazil.

Čtvrté slovo: Bože můj, Bože můj,
proč jsi mně opustil?

Jeden. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Neboť svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

Jeden. Nejlaskavější Ježíši, který z lásky ke mně smrtelnou úzkost na kříži trpíš a v tolikerych mukách kromě tak velikých bolestí těla i nejkřutější sklíčenost ducha s nekonečnou trpělivostí snášíš, opuštěn jsa od věčného Otce svého: smiluj se nade všemi věřícími, kteří ve smrtelných úzkostech se nacházejí, i nade mnou, když onen poslední okamžik pro mne nadejde.

Všichni. Uděl nám pro zásluhy své předražené krve milosti, abychom s pravou trpělivostí všecky bolesti a úzkosti při své smrti snášeli, * bychom své utrpení s Tvým spojujíce * Tvého blahoslavenství v nebesích účastnými se stali.

Jeden (začíná): 3 Sláva Otcí.

Jeden. Smiluj se nad námi.

Všichni. Smiluj se nad námi, Pane.

Jeden. Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám.

Všichni. Tebe miluji a nade všecko lituji, že jsem Tě hříchy svými urazil.

Páté slovo: Žízním.

Jeden. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Neboť svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

Jeden. Nejlaskavější Ježíši, který z lásky ke mně smrtelnou úzkost na kříži trpíš, a nemaje dosti na toliké potupě a tolikých strastech ještě více bys snášeti chtěl, jen aby všickni lidé byli vysvobozeni, a tak dokazuješ, že Ti celé to moře Tvých utrpení nestačí k uhasení žízně Tvého láskyplného srdce: smiluj se nade

všemi věřícími, kteří ve smrtelných úzkostech se nacházejí, i nade mnou, když onen poslední okamžik pro mne nadejde.

Všichni. Rozněť pro zásluhy své předražené krve * v srdcích našich takový oheň lásky, * aby plálo touhou * s Tebou na všechny věky se spojití.

Jeden (začíná): 3 Sláva Otci.

Jeden. Smiluj se nad námi, Pane.

Všichni. Smiluj se nad námi.

Jeden. Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám.

Všichni. Tebe miluji a nade všechno lituji, že jsem Tě hříchy svými urazil.

Šesté slovo: Dokonáno jest.

Jeden. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Neboť svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

J e d e n. Nejlaskavější Ježíši, který z lásky ke mně smrtelnou úzkost na kříži trpíš, a z této kazatelnice pravdy zvěstuješ, že jsi dokonal dílo spásy, jímž jsme z dítek hněvu a zavržení se stali dítkami Božími a dědici království nebeského: smiluj e nade všemi věřícími, kteří ve smrtelných

úzkostech se nacházejí, i nade mnou, když onen poslední okamžik pro mne nadejde.

Všichni. Pro zásluhy své předražené krve odtrhni nás docela od světa a od nás samých * a uděl nám v hodině našeho smrtelného zápasu milosti, * abychom obět života svého s radostí přinesli * na zadostučinění za hříchy naše.

Jeden (začíná): 3 Sláva Otci.

Jeden. Smiluj se nad námi, Pane.

Všichni. Smiluj se nad námi.

Jeden. Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám.

Všichni. Tebe miluji a nade všecko lituji, že jsem Tě hříchy svými urazil.

Sedmé slovo: Otče, v ruce Tvé poroučím ducha svého!

Jeden. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Poněvadž svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

Jeden. Nejlaskavější Ježíši, který z lásky ke mně smrtelnou úzkost na kříži trpíš a k dokonání tak veliké oběti vůli věčného Otce se podrobuješ, ducha svého v ruce Jeho poroučeje, abys pak hlavu

sklonil a umřel: smiluj se nade všemi věřícími, kteří ve smrtelných úzkostech se nacházejí i nade mnou, když onen poslední okamžik pro mne nadejde.

Všichni. Uděl nám pro zásluhy své předražené krve v hodinu smrti naši * dokonalé sjednocenosti se svou Božskou vůlí, * bychom hotovi byli, buďto žítí neb umřítí, * jak se Tobě bude líbiti, a nic jiného si nepřátí a nežádáti, * leč, aby Tvá nejsvětější vůle dokonale na nás se vyplnila.

Jeden (začíná): 3 Sláva Otcí.

Jeden. Smiluj se nad námi, Pane.

Všichni. Smiluj se nad námi.

Jeden. Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám.

Všichni. Tebe miluji a nade všecko lituji, že jsem Tě hříchy svými urazil.

Modlitba k bolestné Panně.

Jeden. Nejsvětější, nejbolestnější Matko, pro převeliké muky, které jsi pod křížem po tři hodiny smrtelné úzkosti Ježíše, Syna svého přetrpěla, prosíme Tebe, račiž nám všem, jižto jsme dítky Tvých bolestí, v naší smrtelné úzkosti přispěti, bychom po smrti Tvým prostřednictvím z lože smrtel-

ného do nebe přijíti a tam ve Tvé společnosti radovati se mohli.

3 Zdravas Maria.

Všichni. Maria Matko milosti, *
Matko milosrdenství, * Před duchem zlým
nás ochraňuj. * A v hodinu smrti při nás stůj.

Jeden. Od náhlé a nenadálé smrti.

Všichni. Vysvobod' nás, Pane!

Jeden. Od úkladů ďábelských.

Všichni. Vysvobod' nás, Pane!

Jeden. Od věčné smrti.

Všichni. Vysvobod' nás, Pane!

Jeden. Modleme se. Ó Bože, jenž
ku spáse pokolení lidského v nejbolestnější
smrti Syna svého příklad a jistou ochranu
jsi ustanovil: uděl, prosíme, bychom ve
smrtném zápasu našem účinku tak ve-
líké lásky dosáhnouti a slávy téhož Spa-
sitele účastni býti zasloužili. Pro téhož
Krista Pána našeho.

Všichni. Amen.

Jeden. Ježíši, Maria, Josefe, vám
poroučím srdce i duši svou!

Všichni. Ježíši, Maria, Josefe, stůjte
při mně v posledním boji!

Jeden. Ježíši, Maria, Josefe, s vámi
ať dojde duše má pokoji.

Obětování.

(Svatý Ignác z Loyoly. Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Přijmi, ó Pane, všecku moji svobodu, přijmi mou pamět, můj rozum a vůli mou docela.

Všichni. Cožkoliv mám aneb svým nazývám, Tys mi to darovati ráčil. * Tobě zase všecko vracím a odevzdávám to na-prosto řízení Tvé vůle.

Jeden. Rač mi jenom popřáti své lásky a milosti, a já dosti bohat jsem, ničeho mimo to sobě nežádaje.

Všichni. Amen.

Duchovní přijímání, litanie a t. d. jako na stránce 19.

Dvanáctá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Vzývání Ducha svatého.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

(Odpustky 50 dní pokaždé).

Přijď k nám Tvůrče, Duše svatý, navštiv lid svůj Tebou zňatý, a milostí naplň s nebe srdce, jež stvořeno z Tebe.

V š i c h n i. Těšitelem zveme Tebe, * Tyť jsi dar od Otce s nebe, * zdroj jsi živý, láska, plamen, * nadšenosti svaté pramen.

J e d e n. Sedmi dary nám k pomoci, prstem pravice jsi Otci, Tys po slibu Bohem daný, dárce řeči požehnaný.

V š i c h n i. Rozněť smyslům světlo svoje, * vlej ve srdce lásky zdroje * a posilni v každou dobu * svou milostí těla mdlobu.

J e d e n. Zažeň vraha od nás vzdálí, uděl duši pokoj stálý, bychom tak v Tvém průvodu neuběhli v žádnou škodu.

V š i c h n i. Dej nám znáti Hospodina, * zároveň dej poznat Syna, * dej nám věřit každou dobou, * že pocházíš věčně z obou.

J e d e n. Buď čest Otci, Jeho Slovu, Synu, jenžto povstal z rovu, Utěšiteli též sláva, nech se po vše věky vzdává.

V š i c h n i. Amen.

(Odpustky 100 dní pokaždé).

Pozdravení.

(Sv. Alfons Liguori). Odpustky 300 dní pokaždé.

J e d e n. Můj Pane, Ježíši Kriste, z lásky k liden přebýváš dnem i nocí v této

velebné Svátosti a pln lásky a dobroty očekáváš, zveš a přijímáš všechny, kdo Tebe navštívit přicházejí. Věřím, že jsi ve velebné Svátosti přítomen.

Všichni. Klaním se Ti v hluboké pokoře * a děkuji Ti za všechny milosti, mi udělené, * zvláště za to, že jsi se mi sám v této Svátosti daroval, * že jsi mi blahoslavenou Pannu Marii, nejmilejší Matku svou za orodovnici dal, * a že jsi mne sem do chrámu povolal, abych Tebe navštívil.

J e d e n. Pozdravuji Tvé srdce nej-laskavější a činím tak z trojího úmyslu: Předně na poděkování za tento veliký dar, za druhé na dostiučinění za všechny urážky, kterých se Ti dostalo v této Svátosti ode všech nepřátel Tvých; za třetí konám tuto návštěvu, abych se Ti klaněl na všech světa místech, kde jsi ve velebné Svátosti méně ctěn a příliš opuštěn.

Všichni. Můj Ježíši, miluji Tě z celého srdce svého. * Líto jest mi, že jsem dříve Tvou dobrotu nekonečnou tolikráte urážel. * S milostí Tvou si umiňuji, že Tebe již nikdy hněvati nebudu. * Nyní se Ti zcela zasvěcuji, ačkoliv jsem člověk hříšný.

Jeden. Odříkám se vůle své, svých náklonností a přání i všeho, co mého jest, a Tobě vše obětuji. Nakládej ode dneška se mnou i se vším, co mého jest, jak Tobě se líbí.

Všichni. Jen to si přeji a za to Tebe prosím, * abych Tě miloval, v dobrém setrval * a dokonale plnil Tvou vůli svatou.

Jeden. Poroučím Tobě duše v očistci, zvláště ty, které byly vroucími ctiteli velebné Svátosti a blahoslavené Panny Marie. Poroučím Ti též všechny ubohé hříšníky.

Všichni. Spojuji konečně drahý Spasiteli můj, * všechna přání svá s přáními nejlaskavějšího Srdce Tvého * a obětuji je nebeskému Otci Tvému, * aby je z lásky k Tobě přijal a vyslyšel.

Jeden. Sladké Srdce mého Ježíše, dej ať Tě vždy více miluji.

(Odpustky 300 dní pokaždé.)

Všichni. Tuto hodinu obětuji Tobě, Spasiteli, * zvláště za dělníky.

Klanění.

Jeden. Skrytý Bože, můj Spasiteli, Ježíši Kriste! Klečím před Tebou a klaním se Tobě pod způsobou chleba a vyznávám,

že zde opravdově přítomen jsi, nejen dle všudypřítomnosti svého Božství, ale ve spojení své Božské i lidské přirozenosti, jak jsi přítomen v nebesích na pravici Boha Otce a ve velebné Svátosti, s tělem i krví a duší, s Božstvím i člověčenstvím, tentýž, jenž na zemi žil, na kříži umřel, slavně z mrtvých vstal a opět přijde soudit živé i mrtvé.

Všichni. Ó můj Pane a Bože! * shledni na mne z milostného úkrytu svého a žehnej duši mé! * Čiň dobře mně, jak jsi činil všem, * kteří s důvěrou k Tobě přicházeli.

Jeden. Naplň mne mocí, které od Tebe vycházela, když s vírou se dotýkali roucha Tvého. Otevři pramen svých milostí, aby na mne splývaly, ať hoden jsem, s Tebou vzhlednouti k Otci věčnému a připojení býti do Tvé oběti ustavičné, můj Spasiteli, zálibo Otcova, lásko Duchu svatého,

Všichni. Radosti andělů, * slávo svatých, * má útěcho a má touho, * má naděje a můj živote na věky! Amen.

Odprošení.

Jeden. Na velký den smíření věšel v starém zákoně hříšný velekněz do Sva-

tyně svatých chrámu pomíjejícího a rukou kropil krev obětních zvířat.

Všichni. Na den pravého smíření vešels Ty, * náš svatý, nevinný veleknězi, * do věčného stánku, ne rukou udělaného, * a obětovals probodenýma, božskýmá rukama vlastní krev k posvěcení všech lidí.

Jeden. Tuto předrahou krev obětují Ti, můj Ježíši, za své hříchy a za hříchy celého světa. Jediná krůpěj stačí, abych já i svět očištěn byl.

Všichni. Tvá svatá matka, všichni vyvolení * nech se mnou Tebe velebí a odprosí * za všecko, co Ti činí lidé nevděční.

Jeden. Klaním se Ti v hluboké pokoře, Ježíši Kriste, jednorozený Synu Otce, světlo ze světla, odlesku slávy Otcovy, jenž svou velebnost skrýváš pod způsobou chleba, a vyznávám, že hoden jsi, aby se Ti věčně klaněli všichni lidé i andělé.

Všichni. Náhradou za urážky spáchané proti Tobě ve velebné Svátosti * obětují Ti všecku chválu andělů a volám s nimi: * Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Klaním se Ti s největší uctivostí, milosrdný Ježíši, Spasiteli světa, a vyznávám, že jsi můj mocný přímluvce a prostředník u Otce. Náhradou za urážky spáchané proti Tobě ve velebné Svátosti obětuji Ti, chvály všech andělů, volaje s nimi: Pochválena budiž bez přestání nejsvětější Svátost oltářní.

Všichni. Klaním se Ti s největší uctivostí, ó Ježíši, * a obětuji Ti náhradou za neuctivost * a nedostatek toužebnosti po tomto chlebě duševním, * kterou Tě mnozí křesťané zarmucují, * lásku a uctivost Tvé nejsvětější Matky, * s níž spojen volám: * Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Ó můj Spasiteli, nejvyšší dobro, klaním se Ti s největší uctivostí. Vyznávám, že Ty jedině uspokojuješ všechna přání lidského srdce a že jen v Tobě pokoj nalzáme. Náhradou za všechna zneutění chrámů Tobě zasvěcených obětuji Ti vroucí touhu, s kterou Tvůj příchod patriarchové očekávali, a volám s nimi: Pochválena budiž bez přestání nejsvětější Svátost oltářní.

Všichni. Klaním se Ti v největší uctivosti, ó Ježíši, * jenž jsi sebe na kříži obětoval Bohu za hříchy celého světa, * a nyní ještě na oltářích našich nesčíslně krát Otci nebeskému se obětuješ. * Náhradou za všecky, kteří Tvou svatou obětí opovrhují, * obětuji Ti víru a lásku všech mučovníků, * kteří život svůj pro Tebe obětovali a volám s nimi: Pochválena budiž bez přestání nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Vyznávám, že ve velebné Svátosti opravdově a podstatně přítomen jsi s tělem i duší, s tělem i krví, s Božstvím i člověčenstvím, králi všech svatých. Náhradou za všecká zneuctění způsobena Tobě ve Tvých kněžích, spojuji se se všemi svatými a volám s nimi: Pochválena budiž bez přestání nejsvětější Svátost oltářní.

Všichni. Ó můj Spasiteli, Božský Pastýři, * náhradou za hříchy spáchané při přijímání Tvého Těla nejsvětějšího, * obětuji Ti horlivost všech, kteří Tě ve velebné Svátosti vroucně uctívali, * a volám s nimi: * Pochválena budiž bez přestání nejsvětější Svátost oltářní.

Jeden. Ó můj Spasiteli, náhradou za všecky hříchy, kterými jsme my, Tvoji

věřící, nehodni se stali, býti Tvými údy a Tebe přijímati, obětujeme Ti všecky chválozpěvy církve vítězné a voláme s ní ustavičně:

Všichni. Pochválena budiž bez přestání * nejsvětější Svátost oltární.

Píseň.

Zdrávo buď Srdce Ježíše, volám do nebeské říše, rač mně milostiv býti.

Zavři mne do srdce svého, do příbytku posvátného, schránku tam budu míti.

Kopím Srdce proražené, krví svatou okrášlené, já vždycky pozdravuji.

Ačkoliv se Tebe bojím, neb v hříších před Tebou stojím, kterých velmi lituji.

Láskou srdečnou plápolám, bez přestání k tobě volám; buď mně milostiv, Pane.

Neb nemám žádného stání, k tobě náramná vzdýchání, láska tvá mně zůstane.

Chovej srdce mé v tvém klínu a popřej šťastnou hodinu, když budu umíratí.

Potom v království nebeském, v tom městě Jeruzalémském, alleluja zpívati.

Úvaha.

Spasitel ve velebné Svátosti
zárkou příští slávy.

Jeden. Ó můj Spasiteli, skrytý ve velebné Svátosti, Ty jsi zárukou příští slávy, vždyť jsi nejvyšší, co Bůh dáti mohl, a tak vysoké ceny, jako sláva sama, kterou nám slíbil. Jako lidé zádavek dávají na důkaz své upřímnosti a věrnosti, tak i Otec nám Tebe dal zárukou toho co nám slíbil.

Všichni. Co měl věčný Otec vzácnějšího, * co miloval více jako Tebe, Pane, svého Syna? * Jenž nám dal jednorozeného Syna za Spasitele, daroval nám jej za pokrm duší našich; * jak nám s ním nedal všechno, * i milost a blaženost?

Jeden. Zajisté v této milosti jest všechno jiné obsaženo, čeho se nám dostati může.

Všichni. Nejdobrotivější Otče v nebesích, * děkuji Ti za tuto záruku mé spásy. * Nedopust, aby to, co z Tvé strany jisto jest, * mou vinou stalo se pochybno, ale přispěj mně, * abych záruky mně podané používal k životu věčnému.

Jeden. I Ty, můj Spasiteli, nemohl jsi vzácnější záruky nám zanechat, jako sebe sama v nejsvětější Svátosti. Ty jsi v této Svátosti náš bratr, prvorozený věčného Otce a dědic nebes. Nám jsi nebe zasloužil a jeho brány otevřel, abychom do něho vešli, používající prostředků od Tebe ustanovených. Když sám jsi zde, jakou lepší záruku věčné blaženosti jsi nám dáti mohl?

Všichni. Klaním se Tobě s velkou vroucností, * chlebe nebeský, skrytý v Svátosti! * Spasiteli můj, Ježíši, žehnej mne, * Srdce Marie, mé matky ochraň mne, * Tobě, Ježíši, své srdce věnuji, * Neboť Tebe nade všechno miluji.

Jeden. Otče i Synu, jakou vzácnější záruku slávy mohli jste dáti, jako Ducha svatého, jenž jest zárukou našeho dědictví nebeského? Tuto záruku jsi dal do srdcí našich, abys nám zajistil svoje přislíbení. K tomu jsi, Synu věčného Otce, na svět přišel a zůstáváš v něm mocí této Svátosti nejsvětější. Tak máme v ní největší záruku našeho spasení: viditelnou, tuto Svátost, v níž jest Kristus Pán, pravý Bůh a člověk, a neviditelnou, Ducha svatého,

jehož touto Svátostí vždy dokonaleji účastni se stáváme.

Všichni. Nejsvětější Trojice, neskončenou chválu a díky Tobě vzdávám, * za tuto záruku Tvých největších příslibení. * Není Ti nesnadno je vyplniti, Pane, * když jsi nám takovou záruku zanechal. * Plesej duše má, že ji máš, * raduj se v naději, která v ní spočívá, * a služ bez konce tomu, jenž ti ji dal, abys došel slávy a blaženosti příslibené. Amen.

Jeden. Ty jsi, Pane, v nejsvětější Svátosti nejen záruka slíbené slávy, ale i mocný prostředek, bychom do nebe přišli. Jak jistě nám ho dáš! Nejjistější jest záruka, která zároveň jest prostředkem k dosažení příslibení.

Všichni. Abychom slávy nebeské došli, můj Spasiteli, * třeba, abys nám hříchy odpustil, * od nových hříchů nás chránil a ve své milosti až k smrti zachoval. * Děkujeme Ti ze srdce, že nám vše v nejsvětější Svátost podáváš!

Jeden. Ve Svátosti křtu a pokání odpouštějí se nám hříchy, avšak nejsvětější Svátost potvrzuje toto odpouštění zvláštním způsobem. Král, jenž nám svými zástupci

hříchy odpustil, dovoluje nám u svého stolu zasedati na důkaz, že nám všecku vinu prominul. Ty nás chráníš, ó Pane, od příštích hříchů, potlačuješ náklonnosti pozemské a sílíš nás proti pokušením ďáblovým a proti nebezpečím, která svět nám působí. Posléze živíš a udržuješ život milosti a rozmnožuješ jej tak, abychom setrvali až do konce.

Všichni. To jsi, Pane, slíbil, řka: * Jáť jsem chléb, jenž s nebe sstoupil, * aby, bude-li kdo z něho jísti, neumřel. * Bude-li kdo jísti z chleba tohoto, živ bude na věky. * Kdo jí mé tělo a pije mou krev, * má život věčný, a já ho vzkřísím v den nejposlednější.

Jeden. Tak jsi nás ubezpečil, že tento božský chléb nás osvobodí od všeho, co odporuje životu věčnému. Osvobozuje nás od smrti viny a od druhé smrti duše, od zavržení, a osvobodí nás, kdysi od tělesné smrti při z mrtvých vstání. Nejsvětější Svátosti! Ty nám zachovávaš milost až do konce a dáš nám oslavení, kterého se dostane tělu i duši!

Všichni. Strome života, jež uprostřed ráje Pán Bůh zasadil, * na znamení

a na záruku nesmrtelnosti a života věčného, * dej mně sladké své ovoce, které by duši mou zachovaly od smrti viny a od smrti zavržení * a v duši mou vstípily símě nesmrtelnosti!

Jeden. Ale Tvá přítomnost v nejsvětější Svátosti, ó můj Spasiteli, působí ještě více; dává mně částku života věčného, kořen a zřídlo jeho již nyní. Tvou milostí a láskou Ducha svatého jsme spojeni s Tebou, můj Spasiteli. Nejsvětější Svátost jest zárukou, která jen pro tento život dána jest, ale spojení s Tebou, můj Spasiteli jest závadkem a počátkem oslavení, které na věky trvati bude, jestli sami se oň nepřipravíme.

Všichni. Nejsladší ženichu duše mé, * jenž se mně sám podáváš jako závadvek, spojuje s sebou duši mou svazkem lásky, * neodmínej mně nikdy milosrdenství svého, * jakkoliv ho nejsem hoden.

Jeden. „Já vám způsobuji, jakož mi způsobil Otec můj, království, abyste jedli a pili v království mém.“ (Luk. 22., 30.). Tak jsi kdysi přislíbil apoštolům svým, ó můj Spasiteli. Tam na hoře sytíš blažené a vzpomínáš na bratry své na zemi a za-

zýváš je k hostině svého svatého těla, které nám dává naději, že Tebe kdysi úplně požívati budeme.

Všichni. Ó nejmilejší můj, jenž jsi na nebesích a na zem sestupuješ, * rozmnož ve mně víru a lásku, * abych touto hostinou došel věčné svatby, * kterou v onom životě přislubuješ.

Jeden. Chci tedy na zemi to činiti, co svatí v nebi vždycky činí: vůli Tvou, ó Pane.

Všichni. Tak jsi nás sám naučil v modlitbě, nám dané: * Buď vůle Tvá jako v nebi, tak na zemi! * Tak se staneme hodni nebe.

Jeden. Drahý Spasiteli, zvláště v oné hodině, kdy zem opustím, buď mně počátkem nebeské hostiny, když Tě přijmu jako pokrm na cestu do věčnosti!

Všichni. Dej mně pak vroucí víru, * pevnou důvěru a dokonalou lásku!

Jeden. Jak Eliáš šel v síle pokrmu, jež mu anděl podal, čtyřicet dní a čtyřicet nocí až na horu Boží Horeb, tak posilni i mne kdysi tímto božským chlebem, abych dokonal cestu k hoře slávy.

Všichni. Kdykoliv k svatému přijímání přistoupím, * chci již nyní tak přijímati, * jako by to bylo naposled, * jako bych již přijímal pokrm na cestu do věčnosti.

Jeden. Tys, ó Pane, ustanovil velebnou svátost v noci před svým umučením, abys nám připomněl, že tento pokrm jest posilou duše pro utrpení a smrt a pro cestu z tohoto života do onoho.

Všichni. Můj nejdražší Spasiteli, * jenž jsi při svém rozloučení z tohoto světa svým učeníkům řekl: „Zase přijdu, a vezmu vás k sobě, abyste, kde jsem já, i vy byli“, * prosím Tě, rač přijíti * a duši mou navštívití milostí a přítomností této Velebné Svátosti a mně skrze ni pomoci, tam se dostatí, kde Ty jsi, * abych kdysi viděl, co nyní věřím, * tím vládl, co nyní doufám, * a požíval Tvé Božské přítomnosti. Amen.

P í s e ň.

Jak Jakub nespustím se dřív tebe, kterýžs dal na kříži za mne sebe, až milost dáš, mne požehnáš, a v srdci zapálíš oheň s nebe.

Ať v něm plaje vroucí láska k ctnosti, bych věrně své plnil povinnosti, slouže tobě v každé době, konaje vše k cti tvé velebnosti.

Beránku, jenž hříchy světa snímáš, tak jak na kříži, i dnes hřích náš smaž, jaks byl tehdáž buď dnes i zas, u Otce milostný prostředník náš.

Ó lej s trůnu svého smilování, na vše naše práce a jednání, tvé všemocné, spasi-
telné a všem milostivé požehnání.

Z chrámu teď jdouc ospravedlnění, při práci, úzkosti, bídě denní, nechcem stýskat, si naříkat, vezmouc tvé, v srdce své, potěšení.

Modlitby.

Korunka ke cti nejsvětějšího Srdce
Pána Ježíše.

(Odpustky 300 dní pokaždé).

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mému
pospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu
svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i
nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Jeden. Ó můj nejlaskavější Ježíši! Když roztímám o Tvém dobrotivém srdci a vidím je plné lásky a sladkosti ke hříšníkům, naplňuje srdce mé radostí a nezvratnou důvěrou, že mne milostivě přijmeš.

Všichni. Ach, jak mnoho hříchů jsem spáchal! * Avšak nyní jich oplakávám a v ošklivosti je mám jako Petr a kající Magdaléna, * poněvadž jsem jimi urazil Tebe, nejvyšší dobré.

Jeden. Ó popřej i mně odpuštění všech hříchů mých! Ó kéž, o to Tě prosím pro Tvé nejsvětější Srdce, raději umru, než abych Tě zase urazil; žil bych však rád jediné proto, abych mohl Tvou lásku opětovat.

Jeden (začíná): 1 Otče uáš. 5 Sláva Otci. (Ke cti nejsv. Srdce).

J e d e n. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, dej, bych Tě miloval víc a více!

Všichni. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, * dej, bych Tě miloval víc a více!

Jeden. Velebím, ó Ježíši, Tvé nejpokornější Srdce a děkuji Ti, že, dávaje se mi za příklad, nejen mocně mne vybízíš, abych Ho následoval, nýbrž i svým toli-

kerým pokořením mně cestu k tomu ukazuješ a urovnáváš.

Všichni. Ó jak jsem byl nemoudrým a nevděčným! * Ó jak daleko jsem zabloudivil! * Odpust mi!

Jeden. Pryč se vší pýchou, vší ctižádostí! Chci Tebe od této chvíle s pokorným srdcem i v upokoření následovati, abych našel pokoje a spásy.

Všichni. Posilni mne * a budu Tvé nejsvětější Srdce věčně chváliti a velebiti.

Jeden (začíná): 1 Otče náš. 5 Sláva Otcí.

Jeden. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, dej, abych Tě miloval víc a více!

Všichni. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, * dej, abych Tě miloval víc a více!

Jeden. Podivuji se, ó můj Ježíši, Tvému nejtrpělivějšímu Srdci a děkuji Ti za tak mnohé podivuhodné příklady nepřemožitelné trpělivosti, jež jsi nám zanechal. Lituji, že mně tyto příklady až dosud marně vytýkaly mou neobyčejnou choulostivost, kteráž i nejmenší utrpení snášeti se zpěčuje.

Všichni. Ach, můj laskavý Ježíši, * vlij do srdce mého horlivou a stálou lásku

k protivenství, ke kříži, * k sebestmrtvení a pokání, * abych následuje Tě na horu Kalvarskou došel s Tebou radosti nebeské.

Jeden (začíná): 1 Otče náš. 5 Sláva Otcí.

Jeden. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, dej, abych Tě miloval víc a více!

Všichni. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, * dej, abych Tě miloval víc a více!

Jeden. Před Tvým nejmírnějším Srdcem, ó můj laskavý Ježíši, hrozím se svého Tvému tak nepodobného Srdce. Jediným slovem, jediným posuňkem, jediným stínem nějakého odporu jsem rozčilen a běduji.

Všichni. Ach, odpusť mi výbuchy náruživosti * a propůjč mi milosti, * abych budoucně v každém protivenství Tvé stálé tichosti následoval * a tak ustavičného svatého pokoje požíval.

Jeden (začíná): 1 Otče náš. 5 Sláva Otcí.

Jeden. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, dej, abych Tě miloval víc a více!

Všichni. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, * dej, abych Tě miloval víc a více!

Jeden. Budtež pěny chvály, ó Ježíši, Tvému velkomyslnému Srdci, jež nad smrtí a peklem zvítězilo a všech chval zasluhuje. Já však jsem více, než kdy zahanben, vida srdce své tak malomyslné, že se bojí každé zpozdilé řeči a zastrašeno bývá bázní lidskou.

Všichni. Avšak od nynějška tak nebude. * Prosím Tě vroucně, * dej mi zmužilosti a síly, * abych s Tebou, bojoval a zvítězil na zemi * pak radostné vítězství s Tebou slavil na nebi.

Jeden (začíná): 1 Otče náš. 5 Sláva Otci.

Jeden. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, dej, abych Tě miloval víc a více!

Všichni. Ó přesladké Srdce mého Ježíše, * dej, abych Tě miloval víc a více!

Jeden. Obrátme se k Marii, víc a víc se jí zasvěcující a důvěřující v její mateřské Srdce, rceme jí: Prosím Tebe, o vznešená Matko Boží a Matko má, Maria, pro veliké přednosti svého nejsladšího Srdce vyžádej mi pravé a stálé pobožnosti k nejvyššímu Srdci Ježíše, Syna svého, abych se všemi myšlénkami a city svými do tohoto Srdce ukryt, všecky povinnosti své

plnil a povždy zvláště však tohoto dne, Ježíši ochotně a pilně sloužil.

Srdce Ježíšovo, hořící láskou k nám.

Všichni. Rozněť srdce naše láskou k Tobě.

Jeden. Modleme se. Oním ohněm, prosíme, Pane, Duch Svátý nás rozněť, ježž Pán nás, Ježíš Kristus, z hlubokosti Srdce svého poslal na zemi a chtěl, aby mocně se zapálil. Jenž s Tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh po všechny věky věkův.

Všichni. Amen.

Modlitba o pomoc v zármutku.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

Jeden. Nejmilostivější Ježíši, Ty jediný jsi spása, život a vzkříšení naše. Proto Tebe prosíme, neopouštěj nás v úzkostech a nesnázích našich, nýbrž pro utrpení nejvyššího Srdce svého a pro bolesti neposkvrněné Matky své přispěj služebníkům svým, jež jsi drahou krví vykoupil.

Všichni. Amen.

Duchovní přijímání, litanie a t. d. jako na stránce 19.

Třináctá hodina.

Poznámka. Hvězdičky * ve společných modlitbách označují pomlčky čili přestávky, které pro lepší pořádek zachovati třeba.

Dobrý úmysl.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

(50 dní odpustků pokaždé).

Pane, rty mé otevři.

Všichni. A ústa moje budou zvěstovati chválu Tvou.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mému prospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky * až na věky věků. Amen.

Jeden. Otevři, Pane, ústa moje ku chvále velebné Svátosti, očist srdce mé ode všech marných, převrácených a cizích myšlének, abych s uctivostí a pobožností toto klanění konal a vyslyšen byl před tváří Tvé Božské Velebnosti.

Všichni. Spojuji modlitbu svou s oním božským úmyslem, * s kterým jsi kdysi na zemi věčnému Otci chválu a čest vzdával * a nyní vzdáváš v nejsvětější Svátosti.

Jeden. Konám tuto hodinu klanění abych Ti poděkoval za milost, že Tě zde pozdraviti mohu, pak na dostiučinění za všechny urážky, kterých se Ti dostalo v této Svátosti ode všech nepřátel Tvých a za opuštěnost, ve které se nalézá nejvyšší dobro na mnohých místech.

Všichni. Zvláště pak obětuji Ti, můj Spasiteli, tuto hodinu * abys nám všem, kteří nyní a jindy věčné klanění konají, * šťastnou hodinku smrti dáti ráčil.

Klanění.

(Sv. Alfons z Liguori.)

Jeden. Věčné slovo, které se vtělilo a pro mne přítomno jest ve velebné Svátosti, jakou radost mně dává vědomí, že nyní před Tebou stojím, jenž jsi můj Bůh, nekonečná velebnost, nekonečná dobrota!

Všichni. Duše, které Boha milujete, * kdekoliv jste, na nebi neb na zemi, * milujte jej za mne!

Jeden. Maria, Matko má, pomoz mně, jej milovati! A Ty, můj nejlaskavější Pane, učiň, abych Tebe vši láskou miloval! Zmocni se mé vůle, vládni mnou celým!

Všichni. Tobě věnuji svůj rozum, * aby vždy pamatoval na Tvou dobrotu, * Tobě věnuji své tělo, aby nápomocno bylo, Tobě se zalíbiti, * Tobě věnuji celou duši svou.

Jeden. Miláčku duše mé, jak si přeji, aby všichni lidé poznali něžnou lásku Tvou, kterou k nim chováš, aby všichni žili jenom aby Tě ctili a Tobě se líbili, jak toho žádáš a zasluhuješ.

Všichni. Kéž bych aspoň já vždy proniknut byl láskou k Tvé kráse neskončené. * Ode dneška chci činiti, co mohu, * abych Tvou přízeň získal.

Jeden. Umiňuji si, opustiti každou věc o níž poznám, že se Ti nelíbí, byť by mne to největší námahy stálo.

Všichni. Šťasten jsem, když vše ztratím, * abych Tebe získal, můj Bože, má lásko, mé všecko!

Odprošení.

Jeden. Ó Ježíši, Synu Boha živého!
Tři a třicet let jsi strávil na zemi pro spásu
a záchránění lidí.

Všichni. Pane, Spasiteli náš, * od-
pust náš nevděk!

Jeden. Před svou bolestnou smrtí na
kříži, Pane, zvolals: Dokonáno jest! Do-
konal jsem dílo vykoupení.

Všichni. Pochválen buď na věky Je-
žíš Kristus, * jenž nás vysvobodil z poroby
ducha zlého, a nás vytrhnul svou bolestnou
smrtí ze vší bídy. * Pochválen buď Ježíš
Kristus, až na věky věků.

Jeden. Tys, ó Pane, zrušil náš zápis
úsudku, přibiv jej na kříž, hříchy naše od-
puštěny, my jsme se stali opět dítkami Bo-
žími, dědici nebes.

Všichni. Ó Ježíši, Tobě srdečné díky
vzdáváme, * a prosíme Tě za odpuštění pro
nevděk lidský.

Jeden. Ó Ježíši, s vděčným srdcem
a v lásce něžné klaním se Tvé nejsvětější
Svátosti, kterou dílo vykoupení našeho
vždy dále vedeš. Neustanu Tebe milovati
a Tobě se klaněti.

Všichni. Věčně chci velebiti Tvé milosrdenství.

Jeden. Ale hluboká bolest plní duši mou, když pomýšlím na hrozný nevděk, kterým lidé Tvou lásku splácejí. Tys je zachránil od záhuby věčné, a oni Tebou opovrhují! Tys jim nebe otevřel, a oni v neblahé zaslepenosti se zdráhají cestou kráčet, která do nebe vede.

Všichni. Klanění nejhodnější Ježíši, *
Chceme Ti nahraditi všecek nevděk.

Jeden. Klanění nejhodnější Ježíši, i v Tvé nejsvětější Svátosti lásky býváš urážen a opovrhován!

Všichni. Viz, ó Pane, * pln studu nad zlobou světa vrhám se k zemi.

Jeden. Lituji, ó Pane, s hlubokou bolestí všecky hříchy, které jsem sám kdy spáchal proti Tvému tajemství nejsvětějšímu a želim z toho srdce všecky neuctivosti kterých se jiní dopustili.

Všichni. Ó Ježíši, odpusť nám všem, * kteří jsme tak těžce zhřešili, * promiň nám pro Svou lásku vinu i trest Amen.

Modlitby ku cti sv. pět ran.

(Od sv. Kláry z Assissi. — Odpustky 300 dní jednou za den.)

Jeden. K svaté ráně pravé ruky. Čest a chvála budiž Tobě, můj Pane Ježíši Kriste, za přesvatou ránu Tvé pravé ruky. Pro tuto klanění hodnou ránu a pro své nejsvětější umučení odpust mi všechny hříchy, kterých jsem se proti Tobě dopustil v myšleních, řečích a skutcích, nedbalostí v službě Tvé a smyslností, které jsem spáchal v spání aneb bdění.

Všichni. Propůjč mně, * abych často zbožně vzpomínal na Tvou smrt, tak plnou milosrdenství, * na Tvé Božské rány.

Jeden. Dej mně milosti, abych tělo své umrtvoval, a tak podával důkaz své vděčnosti k Tobě, jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

Všichni. Amen.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.

Jeden. K svaté ráně levé ruky. Čest a chvála budiž Tobě, nejsladší Pane Ježíši Kriste, za přesvatou ránu Tvé levé ruky. Pro tuto klanění hodnou ránu měj

slitování se mnou a rač vytrhnouti ze srdce mého všecko, co se Tobě nelíbí.

Všichni. Dej mně vítězství nad nepřátely mými, * kteří jsou plni zlosti, * abych je s Tvou milostí přemohl.

Jeden. A pro zásluhy Tvé smrti plné milosrdenství zachraň mne ze všeho nebezpečí nynějšího i budoucího života a popřej, abych pak v nebi slavně žil s Tebou, jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

Všichni. Amen.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.

Jeden. K svaté ráně pravé nohy. Čest a chvála budiž Tobě, ó nejsladší Pane Ježíši Kriste, za přesvatou ránu Tvé pravé nohy. Pro tuto klanění hodnou ránu propůjč mně, abych pokání činil za hříchy své.

Všichni. A pro svou smrt, plnou milosrdenství, prosím Tě vroucně, * abys ubohé své služebníky dnem i nocí spojoval * a každé neštěstí na těle i na duši od nich vzdaloval.

Jeden. Když přijde den hněvu, pak mne přijmi do svého milosrdenství a přiveď mne k věčné blaženosti, jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

Všichni. Amen.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.

Jeden. K svaté ráně levé nohy. Čest a chvála budiž Tobě, nejmilosrdnější Pane Ježíši Kriste, za přesvatou ránu Tvé levé nohy. Pro tuto klanění hodnou ránu uděl mi milosti úplného odpuštění hříchů, abych s Tvou pomocí zasloužil ujíti výroku věčného zavržení.

Všichni. K tomu Tě prosím pro Tvou nejsvětější smrt, * můj nejlaskavější Spasiteli, * bych před skonáním ze svých hříchů se vyzpovídal, * a s dokonalou kajícíností a čistotou těla i duše * přijal nejsvětější Svátost Tvého těla a krve.

Jeden. Dej, ó Pane, abych též hoden byl i poslední pomazání ku spáse duše přijati, jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

Všichni. Amen.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.

Jeden. K svaté ráně v boku. Čest a chvála budiž Tobě, nejdobrotivější Pane Ježíši Kriste, pro přesvatou ránu Tvého boku. Pro tuto klanění hodnou ránu a své preveliké milosrdenství, které jsi při otevření svého Srdce vojínu Longiovi prokázal a nyní nám všem prokazuješ, prosím

Tě, nejtíší Ježíši: jako jsi mne křtem svatým od hříchů prvotního vysvobodil, tak ráčíš nyní svou předrahou krví, která se v celém světě obětuje a požívá, mne osvoboditi od všeho zlého, minulého, přítomného i budoucího.

Všichni. Pro svou přehořkou smrt uděl mně * živou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, abych Tebe miloval z celého srdce * ze vší duše a ze všech sil svých.

Jeden. Posilni a upevni mne v konání dobrých skutků a dej mně setrvání v Tvé svaté službě, abych se Ti líbil.

Všichni. Amen.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.

Jeden. Klaníme se Tobě Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

Všichni. Neboť smrtí svou a krví svou jsi nás vykoupil.

Jeden. Modleme se. Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi pokolení lidské svatými pěti ranami svého Syna, Pana našeho Ježíše Krista, vykoupil, popřej prosbám našim, abychom uctívající denně jeho svaté rány, drahou krví jeho od náhlé a věčné

smrti zachováni byli. Skrze téhož Krista,
Pána našeho.

Všichni. Amen.

Píseň.

(Nezpívá-li se, modlí se střídavě).

Pojďte, chvalte v pokloně, * nejsvětější Svátost ctně, * kterou Ježíš ustanovil * v novém zákoně.

Zde jest tělo, krev toho * nejvyššího dobrého, * a nám hříchův, když želíme * milostivého.

Buď chválen požehnaný, * v hořkosti potěšení * pravé v válce, v hladu, v moru * ubezpečení.

Úvaha.

Oběť Melchisedechova.

(Svatý Cyprián).

Jeden. V knězi Melchisedechovi vidíme předobrazeno tajemství oběti Páně, jak svědčí Písmo svaté: „Melchisedech, král Sálema, obětoval chléb a víno, nebo byl knězem Boha nejvyššího, a požehnal Abrahamovi“. Že Melchisedech byl předobrazem Kristovým, praví Duch svatý v žal-

mech, kdež v osobě Otcově mluví k Synu: „Před dennicí zplodil jsem Tě, Ty jsi knězem na věky podle řádu Melchisedechova“. Tento řád pochází jistě od oné oběti, poněvadž Melchisedech byl knězem Boha nejvyššího, poněvadž obětoval chléb a víno a Abrahamovi požehnal.

Všichni. Pozdraven buď od nás andělský chlebe, * kterýž jsi sestoupil z lásky k nám s nebe. * Ježíši, k Tobě duše mdlá chvátá, * posilniž, oživ ji Hostie svatá.

Jeden. Kdo jest knězem Boha nejvyššího, jako Pán náš, Ježíš Kristus, jenž Bohu Otci oběť přinesl, a sice tutéž, kterou Melchisedech přinesl, to jest chléb a víno, své tělo a svou krev? A ono požehnání Abrahamovi udělené, vztahovalo se i na náš lid. Neboť, jako věřil Abraham a počteno jest mu to k spravedlnosti, tak každý, jenž v Boha věří a ve víře žije, ospravedlněn a zobrazen ve věrném Abrahamě jako požehnaný a ospravedlněný.

Všichni. Skrytý zde pčbýváš, Ježíši milý, * abychom tělem Tvým živeni byli. * Ježíši, k Tobě duše mdlá chvátá, * posilniž, oživ ji Hostie svatá.

Jeden. Aby požehnání, udělené Abrahamovi knězem Melchisedechem, náležitě bylo slaveno, předobrazena byla oběť Kristova v chlebě a víně. Tato předobrazení vyplnil a dokonal Pán, když chléb a víno obětoval, a tak On, jenž jest plností pravdy, skutkem učinil, co v obraze bylo představováno.

Píseň.

Žehnej nás, Bože velký, * živý chlebe nebeský, * odvrát od nás, úzkost, nouzi, * bídy všeliké.

Dejž, ať s Tebou smíření * jsme v života skončení, * přijmi v milost naši prosbu, * naše kvílení.

Druhá úvaha.

Mše svatá.

Jeden. „To činite na mou památku“, řekl kdysi, Pane, svým apoštolům a dals jim i všem knězům posvěceným moc, proměňovati chléb a víno v Tvé nejsvětější tělo a Tvou krev, ano Tys jim přikázal to činiti, jako jsi Ty to činil.

Všichni. Jakou lásku neskonalou jsi nám prokázal, * můj Spasiteli! * Nikoliv

andělům, ale lidem na zemi * dal jsi moc nad pravým tělem svým a krvi svou, * aby jménem Tvým a ve Tvé osobě tyto slova nad chlebem říkali, a skrze ně chléb měnili v nejsvětější Tělo Tvé, jak sám jsi učinil.

Jeden. Tisíckrátě častěji, můj Spasiteli, obnovuješ tento zázrak, jako jsi kdysi vracel slepým zrak, hluchým sluch, nemocným zdraví, mrtvým život.

Všichni. Ó můj Spasiteli, cos mohl nám více učiniti, jako jsi učinil, * dávaje lidem moc, která převyšuje hodnost andělů? * Nechť Tebe všichni tvorové velebí za tuto milost * a duše má neustane Tebe za to chváliti. Amen.

Jeden. Mohl jsi, ó Pane, naříditi, aby na celém světě, v každé zemi, v každém městě byl jen jeden kněz, aneb že Tvé Tělo a Tvou krev jenom ten kněz smí proměnovati, jenž svátostí nejvyšší se vyznamenává. Ale Tys chtěl, aby mnozí kněži na různých místech a po všecy dny, i v nejbídnějších kaplích Ti přinášeli tuto svatou oběť.

Všichni. Tvá láska, Pane, nezná mezí, * Tvé dobrodiní nezná konce. * Kéž

bychom tuto lásku též tak štědře spláceli.

Jeden. Jak veliká jest Tvá pokora, můj Spasiteli, že na hlas každého kněze nebe opouštíš, byť by byl tak bezbožný jak Jidáš! Z lásky ku svým vyvoleným dal jsi kněžím tuto moc, ó Pane!

Všichni. Dej, můj Spasiteli, * abych následoval příklad Tvé poslušnosti, * a ve všem, co dovoleno jest, * ochotně těch poslouchal, * kteří mně mají poroučet!

Jeden. Co jest obět, jako přinášení daru, jenž nám milý jest, abychom Tebe, Bože, uctili a Tvé velebnosti se klaněli. Avšak co lze přinést a obětovati věčnému Otci vzácnějšího a příjemnějšího, jako jeho jednorozeného Syna, pravého Boha a člověka, v němž se Mu dobře zalíbilo?

Všichni. Ó můj Spasiteli, co jsme Ti dlužni, * že jsi nám v této nejsvětější Svátosti a oběti dal, cos měl nejdražšího, sebe sama!

Jeden. Aby pak obětí touto nebylo pohrdáno pto toho, jenž ji přináší a oka Božské Velebnosti méně hoden jest, přinášíš ji skrze ruce kněžské Ty sám, můj Ježíši, jako věčný kněz podle řádu Melchisedehova.

Všichni. Jak mnohé poklady obsahuje tato svatá obět! * Skrze ní Tobě, Pane, děkujeme za dobrodiní přijatá, skrze tuto obět činíme zadost za hříchy naše, * skrze tuto obět dosahujeme časná i věčná dobra!

Jeden. S jakou důvěrou mám vždy přítomen býti této svaté oběti, můj Spasiteli! Já důvěřuji, že v ní usmiřuješ hněv věčného Otce, jemu za mé hříchy zadost činíš, mně dosáhneš všech potřebných ctností a darů nebeských. Též i za duše v očištění mohu tuto obět přinášet.

Všichni. Který hřích byl by tak těžký, že by nedosáhla odpuštění obět Tvého nejsvětějšího Těla a krve, ó můj Spasiteli, * kterou zde obětuješ, jako někdy na kříži? * Aneb jaký trest by hříchy naše zasloužily, * pro který by tato náhrada nestačila, ó Ježíši? * Jaké dobro bychom od Boha žádali, * které by nám Tvá obět nejsvětější nezjedнала, ó můj Spasiteli?

Jeden. Věčný Otče, obět Abelova byla Ti příjemna, příjemnější bude Tobě obět tato!

Všichni. Přijmi ji, Otče nebeský, * na poděkování za nesčíslná dobrodiní, *

která jsem dostal ze štědré ruky Tvé. *
Dej mně krze ní Svou milost zde a tam
život věčný. Amen.

J e d e n. Dvojí jest obět, kterou jsi za
nás přinesl, ó můj Spasiteli. Nespokojen
s obětí krvavou na kříži, chtěls přinášeti i
tuto nekrvavou obět. Má přinášena býti na
památku oběti na kříži, tak přikazuješ, ó Pane.

Všichni. Proč to chceš, ó můj Je-
žíši? * jediné abychom pamětlivi byli, *
jak veliká dobrodiní nám zjednalo Tvé
umučení. Když jsme přítomni nekrvavému
obnovení Tvé oběti na kříži, * chceme se
učit Tvé dobrodiní poznávati * si ho vážiti,
Tebe zaň milovati a Tobě sloužiti.

J e d e n. Jak veliká měla by býti, ó
Pane, naše vděčnost za všechna dobrodiní,
kterými nás hojně obdařuješ! Ale poněvadž
se nemůžeme dosti vděčnými ukázati, račiž,
ó Pane, nahraditi náš nedostatek a sám
býti obětí, kterou Otci nebeskému přine-
seme za dobrodiní nám prokázaná.

Všichni. Ó můj Spasiteli, * i tato
obět jest novým dobrodiním! * Jak Ti
mám za to děkovati? * Chci při oběti této
často přítomen býti * a Tebe v určité časy
z vděčnosti přijímati.

Jeden. Toto tajemství nám též připomíná všechny ctnosti, kteréš konal ve svém životě a zvláště ve svém umučení. Zde se klaním Tvé lásce, Tvému milosrdenství, Tvé štědrosti, pokoře, trpělivosti a tichosti, Tvé poslušnosti a Tvé vytrvalosti.

Všichni. Ó Pane, jenž nám tyto divy bez konce představuješ, * a sebe sama za pokrm dáváš těm, kteří se Tě bojí, * uděl mně, * abych tato tajemství nejen uvažoval a jich se účasten stával, * ale takového ovoce z nich dostal, * abych Tvůj příklad následoval. Amen.

Jeden. Pojdte ke mně všichni, kteří jste obtíženi, praví ústa Tvoje, dám vám život s krví svou, to jest nový, věčný zákon.

Všichni. Bližíme se s bázní, svatou, * okusiti život k věčnosti blažené. * Někdy nás vzkříšíš, * bychom požívali radost věčnou.

Modlitba za šťastnou hodinku smrti.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Jeden. Pane Ježíši Kriste, Bože veliké dobrotivosti, Otče milosrdenství! sto-

jím před Tebou se srdcem pokorným a skroušeným a poroučím Ti poslední hodinku svou a vše, co na mne po ní čeká. Když nohy nehýbné mne upozorní, že běh života mého ke konci se kloní:

Všichni. Pak milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou!

Jeden. Když mé třesoucí a stvrďé ruce neudrží Tvého kříže, ale bezvládného upustí na lůžko bolesti.

Všichni. Pak milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou!

Jeden. Když moje ztemnělé a nad blízkou smrtí zděšené oči k Tobě mdlé a zmírající zraky své obrátí:

Všichni. Potom, milosrdný Ježíši, smiluj se nade mnou!

Jeden. Když moje chladné a chvějící se ústa posledníkrát vysloví Tvé nejsvětější jméno.

Všichni. Potom milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou!

Jeden. Když moje bledé a znetvořené líce v přítomných vzbudí politování a hrůzu, a když moje smrtelným potem svlažené vlasy se zježí na hlavě a brzké skonání mně ohlásí:

V š i c h n i. Pak milosrdný Ježíši, *
smiluj se nade mnou!

Jeden. Když moje uši brzy se uzavrou lidským řečím a otevrou se hlasu Tvému, jenž pronese výrok neodvolatelný, rozhodující o celé mé věčnosti.

V š i c h n i. Pak milosrdný Ježíši, *
smiluj se nade mnou!

Jeden. Když má obraznost zmitaná děsnými a hroznými obrazy, pohřizena bude v úzkosti smrtelné, a duch můj, zmaten pohledem na všechny mé hříchy a bázní před Tvým soudem, zápasiti bude s duchem temnosti, jenž se snaží, aby mně odňal naději v Tvé milosrdenství a přivedl mne k zoufalství:

V š i c h n i. Pak milosrdný Ježíši, *
smiluj se nade mnou!

Jeden. Když mé slabé srdce, sklíčené bolestmi nemoci, stísněné hrůzou smrti, se unaví bojem proti nepřátelům mé spásy:

V š i c h n i. Pak milosrdný Ježíši, *
smiluj se nade mnou!

Jeden. Když poslední slzy vyroním, jako znamení blízkého konce mého:

V š i c h n i. Přijmi je jako dar smírný,
* abych zesnul jako oběť kající, * v této

hrozné chvíli milosrdný Ježíši, smiluj se nade mnou!

Jeden. Když moji příbuzní a přátelé stojící při mně, nad bídným stavem zarmoucení Tebe vzývají budou o pomoc a milost pro mne:

Všichni. Pak milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou.

Jeden. Když strativ užívání všech smyslů svět celý zmizí přede mnou, a já těžce vydechnu v úzkosti posledního boje a hrůze smrti.

Všichni. Pak milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou!

Jeden. Když poslední sklíčení srdce mou duši přinutí, by tělo opustila.

Všichni. Přijmi je jako povzdechy svaté netrpělivosti po brzkém spojení s Tebou * potom, milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou!

Jeden. Když duše má na kraji úst se octne a navždy odcházejíc z toho světa, zanechá mé tělo, bledé, studené, bez života: přijmi zničení mého života jako oběť poddanosti, kterou vzdávám Božské Velebnosti Tvé.

Všichni. Pak milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou!

Jeden. Když konečně má duše stane před Tebou a uzří poprvé nesmrtelný lesk Tvé Velebnosti.

Všichni. Neodpuzuj ji od tváře své, * ale přijmi ji milostivě do laskavého náručí milosrdenství svého, * abych Tvou chválu věčně zpívati mohl. * Milosrdný Ježíši, * smiluj se nade mnou!

Jeden. Modleme se. Ó Bože, jenž jsi nás k smrti odsoudil, ale chvíli a hodinu její zatajil, popřej, abych po všecky dny života svého v spravedlnosti a svátosti kráčel a v svaté lásce z toho světa vykročil, pro zásluhy Pána našeho, Ježíše Krista, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh na věky věků.

Duchovní přijímání, litanie a t d. jako na stránce 19.

Te Deum laudamus.

Bože chválíme tebe! Pane, moc tvou velebíme, kterou zná zem i nebe, skutkům твоjím se divíme: když se vše v světě mění, ty sám jsi bez proměny.

Vše, co jen chválit může, Cherubíni, Serafini, chválí tě, velký Bože, nebes, země měštěníni, ode všech býváš nazván svatý, svatý, svatý Pán.

Svatý Pán Bůh Sabaoth, svatý, jenž řídí národy, jenž pomáhá z bíd a psot; nebe, zem, povětří, vody, plny jsou cti, chvály tvé, neb vše dílo ruk tvých je.

Apoštolů slavný sněm a proroků řád veliký, odsílá v plesání svém k trůnu tvému vroucné díky; kolik mučedníků, tolik chvalořečníků.

Po všem okršku země, tobě Otče, velcí, malí, jsou tvé svaté plémě vděčně prospěvují chvály, vzdávají čest i Synu na trůnu sedícímu.

Těž i Duchu svatému, jenžto svatá naučení uděluje každému, a v smutku jest potěšení; lid křesťanský se klaní, všude chvála jeho zní.

Ty's Otce věčný Synu, vtěliv se jsi sstoupil s nebe, chtě zmazat naši vinu, vydals na smrt kříže sebe, milost hojnou nám's dobyl, od hříchů osvobodil.

Skrz tě jest všem, již věří, nebes brána otevřena, kdož se tobě důvěří, zástupcem

tě u Otce má, že přijdeš svět souditi, vždycky máme v paměti.

Buď milostiv sluhům svým, požehnej dědictví svému, řiď nás světlem nebeským a povyš až k trůnu svému, ať tě plni vděčnosti, chválíme na věčnosti.

Přispěj zatím k pomoci, drahou krví vykopeným, chraň a zůstaň svou mocí přičti nás k svým vyvoleným, pak po časném kvílení, přiveď nás všech k spasení.

Zde bude naše zření tebe a tvé jméno vzývat, čest a díkůčinění po všechny dny tobě zpívat; rač od hříchů chránit nás, jak dnes, tak po všecken čas.

Pane smiluj, smiluj se, buď s námi tvé požehnání, což tě prosíme, staň se, podle našeho doufání; kdož v tě doufá samého, neopustiž žádného. Amen.

V. Dobrořečme Otci i Synu i Duchu svatému.

R. Chvalme a vyvyšujme ho na věky.

M o d l e m e s e.

Ó Bože, jehož milosrdenství nemá počtu a dobroty, jest neskončený poklad, tvé milostivé velebnosti za dosažené dary díky vzdáváme a smilování tvé vroucně

vzýváme, abys, jenž prosícím, co žádají uděluješ, nás nikdy neopouštěl, a k dosažení věčného zboží zde připravovati ráčil. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Dodatek.

(Z toho dodatku vybírají se jednotlivé modlitby, není-li hodina vyplněna.)

I. Obětování.

Krátké obětování drahé krve.

(Odpustky 100 dní pokaždé.)

Jeden. Věčný Otče, obětujeme Tobě nejdražší krev Ježíše Krista, kterou za nás vylil s tolikou mukou a bolestí ze svaté rány pravé ruky. Pro jeho ctnost a zásluhy prosíme Tvou Božskou Velebnost: uděl nám své svaté požehnání, abychom mocí jeho chránění byli od svých nepřátel a osvobozeni byli ode všeho zlého řkouce :

Všichni. Požehnání Boha všemohoucího, * Otce i Syna i Ducha svatého * přijdiž na nás a budiž s námi vždycky. Amen.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.

Tři modlitby obětování.

(Odpustky 300 dní pokaždé.)

Jeden. Věčný Otče, obětuji Ti předrahou krev Ježíše Krista ve spojení s nej-

světější neposkvrněnou Pannou, se všemi svatými v nebesích a se všemi vyvolenými na zemi, na poděkování za milosti a přednosti, jimiž jsi Marii, jakožto svou nejposlušnější dceru, obohatil, obzvláště za její neposkvrněné Početí.

Všichni. Obětuji Ti též tuto drahou krev za obrácení ubohých hříšníků, * za rozšíření a vyvýšení sv. Církve, * za zachování a za blaho sv. Otce, papeže, a na jeho úmysly.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku * i nyní i vždycky * až na věky věků. Amen.

Jeden. Věčné, vtělené Slovo, obětuji Ti Tvou předdrahou krev ve spojení s nejsvětější, neposkvrněnou Pannou se všemi svatými v nebesích a se všemi vyvolenými na zemi, na poděkování za milosti a přednosti, jimiž jsi Marii, jakožto svou nejlaškavější Matku, obohatil, obzvláště za její neposkvrněné Početí.

Všichni. Obětuji Ti také tuto předdrahou krev za obrácení ubohých hříšníků, * za rozšíření a vyvýšení svaté Církve, * za

zachování a za blaho svatého Otce, papeže a na jeho úmysly.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Jeden. Věčný, Svatý Duše, obětují Ti předrahou krev Ježíše Krista ve spojení s nejsvětější neposkvrněnou Pannou, se všemi svatými v nebesích a se všemi vyvolenými na nebi, na poděkování za milosti a přednosti, jimiž jsi Marii, svou nejvěrnější nevěstu, obohatil, obzvláště za její neposkvrněné Početí.

Všichni. Obětují Ti také tuto drahou krev za obrácení ubohých hříšníků, * za rozšíření a vyvýšení svaté Církve, * za zachování a blaho svatého Otce, papeže a na jeho úmysly.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, * i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

Jeden. Neposkvrněná Matko Boží, nejsvětější Panno Maria, pro lásku, kterou

k Bohu lneš, a pro vděčnost, kterou k němu máš, za všechny milosti a přednosti, jimiž jsi od Něho byla obohacena, obzvláště pak za výsadu neposkvrněného Početí, jediné Tobě udělenou, a pro nekonečné zásluhy Ježíše Krista, Tvého Božského Syna a Pána Tvého, prosím a zapřisahám Tě, vyžádej mně dokonalé a vytrvalé pobožnosti k Tobě úplné důvěry, ať mocnou přímluvou Tvou obdržím všechny milosti, o které prosím.

Všichni. Jsa již nyní úplně jist, že je od Tvé mateřské dobroty obdržím, * uctívám Tě s plesajícím a vděčným srdcem * a opakuji pozdravení, jímž Tě archanděl Gabriel pozdravil. * Zdravas Maria atd.

Obětování Nejsvětější krve Ježíše Krista náhradou za všechny urážky.

Viz na str. 145.

Poroučení se Pánu Ježíši.

(Odpustky 300 dní jeduou za den).

Jeden. Ó Ježíši, jenž jsi živ v Marii, přijď a živ buď ve svých služebnících duchem své svátosti, hojností své síly, prav-

dou svých ctností, dokonalostí svých cest, společností svých tajemství.

Všichni. Vládniž^{*} mocným duchem svým * nade všemi nepřátelskými mocnostmi * ku cti a chvále svého Otce. Amen.

II. Litanie.

Litanie o nejsladším Jménu Ježíš.

Viz na straně 71.

Litanie loretánská.

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi! Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!
 Otče, s nebes Bože,
 Synu, Vykupiteli světa, Bože,
 Duše svatý, Bože,
 Svatá Trojice, jeden Bože,
 Svatá Maria,
 Svatá Boží Rodičko,
 Svatá Panno panen,
 Matko Kristová,
 Matko Božské milosti,
 Matko nejčistší,
 Matko nejčistotnější,
 Matko neposkvrněná,
 Matko neporušená,
 Matko přemilá,
 Matko předivná,

Všichni. Orodň za nás!

Matko Stvořitele,
 Matko Spasitele,
 Panno nejmoudřejší,
 Panno ctihodná,
 Panno chvalitebná,
 Panno mocná,
 Panno dobrotivá,
 Panno věrná,
 Zrcadlo spravedlnosti,
 Stolice moudrosti,
 Příčino naší radosti,
 Nádobo duchovní,
 Nádobo ctihodná,
 Nádobo výborné pobožnosti,
 Růže duchovní,
 Věže Davidova,
 Věže ze slonových kostí,
 Dome zlatý,
 Archo úmluvy,
 Bráno nebeská,
 Hvězdo jitřní,
 Uzdavení nemocných,
 Útočiště hříšníků,
 Potěšení zarmoucených,
 Pomocnice křesťanů,
 Královno andělů,
 Královno patriarchů,
 Královno proroků,
 Královno apoštolů,
 Královno mučovníků,
 Královno vyznavačů,
 Královno panen,

Královno všech svatých,

Všichni. Oroduj za nás!

Královno bez hříchů prvotního počatá,

Všichni. Oroduj za nás!

Královno posvátného růžence,

Všichni. Oroduj za nás!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpuť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj
se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

(Odpustky 300 dní pokaždé).

Jeden. Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko, nezamítej v potřebách proseb našich, ale ode všeho zlého vysvobodí nás vždycky, slavná a požehnaná Panno.

Všichni. Paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše,* s Synem svým rač nás smířiti, * Synu svému rač nás poroučeti, * k Synu svému rač nás přivéstí.

Jeden. Oroduj za nás svatá Boží Rodičko!

Všichni. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Jeden. Modleme se. Vylej, ó Pane, tě žádáme, milost svou do srdcí našich, abychom my, jenž jsme skrze andělské vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení a kříž jeho k slavnému vzkříšení kdysi přivedeni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

Všichni. Amen.

Jeden. Oroduj za nás svatý Josefe.

Všichni. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Jeden. Modleme se. Prosíme tebe, ó Pane, budiž nám skrze zásluhu ženicha nejsvětější Rodičky tvé spomoženo, abychom skrze jeho orodování obdrželi, čehož nemožnost naše dosáhnouti nemůže. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

Všichni. Amen.

Litanie ke všem Svatým.

Pane, smiluj se nad námi! Kriste smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!
Synu Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad
námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi
Svatá Trojice. jeden Bože, smiluj se nad
námi!

Svatá Maria,
Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,
Svatý Michaeli,
Svatý Gabrieli,
Svatý Rafaeli,

Všichni.
Oroduj za nás!

Všickni svatí andělé i archandělé,

Všichni. Orodujte za nás!

Všickni svatí blahoslavených duchů řádové,

Všichni. Orodujte za nás!

Svatý Jene Křtiteli,

Všichni. Oroduj za nás!

Svate Josefe,

Všichni. Oroduj za nás!

Všickni svatí patriarchové a proroci,

Všichni. Orodujte za nás!

Svatý Petře,

Svatý Pavle,

Svatý Ondřeji,

Svatý Jakobe,

Svatý Jene,

Svatý Tomáši,

Svatý Jakobe,

Svatý Filipe,

Svatý Bartoloměji,

Svatý Matouši,

Všichni.
Oroduj za nás!

Svatý Šimone,
 Svátý Tadeáší,
 Svátý Barnabáší,
 Svátý Lukáší,
 Svátý Marku,

Všichni.
 Orodúj za nás!

Všickni svatí apoštolové a evangelistové,
 Všichni. Orodujte za nás!

Všickni svatí učeníci Páně,
 Všichni. Orodujte za nás!

Všechna svatá nevinňátka,
 Všichni. Orodujte za nás!

Svatý Štěpáne,
 Všichni. Oroduj za nás!

Svatý Vavřínče,
 Všichni. Oroduj za nás!

Svatý Vincenci,
 Všichni. Oroduj za nás!

Svatí Fabiane a Šebestiane,
 Svátí Jene a Pavle,
 Svátí Kozmo a Damiane.
 Svátí Gervasi a Protasi,
 Všickni svatí mučeníci,

Všichni.
 Orodujte ze nás!
 Všichni.
 Oroduj na nás!

Svatý Silvestře,
 Svátý Řehoři,
 Svátý Ambroži,
 Svátý Augustine,
 Svátý Jeronyme,
 Svátý Martine,
 Svátý Mikuláší,

Všickni svatí biskupové a vyznavači,
 Všichni. Orodujte za nás!

Všickni svatí učitelé,
Všichni. Orodujte za nás!

Svatý Antoníne,
Svatý Benedikte,
Svatý Bernarde,
Svatý Dominiku,
Svatý Františku,

Všichni.
Oroduj za nás!

Všickni svatí kněží a jáhnové,
Všichni. Orodujte za nás!

Všickni svatí mnichové,
Všichni. Orodujte za nás!

Svatá Maří Magdaleno,

Svatá Háto,
Svatá Lucie,
Svatá Anežko,
Svatá Cecilie,
Svatá Kateřino,
Svatá Anastasie,

Všichni.
Oroduj za nás!

Všecky svaté panny a vdovy,
Všichni. Orodujte za nás!

Všickni svatí a světice Boží,
Všichni. Orodujte za nás!

Milostiv nám buď, odpusť nám, Pane!
Milostiv nám buď, uslyš nás, Pane!

Ode všeho zlého,
Od všelikého hříchů,
Od hněvu svého,
Od náhle a nenadálé smrti,
Od úkladů ďábelských,
Od hněvu, nenávisti a všeliké zlé vůle,
Od ducha smilného,

Všichni.
Vysvobod nás, Pane!

Od hromobití a bouřky,
 Od pohromy zemětřesení,
 Od moru, hladu a války,
 Od věčné smrti,
 Skrze tajemství svatého vtělení svého,
 Skrze své příští,
 Skrze své narození,
 Sksze trest a svatý půst svůj,
 Skrze kříž a umučení své,
 Skrze smrt a pohřeb svůj,
 Skrze svaté vzkříšení své,
 Skrze podivné nanebevstoupení své,
 Skrze příští Utěšitele Ducha svatého,
 V den soudný,
 My hříšníci

Všichni. Tě prosíme, uslyš nás!

Abys nám odpustiti ráčil,
 Abys nám milostiv býti ráčil,
 Abys nás k pravému pokání přivésti
 ráčil,
 Abys církev svou svatou řídití a za-
 chovati ráčil,
 Abys apoštolského pastýře nejvyššího
 a všecky řády duchovní v sva-
 tém náboženství zachovávati ráčil,
 Abys nepřátely církve ponížiti ráčil,
 Abys císaře a krále našeho ochraňo-
 vati ráčil,
 Abys králům a knížatům křesťanským
 pokoj a pravou svornost dáti ráčil,
 Abys veškerému lidu křesťanskému
 pokoj a svornost udělití ráčil,

Všichni.
Vysvobod' nás, Pane!

Všichni. Tě prosíme, uslyš nás!

Abys nás samy v své službě svaté
sílití a zachovávatí ráčil,

Abys myslí naše k nebeským žádostem
povzbuzovatí ráčil,

Abys všem dobrodincům našim věčnými
statky odměnití ráčil,

Aby duše naše, bratří, přátel a dobrodinců
našich od věčného zatracení vysvoboditi ráčil,

Abys úrody zemské dáti a zachovatí
ráčil,

Abys všem věrným zemřelým odpočinutí
věčné dáti ráčil,

Abys nás vyslyšeti ráčil,

Synu Boží,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpuť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
uslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás! Kriste vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj
se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

Jeden (začíná): Otče náš.

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři

* Hospodine ku pomoci mé pospěš.

Všichni. Ať se zahanbí a zastydí

* kteříž hledají duše mé.

J e d e n. Zpět ať se obrátí a zastydí *
kteříž žádají mně zlého.

V š i c h n i. Ať se odvrátí ihned, za-
hanbení jsouce, * kteříž říkají mi: Hahá,
hahá!

J e d e n. Ale ať se veselí a radují v
tobě všickni, kteří hledají tebe * a ať ti,
kteří milují spasení tvé, říkají vždycky: ve-
leben budiž Hospodin.

V š i c h n i. Já pak nuzný a chudý
jsem * Bože spomožíš mně.

J e d e n. Spomocník můj a vysvobo-
ditel můj jsi ty * Hospodine neprodlévej.

V š i c h n i. Sláva Otci * i Synu *
i Duchu svatému * jakož byla na počátku,
* i nyní i vždycky až na věky věků. Amen.

J e d e n. Spaseny učiň služebníky
své,

V š i c h n i. Bože můj, doufající v tebe.

J e d e n. Budiž nám, Pane, věží pev-
nou.

V š i c h n i. Před nepřitelem.

J e d e n. Nic neprovedíš nepřítel
proti nám.

V š i c h n i. Syn nepravosti nám více
neuškodí.

Jeden. Pane, ne dle hříchů našich učiniž nám.

Všichni. Aniž dle nepravostí našich odplacuj nám.

Jeden. Modleme se za svého nejvyššího pastýře N.

Všichni. Hospodin zachovej a obživuj ho, a blahoslavena učiň ho na zemi, a nevydávej ho ve vůli nepřátel jeho.

Jeden. Modleme se za císaře a krále svého N.

Všichni. Hospodine, zachovej císaře a krále, a vyslyš nás v den, v kterýžto vzývati budeme tebe.

Jeden. Modleme se za dobrodince své.

Všichni. Račiž odplatiti, Pane, všem nám dobře činícím pro jméno tvé životem věčným.

Jeden. Modleme se za věrné zeměřelé.

Všichni. Odpočinutí věčné dejž jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

Jeden. Nech ať odpočívají v pokoji.

Všichni. Amen.

Jeden. Za bratry své nepřítomné.

Všichni. Spaseny učin služebníky své, Bože můj, doufající v tebe.

Jeden. Sešli jim, Pane, pomoc ze švatyně.

Všichni. A ze Sionu ochraňuj jich.

Jeden. Pane, vyslyš modlitbu mou.

Všichni. A volání mé k tobě přijď.

Jeden. Modleme se: Bože, jemuž vlastní jest vždycky se smilovati a odpouštěti, vyslyš prosbu naši, aby nás a všechny služebníky Tvé, již pouty hříchů svázáni jsou, Tvé dobrotivé smilování milostivě rozvázalo.

Všichni. Vyslyš, prosíme, Pane, * ponížené modlitby naše, * a hříchy, z nichž se Tobě vyznáváme, nám odpust, * abychom tak i milostivého odpuštění došli i pokoje.

Jeden. Nevypravitelné milosrdenství své, Pane, laskavě nám prokaž a nás i ode všech hříchů sprost i od zasloužené pokuty vysvobod.

Všichni. Bože, jenž hříchem rozhněván, pokáním však upokojen býváš, * shledni milostně na prosby svého pokorného lidu, * a odvrát metly hněvu svého, * kteréž jsme za hříchy své zasloužili.

J e d e n. Všemohoucí, věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým, nejvyšším pastýřem naším N., a vediž ho dle dobrotivosti své po cestě spasení věčného, aby s pomocí Tvou co se Tobě líbí vyhledával a vši silou vykonával. Prosíme Tebe, všemohoucí Bože, aby služebník Tvůj, císař a král náš N., jenž Tvým smilováním vlády říše se ujal, také ve všech ctnostech prospíval, jimiž by důstojně ozdoben jsa; ohavnosti hříchu se vystříhati, nad nepřátely vítěziti, a k Tobě, jenž jsi cesta, pravda a život, v milosti dojíti mohl.

Všichni. Bože, od něhož svaté žádosti, * pravé rady a spravedliví skutkové pocházejí, * dej služebníkům svým ten pokoj, jehož svět dáti nemůže, * aby srdce naše Tvým přikázáním oddána byla, * a po odvrácení strachu nepřátelského * časové pod Tvou ochranou pokojni byli.

Jeden. Zapal, Pane, ohněm Ducha svatého ledví naše a srdce naše, abychom Tobě neposkvrněným tělem sloužili a čistým srdcem se zalíbili.

Všichni. Bože, všech věřících Stvořiteli a Vykupiteli, * račiž duším služebníků a služebnic svých odpuštění všech

hříchů dáti, * aby prominutí, jehož vždycky žádali, * pokornými prosbami obdrželi.

Jeden. Činy naše, prosíme, Pane, vnuknutím svým předcházej a pomocí svou provázej, aby všechny naše modlitby a práce od Tebe vždy se počínaly a Tebou počaty, dokonány byly.

Všichni. Všemohoucí, večný Bože, * jenž spolu nad živými panuješ i nad mrtvými, a nade všemi se smilováváš, * o kterých předvídáš, že za víru a skutky své podíl s Tebou míti budou, * Tebe pokorně prosíme, aby ti, za které jsme prosby vyváděti si umínili, * a které buď nynější věk ještě v těle zdržuje, * anebo budoucí z těla již vyproštěné přijal, * na přímluvu všech svatých Tvých * dobrotivou milostí Tvou odpuštění všech hříchů svých došli. * Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého, * jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Jeden. Nechť nás vyslyší všemohoucí a milosrdný Pán. Amen.

Všichni. A duše všech věrných skrze milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji. Amen.

III. Modlitby

k nejsvětější Panně Marii.

Memorare sv. Bernarda.

(Odpustky 300 dní pokaždé.)

Jeden. Pomni, ó nejdobrotivější Panno Maria, že od věků nebylo slycháno, že bys koho byla opustila, jenž pod ochranu Tvou se utíkal, Tvou pomoc vzýval, za přímluvu Tebe žádal. Tou důvěrou jsa oživen, k Tobě, Panno panen, Matko, se utíkám.

Všichni. K Tobě spěchám, * před Tebou lkající hříšník stojím. * Ó Matko věčného Slova, nezavrhuj slov mých, * ale slyš milostivě a vyslyš je. Amen.

Salve Regina.

Jeden. Zdravas Královno, Matko milosrdenství, živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva. K Tobě voláme vyhnání synové Evy, k Tobě vzdýcháme lkající a plačící v tomto slzavém údolí.

Všichni. I protož, orodovnice naše, * obrať k nám své milosrdné oči, * a Ježíše, kterýž jest požehnaný plod života Tvého, * nám po tomto putování ukaž. * Ó milo-

tivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!

Jeden. Dovol mi, chváliti Tebe,
Panno přesvatá.

Všichni. Dej mi síly proti nepřá-
telům Tvým.

Jeden. Požehnán budiž Bůh ve svých
svatých.

Všichni. Amen.

Pobožnost k bolestné Panně Marii.

(Odpustky 300 dní pokaždé).

Jeden. Bože, ku pomoci mé vzezři.

Všichni. Pane, k spomožení mému
pospěš.

Jeden. Sláva Otci i Synu i Duchu
Svatému.

Všichni. Jakož byla na počátku, *
i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

1. Jeden. Upřímnou soustrast mám
s Tebou, bolestná Matko Maria, pro onu
skormoucenost, kterou Tvé útlé Srdce po-
cítilo při proroctví svatého starce Simeona.

Všichni. Ó nejmilejší Matko, * pro
skormoucené Srdce své * vypros mi od Boha
cnosti pokory * a daru svaté bázně Boží.

Jeden (začíná): Zdrávas Maria.

2. Jeden. Upřímnou soustrast mám s Tebou, bolestná Matko Maria, pro onu úzkost, kterou Tvé citlivé srdce pocítilo na útěku do Egypta i po čas Tvého tam pobytu.

Všichni. Ó nejmilejší Matko, * pro své úzkostí naplněné Srdce * vyžádej mi ctnosti štědrosti, * zvláště k chudým, a daru pobožnosti.

Jeden (začíná): Zdrávas Maria.

3. Jeden. Upřímnou soustrast mám s Tebou, bolestná Matko Maria, pro onu úzkost, kterou pocítilo Tvé starostlivé Srdce, když jsi ztratila svého přemilého Ježíše.

Všichni. Ó nejmilejší Matko, * pro své starostlivé Srdce * vyžádej mi ctnosti čistoty a daru umění.

Jeden (začíná): Zdrávas Maria.

4. Jeden. Upřímnou soustrast mám s Tebou, bolestná Matko Maria, pro ono zděšení, jež se zmocnilo Tvého mateřského Srdce, když jsi potkala Ježíše, těžký kříž nesoucího.

Všichni. Ó nejmilejší Matko, * pro své tak prudkou bolesti naplněné Srdce * vyžádej mi ctnosti trpělivosti a daru síly.

J e d e n (začíná): Zdrávas Maria.

5. Jeden. Upřímnou soustrast mám s Tebou, bolestná Matko Maria, pro ono mučeníctví, které vytrpělo Tvé šlechetné Srdce, když jsi přítomna byla smrtelnému zápasu Ježíšovu.

V š i c h n i. Ó nejmilejší Matko, * pro své tak ztrápené Srdce * vyžádej mi ctnosti střídmosti a daru rady.

J e d e n (začíná): Zdrávas Maria.

6. Jeden. Upřímnou soustrast mám s Tebou, bolestná Matko Maria, pro onu ránu, která zasazena byla Tvému soustrastnému Srdci, když bok Ježíše kopím proklán a nejmilejší Srdce Jeho probodnuto bylo.

V š i c h n i. Ó nejmilejší Matko, * pro své takto zraněné Srdce * vypros mi ctnosti bratrské lásky a daru rozumu.

J e d e n (začíná): Zdrávas Maria.

7. Jeden. Upřímnou soustrast mám s Tebou, bolestná Matko Maria, pro onu duševní muku, kterou pocítilo Tvé láskou největší naplužené Srdce, když Ježíš do hrobu kladen byl.

V š i c h n i. Ó nejmilejší Matko, * pro své, největší žalostí naplněné Srdce * vy-

žádej mi ctnosti horlivosti a daru moudrosti.

Jeden (začíná): Zdravas Maria.

Jeden. Oroduj za nás bolestná Panno Maria.

Všichni. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Jeden. Modleme se. Prosíme Tě, ó Pane Ježíši Kriste, nechť se za nás u Tvé dobroty přimlouvá nyní i v hodinu smrti naší blahoslavená Panna Maria, Matka Tvá, jejížto nejsvětější duši v hodinu smrti Tvé meč bolesti pronikl. Skrže Tebe, Ježíši Kriste, Spasiteli světa, jenž s Otcem i Duchem svatým živ jsi a kraluješ po všecky věky věků.

Všichni. Amen.

Modlitby ku cti sedmera bolestí a radostí sv. Josefa.

(Odpustky 100 dní jednou za den).

1. Jeden. Ó nejčistší ženichu nejsvětější Panny Marie, přeslavný svatý Josefe! Jako veliký byl zármutek a úzkost srdce tvého, když jsi byl na rozpacích, máš-li opustiti neposkvrněnou nevěstu svou, tak

nevýslovná byla též radost Tvá, když ti od anděla vznešené tajemství vtělení Božího bylo zvěstováno.

Všichni. Pro tuto bolest a tuto tvou radost, prosíme tebe, * račiž srdce naše nyní i ve smrtelných úzkostech potěšiti * útechou ctnostného života a svaté smrti, * aby smrt naše podobna byla smrti tvé u přítomnosti Ježíše a Marie.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

2. Jeden. Ó nejblaženější patriarcho, přeslavný svatý Josefe, jenž jsi byl vyvolen k důstojnosti pěstouna vtěleného Slova! Bolest, kterou jsi pocítil, když jsi dítě Ježíše v takové chudobě narozené spatřil, proměnila se ti hned v nebeskou radost, když jsi uslyšel chvalozpěvy andělské a spatřil slávu oné stkvělé, ozářené noci.

Všichni. Pro tuto bolest a tuto tvou radost prosíme tebe, * račiž nám zjednati milosti, * abychom dokonavše pouť tohoto života, * hodni byli slyšeti chvalozpěvy andělské a se radovati ze slávy nebeské blaženosti.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

3. Jeden. Ó nejposlušnější plniteli Božského zákona, přeslavný svatý Josefe! Nejdražší krev, kterou Božské dítě, Spasitel náš, při obřezání prolil, zranila srdce tvé, ale jméno Ježíš zase tě občerstvilo a radostí naplnilo.

Všichni. Pro tuto bolest a tuto tvou radost prosíme tebe: * vyžádej nám milosti, * abychom nyní ve zdejším životě svém všeho hříchu se zbavili * pak nejsvětější jméno Ježíš v srdci a ústech majíce, * radostně ducha vypustili.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

4. Jeden. Ó nejvěrnější Světci, jenž jsi do tajemství vykoupení našeho byl zasvěcen, přeslavný svatý Josefe! Ač proroctví Simeonovo o bolestech, jež Ježíš a Maria přetrpěli měli, smrtelnou ti způsobilo bolest, přece opět spása a slavné vzkříšení nesčíslných duší, jež dle téhož proroctví z onoho utrpení povstati mělo, blaženou naplnilo tě radostí.

Všichni. Pro tuto bolest a tuto tvou radost prosíme tebe: * vypros nám, abychom byli z těch, * již pro zásluhy Ježíše

a na přimluvu Marie jedenkrátě slavně
vzkříšení budou.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.
Sláva Otcí.

5. Jeden. Ó nejpečlivější strážce a
nejupřímnější důvěrníku vtěleného Syna
Božího, přeslavný svatý Josefe! Co ná-
mahy tě stalo, abys Synu Nejvyššího opa-
třil potřebné výživy a Jemu sloužil, ob-
zvláště, když jsi s Ním do Egypta utíkati
musel; jak veliká však byla též radost tvá,
že's mohl ustavičně býti s Bohem svým a
viděti, jak modly egyptské před Ním na
zem padaly.

Všichni. Pro tuto bolest a tuto tvou
radost prosíme tebe: * vypros nám milosti,
* abychom pekelného nepřitele, * zvláště
útěkem před nebezpečnými příležitostmi,
vždy se uvarovali, * aby všechny modly po-
zemských náklonností ze srdcí našich vy-
mizely, * abychom zcela jen službě Ježíše
a Marie oddáni jsouce jen jim a pro ně žili
a s nimi blaženě umřeli.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas.
Sláva Otcí.

6. Jeden. Ó pozemský anděle, pře-
slavný svatý Josefe, jenž jsi s úžasem po-

zoroval, kterak Král nebes každého pokynu tvého poslušen byl! ač radost tvá, že jsi Jej z Egypta zpět přivedl, strachem před Archelaem zkalena byla, přece's byl andělem upokojen, a přebýval's radostně s Ježíšem a Marií v Nazaretě.

Všichni. Pro tuto bolest a tuto tvou radost prosíme tebe: * vypros nám, aby srdce naše byla sprostěna vši škodlivé bázně, * abychom vždy z dobrého svědomí se těšili * a s Ježíšem a Marií bezpečně živi jsouce, * též s nimi z tohoto života vykročili.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdravas. Sláva Otci.

7. Jeden. Ó vzore veškeré svatosti, přeslavný svatý Josefe! Ztrativ bez viny své pachole Ježíše, hledal jsi jej s největší bolestí po tři dni, až jsi Jej, život svůj, k největší své radosti ve chrámě mezi učiteli našel.

Všichni. Pro tuto bolest a tuto tvou radost prosíme srdcem i ústy svými, * račiž se za nás přimlouvati, * abychom Ježíše nikdy těžkým hříchem neztratili; * kdybychom však ku svému největšímu neštěstí Ho přece ztratili, * pak učiň, abychom Jej

tak dlouho s bolestí a neunavně hledali, * až bychom Její a milost Jeho opět našli, * zvláště v okamžení smrti naší, * abychom pak do nebeské blaženosti vejíti * a tam věčně s Tebou Božské smilování Jeho opěvovati mohli.

Jeden (začíná): Otče náš. Zdrávas. Sláva Otcí.

Jeden. Ježíš počínal býti as ve třiceti letech, když považován byl za syna Josefova.

Oroduj za nás svatý Josefe!

Všichni. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Jeden. Modleme se. Bože, jenž jsi nevýslovnou prozřetelností svou svatého Josefa ženichem nejsvětější Rodičky zvoliti ráčil; propůjč, prosíme, abychom jej, kteréhož ochráncem svým ctíme na zemi, orodovníkem míti zasloužili v nebi. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

Všichni. Amen.

Povzdechy o šťastnou hodinku smrti.

(Odpustky 300 dní pokaždé).

Jeden. Ježíši, Maria, Josefe, vám věnuji srdce své i duši svou!

Všichni. Ježíši, Maria, Josefe, * vám věnuji srdce své i duši svou!

Jeden. Ježíši, Maria, Josefe, stůjte při mně v posledním boji!

Všichni. Ježíši, Maria, Josefe, * stůjte při mně v posledním boji!

Jeden. Ježíši, Maria, Josefe, s vámi ať odejde duše má v pokoji!

Všichni. Ježíši, Maria, Josefe, * s vámi ať odejde duše má v pokoji!

IV. Růženec.

1. Radostný růženec.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Věřím v Boha. Otče náš. 3 Zdrávas s dodatkem.:

Který víru naši rozmnožiti račiž.

Který naději naši posilniti račiž.

Který lásku naši roznítiti račiž.

Sláva Otcí.

1. Jeden. Co činíš, svatá Panno, abys se připravila na vtělení? Čteš v Písmě svatém. Modlíš se. Jak uctivě čteš! Za koho se modlíš? Nejen za sebe, ale i za lid Boží, aby Vykupitel brzy přišel. Ano samotou,

modlitbou a láskou veliké věci se připravují. Jak přichází anděl? radostně, poněvadž zvěstuje naši spásu, velebně, poněvadž zastupuje Božskou Velebnost. Co mluví? Zdrávas, milosti plná! Byl člověk, kdy tak pozdraven? A to mluví anděl z rozkazu Božího! Jak přijímáš anděla, ó Maria? Zůstáváš pokornou, mluvíš opatrně. Když mlčíš i když mluvíš, jest vše ctností, čistotou, pokorou, oddaností do vůle Boží. Kde nalezneš krásnější srdce? Ty vcházíš, milý Spasiteli, tam, kde jsou ctnosti. Ty však, svatá Panno, konáš zde všecky ctnosti, které konal Spasitel při svém vtělení. — Jak jsi se vtělil, ó můj Spasiteli? Až svolila Maria, bez ní jsi tedy nechtěl nás vykoupiti. Tak máme Tobě, ó Maria, vše co děkovati. Ty přisvědčuješ, a jak ochotně! Jak se Ti ododěčím? Co by bylo ze mne ubohého, kdybychom neměli Spasitele! — Jaké hodnosti se Ti dostalo, Panně-o nejsvětější, při vtělení Páně! Spasitel má od Tebe život pozemský, Ty jsi Matka Boží! Tys i naše Matka! Jaké štěstí pro mne!

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Kterého jsi, Panno, z Ducha svatého počala.

Sláva Otcí.

2. J e d e n. Proč jsi chtěla Alžbětu navštívití, svatá Panno? Jistě ne z lásky k cestování. Bůh to chce, on Tě ponouká. Duch svatý Tě poučuje, že v domě Alžbětině důležité věci máš vykonati. Spasitel chce zjeviti svůj příchod a svatému Janu požehnání uděliti, a Ty máš býti jeho nástrojem. To byly Tvé myšlenky na cestě. Kéž bych měl vždy Boha před očima a jednal z úmyslů nadpřirozených! — Jak spěcháš, ó Maria! Chce-li Bůh něco, nemeškáš. Neseš Nejsvětějšího, s ním se obírají i Tvé myšlenky. Jak pokorně pozdravuješ Alžbětu! Vaše rozmluva jest tak zbožná, že Církev z ní učinila modlitby! Dej, Maria, abych byl též tak zbožný! — Co způsobila tato návštěva? Alžběta naplněna Duchem svatým a svatý Jan posvěcen v lůně mateřském. To vše působí Tvé slovo, ó Maria. Ty prostředkuješ milost vykoupení! Pro Tebe, nejsvětější Panno, mělo to ten účinek, žes po prvé ve své hodnosti vznešené poznána a oslavena byla. Jak krásný příklad Tvé úcty dává Alžběta! Blahoslavená, praví, žes uvěřila, a uctívá Tě, jako my, pro Tvé ctnosti a velebí Tě pro Tvou hod-

nost: Odkud mi to, že matka Pána mého
přišla ke mně?

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:

S kterým jsi, Panno, Alžbětu navští-
vila.

3. Jeden. Jak nastupuješ, Maria, z
poslušnosti k vrchnosti obtížnou cestu do
Betléma. Nereptáš, poněvadž vidíš ve všem
vůli Boží. Jak dlouho v Betlémě čekáš na
přístřeší, až konečně jeskyni vyhledati musíš.
Ale Ty myslíš na Spasitele, jenž se chce
naroditi v chudobě, a proto jsi spokojena
a děkuješ Pánu Bohu. Kéž bych se od
Tebe naučil trpěti pro Boha s pokorou a
radostí! — A Ty, můj Spasiteli, co cítíš
při chudobě své a při opuštěnosti od lidí?
A co cítíš Ty, ó Maria? Ty miluješ Bož-
ské dítě a obětuješ Ho za nás. Chci se
v duchu svaté Rodiny nabídnouti ke všem
službám. — Konečně vidím přicházeti vás,
milí pastýřové, a vás, svatí tři Králové.
Jaká radost pro Marii! Kde jest moje vděč-
nost za vtělení?

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:

Kterého jsi, Panno, porodila.

Sláva Otcí.

4. Jeden. S jakými myšlénkami a úmysly vstupovala jsi do Jerusaléma, Panno blahoslavená? Myslelas jediné na Spasitele, kterého jsi nesla. Kde víš, že Bůh něco chce, spěcháš to vyplniti. Ale i vděčnost Tě, pudí, za to, žes se stala Matkou Boží. — Jaká odměna Tě čeká za ochotu zákon Páně plniti? Spasitel zjevuje sebe i Tvou velikost. V chrámě před lidem zjevuje Simeon a Anna, kdo jsi. Jako Alžběta, dávají Simeon i Anna příklad, jak máme ctíti Tebe, ó Maria! Ale za čest jaká bolest! Tvou duši pronikne meč! Od této chvíle tanula Ti vždy na mysli umučení Tvého Syna. — Jak konáš oběť, ó Maria? Předně náležitě; nic neschází. Pak s bolestí; víš, že oběti jsou jen obrazem a stínem oběti, kterou Syn Tvůj přinesl. Konečně s pobožností. Vkládáš srdce své do srdce Tvého Syna a obětuješ sebe i Jeho za spásu světa.

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím :
Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.

Sláva Otci.

5. Jeden. Jak veliká byla, ó Maria, Tvá bolest, když jsi ztratila svého milého Syna! Jak jsi se radovala k Bohu přijítí

a sice se Spasitelem, a nyní tato rána! Ježíš byl přece jediným pokladem Tvého srdce, nevědělas, co se s ním stalo, a Tvá pokora uznávala se za nehodnu, Jej míti. Kdo pochopí zármutek, úzkost a bolest srdce Tvého? — Jak se chováš, Maria, ve svém žalu? Nereptáš proti Bohu, ve své pokoře jen na sebe žaluješ. Neoddáváš se mrzuté, zoufalé nečinnosti. Hned povstáváš a všudy se poptáváš. Půjdu Tě potěšit, Panno nejsvětější, ale jak? Rozjímaje a vyznávaje Tobě, proč Bůh tuto žalost dopustil: abychom měli příklad na Ježíši a Marii, jak se máme chovati v domácím kříži a trápení. Takový kříž jest velmi těžký, proto nám Ježíš i Maria museli dáti příklad, ho snášeti a milost k tomu zasloužiti. — Posléze byla's svatá Panno, potěšena. Jak jsi se radovala, když jsi Božského Syna svého opět našla, když jsi Ho našla zdravého a tak poctěného. Jaká radost posléze pro Tebe, že Spasitel rád s Tebou do Nazareta sestupoval a tam u Tebe dlouhá leta živ byl.

1 Otče náš. IO Zdrávas s tajemstvím:
Kterého jsi, Panno, v chrámě našla.
Sláva Otcí.

2. Bolestný růženec.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Du-
cha svatého.

Věřím v Boha. Otče náš. 3 Zdrávas.

Který rozum náš osvítiti račiž.

Který vůli naši napraviti račiž.

Který pamět naši posilniti račiž.

Sláva Otci.

1. Jeden. Ó Maria, Tys nebyla sama přítomna při utrpení Syna svého v zahradě getsemanské, ale Tys jistě věděla, co se tam dělo, a na všem bralas podíl nejvřelejší. Především jsi uznala bolesti Syna svého: Úzkost, odpor, opuštěnost, nekonečně veliké a hluboké bolesti. Sám se chvěješ před tím vším, ó můj Spasiteli, a prosíš o odvrácení utrpení a krví se potíš od úzkosti, muky a velké stísněnosti. A ty, ó Maria, pojímáš moře těchto bolestí. — Tys znala příčinu této muky srdce. Úzkost pocházela z nespravedlivé a ukrutné smrti, kterou Tvůj Božský Syn před sebou viděl. Odpor pocházel z nesčíslných, ohavných hříchů, kterých lidé tak snadno se dopouštějí, za něž Tvůj Ježíš nyní má pýkati, a z nevděčnosti lidí, kteří přece neuvažují, co Ježíš pro ně učinil, ale pro Něho ničeho ne-

činí, spíše Jej nenávidí. Toto umučení mělo všecky zachrániti, a jak málo z něho užitek berou! — Tys též viděla, jak Spasitel umučení trpěl. Předně s oddaností, statečností a vítězstvím: Zůstává při úmyslu, nás smrtí vykoupiti. Co Ti mám za to obětovati, můj Spasiteli? Pro vnitřní vyprahlost aneb vnější obtíže neopustím služby Tvé, neodřeknu Ti oběti!

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Který se pro nás krví potit ráčil.

Sláva Otcí.

2. Jeden. Bylas asi, svatá Matko, přítomná přípravě bičování Tvého Božského Syna. Viděla's jak kati Tvému Synu šaty s těla trhali a Jej k sloupu uvázali; co cítilo tehdy Srdce Tvé? — Slyšela's pádné rány, viděla's potůčky krve tekoucí z ran našeho Spasitele, slyšela's sténání Tvého Syna, a patřila's, jak nejevil odporu ku svým mučitelům, ale jen lásku a modlitbu pro ně měl. — Po bičování viděla's Syna svého bolestí klesnouti. Jak ráda bys jeho rány obvázala. Útrpností Tě chci potěšiti, ó Maria, nezapomínati, za který hřích Spasitel zvláště bičování trpěl. Obětuji Ti úmysl, nikdy se ho nedopouštět.

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Který pro nás bičován býti ráčil.
Sláva Otcí.

3. Jeden. I přípravě trním korunování byla's asi přítomná, nejblahoslavenější Panno. Proč byl Spasitel trním korunován? Na dostiučinění za naši pýchu a hříšnou hrdost. Slyšíš, ó Maria, jak vojáci vymýšlejí tuto svévoli. Jak se tu chvěješ! — Vidíš, ó Maria, jak Tvého Syna na sloup zlámaný usazují, starý plášť na něho věšejí a korunu s dlouhými trny na hlavu vražejí. Vidíš, jak se Tvému Synu posmívají. I já chci na Tebe patřiti, králi bolesti, jehož tvář krví jest politá, ona tvář, které se andělé klanějí! — Jak Tě mám potěšiti, ó Maria, ve Tvé bolesti? Při posměchu a bolesti nepoddám se citlivosti.

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Který pro nás trním korunován býti ráčil.

Sláva Otcí.

4. Jeden. Jak jsi nesl kříž svůj, ó můj Spasiteli? Vidím zástup zvědavého lidu, farisců, vojáků a pochopů a Tebe trním korunovaného pod křížem se potácet. Chci Tvé bolesti na této cestě uvažovat. A Ty

neseš kříž pevně, trpělivě s úmyslem, na něm umřítí! — Vidím zde i Tebe, ó Maria. Ty chceš podíl míti na kříži Syna svého? Proč? Chceš Jej potěšiti, kde vše Jej opouští, chceš nám příklad dáti, abychom i my pro Boha kříž svůj nesli, konečně, proto že v kříži vidíš oslavení Boží! — Když jsi Spasitele potkala, následuješ Jej krok za krokem, ó Maria. Jaké shledání! Vidíš, jak padá, vidíš, jak Šimon z Cyreny kříž na sebe bere, jak ráda bys ho byla nesla! Vidíš plná vděčnosti svatou Veroniku. Tak i já s vírou a láskou chci snášeti utrpení, která na mne Pán Bůh sešle. Jsou to částky Tvého kříže, můj Spasiteli.

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Který pro nás těžký kříž nésti ráčil.
Sláva Otci.

5. Jeden. Jaké přípravy konají k Tvému ukřižování, můj Spasiteli? Co cítíš při pohledu na toto lože bolesti? Nechceš píti víno myrhové, abys nebyl k mukám necitliv. Po druhé Tě ze šatu svlékají a na kříž přibíjejí. Maria slyší údery kladiva, vidí stříkati krev Spasitele. Jak hrozné chvíle! — Vidíš na kříži, můj Ježíši a Maria přistupuje k Tobě pod kříž. Tak stojíš,

Maria, u toho, jenž jest tak opuštěn, že nikdo se nepřidruží k němu, tak opovržen, že nikdo mu nechce dobře činiti, tak nenáviděn, že všichni mu ubližují. Ty trpíš s ním, nejsvětější Panno, opovržení, nenávisť a bolest. Ty nyní krvavým způsobem obětuješ Spasitele za nás, jako někdy v chrámě způsobem nekrvavým. — Po smrti Tvé, ó můj Spasiteli, Tě s kříže sňali. Jak jsi se potěšila, svatá Panno, nad Josefem z Arimatie a jinými, kteří tělo Syna Tvého s kříže sňali a na Tvůj klín položili. Ale jak jsi poznovu cítila nejvroucnější bolest patříc na rány svého Božského Syna! — Ó Maria, Tys za mne nejdražší obětovala! — Jak smutný byl pak Tvůj návrat od hrobu a onen večer!

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:

Který pro nás ukřižován býti ráčil.

Sláva Otci.

3. Slavný růženec.

Jeden. Ve jménu Otce i Syna i Du-
cha svatého. Amen.

Věřím v Boha. Otče náš. 3 Zdrávas.

Který myšlenky naše pořádati račiž.

Který slova naše řídití račiž.

Který skutky naše spravovati račiž.

Sláva Otcí.

1. Jeden. Jak jsi byla potěšena, ó Maria, z mrtvých vstáním svého Syna. Nečteme sice v Písmě svatém, že by se Ti byl zjevil, ale bylo by jinak možno? Když Ježíš všecky těšil, byl by na Tebe zapomněl? Tys mu byla nejbližší jako matka a na jeho umučení mělas zvláštní podíl. — Jistě Maria v noci velikonoční toužebností neměla pokoje. Kolik povzdechů a modliteb vyslala ke hrobu. Jak svůj pokoj připravila, aby Pánu svou radost na jevo dala? — Jak se Ti zjevil, ó Maria? Jak laskavý, radostný a slavný jsi se, můj Spasiteli, jí zjevil, jistě více než všem, kterým jsi se též ukázal! Chci si v duchu představití, jak jsi pozdravil svou Matku a jí děkoval za věrnost její. Jak se raduješ, svatá Panno! Sotva věříš, že vše tak jest, jak vidíš. Přejí Ti štěstí, ó Maria! raduj se nebes královno! — Ale Tys se radovala, ó Maria, i z toho, že Spasitel s apoštoly svými tak laskavě obcoval a stavbu Církve své v těchto čtyřiceti dnech dokonal. I já se chci po křesťansku radovati, skromně a vnitřně a na štěstí jiných podíl bráti.

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Který z mrtvých vstáti ráčil.

Sláva Otcí.

2. Jeden. Jako jsi následovala všudy Spasitele před jeho umučením, Panno nej-světější, tak jej i nyní následuješ na horu olivetskou k nanebevstoupení. Ty nemohl, ó můj Ježíši, zde na zemi zůstat; nikdo zde nemá místa trvalého, Ty nejméně, Spasiteli. Ty patříš do nebe a tam se vracíš, abys nám ukázal, že nebe jest koncem všech utrpení pro Boha snášených. — Jak něžně se loučíš, ó Maria, jak jsi přijala jeho poslední požehnání, když Spasitel v podobě světlé vzhůru se vznášel! S jakými pocity jsi za ním patřila? — Tu se zjevují andělé a zvěstují nám, že Ty opět přijdeš, Pane, jak jsi vstoupil. Proto vstupuješ do nebe, abys nám místo připravil, abys nás odtud chránil a k sobě vedl. I v slávě své na nás nezapomínáš, můj Ježíši.

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Který na nebe vstoupiti ráčil.

Sláva Otcí.

3. Jeden. Jaký upřímný podíl jsi brala, svatá Panno, na seslání Ducha svatého, kteréž vlastně bylo ovocem nanebe-

vstoupení Tvého Syna a dnem narození Církve. Nikdo tolik nepřispěl k seslání Ducha svatého, jako Ty. Tvé ctnosti učinily srdce Tvé Duchu svatému příjemné, Tvoje modlitby jej svolaly. — Když Duch svatý sestupuje, sedíš mezi učeníky. Tvé srdce jest plné milostí vnitřního posvěcení, ale Ty se rovněž těšíš nad spásou apoštolům pro jejich úřad udělenou a nad založením Církve. — Kdo hojněji i nyní uděluje Ducha svatého, jako Ty, ó Maria? Kdo sprostředkuje více milostí? Kdo obrací více hříšníků? K Tobě tedy přicházím, abych Tvou přímluvou dosáhl milostí Ducha svatého.

1 Otče náš. 10 Zdravas s tajemstvím:
Který nám Ducha svatého seslati ráčil.
Sláva Otcí.

4. Jeden. Jak se různí tvé lůžko nemoci a Tvá smrt, ó Maria, od naší smrtelné postele! U nás jest vše plné úzkosti, bídy a slabosti, u Tebe bylo vše čisto, světlo, ticho a krásno, Tys nemocná nadměrou lásky a touhy. Vytržení lásky zakončilo Tvůj život. Jako dým kadidla tiše a lehce se vznáší nad žářem, tak vznesla se duše Tvá k Bohu! Radujme se s Marií! — Jak

laskavě jsi ještě každého apoštola oslovila, ó Maria, než jsi zesnula. S žalostí Tě pohřbili, ale ji s útěchou, věděliť, žes do nebe přesazena byla, abys tam za Církev se přimlouvala. — Jen tři dni tě choval hrob, svatá Panno, a bez porušení, pak Tě vzkřísil Syn Tvůj a oslavil tělo Tvé. Tak jsi se mu stala úplně podobnou. Jak slušno bylo toto vzkříšení, když jsi nikdy nezhřešila, Spasitele porodila, pro něho pracovala a trpěla!

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:

Který Tebe, ó Panno, na nebe vzíti ráčil.

Sláva Otci.

5. Jeden. Jak krásné jest nebe, do něhož Tvůj Syn Tě, přijal, ó Maria, jak krásné Tvé tělo oslavené! Co jej tak okrášlilo? Tvé ctnosti tkaly toto roucho slávy: pokora, čistota, láska. Jak plesali andělé! Jak šťastná Tys byla! Když učenici tři dni po smrti Tvé k hrobu přišli, našli v něm jen květy a slyšeli zpěvy andělské. Byly to Tvé ctnosti, Tvůj krásný život, ó Maria, tyto jsi nám zanechala, abychom se jimi povzbuzovali, posilovali a potěšovali. — Jak slavně korunuješ, Spasiteli svou matku

v nebesích! Jak se raduješ, žes dal život věčný oné, která Ti dala život časný, která Ti tak věrně sloužila v práci, utrpení a pokoření. Ty jsi, ó Maria, povýšena za královnu nebes i země. — Jakou moc požíváš nyní! Všechno jde Tvou rukou, ó Maria! Jak užíváš moci své? Jen k našemu lepšímu. I v tom jsi podobna svému Božskému Synu, jenž vládne, aby nám dobře činil. Radujme se, naše Matka jest bohatá a mocná v nebesích! Nejsme opuštěni, pokud Tebe máme, pokud k Tobě volat můžeme, ó Maria!

1 Otče náš. 10 Zdrávas s tajemstvím:
Který Tebe, Panno, na nebi korunovat ráčil.

Sláva Otci.

Mešní pobožnost.

K stupňové modlitbě.

Ó Ježíši! nevýslovná jest láska Tvá, kterou chováš k nám nehodným lidem! Nebyls spokojen oděnu býti naší přirozeností, chudý život vésti na zemi, příklady nejkrásnějších ctností nám představit, za nás vytrpěti nejhroznější muky a ukrutnou

smrt; Tys nám chtěl vždy trvající, neobvyčejnou památku své laskavosti zanechat, když jsi ustanovil nejsvětější Svátost oltářní, abys osobně mezi námi přebýval jako přítel mezi svými milými, jako nejlepší Otec mezi svými dětmi. Má duše děkuje Ti za to, můj dobrodinče; mé srdce raduje se nad Tvou nekonečnou dobrotou.

S horlivou pobožností chci nyní při tomto výkonu přítomen býti a jej s Tebou Tvému nebeskému Otci obětovati, zároveň též, abych Tobě z celého srdce děkoval, žes mne tak vroucuě miloval a mně tolik žehnal v této velebné Svátosti. Poznávám, žes tuto Božskou obět ustanovil, abychom skrze ni věčné Božství hodně uctili, Jemu slušně děkovali, jeho milosti vyprosili a od Něho odpuštění hříchů dosáhli. Ty jsi pod způsobami chleba a vína v nejsvětější oběti, proto přítomen, abychom k Tobě, spěchali, Tobě své potřeby přednášeli, od Tebe dosáhli útěchy v protivenstvích, síly v pokušeních, horlivosti v povinnostech, radosti v dobrém, abychom Tě opravdu do duší svých přijímali, s Tebou se spojili a skrze Tebe k životu věčnému zachováni byli.

Kde jest národ, jemuž Bůh tak blízko jest, jako Ty jsi nám, nekonečně laskavý Vykupiteli! K Tobě se může každý přiblížiti: pobožný může přijíti, aby dosáhl od Tebe pevnosti v ctnosti; plačící může své ruce povznést, a on dostává útěchy od Tebe, ó Ježíši, jenž jsi zkusil sám, co jest bídá lidská; slabý může k Tobě volati, a Ty budeš mu záštitou, která ho chrání před nepřátely; kajícího hříšníka, jenž před Tebou padá a skroušeným srdcem prosí o odpuštění a smilování, přijímáš laskavě, i kdyby Tě sebe více byl urazil; Ty jej vyslyšíš a obveselíš svým pokojem. V nejsvětější Svátosti oltářní ukazuješ právě, žeš se stal všem vším, všech nás Otcem a dobrodincem! Kéž by lidé všichni poznali, jak velikou lásku v této Svátosti jevíš, aby svatá tajemství Těla a krve Tvé tak velebili, aby užitek vykoupení Tvého v sobě zakusili! Amen.

Modlitby ke mši svaté.

Introitus.

Krmil je z tuku obilí, alleluja, a medem ze skály sytil je. Alleluja, alleluja, alleluja. (Žalm 80.)

Plesejte Bohu, spomocníku našemu, a veselte se Bohu Jakobovu. Sláva Otci.

Modlitba (Kollekta).

Ó Bože, jenž jsi nám v této předivné Svátosti památku svého umučení zanechal, popřej nám, Tebe žádáme, ať svatá tajemství Těla a Krve Tvé tak velebíme, abychom užitek vykoupení Tvého v sobě hojně zakusili. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků. Amen.

Epištola.

(I. Kor. 11., 23.—29.)

Bratří! já zajisté přijal jsem od Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen byl vzal chléb a díky učiniv, lámal a řekl: Vezměte, a jezte: Toto jest tělo mé, kteréž za vás vydáno bude; to čiňte na mou památku. Tak vzal i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest nová smlouva v mé krvi, to čiňte, kolikrátkoli píti budete, na mou památku. Nebo

kolikrátkoli jísti budete chléb tento, aneb kalich píti, smrt Páně budete zvěstovati, dokavadž nepřijde. Protož, kdokoli jísti bude chléb tento, aneb píti kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž pak sám sebe člověk, a tak z toho chleba jěz, a z kalicha pij. Nebo kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, jelikož nerozsuzuje těla Páně.

Graduale.

Oči všech v Tebe doufají, Hospodine, a Ty dáváš jim pokrm jejich v čas příhodný. Otvíráš ruku svou: a naplňuješ velikého živočicha požehnáním. Alleluja, alleluja! Tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj! Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm.

Evangelium.

(Jan 6., 56.—59.)

Za onoho času řekl Pán Ježiš zástupům židovským: Tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já živ jsem pro Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Tot jest chléb, který s nebe sstoupil; ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky.

K Obětování.

Ó můj Spasiteli! Tvé smrti obětní na kříži děkuji život duše mé, tomu, že zůstáváš mezi námi v nejsvětější Svátosti, děkuji každodenní pokrm pro život nadpřirozený. Jak dobrotiv a milostiv jsi, Pane života mého, k nám ubohým hladovým dítkám, které bez záchrany by propadly duchovní smrti, kdybys se nesmiloval nad nimi! Tento život můj má úplně Tobě zasvěcen býti. Skládám všechny dary a milosti, kteréš mně v neskončené štědrosti udělil, nechť se Tobě líbí dary Tvé. Obětuji Ti i duši svou, kterous obdařil tímto životem nebeským, a prosím Tě, učiň ji podobnou Tvé duši nejsvětější. Obětuji Ti svou vůli. Tys ji k sobě obrátil, aby měla radost na Tvém svatém zákoně. Srovnej ji úplně s Tvou svatou vůlí, a popřej, aby celá bytost má co nejúžeji spojila se a zůstala s Tebou, můj Pane a Bože!

Kdy obejmu Tebe, ženichu duše mé, v lásce věčné na vždycky a chváliti budu Tebe se všemi svatými v zemi nebeské blaženosti? Aj, touží a omdlévá duše má po Tobě. Ó můj Bože, smiluj se nade mnou. Vzezři na mé vzdýchání a dej, abych složiv tělesnou schránku, přišel k Tobě a velebil Tě na věky. Amen.

K Prefaci.

Velmi hodná a spravedlivá, slušná a spasitelná věc jest, abychom Tobě vždycky a všude díky činili a Tebe oslavovali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože! poněvadž tajemstvím vtěleného Slova očím duše naše nové světlo Tvé jasnosti vzešlo, abychom, když Boha viditelně poznáváme, skrze Něho k lásce neviditelných věcí zaníceni byli. Proto s anděly i archanděly, trůny a mocnostmi, a s celým sborem nebeských vojsk chvalozpěv Tvé slávy zpíváme, bez přestání volajíce: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy Tvé. Hosanna na výsosti! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Hosanna na výsosti!

Ke Kanonu.

Pane, smiluj se nad námi, kteří bez Tvé milosti ničeho nezmůžeme, a přispěj ku pomoci Církvi své svaté, která po celém okrsku zemském rozšířena jest, aby Tvoji věřící skrze Tebe pokoj měli a mezi všemi národy Tvé ochrany požívali.

Ustanov nad stádem svým pravé apoštolské pastýře, a podporuj vrchnosti v úřadě jejich, aby dle Tvé vůle obce spravovali a o pravé blaho poddaných řádně pečovali.

Obrať, Pane, nešťastné bratry, kteří u víře pobloudili; dej, ať Tebou vedeni se

vrátí na cestu pravdy. Osvět nevěřící, potěš truchlivé, uzdrav nemocné a přispěj ku pomoci chudým a nuzným. — Ochraň naše rodiče, příbuzné, přátely a dobrodince; dej, ať věrně ve víře setrvají, svůj život podle víry zařídí a někdy koruny blaženosti dojdou.

Co se Ti na nás nelíbí, milostivě odstraň, a dej nám síly zlého se varovati a dobré činiti, abychom podle Tvé vůle žili a svému povolání věrně dostáli. Přijmi tuto spasitelnou oběť, kterou Ti kněz Církve přináší, na plné dostiučinění za hříchy naše a na poděkování za všechny přijaté milosti a dobrodiní. Naplň nás všechny svou svatou přítomností, abychom bez pochybování věřili, co nevidíme, a hledali, co nás k životu věčnému zachovati může.

K pozdvihování svaté hostie.

Ó Ježíši, prameni všech milostí, buď mně milostiv!

Ó Ježíši, nevystížné moře smilování, buď mně milosrdný!

Ó Ježíši, prostředníku věčné spravedlnosti, přispěj mně v přísném soudu. Amen.

Při pozdvihování sv. krve.

Svatá krvi, očist mne! Božská krvi, posvěť mne! Smírná krvi, zjednej mně milosrdenství a milost u věčného Otce! Bož-

ský Spasiteli, nedopust, aby Tvá drahá krev marně za mne vylita byla. Amen.

Po Pozdvihování.

Ó Ježíši, skrytý Bože v nejsvětější Svátosti! v hluboké pokoře klečím zde a klaním se s nejvroucnější uctivostí Tvé velebné Svátosti. Ó můj Bože a nejlaskavější Spasiteli! já poslední Tvých tvorů, a přece vykoupený od Tebe, cena Tvé krve prolité, blížím se proudům Tvého milosrdenství, které prýští z tohoto divného tajemství Tvé lásky. Tys sám tuto svátost lásky ustanovil, abys srdce naše k sobě přitáhl a láskou s sebou spojil. Jest zároveň ustavičným obnovením oběti Tvé lásky, kterou jsi na kříži dokonal.

Ach, Ježíši, klečím před tímto tajemstvím lásky, a prosím Tě vroucně o neocenitelnou milost lásky. Tys Bůh srdce mého; odtrhni mne od všeliké nezřízené náklonnosti k věcem pozemským, aby srdce mé bylo úplně Tvým majetkem, abych Tebe nade všechno miloval, o lásko, jež převyšuješ všechno štěstí!

Ó Ježíši, klanění nejhodnější Božeclověče ve velebné Svátosti! posilo mého života, světlo mých očí, útěcho v strastech, přístave, do něhož směřuje všechna má touha, ráji rozkoše srdce mého, záruko mé slávy, průvodce mé pouti, duchovní pokrme na poušti života, léku mých ran, laskavý

soudce mých hříchů, učiteli mé nevědomosti, vůdce v cestě, milé místo, kde duše si odpočine, zrcadlo, v němž se vidí, hůl, jíž se opírá a vzácný poklade její slávy! — Ježíši, všecko ve všem: Ježíši, před nimž se všecka kolena ohýbají na nebi, na zemi i pod zemi! Ježíši, jehož všechny jazyky vychvalují a velebice vyznávají, v blaženém plesu mého srdce milujícího vyzývám všechny tvory, aby Tebe, věčná, klanění nejhodnější lásko ve velebné Svátosti se mnou chválili, milovali a velebili na věky. Amen.

K Memento za zemřelé.

Ó můj nejdobrotivější a nejmilostivější Pane, Pane živých i zemřelých! jenž se smilováváš nade všemi, které za své uznáváš: smiluj se nade všemi věrnými zemřelými, kteří v Tvé lásce a milosti z tohoto světa vyšli a v očistci úplné vykoupení očekávají. Očist je dokonale ode všech skvrn a dej jim věčné odpočinutí a věčné světlo. Ukoj touhu jejich duší a ukaž se jim jako jejich Vykupitel, v něhož v životě doufali, jemuž důvěřovali, jehož spátriti tak toužebně si přáli. Přijmi v milosti tuto mou modlitbu za ubohé dušičky a vezmi je milostivě do své slávy, kterous opustil a za bídu života pozemského zaměnil, abys všechny vysvobodil od věčné bídy. Amen.

K Beránku a sv. přijímání.

Beránku Boží, jenžs pro nás tolik trpěl, smiluj se nad námi a obětuj Bohu Otcí své utrpení na odpuštění hříchů našich.

Beránku Boží, jenžs pro nás hořkou smrtí zemřel, smiluj se nad námi a obětuj Bohu Otcí svou smrt na prominutí vin našich.

Beránku Boží, jenžs pro nás všeckou krev svou vylil, smiluj se nad námi a obětuj ji Otcí nebeskému na posvěcení duší našich. Amen.

Pane Ježíši Kriste! s pevnou vírou vyznáváme, že zde na oltáři opravdově a podstatně přítomen jsi a sebe na novo jako drahocennou oběť přinášíš Otcí nebeskému ku chvále a oslavě, jenžs pro nás se vtělil, trpěl a krvavě obětován jsa, na kříži za nás zemřel. Tobě, svému Pánu a Vykupiteli, se uctivě klaníme; před Tvou velebností na kolena padáme v skroušenosti srdce svého. Velký Bože, neodpuzuj nás! Ty jsi zde přítomen, ne jako soudce náš přísný, ale jako laskavý Vykupitel a Spasitel, abys nás ze vší bídy duchovní vyléčil, jako hojná Tvá láska, všemohoucnost a moudrost léčiti umí, může a chce. Důvěřující ve Tvou nevýslovnou moudrost, všemohoucnost a lásku, ó Ježíši, doufáme skrze Tvé neskončené zásluhy odpuštění všech hříchů svých, kterých ze srdce litujeme, poněvadž jsme Tebe, nejvyšší dobro, urazili; doufáme

všecky dary milosti dle míry Tvého svatého zalíbení a naší potřeby.

Ó Bože srdce našeho, kdysi na kříži pro nás tak hluboko ponížený! nyní patříme při slavné oběti nového zákona ve světle víry radostně na Tvou nevýslovnou slávu u Otce! Kéž by s námi všichni tvořové Tebe poznávali, milovali a oslavovali! Opravdu, to jest naše touha od nynějška až na věky a proto pokorně obětujeme Ti ve své lásce k Tobě, sebe i všecko, co máme, na poděkování za neskončenou dobrotu, za všecko, cos nám učinil.

Tebe z celého srdce chválíme a toužíme po úzkém spojení s Tebou. Prosíme Tě a žádáme, učiň nás, Pane, jednoho srdce a jedné mysle s Tebou. A poněvadž s dnes s Tebou nemůžeme spojití ve svátostním přijímání, vyslyš předce modlitbu naši: proměň srdce naše podle Srdce svého, abychom živi byli ne my, ale Ty v nás a my v Tobě; zůstaň s námi a nedopusť, abychom kdy byli odloučeni od Tebe. Amen.

K Posledním kolektám.

Otče nebeský, k vznešenému Trůnu milosti Tvé vyslala nyní matka naše, Církve, onu velebnou oběť, za kterou kdysi svaté člověčenství Kristovo vydal časným mukám na dostiučinění za naše viny. Přijmi i dnes tuto drahocennou oběť s onou nevýslovnou láskou, s kterou jsi přijal Syna

svého, když vraceje se ze slzavého údolí, Tobě, Otče nejsvětější, přinášel všechny zásluby a ovoce svého vtělení a slavné rány svého svatého těla. S očí Tvých, Otče nejmilostivější, nesejdou nikdy svaté rány jeho, které Ti na věky připomínají, jaké zadostučinění přijala Tvá svatá spravedlnost za hříchy naše. Smiluj se nad námi pro tuto oběť! Přijmi pro Krista naše prosby za nás a za všechny, které jsme Ti poroucheli. Nejsme dostateční, Tebe dle zásluby velebiti; přijmi proto oslavení, které Ti za nás přináší náš prostředník ve své svaté oběti před všemi blaženými duchy nebeskými, a buď milostiv nám ubohým hříšníkům. Amen.

Ku konci mše svaté.

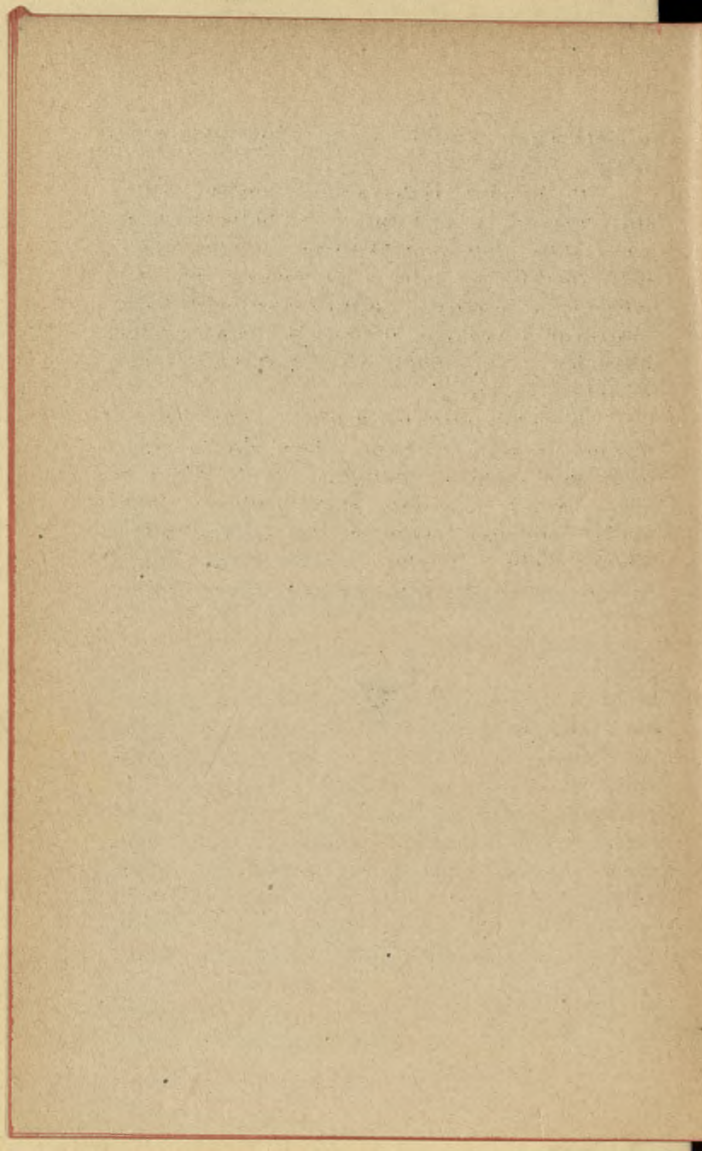
Budiž Ti příjemna má pobožnost, Otče nejsvětější, a pro svého Božského Syna vyslyš mé pokorné prosby, které jsem Ti přednesl s dětinnou důvěrou. Opouštím nyní Tvůj svatý chrám, abych šel po práci své; ale srdce mé Tě nikdy neopustí. Tvá přítomnost bude mně stále na očích. Opětne zasvěcuji a obětují Tobě s Božskou obětí mého Spasitele, své myšlenky, slova i skutky; Ty pak mne posilni, abych se každého hříchu varoval, při všem konání svém vždy jeden účel měl: Tvou vůli plniti, své povinnosti věrným býti, Tvou čest rozmnožovati a Tobě se zalíbiti. Ochraň mne od všeho neštěstí na těle i na duši, veď mne

milostí svou a dej, ať se vždy více nebi blíží. Amen.

Požehnání Boha všemohoucího, které můj Spasitel a Vykupitel s nebe přinesl, jež v této velebné Svátosti celému světu udílí, přijdiž na mne i na všechny mé péči svěřené, v hojnosti, naplň nás nebeskými žádostmi a svatými úmysly a zůstaň s námi vždycky — ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

K Tobě, požehnaná přede všemi, Maria Panno, se nyní utíkám. Tys Matka toho, jenž nám daroval zázračný chléb. Pros za mne, abych v hodině smrti tohoto nebeského pokrmu hoden se stal, abych kdysi spatřil Tebe i Tvého milého Syna, jemuž budiž čest a sláva po všechny věky. Amen.

O B S A H.

	Strana
Pastýřský list	III
První hodina.	2
Druhá hodina	26
Třetí hodina	43
Čtvrtá hodina	60
Pátá hodina	75
Šestá hodina	93
Sedmá hodina	113
Osmá hodina	133
Devátá hodina	150
Desátá hodina	172
Jedenáctá hodina	194
Dvanáctá hodina	216
Třináctá hodina	238
Dodatek	261
Obětování.	261
Litanie loretánská	265
Litanie ke všem Svatým	268
Modlitby k nejsvětější Panně Marii	279
Modlitby k sv. Josefu	283
Povzdechy o šťastnou hodinu smrti	288
Růženec	289
Modlitby ke mši svaté	307

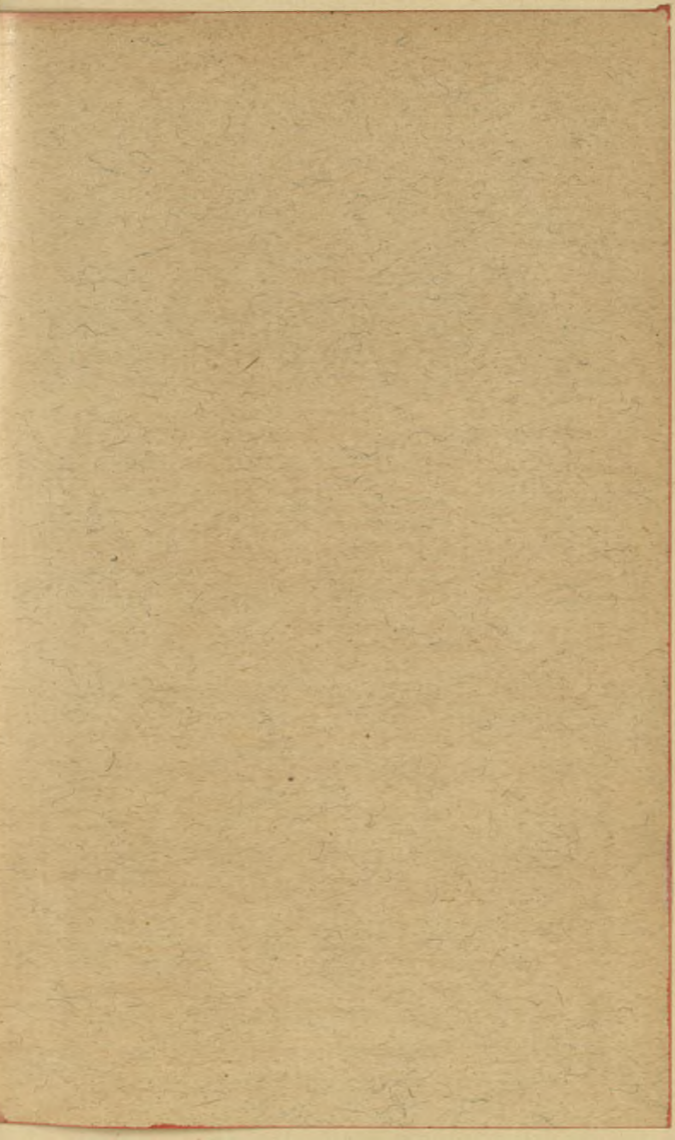

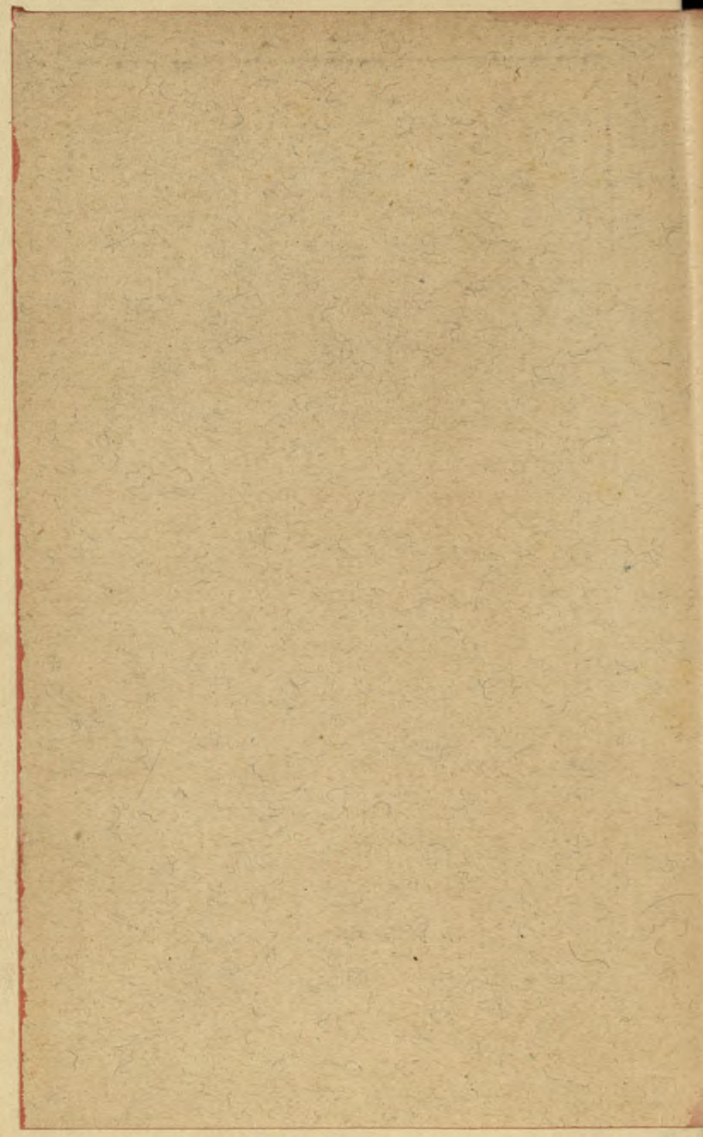
1850

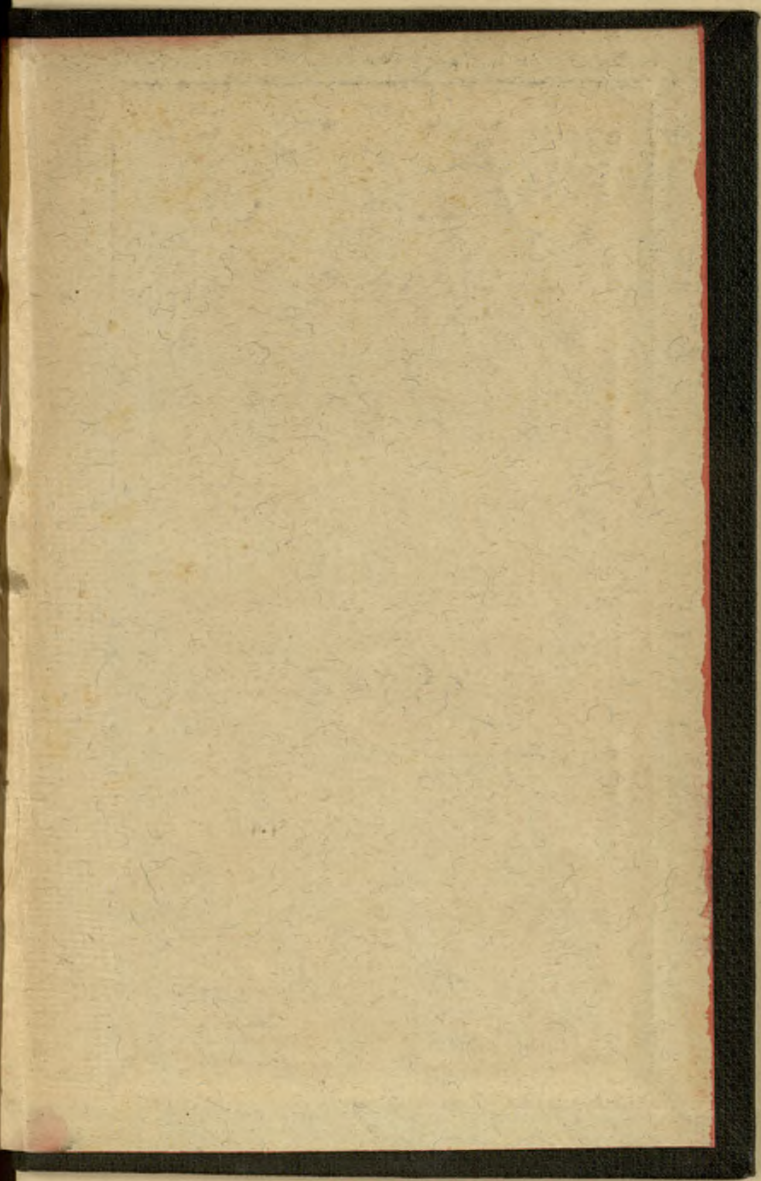

Knih- a kamenotiskárna * * * * *
* * * * * Josefa Orla ve Frýdku.

Biblioteka Śląska *Kauy*

C034149

I

WA
Kzg 1 2857/67 100 000